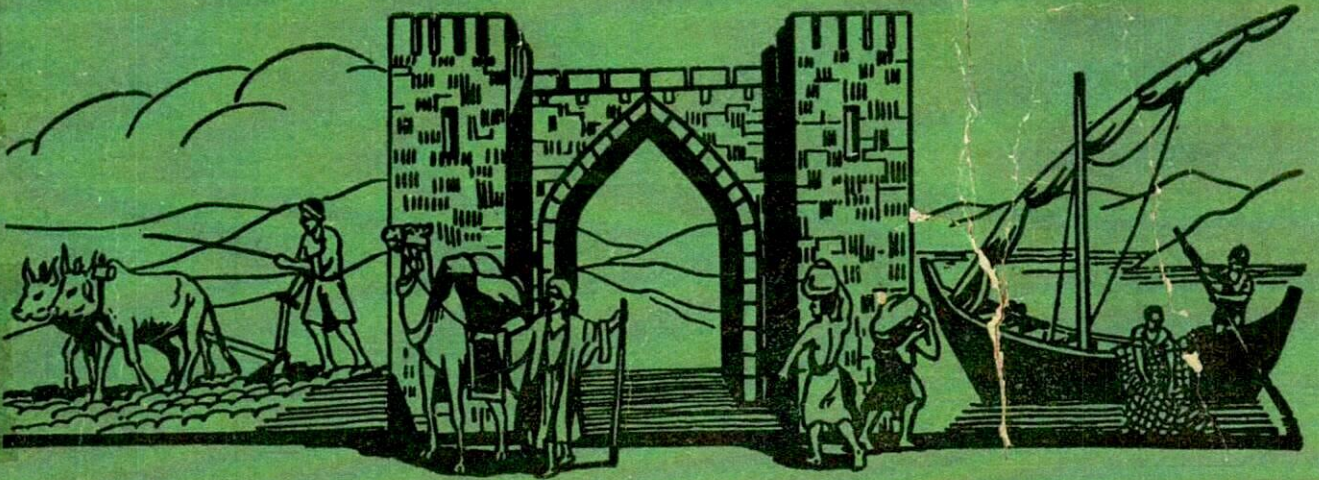
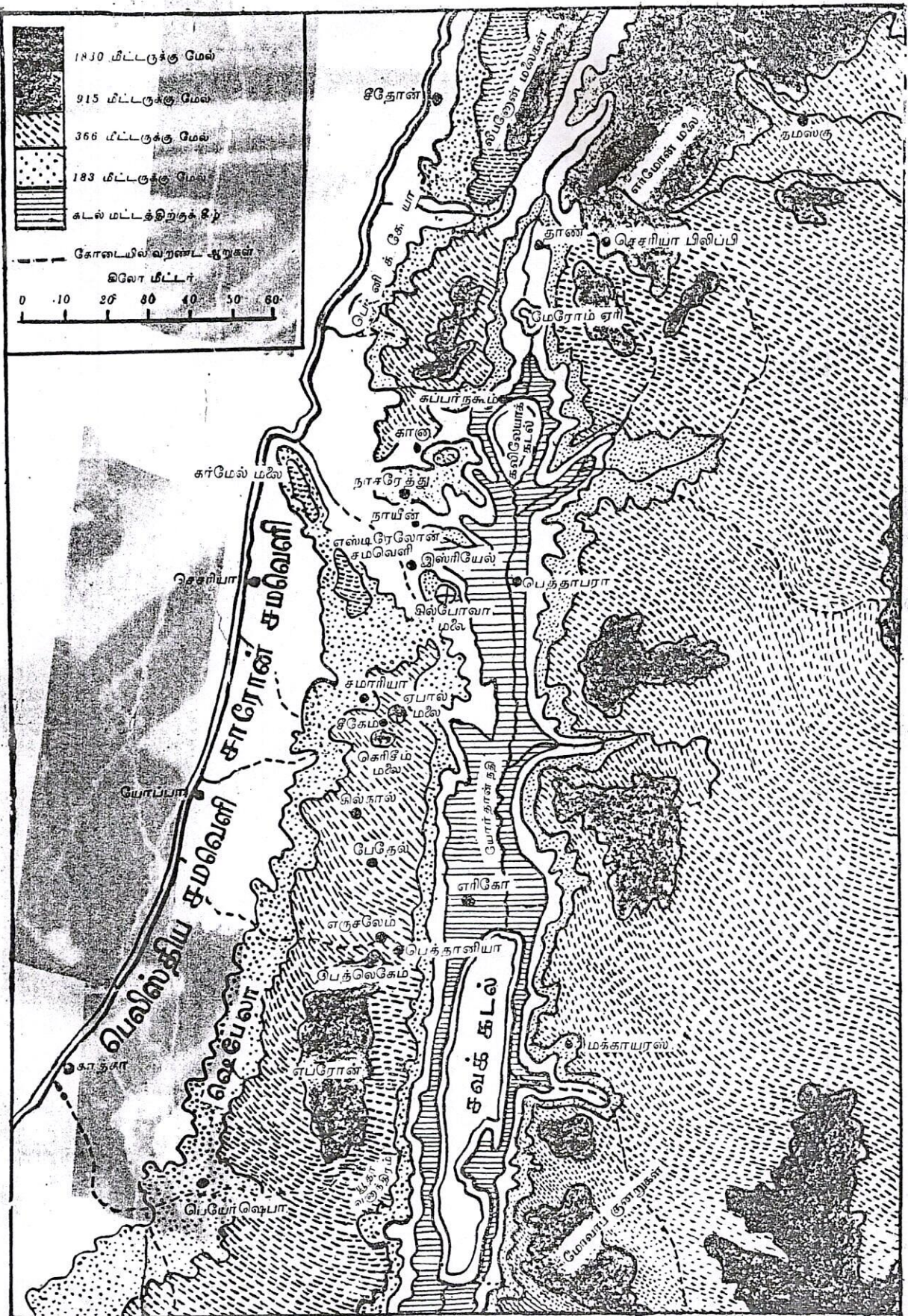

இயேசு வாழ்ந்த பலஸ்தீனா

பெர்னார்ட் ஆர். இயங்மன்

திருமறைக்கு ஒரு பின்னணி 3

இயேசு வாழ்ந்த பலஸ்தீன

புத்தகம் மூன்று

திருமறைக்கு ஒரு பின்னணி

ஆங்கில மூலம் :

பெர்னார்ட் ஆர். இயங்மன்

தமிழாக்கம் :

ஜி. ராஜ்பகதூர்

தமிழ்த் திருச்சபைகள் சமயக் கல்விக் குழு

(T. I. C. C. R., E.)

வாசகர்கள் கவனத்திற்கு

திருமறையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்திகள் நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆபிரகாம் முதல் சாலொமோன் வரை ஒரு பகுதியாகவும்; பிளவுபட்ட இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் தொடங்கி, கிறிஸ்துவின் வருகை வரை மற்றொரு பகுதியாகவும்; கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையும் போதனையும் மூன்றாவது பகுதியாகவும்; கிறிஸ்தவம் பரவியவிதம் நான்காவது பகுதியாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய தொடர் நூல்களையும் இந்த முறையிலேயே நாம் பிரித்து எழுதியுள்ளோம்.

புத்தகம் 1 : மூதாதையர், நியாயாதிபதிகள், அரசர்கள்.

புத்தகம் 2 : தீர்க்கர்கள், அரசர்கள், தலைவர்கள்.

புத்தகம் 3 : இயேசு வாழ்ந்த பலஸ்தீன.

புத்தகம் 4 : நற்செய்தியைப் பரப்புவதல்.

இந்த நூலும் இத்தொடரில் உள்ள மற்ற நூல்களும் எழுதப்பட்டதின் நோக்கம், திருமறையில் சொல்லப்பட்டுள்ள மக்களையும் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டையும்பற்றியும், அவர்கள் வாழ்க்கை, தொழில், வீடு, பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவைபற்றியும் பல்வேறு விஷயங்களைப் பின்னணியாகத் தருவதேயாகும். அம்மக்கள் அனுபவங்களையும் அக்கால நிகழ்ச்சிகளையும் நீங்கள் தெளிவாகப் 'பார்ப்பதற்கு'த் துணையாக ஏராளமான படங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் மூலமாக, அக்கால மக்கள் கடவுளைப்பற்றி என்ன எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள், இக்காலத்தில் வாழும் நாம் அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று அறிந்துகொள்ளலாம் என்பதை நீங்கள் விளக்கமாக உணர்ந்துகொள்ளவே அவை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருமறைப் பகுதிகளை நீங்கள் கட்டாயம் படிக்கத் திட்டம்பண்ணிக்கொள்ளுங்கள்—படிக்காமல் இருந்துவிடக்கூடாது. இப்புத்தகத்தை நீங்கள் படிக்கும்போது திருமறைப் பகுதிகளை நற்செய்தி நூல்களின் இன்றைய மொழிபெயர்ப்பில் படித்துக்கொள்ளுங்கள். இந்திய வேதாகமச் சங்கம் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரு புதிய மொழிபெயர்ப்பை அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளது; உரோமன் கத்தோலிக்க சபையினர் வெளியிட்டுள்ள புதிய ஏற்பாடும் உங்களுக்கு மிகவும் பயன்படும்.

சில சொற்கள் உங்களுக்குப் புதியவையாக இருக்கலாம். ஆட்கள், இடங்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் விதமும் கொஞ்சம் மாறியிருக்கலாம். இடங்களின் பெயர்களுக்கான சொற்கள் H. H. Rowley-யின் 'மாணவர்களுக்கான திருமறை நாட்டுப் படப் புத்தகம்' (The Students' Bible Atlas) என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆட்களின் பெயர்கள், வசனங்கள் ஆகியவை மோனகன் என்பவரின் 'திருமறை திருப்புதல்'லிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றச் சொற்களை இந்நூலின் கடைசியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அரும்பதவுரைத் தொகுதியில் நீங்கள் காணலாம்.

First published in 1975

PRINTED IN INDIA AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS—1975. B6535

நற்செய்தி நூல்களின் வரலாறு

மாற்கு அடிகள் முதல் நற்செய்தி நூலை எழுதினார். ஏறத்தாழ கி.பி. 70இல் உரோமப் பட்டணத்தில் இருந்தபோது அவர் இதை எழுதியிருக்கலாம். இயேசு உயிரோடெழுந்து சுமார் 40 ஆண்டுகள் கழித்து இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடும். இக்காலத்தில் செய்திகள் நமக்குச் சுடச் சுடக் கிடைக்கின்றன—தி ரை ப் ப ட ம், பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய வசதிகள் இன்று இருப்பதுபோல் அந்நாட்களில் இல்லை. இன்று நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் அந்த நேரத்திலேயே (தொலைக்காட்சி மூலம்) அவைகளைப்பற்றி மக்கள் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அன்று அப்படி இல்லை. செய்திகளை ஒருவர் சொல்லக் கேட்டு, மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். நற்செய்தியும் முதன்முதல் இப்படித்தான் பரவிற்று. ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்த நாள் தொடங்கி முதலாம் நற்செய்தி நூல் எழுதப்பட்ட காலம் வரை, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்பற்றிய செய்தி அறிவிக்கும் பணியும் சாட்சி கூறும் பணியும் பெருமளவில் நடைபெற்றன. நமது ஆண்டவரின் அருமைச் சீடர்களும் மற்றும் அவரைக் கண்டவர்களும், அவரோடிருந்தவர்களும், அவர்மேல் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை பலமாகப் பறைசாற்றி நின்றார்களே ஒழிய, வர்ய் மூடிக்கிடக்கவில்லை. கி.பி. 70இலேயே பலஸ்தீனிலும் மற்றும் சின்ன ஆசியா, எகிப்து, கிரேக்க நாடு, இத்தாலியா ஆகிய நாடுகளிலும் (ஒருவேளை ஸ்பெயினில்கூட) கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள். கிறிஸ்தவ சபைகளும் இருந்தன. அப்படியென்றால் நற்செய்தி கூறும் பணியும், போதிக்கும் பணியும், சாட்சி கூறும் வேலையும் எவ்வளவு அதிகமாக நடைபெற்றிருந்திருக்க வேண்டும்?

சபைகளின் தொடக்கக் காலத்தில், இயேசுவின் மரணமும் உயிர்த்தெழுதலுமே முறையாகப் பேசப்பட்டும் போதிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கலாம். இவற்றில் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் கிறிஸ்தவத்தைக் கனல் மூட்டி எழுப்பிய தீப்பொறியாகும். இயேசு உயிரோடு வாழுகிறார் என்ற அந்த நற்செய்தியிலிருந்து தொடங்கப்பட்டே எல்லாச் செய்திகளும் வளர்ந்தன. பேதுருவும், பவுலும் ஆற்றிய உரைகளிலெல்லாம் இதுவே

முக்கிய செய்தியாக விளங்கிற்று. இயேசுவின் வாழ்க்கையில் கடைசி வாரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள், மாற்கு, மத்தேயு, லூக்கா என்பவர்கள் எழுதிய நூல்களில் சுமார் முக்கால் பங்கு இடத்தை நிறைத்து விடுகின்றன. சபைகள் ஆங்காங்கே தோன்ற ஆரம்பித்த காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய மக்கள் இயேசுவை அறிந்தவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு, அடிக்கடி கேள்விகள் கேட்பார்கள். 'திருச்சட்டத்தைக் கைக் கொள்வதுபற்றி இயேசு என்ன கூறினார்?' 'பணத்தைப்பற்றியும், வரி கொடுப்பதைப் பற்றியும் இயேசுவின் கருத்து என்ன?' 'பரிசேயர்களின் வாயை அவர் அடைத்துப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்ததைக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்' என்பார்கள். இப்படி ஆவல் ததும்பக் கேட்பவர்களுக்கு, சீடர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளையும் அவருடைய கதைகளையும் சொல்லுவார்கள். இங்ஙனம் காதால் கேட்டு வந்தவர்கள் கொடுத்த தகவல்களை வைத்துத்தான் நற்செய்தி நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இயேசு கூறிய வார்த்தைகளும், கதைகளும், அவருடைய போதனைகளும் ஒருகால் முதலில் தொகுத் தெழுதப்பட்டிருக்கலாம். ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இப்படித்தான் சேகரிக்கப்பட்டன. லூக்கா முதல் அத்தியாயத்தில் இதுபோன்ற நான்கு பாடல்களைக் காண்கிறோம். இயேசுவின் வாழ்க்கையில் நிறைவேறிய பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்களும் இங்ஙனமே தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கி.பி. 64ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதத்தில் உரோம நகரம் தீக்கிரையாயிற்று. நீரோ என்ற பேரரசன் அப்பட்டணத்தைத் தன் புகழுக்காகப் புதிதாகக் கட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தீ வைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மக்களுக்குப் பயந்தோ, கிறிஸ்தவர்கள் மேலுள்ள பகை காரணமாகவோ அதற்குரிய பழியைக் கிறிஸ்தவர்கள்மேல் போட்டுவிட்டான். அந்த மாபெரும் தீ விபத்துக்கு இவர்களே காரணம் என்று பழி சுமத்தி, கிறிஸ்தவர்களை இரவில் தன் தோட்டங்களில் கொன்று மகிழ்ந்தானாம். தன்னுடைய பூங்காக்களுக்கு ஒளியூட்ட கிறிஸ்தவர்களைப் பந்தங்களாக்கி மகிழ்ந்தானாம். இங்ஙனம் கிறிஸ்த

வர்கள் பயங்கரக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி சாவை அணைத்துக்கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. பேதுருவும் பவுலும் இக்காலத்தில் தான் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று ஒரு மரபுச் செய்தி கூறுகிறது. அப்பொழுது கிறிஸ்தவம் உரோமப் பேரரசிலே பயங்கரக் கொடுமைகளுக்குள்ளாகிக் கொண்டிருந்தது. தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன் சித்திரவதைபற்றிய அச்சம் சபை மக்களை அதிகம் பிடித்தாட்டிற்று. சபைக்கு இப்பொழுது உற்சாகமூட்டக் கூடிய ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். பவுலின் ஆழ்ந்த உறுதிப்பாட்டோடு கிறிஸ்துவின் செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை. அவர்களோடு இருந்து அவர்களைப் பெலப் படுத்த பேதுருவும் இப்போது இல்லை.

இத்தகைய கடினமான சூழ்நிலையில்தான் நற்செய்தி நூலை வரைவதற்கு மாற்கு தமது பேனாவை எடுத்திருக்க வேண்டும். உரோமப் பட்டணத்தில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய ஆண்டவராம் இயேசுவைப் பற்றிய விபரங்களை எழுதிக் கொடுக்க எண்ணியிருக்கலாம். மாற்கு பர்னபாவின் தங்கை மகன். மாற்குவின் அன்னையின் வீடு எருசலேமில் இருந்தது. இயேசுவின் கடைசி இராவிருந்து இந்த வீட்டில் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது. பவுலின் முதல் நற்செய்திப் பயணத்தில் இளைஞனாகிய மாற்கு பவுலுக்கு உதவி செய்யச் சென்றார். பிறகு பர்னபாவுடன் சென்று உதவினர். சிறையில் பவுலடிகள் வாடிய நாட்களில், அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கேற்ப அவருக்கு உதவி செய்ய மாற்கு அங்கேயும் சென்று அவருக்கு உதவினர். பேதுருவோடும் உரோமப் பட்டணத்தில் இருந்து அவர் செய்த நற்செய்திப் பணிக்கு மாற்கு உதவி நின்றதாக இன்னொரு மரபு வழிச் செய்தி கூறுகிறது. இயேசுவைப் பற்றிப் பேதுரு கூறிய யாவற்றையும் மாற்கு அடிகள் தம்முடைய நற்செய்தி நூலில் எழுதி விட்டார். பெரும்பாலும் அது நேரில் கண்ட ஒருவர் எழுதிய செய்தி போன்றதாகும்.

மத்தேயு நற்செய்தி நூல் கி.பி. 80 இலிருந்து 100-க்குள்ளாக சீரியாலிலுள்ள அந்தியோகியா பட்டணத்தில் வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இந்நூலை மத்தேயு எழுதவில்லை என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் நினைக்கிறார்கள். இயேசுவின் போதனைகள் சிலவற்றை அவர் எழுதியிருக்கலாம். அவை இந்நூலில் தொகுத்தெடுத்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பது இவர்கள் கருத்து. இதை வைத்தே இதற்கு மத்தேயு நற்செய்தி நூல் என்கிற பெயர் வந்துவிட்டது என்கிறார்கள் இவர்கள். இதை எழுதியவர் ஒரு யூதர். பவுலடிகளின் வைத்தியனாக இருந்த

லூக்காவும் தமது நூலை கி.பி. 80ஆம் ஆண்டில் எழுதியிருக்கக் கூடும்.

யூதர்கள் படிப்பதற்கென்றே மத்தேயு எழுதினர். அதில் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுவதுபற்றியும், இயேசு மனிதர்களுக்குக் கொடுத்த புதிய சட்டத்தைப்பற்றியும் நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளது. லூக்கா புற இன மக்களுக்காகவே தமது நற்செய்தி நூலை வரைந்திருக்கிறார். இவர் புற இனத்தைச் சேர்ந்தவரே. லூக்காவும், மத்தேயுவும், மாற்கு நூலில் உள்ள நிகழ்ச்சிகளை தங்கள் நூல்களில் எடுத்தாளுவதைக் காண்கிறோம். அவர்கள் இயேசுவின் போதனைகளை அதிகமாக சேர்த்துள்ளார்கள். அவையும் மாற்கு எழுதியதிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிற்சில இடங்களில் மட்டும் தாங்கள் சேகரித்த செய்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். (எடுத்துக்காட்டாக, இயேசுவின் பிறப்பு பற்றிய செய்திகளில் வெவ்வேறு பகுதிகளை மத்தேயுவும் லூக்காவும் கூறுகின்றனர்.)

மாற்கு எழுதிய நூலை மத்தேயு, லூக்கா என்ற நூல்கள் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா என்ற மூன்று நூல்களும் இவ்விதம் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருப்பதால் இவற்றை 'ஒருநோக்கு நற்செய்தி நூல்கள்' (Synoptic Gospels) என்கிறோம்.

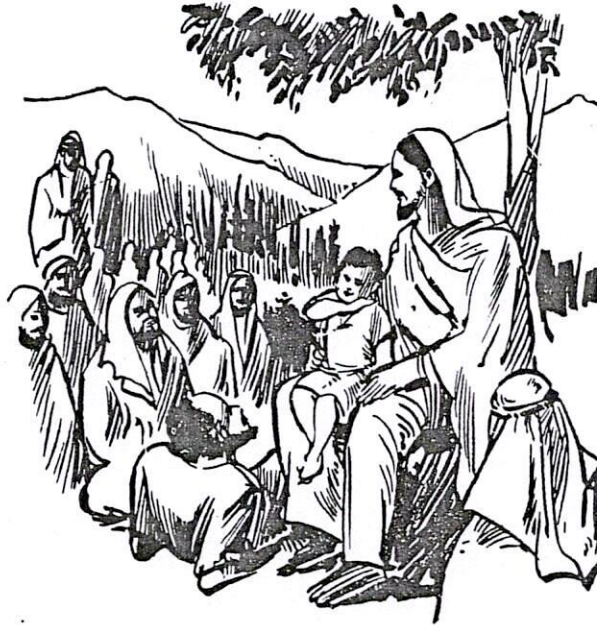
நான்காவது நற்செய்தி நூலான யோவான் பிந்திய காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு நூல். மற்ற மூன்றிலிருந்து இது அதிகம் வேறுபடுகிறது. நூலைப் படிப்பவர்களோடு சேர்ந்து இயேசுவின் திருப்பணியின் ஆன்மீகப் பொருளை அறிய முனைகிறார் நூலாசிரியர். எனவே, அவர் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நமக்கு முறைப்படி சொல்லிச் செல்லவில்லை. தமக்கு முக்கியமென்று தோன்றிய நிகழ்ச்சிகளையும், இயேசு உலகுக்கு வந்த நோக்கத்தைத் தெளிவாக்கும் பகுதிகளையும் தேர்ந்தெடுத்து எழுதியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, சில அற்புதங்களை மட்டும் எடுத்து எழுதி அவைகளை 'அடையாளங்கள்' என்கிறார். உலக இருளைப் போக்க கடவுளின் ஒளி வந்தது; இருள் ஒளியை விழுங்க முயன்று தோல்வி கண்டது என்று இவர் அழகாக எழுதுகிறார்.

நான்காவது நற்செய்தி நூல் கிறிஸ்துவுக்குப்பின் முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது இரண்டாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சின்ன ஆசியாவில் உள்ள எபேசுவில் வைத்து எழுதப்பட்டது என்ற கருத்தைச் சொல்லுவதில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அனைவரும் உடன்படுகிறார்கள். இயேசுவுக்கு 'அன்பான சீடன்' இயேசுவோடு கொண்டிருந்த நெருங்கிய உறவு இந்நூலின்

எல்லா இடங்களிலும் பளிச்சிடுகிறது. ஒரு வேளை இதை யோவான் எழுதவில்லை என்றால் அவருடைய போதனைகளை நன்கு கவனித்து அறிந்த ஒருவர்தான் இதை எழுதியிருக்க வேண்டும். யோவான் என்ற பெயரோடு இருவர் எபேசுவில் வாழ்ந்து வந்ததாக ஒரு மரபு வழிச் செய்தி உண்டு. இதில் ஒருவர் அப்போஸ்தலராகிய யோவான், மற்றவர் பெரிய யோவான். பெரிய யோவான் என்பவர் யோவான் அப்போஸ்தலரின் மாணவரே என்றும், இவரே இந்நூலை எழுதியுள்ளார் என்றும் நினைக்கிறார்கள். மாற்கு நூலைப்போல் இதுவும், நமது ஆண்டவரோடு இசைந்து உறவாடிய ஒரு சீடனின் சிந்தனைகளின் தொகுப்பாகும், நேரில் கண்டது போன்ற செய்திகளைத் தன்னகத்தேகொண்டு விளங்குகிறது.

மாற்கு நூலை அடிப்படையாகக்கொண்டும், மற்றைய நற்செய்தி நூல்களின் செய்திகளை இணைத்தும் இந்நூலை எழுதுகிறோம். இயேசுவின் 'வாழ்க்கை' நிகழ்ச்சிகளை அவை நிகழ்ந்தபடி வரிசைக்கிரமமாக எந்த நற்செய்தி நூல் ஆசிரியரும் கொடுக்க முயலவில்லை. எனவே, நாமும் அதைச் செய்ய இயலாது போகிறது.

முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், மாற்கு தமது நூலை 'கடவுளின் திருமகனும் இயேசுகிறிஸ்துவின் நற்செய்தி' நூல் என்று தெள்ளத்தெளிவாக அடித்துக் கூறுகிறார். இந்த நற்செய்தியையும் அதற்கான பின்னணியையுமே நம்முடைய நூலிலும் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ள முயலுகிறோம்.

ACKNOWLEDGMENTS

Grateful acknowledgment is made to Hulton Educational Publications for permission to translate and publish the four books in the series *Background to the Bible* by Bernard Youngman, and for permission to make use of the art work in the series *The Bible Story and its Background* by Norman Bull.

The Editorial Committee consisted of John Dorairaj, J. R. Tangayya, Celia Barber and Beth Walpole. The illustrations were prepared by A. J. T. James and C. Thangavelu.

உ ள ள ட க் க ம்

நற்செய்தி நூல்களின் வரலாறு	பக்கம்
அத்தியாயம்	iii
1. இயேசு வாழ்ந்த நாடு	2
2. இயேசுவின் பிறப்பும் வளர்ப்பும்	16
3. திருமுழுக்கன் யோவான்: இயேசு ஊழியத்தைத் தொடங்குகிறார்	34
4. கலிலேய ஊழியம்—கப்பர்நகும்	44
5. பரிசேயர் காட்டிய பகை	51
6. அற்புதங்களாலும் உவமைகளாலும் போதிக்கிறார்	57
7. இயேசுவின் அருட்பணி தொடர்கிறது	64
8. நல்லதொரு அறிக்கை: நனி சிறந்த உருமாற்றம்: நாளும் வளர்ந்த பகை	70
9. யூதேயாவில் அவருடைய பணி முடிகிறது	76
10. ஆபத்து வருகிறது	81
11. எருசலேமில் நுழைகிறார்	88
12. கைது செய்தார்கள்; விசாரணை வைத்தார்கள்	98
13. சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; உயிரோடெழுந்தார்	104
அரும்பதவுரைத் தொகுதி	112

இயேசு வாழ்ந்த நாடு

உலகுக்கே அரசராய்ப் பிறந்தவர் இயேசு. அவர் குழந்தையாய் வாழ்ந்தபோது, ஏரோது என்ற அரசன் அவரைக் கொல்லச் சதி செய்தான். இதற்காக அவன் நூற்றுக்கணக்கான ஆண் குழந்தைகளைக் கொன்று குவித்துக் கொடுஞ்செயல் புரிந்தான். இந்த ஏரோது கி.மு. 4ஆம் ஆண்டில் இறந்துபோனான்.

சரித்திரத்தில் வாழ்ந்தவர் இயேசு

இயேசு எப்போது பிறந்தார்? எங்ஙனம் வளர்ந்தார்? அவரைச் சிலுவையில் எப்போழுது அறைந்தார்கள்? இவைபற்றிச் சரியான தகவல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர் ஓராண்டுக்காலம் திருப்பணி செய்தார் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் இதை மூன்றாண்டுகள் என்கின்றனர். நற்செய்தி நூல்களை எழுதிய நால்வருடைய கணிப்பும் கூட இதில் வெவ்வேறு விதமாய் இருக்கிறது.

நாம் இயேசுவின் பிறப்பை டிசம்பர் திங்கள் 25ஆம் நாள் கொண்டாடுகிறோம். அவர் பிறந்து 300 ஆண்டுகள் ஆனபிறகு இந்தநாள் குறிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், வாடைக்காலம் வந்துவிட்டால் பல்வேறு பண்டிகைகளைக் கொண்டாடத் தொடங்கிவிடுவார்கள். எனவே, கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் பண்டிகையை இந்நாட்களில் கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள். இயேசு பிறந்த நிகழ்ச்சி செப்டம்பர் திங்களில் நடந்திருக்கவேண்டும் என்று இப்போது கணித்துச் சொல்லப்படுகிறது. காலங்காட்டிகள் அவ்வப்போது மாற்றப்பட்டு வந்ததால் இது இன்னமும் சிரமமாயிற்று. திருமறை ஆராய்ச்சியாளர்களால் கூட இயேசுவின் பிறந்த நாளைச் சரியாகக் கணித்துச் சொல்ல முடியவில்லை. இது கி.பி. 1இல் நடந்திருக்கவேண்டும் என்பது பலருடைய கருத்து. கி.மு. 6-5இல் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்று இப்போது ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

இயேசுவின் ஊழியம் ஒரு வருடம் நடந்தது என்கிறார் லுக்கா. மாற்கு, யோவான் என்பவர்கள் மூன்று பஸ்கா பண்டிகைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படியானால் அவருடைய ஊழியம் இரண்டு ஆண்டுகளாவது நடை

பெற்றிருக்கவேண்டும். அவருடைய சிலுவை மரணம் கி.பி. 29 அல்லது 30 அல்லது 33இல் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

இதுவரை நாம் கூறிய செய்திகள் தெளிவற்றவை. ஆனால், தெளிவான செய்தி ஒன்றுண்டு. அது என்ன? இயேசு உலகில் பிறந்தார்; கடவுளும் மனிதனும் இணைந்திட இந்நிகழ்ச்சி உதவிற்று; இது வரலாற்றில் இதுவரை நாம் காணாத ஒரு நிகழ்ச்சி. நற்செய்தியை வரைந்தவர்கள் நாட் குறிப்பு களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. இயேசு பிறந்தார்; வாழ்ந்தார்; இறந்தார்; ஆனால், உயிரோடு எழுந்தார்; அவரை நம்புகிற எல்லா மக்களுக்கும் ஒரு நிலைத்த பெரு வாழ்வை அவர் வாக்கு அளித்திருக்கிறார். இந்தச் செய்தியைக் கூறவே அவர்கள் பெரிதும் விழைந்தனர்.

நாட்டு வருணனை

இயேசு பிறந்த நாடு எப்படிப்பட்டது? நமது அண்டை மாநிலமான கேரளத்தைவிட இது சிறிய நாடு. சுமார் இருநூற்றைம்பது கி.மீ. நீளமும், எண்பது கி.மீ. அகலமும் கொண்ட ஒரு சின்ன நாடு. உள் அட்டையில் உள்ள பலஸ்தீன நாட்டுப் படத்தைப் பாருங்கள். ஒரு புறம் கடல், மறுபுறம் பிளந்த பள்ளத்தாக்கு; மலைகள் தொடராக இருக்கின்றன; நீண்ட குறுகிய சமவெளிகள் நாடு நெடுகிலும் காணப்படுகின்றன. யூதேயாப் பகுதியில் மலைகள் அதிகம். அகன்ற பீட பூமியில் தொடங்கி படிப்படியாகக் குறைந்து ஷெபேலா குன்றுகள் வரை பரவலாக இவை உள்ளன. கிழக்கே மலைகள் செங்குத்தாக சவக்கடலில் இறங்குகின்றன. இன்னொரு மலைத்தொடர் அரேபியா பாலைவனம் வரை நீண்டு கிடக்கின்றது. உயர்ந்த மலைகளும் தாழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளும் நிரம்பியிருப்பதால் இங்கு தட்ப வெப்ப நிலை அதிக ஏற்றத் தாழ்வுள்ளதாயிருக்கிறது. இதன் காரணமாக இங்கு கொதிக்கும் மணற்பரப்பான பாலை நிலங்களும், மித வெப்பம் கொண்ட பள்ளத்தாக்குகளும், உஷ்ணமான காடுகளும் காணப்படுகின்றன.

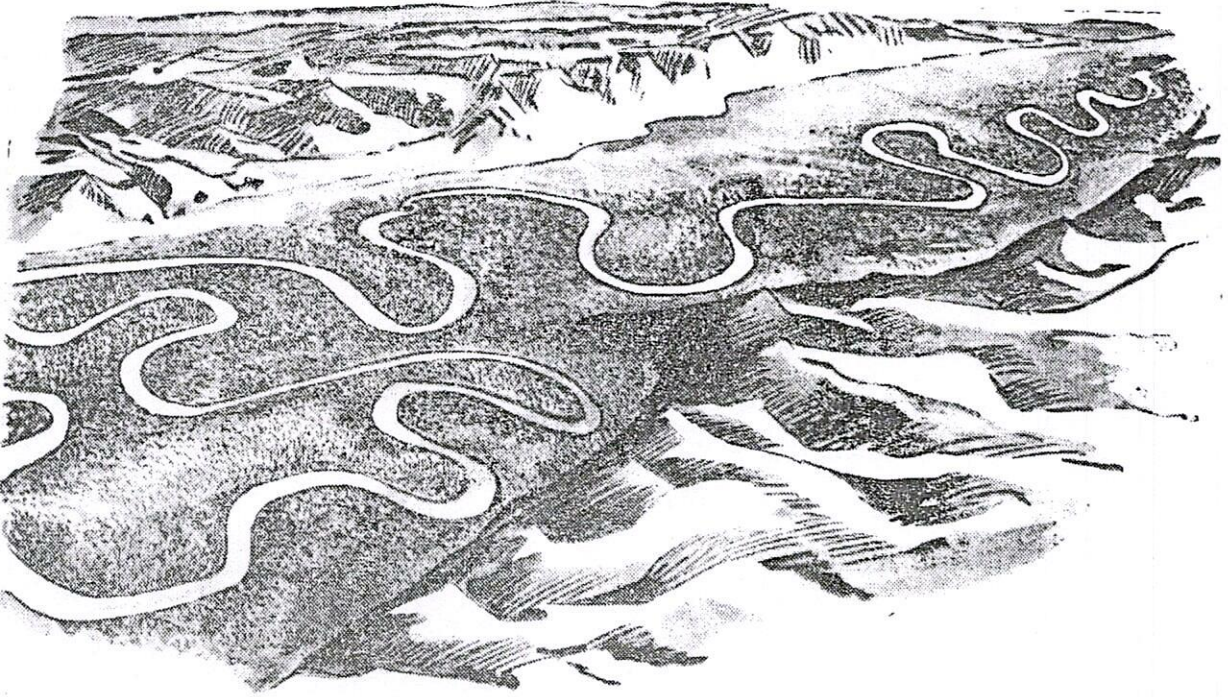
யோர்தான் ஆறு

வடக்கே இருப்பது பனி நிறைந்த எர்மோன் மலை. இதன் அடிவாரத்தில் தோன்றி ஓடி வருகிறது யோர்தான் ஆறு. மேரோம் ஏரியின் வழியாக ஓடி, கடல் மட்டத்திற்குச்

சுமார் 200 மீட்டர் தாழ்வாக இருக்கும் கலிலேயாக் கடலில் போய் இது விழுகிறது. இந்தக் கலிலேயாக் கடல் பெரிய ஏரி போன்றது. சுமார் இருபது கி.மீ. நீளமும், பதினொரு கி.மீ. அகலமும் கொண்ட நீர்ப்பரப்பு. கின்னரம் போன்ற வடிவ அமைப்புக்கொண்டதால், இதற்குக் கின்னரேத் கடல் என்றும் பெயர். இதன் மேற்குக் கரையிலுள்ள கெனேசரேத்துச் சமவெளியின் பெயரும் இதற்கு வழங்கப்படுகிறது. 'யோர்தான்' என்ற சொல்லுக்கு 'இறங்கி ஓடும் ஓன்று' என்று பொருள். உச்சியில் கிளம்பி, தாழ் இறங்கி, பிளந்த பள்ளத்தாக்கில் விரைவாக ஓடி, ஒரு பாம்பைப்போல் வளைந்து வளைந்து சென்று, இறுதியாக சவக்கடலில் விழும் இந்த ஆற்றுக்கு இது வெகு பொருத்தமான பெயர்! சவக்கடல் நீரை வாங்குமேயன்றி ஒருபோதும் வெளியே வழங்காது. இதிலுள்ள நீர் ஆவியாக மாறி மாறி, நாளடைவில் இது ஒரு உப்புக்கடலாகிவிட்டது. இக்கடலில் மீன்கள் இல்லை. எந்த உயிரும் இதில் வாழ முடியாது (புத்தகம் 1, அத்தியாயம் 1).

கலிலேயா

இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கையில் பெரும் பகுதி கலிலேயாவிலும் யூதேயாவிலுமே கழிந்தது எனலாம். எனவே இவ்விடங்கள் பற்றி நாம் நன்கு அறிவது அவசியம்.

பிளந்த பள்ளத்தாக்கில் வளைந்தோடும் யோர்தான் ஆறு

கலிலேயாவில் வளமான சமவெளிகள், பள்ளத்தாக்குகள், மண்வளமுள்ள மலைச் சாரல்கள் ஏராளம். இங்கே பயிர்கள் செழித்து வளருகின்றன. ஒலிவத் தோப்புகளும், திராட்சைத் தோட்டங்களும் அதிகம்; நல்ல மழை உண்டு; மேய்ச்சல் நிலங்கள் நிறைய உண்டு. இக்கலிலேயா நாட்டையும் அதன் இருபது பட்டணங்களையும் தீருவின் அரசனான ஈராமுக்கு சாலொமோன் அரசன் ஒரு காலத்தில் பண்டமாற்றாகக் கொடுத்திருந்தான். தேவாலயம் கட்டுவதற்குத் தேவையான கேதுரு மரங்களை வாங்கிக்கொண்டு அதற்கு விலையாக இவைகளைக் கொடுத்துவிட்டான் சாலொமோன் (1 இரா. 9:11).

‘கலிலேயா’ என்ற சொல்லுக்கு ‘வட்டம்’ என்று பொருள். இங்கு வாழ்ந்துவந்த மக்களில் பெரும்பாலோர் புற இனத்தவர். இங்கு வேற்று நாட்டவரும் குடியிருந்தனர். மலைச்சரிவிலுள்ள வேளாண்மைக்கு ஏற்ற கிராமங்களிலும், ஏரிக்கரையிலுள்ள முக்கிய பட்டணங்களிலும், மீன் பிடிக்கும் சிற்றூர்களிலுமாக மக்கள் வசித்துவந்தனர். இவர்கள் அன்போடு பழகும் இயல்புடையவர்கள். விடுதலை ஆர்வம் மிக்கவர்கள். யூதாஸ் மக்கபேயுவின் பிடிவாதப்போக்காலேயே யூத மார்க்கத்தை இவர்கள் ஏற்கவேண்டியதாயிற்று என்ற எண்ணம் இவர்கள் மனதில் எப்போதும் இருந்துவந்தது. இவர்களைத் திபேரியாவில் இருந்த ஏரோது அந்திப்பா அரசன் ஆண்டுவந்தான். இங்கு இருந்த உரோம ஆளுநரின் அரண்மனை உரோம ஆதிக்கத்தை இவர்களுக்கு எப்போதும் நினைப்பூட்டுவதாய் அமைந்திருந்தது. இவனுடைய ஆட்சிபற்றி நினைக்கும்போதும், அந்த அரண்மனையைப் பார்க்கும்போதும் துக்கத்தால் இவர்கள் முகம் மாறுவதுண்டு. இவர்கள் உரோம ஆதிக்கத்தை வெறுத்து வந்ததே இதற்குக் காரணம்.

கலிலேயாவில் வணிகர்கள் நடமாட்டம் அதிகம். சரக்குகளை ஏற்றிக்கொண்டு ஓட்டகங்களும், குதிரைகளும், கழுதைகளும் ஓயாமல் சென்றவண்ணமிருக்கும். மீன் வியாபாரத்திற்கும், பழவியாபாரத்திற்கும் பெயர் போன நாடு இது. தானியங்கள், ஒலிவ எண்ணெய், திராட்சைரசம், ஆட்டுஉரோமம் ஆகியவைகள் விற்கப்பட்டன. நெசவுத் தொழில், சாயமிடுதல், மட்பாண்டம் செய்தல் போன்ற தொழில்களும் இங்கு நடைபெற்று வந்தன.

யூதேயா

யூதேயா வணிகச் சிறப்புள்ள நாடன்று. முக்கிய வணிகப் பாதைகள் எதுவும் யூதேயா

வின் வழியாகச் செல்லவில்லை. பெலிஸ்தியர்களின் நாடான பெலிஸ்தியா வழியாகவே எல்லா வாணிபமும் நடந்தது. இதற்கு எருசலேமோடு மட்டும் சிறிதளவு வணிகத் தொடர்பு உண்டு.

மலைகள் நிறைந்த ஒரு வறண்ட நிலப்பரப்பு இது. கலிலேயாவின் வளமும் செழிப்பும் இதற்கில்லை. பயிர் செய்வதற்கேற்ற நிலங்கள், வால்போன்ற சிறு சிறு பகுதிகளாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய்க் காணப்படும். மழை மிகக் குறைவு. தண்ணீரை ஜாடிகளிலும் துரவுகளிலும் மக்கள் சேமித்து வைத்துக் கோடையில் பயன்படுத்துவார்கள். கோடைகாலத்தில் நிலங்கள் வெடித்துக் காய்ந்துகிடக்கும். பெரும்பாலான மக்கள் ஆடுகளை மேய்த்தே வாழ்ந்துவந்தனர். ஏழை விவசாயிகள் ‘வானம் பொழியாதா, பூமி விளையாதா’ என்று ஏங்கி நிற்பார்கள். பயிர் விளையும் கொஞ்ச நிலங்களின் மேல்மண்ணையும் மழைக்காலத்தில் மழை அடித்துக் கொண்டு போய்விடாதபடி இவர்கள் கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒலிவத் தோப்புகளையும் திராட்சைத் தோட்டங்களையும் அரும்பாடுபட்டுக் கவனித்து வந்தார்கள். இவர்கள் வாழ்க்கையெல்லாம் சிறு சிறு கிராமங்களிலேயே நடந்தது.

கடின உழைப்புக்குப் பெயர்பெற்ற இவர்கள் சுயநலமிகளாகவும், தந்திரகுணம்படைத்தவர்களாகவும், கர்வங்கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். வேற்று நாட்டவர்களை இவர்கள் அவ்வளவாய் விரும்புவதில்லை. குறிப்பாகவடநாட்டுக் கலிலேயர்கள் என்றால் இவர்களுக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது. கிரேக்க, உரோமப் பண்பாட்டு முறையில் வாழ்க்கை நடத்திவந்த கலிலேயர்களால் தங்கள் மதமும் வாழ்வும் களங்கப்பட்டு வருவதாக இவர்கள் கருதினார்கள். கலிலேயரைப் பிடிக்காத இவர்களுக்கு, கலிலேயருள் சிறப்பாய் விளங்கிய இயேசுவைக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுமையும் அவர்களின் சமயச் சின்னமாகிய தேவாலயம் இருந்த எருசலேமையே மையமாகக் கொண்டிருந்தது.

சமாரியா

இதுவரை நாம் கண்ட இரு நாடுகளுக்கு மிடையே சமாரியா என்ற இன்னொரு நாடு இருப்பதைக் காணலாம். கடைசிப்பக்கத்திலுள்ள பலஸ்தீன படத்தைப் பாருங்கள். இந்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களை யூதர்கள் அதிகம் வெறுத்தார்கள்; தாழ்வாக நினைத்தார்கள். கலிலேயர்களுக்கோ இந்நாட்டவரைக் கண்டாலே அச்சம்! இவர்களில் பெரும்பகுதியினர் ஒரு கலப்பு இனத்தவர். இஸ்ரவேல்

நாட்டின் வட பாகத்தை அசீரியர் வென்ற போது, பிற நாடுகளிலிருந்து சிறைப்பிடித்து வந்தவர்களை இங்குக் குடியேற்றினர். இந்த வேற்று நாட்டவர்கள் இஸ்ரவேலரோடு கொண்டு கொடுத்து நன்கு கலந்துவிட்டனர். இக்கலப்பு இனத்தில் பிறந்தவர்களே சமாரியர்.

ஆகாயத் தீர்க்கன் காலத்தில் இரண்டாம் தேவாலயத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட போது (புத்தகம் 2) சமாரியர்கள் யூதர்களுக்கு உதவ முன்வந்தனர். யூதர்கள் அதை வேண்டாமெனச் சொல்லி, சமாரியரைக் குறைவுபடுத்தி, தீண்டப்படாதவர்கள் என்று தள்ளியும் வைத்துவிட்டனர். இதனால் சமாரியர்களும் யூதர்களை வெறுக்கத் தலைப்பட்டனர். இந்த வெறுப்புணர்ச்சி பல நூற்றாண்டுகள் நின்று நிலவியது (2 இரா. 17:1-6, 24-41). பலஸ்தீனாவின் வடபகுதியிலிருந்து எருசலேமுக்குப் பலிசெலுத்தச் செல்லும் பயணிகள் சமாரியாவின் வழியாகச் செல்லுவதில்லை. தங்கள் எல்லைகளிலேயே யோர்தானைக் கடந்து, பெரேயா மாவட்டம் வந்து, கிழக்குக் கரையோரமாகச் சென்றுவிடுவார்கள். இயேசு பெருமான் வேண்டுமென்றே பிடிவாதமாகச் சமாரியாவின் வழியாய்ச் சென்றார். யூதர்களைப்போலவே சமாரியர்களும் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்பதைக் காண்பிக்கவே அவர் அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். இதுபற்றி நாம் விரைவில் படிக்க இருக்கிறோம்.

இயேசு வாழ்ந்த காலத்தில் பலஸ்தீன நாடு இதுபோன்ற மூன்று பகுதிகளாய்ப் பிரிந்திருந்தது. பகைவர்கள் படையெடுப்பின்றி நாடு அமைதியாயிருந்த காலத்தில் இங்கு நல்ல வாணிபம் நடந்தது. வாசனைப் பொருட்கள், தங்கம், வெள்ளி, தந்தம், பட்டு போன்ற எல்லாப் பொருட்களிலும் வாணிபம் நடந்தது. ஒட்டகங்களிலும், குதிரைகளிலும், கழுதைகளிலும் சரக்குகளை ஏற்றிக் கொண்டு வருவதும் போவதுமாயிருந்தனர் வணிகர்கள். இவர்கள் ஓரிடத்துச் செய்திகளை மற்றோரிடத்துக்கு எடுத்துச் சென்றனர். பொய்யான காதுவழிச் செய்திகள் இவர்கள் மூலம் நாட்டுக்கு நாடு விரைந்து பரவின. கிழக்கத்திய மொழியான கிரேக்க மொழியை மக்கள் பொது மொழியாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இதற்குக் காரணமாயிருந்தவன் மாவீரன் அலெக்சாந்தர். தான் வெற்றி பெற்ற நாடுகளிலெல்லாம் கிரேக்கப் பண்பாட்டை அவன் விட்டுச் சென்றிருந்தான். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் அவன் கொடுத்த இந்த கிரேக்க மொழி மிகவும் பயனுள்ளதாயிருந்தது. இயேசுவின் வரலாறு பற்றிய கதைகள் யாவும் இம்மொழியில்தான் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பலஸ்தீனாவின் அரசியல்

அந்நாளில் பலஸ்தீன மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பெரிய ஏரோதின் மூன்று பிள்ளைகள் அசுஸ்து பேரரசனுக்கு அடங்கியபடி இம்மூன்று மாவட்டங்களையும் ஆண்டுவந்தனர். 'சுள்ள நரி' என்று இயேசுவால் குறிப்பிடப்பட்ட ஏரோது அந்திப்பா, பெரேயாவையும் கலிலேயாவையும் ஆண்டான் (லூ. 13:32). யோர்தானுக்குக் கிழக்கே உள்ள பகுதியை பிலிப்பு ஆண்டு வந்தான். யூதேயா, சமாரியா, இதுமேயாப் பகுதிகளுக்கு அர்கெலாவு அரசுயிருந்தான் (படத்தைப் பாருங்கள்). இவன் ஆட்சி மிகக் கொடியதாயிருந்ததால் கி.பி. 6ஆம் ஆண்டில் மக்கள் உரோமப் பேரரசிடம் முறையிட்டார்கள். உடனே உரோமப் பேரரசு இவனைத் தள்ளிவிட்டு அவனுக்குப் பதிலாக ஓர் அரசப் பிரதிநிதியை அங்கு வைத்தது. இந்த ஏற்பாட்டின் ஐந்தாவது பிரதிநிதியாக அங்கு வந்தவன் தான் பொந்தியு பிலாத்து (கி.பி. 26-36).

இதிலிருந்து நாம் என்ன தெரிந்துகொள்கிறோம்? பலஸ்தீனாவின் ஆட்சிபீடம் உரோமா புரியில் இருந்தது; பலஸ்தீனாவில் இருந்த மூன்று அரசர்களும் சட்டம், ஒழுங்கு நிலை நாட்ட உரோமுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தார்கள்; உரோமப் பேரரசால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாடுகளுள் ஒன்றாக பலஸ்தீன இருந்து வந்தது (படம், புத்தகம் 2இல் உள்ளது). கடற்கரைப் பட்டினமாகிய சேசரியாவைத் தலைநகராகக்கொண்டு உரோமர்கள் பலஸ்தீனவை ஆண்டுவந்தனர். வணிகப் போக்கு வரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், காவல் செய்யவும் முக்கிய நகரங்களில் பெரும்படைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இயேசுவின் காலத்தில் பலஸ்தீனாவில் மட்டுமே 6000 வீரர்களைக் கொண்ட நான்கு பெரும்படைகளை உரோமர்கள் வைத்திருந்தனர். இவ்வீரர்கள் ஜூலியஸ் சீசரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள். காலாட் படையினர், குதிரைப் படையினர், கவண் வீரர், வில்வீரர், சாலை அமைப்போர், பாலம் அமைப்போர், ஒட்டகப் படையினர் எனப் பல்வேறு ஆற்றல் படைத்தோர் அப்படைகளில் இருந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் உரோமர்களே. வட சீரியாவைச் சேர்ந்த யூதரல்லாத மக்கள் சிலரும் இதில் இருந்தனர். குற்றவாளிகளைக் கசையால் அடித்தல், சிலுவையில் அறைதல் போன்ற குற்றேவல்களையும், கடினமான போர்க்களப் பணிகளையும் இவர்கள் செய்துவந்தனர். இவர்களில் ஓரோவோர் நூற்றுவர் தலைவன் போன்ற உயர்பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டனர். ஆனால், யூதர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஓய்வுநாளில் யூதர்கள் வேலை

செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் சட்டமும் சமயமும் சொன்னதால் யூதர்கள் படைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை.

‘பிரிட்டோரியப் படை’ என்ற உரோமப் பேரரசனின் மெய்க்காப்புப் படை பலஸ்தீன வில் இல்லை. அதிலுள்ள தூதுவர்கள் மட்டுமே திபேரியாவுக்கும் செசரியாவுக்கும் குதிரைகளில் சென்றவண்ணமிருந்தனர். வீரர்கள் அணிந்திருந்த உரோமக் கழுகுச் சின்னத்தை யூதர்கள் அதிகம் வெறுத்தனர். படை வீரர்கள் தங்கள் கொடிகளுக்கும் சின்னங்களுக்கும் மரியாதை செலுத்துவது எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள ஒரு பழக்கம். உரோம வீரர்களும் தங்கள் கழுகுச் சின்னத்திற்கு மரியாதை செலுத்தினார்கள். சவக்கடல் அருகே கண்டெடுக்கப்பட்ட சரித்திரச் சுருள்கள் இதை உரோமர்களின் கழுகுச் சின்ன வணக்கம் என்று குறிப்பிடுகின்றன.

பிரிட்டோரியப் படைவீரன்

கலிலேயர்கள் உரோம ஆட்சியை வெறுத்து அடிக்கடி கலகம் செய்துவந்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டனர். யூதேயாவில் இருந்த யூதர்களும் உரோமப் பேரரசை அதிகம் வெறுத்தனர். தாங்கள் கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிறப்பான மக்கள் என்ற நம்பிக்கை யூதர்களுக்கு எப்போதும் உண்டு. இந்த நம்பிக்கைக்கு

ஊறு விளைவிக்கும் எவரையும் இவர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். சமாரியரையும் கலிலேயரையும் உரோமரையும் இவர்கள் வெறுத்தனர். யூதர்களிடையே கூட ஒருவரை ஒருவர் பகைக்கும் குணம் காணப்பட்டது. ஏழைகள் பணக்காரரை விரும்பவில்லை; சதுசேயருக்குப் பரிசேயரைக் கண்டால் பிடிக்காது; தாய்நாட்டுப் பற்றுக்கொண்டோர் உரோம ஆட்சிக்கு இசைவு தெரிவிப்பவர்களைக் கொல்லவும் தயங்கமாட்டார்கள். இந்த வெறுப்புணர்ச்சி சில சமயங்களில் கிளர்ச்சியாக மாறும். புரட்சி, சண்டை, இரத்தக்களம் என்று நாடு மாறும்போது, உரோம அடக்குமுறை ஈவிரக்கமற்ற வகையில் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும். யூதர்களின் தேவாலயத்திற்கு மிக அண்மையிலேயே அந்தோனியாக் கோட்டை இருந்தது. யூதர்கள் கிளர்ச்சி செய்யும்போது அடக்குமுறையை அமுல் நடத்தவும், புரட்சிக்காரர்களைக் கண்காணிக்கவும் இக்கோட்டை மிகவும் வசதியாக இருந்தது.

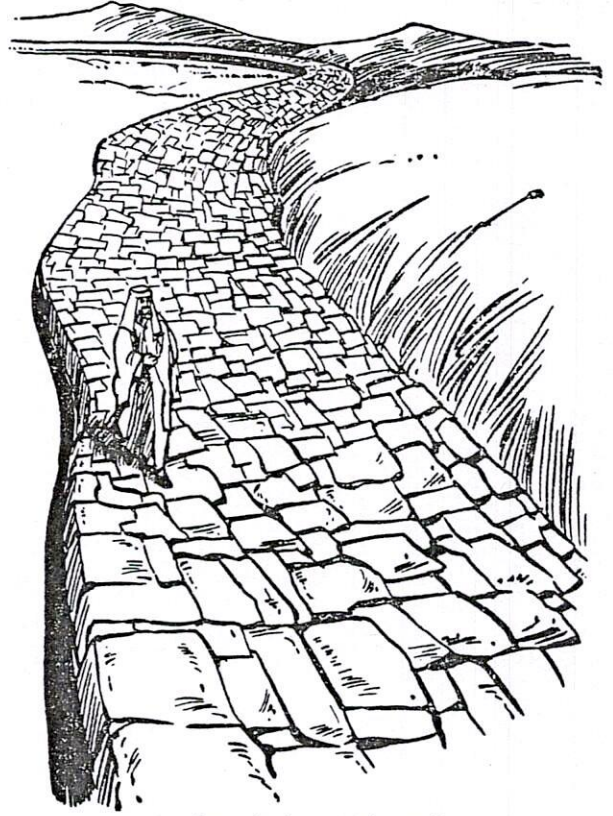
யூதர்களுக்கு முக்கியமான அரசன் பெரிய ஏரோது. இவனைப்பற்றி பல்வேறு கருத்து கொண்டிருந்தனர் யூத மக்கள். சிலர் இவன் நல்லவன் என்பார்கள். சிலருக்கு இவனை அறவே பிடிக்காது. யூதர்களுக்கு ஒரு பெரிய தேவாலயத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருந்தான் இவன். நல்ல சாலைகள், வடிகால்கள், வெப்ப வசதிகள், கண்ணைப் பறிக்கும் கட்டடங்கள், பாதுகாப்பான பயண வசதிகள் இப்படி எத்தனையோ நன்மைகளை இவன் செய்திருந்தான். அதே நேரத்தில் உரோமிலுள்ள தன் ஆண்டவன்மார்களின் அன்புக்குரிய வகையிலும் இவன் நடந்து கொண்டான். யூதர்களையும் உரோமர்களுக்கும் இப்படி ஒருசேர திருப்தி செய்ய முயன்று, கடைசியில் இருவருடைய வெறுப்புக்கும் இவன் ஆளாகவேண்டியதாயிற்று. இவனுடைய கொடுமைகளும், கிரேக்க உருவ வழிபாட்டிற்கு இவன் கொடுத்த சலுகைகளும், இவனுடைய படாடோபச் செலவுகளும் யூதர்களுக்கு இவனிடம் வெறுப்பை உண்டுபண்ணின. யூதர்களின் இந்த வெறுப்புக்கு இன்னொரு காரணம் உண்டு. ஏரோது இதுமேயா நாட்டிலிருந்து வந்த ஓர் அன்னியன்!

யூதர்கள் செலுத்திய வரிகள்

கி.மு. 4ஆம் ஆண்டில் ஏரோது இறந்தான். ஏரோது தங்களுக்குழைத்திருந்த தீங்கை அவன் இறந்த பிறகே மக்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டார்கள். அவன் கட்டிக் கொடுத்த தேவாலயத்தைப் பராமரிப்பதற்கும் செப்பனிடவதற்கும் தேவையான செலவுகளை அவர்

களே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. உரோம ஆட்சியில் யூதர்கள் பெருமளவு வரி செலுத்த வேண்டியதிருந்தது. சமய வரிகள் ஒருபுறம், ஆட்சி வரிகள் ஒருபுறம். இவை இரண்டும்சேர்ந்து அவர்கள்மேல் பெருஞ்சுமையாய் நின்றது. இந்த வரிகள் பற்றி இனி சற்று விரிவாய்க் காணலாம். தேவாலயப் பலிகளுக்கு மக்கள் வரிப்பணம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வரிப்பணம் யாவேயின் பிரதிநிதிகளான தேவாலய குருக்களின் சுகபோக வாழ்வுக்கே பெரும்பாலும் பயன்பட்டது. குருக்கள் எவ்விதக் குறைவுமின்றி வாழ்ந்துவந்தனர். நியாயப்பிரமாணம் என்ற திருச்சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி, பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய ஒவ்வொரு யூத ஆண்பிள்ளையும் ஆள் வரியென்று அரைச் சேக்கல் வெள்ளியைத் தேவாலயத்தில் கொண்டுவந்து செலுத்துவான். ஆடு மாடுகள், பயிர்கள், காய்கறிகள், பழங்கள் ஆகிய பொருட்கள் யாவற்றிலும் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கடவுளுக்கு முதற்கனியாக யூதர்கள் கொடுத்து வந்தார்கள் (மத். 23:23). இந்த 'முதற்கனிகளி'ல் கோதுமை, பார்லி, திராட்சை, அத்திப்பழங்கள், மாதுளம்பழங்கள், ஒலிவப்பழங்கள், தேன் என்ற ஏழு பொருட்கள் சிறப்பானவை. முக்கிய பண்டிகை நாட்களில் எத்தனையோ வகையில் தேவாலயத்திற்கு மக்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டியதிருக்கும். நன்றிசெலுத்தும் பலி (இது தலைமக்களுக்கும், தலையீற்று விலங்குகளுக்கும் ஐந்து சேக்கல்), பாவ நிவாரண பலி, உணவுப் பலி, குற்றநிவாரண பலி, இன்னும் தேவாலய ஆட்சியாளர்கள் கேட்கும் அத்தனை பலிகளையும் மக்கள் செலுத்துவார்கள். கோயில் கிடங்குகளில் உணவும் பொன்னும் நிறைந்துகிடப்பது மக்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தாலும்கூட மக்கள் மேலும் மேலும் கொண்டுவந்து கொடுத்தவண்ணமிருந்தனர். காரணம், யூதர்களிடம் மதப் பற்று அதிகம்.

உரோமர்களின் ஆட்சிவரிகள் வேறுவிதமாயிருந்தன. சாலைகள், பாலங்கள், நாடக அரங்குகள் அமைப்பதற்கு யூதர்கள் வரிகொடுக்க வேண்டும். இந்த வரிப்பணத்தில் பெரும்பகுதி யூதர்களால் பெரிதும் வெறுக்கப்பட்ட 'சீசர்' என்றழைக்கப்படும் உரோமப் பேரரசனுக்கே போய்ச்சேரும். பெரிய ஏரோது இப்பேரரசனுக்கு சமாரியாவில் உள்ள செபஸ்தேயில் ஒரு கோயில் அமைத்திருந்தான்! வருமானத்தில் ஒரு விழுக்காடு ஆள் வரியாகக் கேட்டு வாங்கப்பட்டது. மேலும், தண்ணீர் வரி, சாலை வரி, சொத்து வரி, ஊர் வரி, நகர் வரி என்று கணக்கற்ற வரிகள்! இன்னும் சந்தைகளில் சுங்க வரி, ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வரி; மரண வரி. பொருட்களை வாங்குவதற்கு வரி!

உரோமர்கள் அமைத்த சாலை

பேரரசன் அகுஸ்து ஓய்வுபெறும் போர்வீரர்களுக்கு ஓய்வுச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கென்று இந்தப் புதிய வரியை விதித்தான். கி.பி. 17இல் திபேரியு பேரரசன் இதனை ஒரு விழுக்காட்டிலிருந்து அரைவிழுக்காடாகக் குறைத்தான். கடைசியாக கி.பி. 39இல் கலிகுலா பேரரசனால் இந்த வரி ரத்து செய்யப்பட்டது.

இதில் வருந்தத்தக்க காரியம் என்னவென்றால், யூத இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே உரோமர்களுக்கு வரி வசூல் செய்து கொடுத்தார்கள். இவர்கள் நாணயமற்றவர்களாகவும், மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்கும் எத்தர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்களுக்கு ஆயக்காரர்கள் என்று பெயர். மத்தேயுவும் சகேயுவும் இதுபோல் ஆயத்துறையில் பணியாற்றி வந்தவர்களே.

யூதர்களின் மேசியா

சமய வரிகளையோ அல்லது நாட்டு வரிகளையோ மக்கள் செலுத்தாமலிருக்க முடியாது. இதன் காரணமாக மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தார்கள். உணவு கிடைப்பது அரிதாயிற்று. உணவுப் பொருட்களும் ஏழைகள் வாங்கமுடியாத அளவுக்கு விலை. விவசாயி

களுக்கு வேலை கிடைக்க வழியில்லை. பணம் படைத்த சீமான்கள் அடிமைகளை குறைந்த சம்பளத்துக்கு வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டதே இதற்குக் காரணம். இவையெல்லாம் இயேசுவுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்ததனால்தானே என்னவோ, ஏறத்தாழ பதினான்கு உவமைகளில் இயேசு பணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அப்படி அவர் பேசியதின் காரணம் இப்போது நமக்குப் புரிகிறது. மக்கள் தங்கள் அன்றாட உணவுபற்றியும் வருங்காலம்பற்றியும் மிகுந்த கவலைகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மகிழ்ச்சியற்று வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து என்ன செய்வதென்றறியாமல் திகைத்தார்கள். அந்தியோகு எப்பிபானஸ் என்ற அரசன் காலத்தில் வாழ்ந்த அவர்களுடைய முன்னோர்களைப் போலவே இவர்களும் நாட்டை விடுவிக்கும் ஒரு தலைவன் தோன்றுவதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கிடந்தனர் (புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 11).

சிலர் ஒரு யூதாஸ் மக்கபேயு தோன்றக் காத்திருந்தார்கள். மற்றவர்கள் தாவீதரசன் போன்ற ஒரு மேசியா வரக் காத்திருந்தார்கள். மேசியா வந்து தங்கள் உரோம அடிமைத்தனையை அறுத்தெறிவார்; ஒரு நாள் தாங்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு சிறந்த இனமாக நிச்சயம் திகழுவார்கள் என்று நம்பினார்கள். எனவே, அமைதியாகவும் செழிப்பாகவும் தங்கள் நாடு எப்போது மாறும் என்று இவர்கள் ஏங்கிக்கிடந்தார்கள். சிலர், வானின் வழியாக மனித குமாரனாகிய மேசியா வருவார், அவர் அமைதியாகவும் அற்புதமாகவும் ஓர் அரசை நிறுவுவார் என்று நம்பினார்கள். அவர் பகைவர்கள் கையிலிருந்து தங்களைத் தப்பிவிட்பார் என்று யூதர்கள் அனைவரும் நினைத்தார்கள். எனவே தான், இந்த இயேசுவையும் அவருடைய அரசையும் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படித்து அவர் போதித்தவைகள் எவை என்று தெரிந்துகொள்வதற்குமுன் இதுபோன்ற செய்திகளை நாம் அறிந்துகொள்வது மிக அவசியம். இந்தப் பின்னணியோடு, இயேசு எப்படி வாழ்ந்தார், என்ன போதித்தார், என்ன சாதித்தார் என்பதை இப்போது நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதுவரை இரட்டை வரிப் பளுவால் கூனிக்குறுகிப் போயிருந்த விவசாயிகளைப்பற்றி கவனித்தோம். இனி பரிசேயர், சதுசேயர், செலோத்தர்கள் என்ற யூத வெறிக் குழுவினர் ஆகியவர்களைப்பற்றிப் படிக்கலாம். இவர்களிலும் பலர் ஏழ்மை நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

பரிசேயர்களும் வேத அறிஞர்களும்

இரண்டாம் புத்தகத்தில் பரிசேயரைப்பற்றியும் சதுசேயரைப்பற்றியும் சிறிது பார்த்தோம். சிறையிருப்பிலிருந்து மீண்ட பிறகு தீர்க்க உரை இல்லாதுபோயிற்று. இயேசுவின் காலம் வரை, சுமார் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு எலியா, ஆமோஸ், எரேமியா போன்ற தீர்க்கர்கள் எவரும் தோன்றவில்லை. எனவே, மக்கள் ஜெப ஆலயத்தையும் தேவாலயத்தையுமே நாடிச் செல்லவேண்டியதாயிற்று. ஓர் அனலற்ற சமய வாழ்வாக யூத மதம் தோன்றி வளரலாயிற்று. வாழ்க்கையில் சமயம் முக்கிய பங்கு வகித்தது. பேச்சு, படிப்பு, பண்பாடு, அன்றாட வாழ்வு, கல்வி ஆகிய யாவும் சமயத்தோடு பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. கிரேக்கர்களின் எந்த உறவையும் இவர்கள் வெறுத்தனர். கிரேக்கர்களைப் புறஇனத்தவருக்கு இணையாகவே மதித்தார்கள். குறிப்பாக, பரிசேயர்கள் கிரேக்க ஆதிக்கத்தை அதிகமாக எதிர்த்துவந்தார்கள். 'புறச்சாதியாரின் ஒளி' யாக இருக்க வேண்டியவர்கள் என்று யூத இனத்தவரின் பணி குறித்து ஏசாயா தீர்க்கன் கூறியிருந்த போதும், அவர்கள் யாவே தங்களுக்கே உரிய கடவுள், தாங்கள் அவருடைய சொந்த மக்கள் என்று கருதத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அந்தியோகு எப்பிபானஸ் (கி.மு. 175-165) என்ற அரசனை யூதாஸ் மக்கபேயு என்

பரிசேயன்

பவன் எதிர்த்தபோது அவனோடிருந்த ஆதரவாளர்களுக்குத் 'தனிவழி' மக்கள் என்று பெயர். இவர்கள் அனைவரும் யூதாஸ் வன் முறையில் ஈடுபடத் தொடங்கியபோது அவனோடு ஒத்துழைக்கவில்லை (புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 11). 'தனிவழி' மக்களின் வழித் தோன்றல்களே இந்தப் பரிசேயர்கள். இவர்கள் தொகை ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தது. இவர்களில் சிலர் தேவாலயத்தோடு எவ்விதத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. இதில் பணம் படைத்த சிலர் 'சனகரீம்' பேரவை உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

சிறையிருப்பின் காலத்தில்தான் வேத எழுத்தர்கள் என்ற வேத அறிஞர்களைப்பற்றி நாம் முதன் முதலாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்நாட்களில் இவர்கள் யூத மக்களின் நாட்குறிப்புகளை, வரலாறுகளை, சட்ட திட்டங்களை எழுதுவதற்கு ஆலயக் குருக்களுக்கு உதவியாக இருந்தார்கள். நாளாவட்டத்தில் இவர்களுக்கு வேத அறிஞர்கள் என்றும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவர்கள் வெறும் எழுத்தர்களாக மட்டுமிருக்கவில்லை. கடினமான பகுதிகளுக்கு விளக்கம் கூறுவதும் இவர்கள் வேலை. எனவே, விரைவில் இவர்கள் 'ரபீ'களும் ஆகிவிட்டனர். ரபீ என்பதற்கு 'என் ஆசிரியர்' என்று பொருள். 'நியாய சாஸ்திரி' 'போதகர்' என்ற பதங்களும் 'ரபீ'யைக் குறிப்பிடுவனவாகவே திருமறையில் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் வேலை வேத எழுத்துக்கள் தொடர்புடையதாயிருந்ததால் யூத சமயத்தின் அங்கீகாரம் பெற்ற போதகர்களாக இருந்தனர். திருச்சட்டத்தை மட்டுமல்லாமல் 'சமய மரபு' பற்றியும் இவர்கள் போதித்து வந்தனர். திருச்சட்டத்திலிருந்து ஏதாவது தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டிய திருக்குமானால் ரபீதான் அதைச் சொல்ல வேண்டும். இவர் சொல்வதுதான் முடிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இதன் காரணமாக இவர்கள் செல்வாக்கு வளரலாயிற்று. சென்ற இடமெல்லாம் இவர்கள் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். நாளைடையில் மக்கள் இவர்களைக் கண்டு அஞ்சத் தொடங்கினர்.

வேத அறிஞர் சிலர் சொந்தப் பள்ளிகள் வைத்திருந்தனர். திருச்சட்டத்தில் உள்ள பிரச்சினைகளுக்கு இவர்கள் தங்களுடைய தனிப்பட்ட விளக்கங்களைக் கொடுத்துவந்தனர். மற்றவர்கள் நாடெங்கும் சுற்றி வந்தார்கள் (லூ. 5:17). ஜெப ஆலயங்களில் வேத வாக்கியங்கள் ஆராயப்படும்போது இவர்கள் தலைமை வகிக்க அழைக்கப்பட்டனர். பட்டிமன்றம், வாதம் செய்வது என்றால் இவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பம். தங்கள் கருத்துக்களை நிலை நாட்டும் ஒரே நோக்குடன் இவர்கள் வாதம் செய்வார்கள். இயேசுவுடன் வாதஞ் செய்யத் தொடங்கி

தோற்று ஓடின ஒரு சட்ட வல்லுநன்பற்றி நாம் காணப்போகிறோம். இவனுக்கு இயேசு வானவர் பிறன் என்றால் யார் என்று விளக்க வேண்டியதாயிற்று!

இவர்களுடைய மதம்

இயேசுவின் காலத்தில் வாழ்ந்த யூதர்கள் அனைவருக்கும் மறுமை குறித்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நம்பிக்கை வளரத் தொடங்கியது. ஆனால், சதுசேயர்களுக்கு இந்த நம்பிக்கை இருந்ததில்லை. உயிர்த்தெழுதல், சாவாமை என்பவைபற்றி இவர்கள் தெளிவற்ற கருத்துக்களை வைத்திருந்தனர். சீயோல் என்னும் பாதாள உலகத்தில் இவர்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கை குறைந்து வந்தது (புத்தகம் 1இல் அத்தியாயம் 14உம், சங்கீதம் 88உம் பாருங்கள்). நியாயப்பிரமாணம் என்ற திருச்சட்டம் யாவேக்கும் யூத மக்களுக்கும் உள்ள உடன்படிக்கை. அதைக் கைக்கொண்டால் யாவே தங்களை வாழ்விப்பார் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கிருந்தது. யூதர்கள் ஒரே ஜனமாக ஒற்றுமையாயிருந்ததற்கு இதுவே காரணம். அடிக்கடி அந்நிய நாட்டவரால் அடக்கி ஆளப்படும் அவர்கள், அழியாமல் பிழைத்திருந்ததன் இரகசியம் இதுவே. இன்றுகூட இவர்கள் மீண்டும் ஓர் இனமாகக் கூடிவிட்டதற்கு இதுவே காரணம் எனலாம்.

யூதர்கள் ஒரு சிறந்த இனமாகத் திகழ வேண்டும் என்ற பேராசையால் பரிசேயர்கள் தங்கள் திருச்சட்டத்தோடு 'சமயமரபு' என்று சொல்லப்படும் அநேக சட்ட திட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். இப்படி யூத சமயம் சிறு சிறு சட்டங்களால் நிறைந்து சாதாரண மக்களால் பின்பற்றக்கூடாத அளவுக்கு ஆகிவிட்டது. இதைத்தான் இயேசு 'சுமப்பதற்கரிய சுமை' என்று குறிப்பிடுகிறார். பரிசேயர்கள் சாதாரண மக்களை அற்பமாக எண்ணி வெறுத்தனர். நோயுற்றவர்களை ஓய்வுநாட்களில் சுகப்படுத்தியது குறித்து இயேசுவுக்கும் பரிசேயர்களுக்கும் அடிக்கடி தர்க்கம் உண்டாயிற்று. நோய்களைக் குணமாக்குவதைக்கூட வேலை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் (மத். 12:9-14).

ஓய்வுநாளில் ஒரு மனிதன் எவ்வளவு தூரம் நடக்கலாம், எவ்வளவு தூரம் நடக்கக் கூடாது என்பதுபற்றி திருமறையில் படிக்கிறோம். இது 2000 முழ தூரம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேல் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் தொலைவிலுள்ள ஒரு மரத்தில் இருந்தோ பட்டண வாசலிலிருந்தோ அத்தூரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். ஒருவன் தன் சட்டைப்பையில் ஓர் ஊசியைப் போட்டு வைத்திருந்தால் அவன் தையல் வேலை செய்த

தாகக் கணக்கிடுவார்கள். மணல் தரையில் நிற்காலியை இழுத்துப்போட்டு உட்கார்ந்து விட்டால் அவன் நிலத்தையே உழுதுவிட்ட தாகக் கூறுவார்கள்! தன் பாயைச் சுருட்டிக் கையில் வைத்துக்கொண்டு நடந்தால் அவன் சுமை தூக்கிவிட்டான் என்பார்கள். கதிர் ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கையால் நிமிட்டினால் கதிற்றுத்துப் போரடித்துவிட்டான் என்று குற்றஞ்சாட்டுவார்கள்! இப்படி எதைச் செய்துவிட்டாலும் திருச்சட்டத்தை மீறிவிட்டான் என்பார்கள்! கோழி ஓய்வுநாளில் முட்டையிட்டால் அதைச் சாப்பிடுவது குற்றம்! ஏன் தெரியுமா? கோழி வேலை செய்துவிட்டது! கணக்குப்படி, ஓர் அத்திப் பழ அளவு சுமையைத்தான் ஓய்வுநாளில் ஒருவன் கொண்டு செல்லலாம்.

இயேசுவும் பரிசேயரும்

இந்த உதாரணங்களிலிருந்து சட்டவல்லுநர்கள் திருச்சட்டத்துக்கு விளக்கம் தரும் போது சிறு சிறு விஷயங்களை எல்லாம் எவ்வளவு பெரிதுபடுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் அறியமுடிகிறது. திருச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடத்தை விதிகளை எசேக்கியேல் உருவாக்கித் தந்த நான்முதல் விதிகளும் ஒழுங்கு முறைகளும், தொடர்ந்து சேர்க்கப்பட்டு வந்தன. இந்த விதிகளையெல்லாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து விட்டால் போதும், கடவுளுக்கு விருப்பமான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிட முடியும் என்று இவர்கள் எண்ணினார்கள். பிற்காலத்தில் இந்த விதிகளையெல்லாம் ஒரு நூலாகத் திரட்டி அதற்கு 'மிஷ்னா' என்று பெயரிட்டனர்.

இப்படிப்பட்ட சிறு விதிகள் அர்த்தமற்றன வாகவும் நகைப்பிற்குரியனவாகவும் நமக்குத் தோன்றலாம். இயேசுவும் கூட இவைகள் அர்த்தமற்றவை என்றுதான் நினைத்தார். ஆனால், அவற்றை நகைப்பிற்குரியனவாக அவர் கருதவில்லை. அவை தோன்றினதற்காக வருந்தினார். அவருடைய போதனைகளை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இவைகள்தாம் தடைகளாய் நின்றன. 'ஓய்வுநாள் மனிதனுக்காகப் படைக்கப்பட்டது. மனிதன் ஓய்வு நாளுக்காகப் படைக்கப்படவில்லை' என்பதில் உள்ள உண்மையை மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமற்போனதற்கு இவைதாம் காரணம். கடவுள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் போல் இயேசுவும் செயல்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தார். எவருமே கைக்கொள்ளமுடியாத இத்தகைய விதிகளை உருவாக்கின பரிசேயரையும் சதுசேயரையும் இவர் கண்டித்துப் பேசுவதை மத்தேயு எழுதிய நூலின் இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் படிக்கிறோம். இச்

சிறுசிறு விதிகளும், அவைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் சமய மரபும் எவ்வளவு அறிவற்ற செயல் என்று அதை உருவாக்கினவர்களுக்கும் கைக்கொள்ளவேண்டியவர்களுக்கும் தம்மாலியன்ற மட்டும் இயேசு போதித்து வந்தார்.

உள்ளதை உள்ளபடியே பேசும் பேச்சு அவருக்குப் பகைவர்களைத் தேடித்தந்தது. ஆனால், பரிசேயர்கள் எல்லோருமே அவரை எதிர்த்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை (மா. 12:34; லூ. 7:36; 11:37). பரிசேயர்கள் அனைவரும் மாய்மாலக்காரர் அல்லர். எங்கள் மதத்தை நாங்கள் மட்டுமே ஒழுங்காக, முழுமையாகப் பின்பற்றுகிறோம் என்று காட்டிக்கொள்ளச் சிலர் விரும்பினார்கள். ஆனால், பலர் தங்கள் கொள்கைகளுக்காகச் சாகத்துணியும் அளவுக்கு வாழ்ந்த நல்ல பெரிய மனிதர்கள். பிலாத்து முதன் முதலாக எருசலேமுக்கு வந்தபோது இவ்வுண்மையைத் தெரிந்துகொண்டான். பரிசேயர்களில் சிமியோன், அன்னாஸ் போன்றவர்கள்கூட இருந்தார்கள். சிமியோனும் அன்னாஸும் தேவாலயத்தில் இயேசுவைக் குழந்தையாய்க் கண்டு வாழ்த்தியவர்கள். இங்ஙனம் மேசியாவின் வருகையை எதிர்பார்த்தபடி வாழ்ந்த நல்ல பரிசேயர்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். ஆனால், பலருக்கு சட்டங்களைக் கைக்கொள்வது தவிர வேறெதுவும் தெரியாது. அந்த அளவுக்கு குருடர்களாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இந்தக் குருட்டு நம்பிக்கையைக் கண்டுதான் இயேசு உள்ளம் உடைந்துபோனார். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் தாங்கள் ஒருபோதும் தவறு செய்யாதவர்கள் என்ற கர்வம் இவர்களிடம் காணப்பட்டது. வேறெந்த உண்மையையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாமல் அவர்களைத் தடுத்தது இதுவே.

சதுசேயர்கள்

பரிசேயர்களோடு இயேசுவுக்கு உடன்பாடில்லை என்பதால் சதுசேயருடைய மதத்தையும் கொள்கைகளையும் அவர் சரியென்று நினைத்தார் என்றோ, சதுசேயர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்றோ கொள்ள வேண்டாம். சதுசேயர்கள் பரிசேயரின் 'மரபை'க் கைக்கொண்டு வாழ்ந்து வரவில்லை. இதனால் பரிசேயர்களுடைய பகைமையைத் தேடிக்கொண்டார்கள். ஆனால், திருச்சட்டத்தைச் சொல்லுக்குச் சொல் நம்பினார்கள். மறுமை வாழ்வு என்று ஒன்று இருக்கமுடியாது என்று சாதித்தார்கள். திருச்சட்டத்தில் இதுபற்றி ஒன்றும் கூறப்படாத காரணத்தால் மறுமை இல்லை என்பது இவர்கள்

கருத்து. இதை வைத்துக்கொண்டே இயேசு வைக் குற்றங்கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று நினைத்திருந்தார்கள். தேவதூதர்கள், பொல்லாத ஆவிகள் ஆகியவற்றை இவர்கள் நம்புவதில்லை. ஏனெனில், இவை பெர்சியாவிலிருந்து யூத மதத்திற்குள் புகுந்த கருத்துக்கள்.

பிரதான ஆசாரியர்களின் வழித்தோன்றல்களாயிருந்த சதுசேயர்கள் வசதிபடைத்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். திருச்சட்டத்திற்கு அஞ்சி தேவாலய வரிகளைப் பட்டினிகிடந்தாவது கட்டிவிடும் ஏழை யூதர்களைச் சுரண்டித் தங்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையை இவர்கள் நடத்திவந்தார்கள். முன்பு கிரேக்க வழிபாடு, கிரேக்க வாழ்க்கை முறை, கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பின்பற்றிவந்த இவர்கள் இப்போது உரோமர்களைப் பின்பற்றத் தொடங்கி இருந்தனர். இதன் காரணம் நன்கு புரிகிறதல்லவா? தங்கள் செல்வமும் செல்வாக்கும் அழிந்துபோகாமல் பார்த்துக் கொள்வதில் அக்கறை படைத்த இவர்கள் தங்கள் புதிய ஆண்டவன்மார்களை ஏற்றுக் கொள்வதன்மூலம் இதைச் சாதிக்க நினைத்தார்கள். தாங்கள் உரோமுடைய வெறுப்புக்கு ஆளாகிவிடாமல் இருக்கும்படி மிகவும் கவனத்தோடு பார்த்துக்கொள்வார்கள். பரிசேயர்களைவிட இவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்கள். எனினும், அதிகச் செல்வாக்குப் படைத்திருந்தார்கள். அவர்களை யாரேனும் எதிர்த்தால் பூண்டோடு ஒழித்துவிட்டுத் தான் வேறு வேலை பார்ப்பார்கள். இவர்களுக்கு அரணாக விளங்கியது 'சனகரீம்' பேரவை. இதில் எழுபத்தொரு உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். இப்பேரவைக்குச் சமய, சமூகநிலையில் எல்லா அதிகாரமும் உண்டு. மற்ற யூதர்களை இவர்கள் ஆட்டிப்படைத்து வந்தார்கள்.

இந்த சனகரீம் அவைக்கு தேவாலய குருக்களின் தலைவனான பிரதான ஆசாரியன் தலைவனாயிருந்தான். யூத மக்களின் பிரதிநிதியாக இவனை உரோமப் பேரரசு நியமித்தது. சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்வரை மக்கள் தலைவனாகவும், சமயத் தலைவனாகவும் உரோமாபுரி இவனை ஏற்றுக்கொண்டது. சனகரீமுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கமட்டுமே அதிகாரம் இல்லை. இதை இப்பேரவை தீர்மானிக்கலாம். ஆனால், உரோமப் பேரரசின் உடன்பாடு இல்லாமல் இதை நிறைவேற்ற முடியாது. இதனால்தான் சதுசேயர் இயேசுவைப் பிடித்து பிலாத்துவின்முன் கொண்டுவர வேண்டியதாயிற்று.

செலோத்தர்கள்

சதுசேயர்களில் பல பிரிவினர் உண்டு. இவர்களுக்கிடையே பெரும் பகைமை நிலவிற்று. இவர்களில் ஒரு சாரார் செலோத்தர்கள் எனும் தீவிரவாதிகள். இத்தீவிரவாதிகள் நாட்டுப்பற்று மிக்கவர்கள்; வன்முறையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள். உரோம ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட இவர்கள் இரகசியமாய்த் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இயேசுவின் சீடனாயிருந்த ஒரு சீமோன் இத்தீவிரவாதிகள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். இவனை செலோத்தனாகிய சீமோன் என்று மற்றவர்கள் அழைத்தார்கள். யூதாஸ்காரியோத்து இந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனல்லன். ஆனால், உரோம ஆட்சியை எதிர்க்கும் ஒரு மக்கள் தலைவராக இயேசுவை மாற்றிவிடவேண்டும் என்று துடித்தான் இவன். இந்த அளவில் இவனுக்கு நாட்டுப்பற்று இருந்தது என்று நாம் சொல்லலாம். இந்த செலோத்தர்கள் செய்த பகிரங்கக் கிளர்ச்சியே கி.பி. 70இல் எருசலேமில் நடந்த அரசியல் சண்டைகளுக்குக் காரணமாகி இறுதியில் எருசலேமை மண்மேடாக்கி விட்டது.

எசினியர்கள்

இக்காலத்தில் பலஸ்தீனாவில் வாழ்ந்த இன்னொரு பிரிவினர் எசினியர்கள். இவர்கள் வெள்ளை அங்கி அணிந்து மற்ற யூதர்களை விட்டுப் பிரிந்து தனித்து வாழ்ந்துவந்தார்கள். எருசலேமைச் சூழ்விருந்த குன்றுகளில் ஆள் நடமாட்டமில்லாத இடங்களில் இவர்கள் அலைந்து திரிந்தார்கள். சூரியன் இருக்கும்

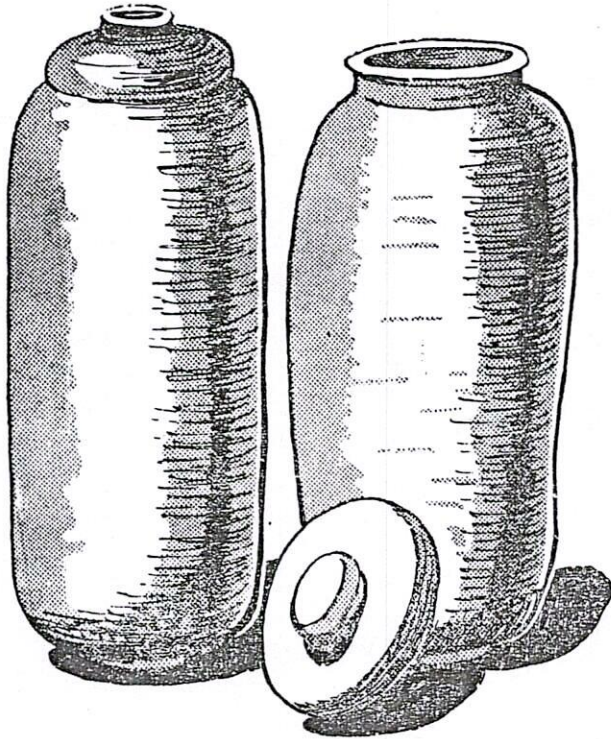

சுவக்கடல் சுருள்

திசையில் முகம் திருப்பி அமர்ந்து தங்கள் தியானத்தை இவர்கள் நடத்துவார்கள். புகழ்பெற்ற சவக்கடல் சுருள்களை இவர்கள் தான் எழுதியிருக்கவேண்டும் அல்லது சேகரித்திருக்கவேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. இச் சுருள்கள் என்கேதிக்கு வடபுறத்திலுள்ள ஒரு குகையில் பெடோய் ஆயன் ஒருவனால் தற்செயலாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இந்த வேதாகமச் சுருள்கள் தோலினால் செய்யப்பட்டவை. துணிகளில் சுற்றப்பட்டு குதிர்கள் போன்ற மட்பாண்டங்களில் வைத்து இவைகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. இதில் மிக மிகப் பழைய சுருள், பழைய ஏற்பாட்டில் இதுவரை நமக்குக் கிடைத்துள்ள கையெழுத்துப் பிரதியின் காலத்திற்கும் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. இவைகளில் ஏசாயா 52, 59 ஆகிய அதிகாரங்களின் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. எசினிய அமைப்பைப்பற்றிய எழுத்துப் பகுதிகளும், அவ்வமைப்பின் தலைவன் ஒருவன் பாடிய நன்றி நவிலல் இசைப்பாக்களும் இதில் காணப்படுகின்றன. கிர்பத் கும்ரான் என்ற இடத்தில் இச்சுருள்கள் கண்டுபிடித்தெடுக்கப்பட்டன. இன்று இங்கு ஆராய்ச்சி நடத்தும் புதைபொருளாராய்ச்சியாளர் தோலிலும், பாப்பைரஸ் சுருள்களிலும் எழுதப்பட்ட நூல்களடங்கிய

ஒரு நூல் நிலையத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். இது பற்றிய முழுத் தகவல்களும், ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் இன்னும் பல ஆண்டுகள் கழித்தே நமக்குக் கிட்டும். இதில் எழுபது வகையான புத்தகச் சுருள்கள் இருக்கின்றன. அதில் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் முப்பத்தெட்டு. இவைகள் எபிரேய, அரமிய, கிரேக்க மொழிகளில் எழுதப்பட்டவை. அவற்றுள் சில பெனிக்கேய மொழியின் எழுத்துவடிவில் காணப்படுகின்றன.

இந்த நூல் நிலையத்தை உருவாக்கிய எசினியர்கள் இயேசு வருவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன் இம்மலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்துவந்தவர்கள். திருமுழுக்கன் யோவான் இவர்களோடு பழகியிருக்கலாம். அதன் பிறகே அவன் யூதர்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கியிருக்கவேண்டும். பிற்காலத்தில் உரோமர்களின் துன்புறுத்தலுக்கு அஞ்சி இந்த எசினியர்கள் இந்த நூல் நிலையத்தை விட்டுவிட்டு ஓடவேண்டிய தாயிற்று. என்றவது ஒருநாள் மீண்டும் இங்கே வந்தால் இதனைக் காணமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடும் வேதனை நிறைந்த உள்ளத்தோடும் அவர்கள் இதை விட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் திரும்பவில்லை. பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று, எசினியர்கள் விட்டுச் சென்றபடி, மட்பாண்டங்களில் பத்திரப்படுத்தப்பட்டு குகைகளில் வைக்கப்பட்டவண்ணம், அவர்கள் ஓடிச் சென்றபோது தரையில் விட்டெறியப்பட்ட நிலையில் அவை காணப்படுகின்றன.

சுருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த குதிர்கள்

பெடோயீக்கள்

பலஸ்தீன நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் மூவகை இனங்களைப்பற்றி இப்போது சிறிது காணலாம். இன்றுகூட இம்மூன்று பிரிவினரும் இங்கு வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பெடோயீக்கள் (Bedouin), பெல்லாக்கள் (Fellahin), பெல்லாடிகள் (Belladin) என்று பெயர். பெடோயீக்கள் பாலைவனத்து அராபியர்கள். ஆடுகளையும் ஓட்டகங்களையும் ஓட்டித்திரியும் நாடோடிகள். ஆபிரகாம், யாக்கோபு வழிவந்தவர்கள். பாலைவனத்தில் இவர்கள் இன்றும் அலைந்து திரிவதைக் காணலாம். ஓட்டக மயிரால் வேய்ந்த கூடாரங்களில் இவர்கள் வாழ்கிறார்கள் (புத்தகம் 1). தங்களுடைய ஆடுகளையும் ஓட்டகங்களையும் ஓட்டிக்கொண்டு தண்ணீரும் புல்வெளிகளும் உள்ள இடங்களைத் தேடித் தேடிச் செல்வது இவர்கள் வழக்கம். அறுப்புக் காலங்களில் கிராமங்களைக் கொள்ளையிட்டு வாழ்வார்கள். தங்கள் மந்தைகளைக் கிராமங்களில் உள்ள

பெடோய்

மற்றவர்களின் நிலங்களில் மேய விட்டுவிடுவார்கள். இதன் காரணமாக அடிக்கடி பூசல்களும், சண்டைகளும் உண்டாகும். இவர்களிடையே பகைமை வழிவழியாக வளர்ந்து செல்வதைக் காணலாம். விருந்தோம்பலுக்குப் பெயர்போனவர்கள் இவர்கள். முகமறிந்தவர்களையும், முகமறியாதவர்களையும் உபசரிப்பார்கள். உபசரிக்கும்போது அவர்கள் பெயரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஏனென்றால், பழைய பகை ஏதேனும் தெரியவந்தால் முகத்தைச் சுளிக்க வேண்டியதிருக்குமே!

வெள்ளாட்டு உரோமத்தால் செய்த கறுப்புநிற மேலாடைகளை இவர்கள் உடுத்திக் கொள்வார்கள். பட்டு அல்லது பருத்தியினால் நெய்யப்பட்ட துண்டுகளைத் தலையில்போட்டு, தடித்த ஆட்டுமயிரால் செய்யப்பட்ட கயிறுகளால் தலையில் அதை இறுகக் கட்டிக்கொள்வார்கள். பெண்கள் நீண்ட ஆடைகளை உடுத்தி ஒருவகை நீலநிற முக்காடுகளையும் முகத்திரைகளையும் அணிந்திருப்பார்கள்.

இந்த நீல நிறம் வானவில்லில் காணப்படும் கருநீல வண்ணமாகும். மாதுளம்பழத் தோல்களில் இருந்து ஒருவகைச் சாயம் இறக்கி இந்த நிறத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள்.

பெல்லாக்கள்

பெல்லாக்கள் பண்ணையில் வேலைசெய்பவர்கள். விவசாயிகள், மேய்ப்பர்கள், நெசவாளர்கள், குயவர்கள் என்று சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிந்து எங்கெல்லாம் நிலத்தைப் பண்படுத்தி வாழமுடியுமோ அங்கெல்லாம் இவர்கள் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். ஆபிரகாமும் தன்னுடைய 'பெடோய்' வாழ்க்கையை முடித்த பிறகு இப்படித்தான் ஓரிடத்தில் தங்கி வாழத் தொடங்கினான். ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவரும் மண்ணினால் கட்டப்பட்ட ஒரே வீட்டில் வசித்துவருவார்கள். இவர்கள் வெள்ளைச் சட்டை அணிந்திருப்பார்கள். சட்டைக்கு மேலாக இடுப்பில் வார்க்கச்சை அணிந்திருப்பார்கள். நீண்டு தொங்கும் சட்டையை எடுத்து இடுப்பில் செருகிக்கொண்டால் பிறகு சிரமப்படாமல் இவர்களால் அதிக வேலை செய்யமுடியும். வெள்ளாட்டு மயிரும், ஒட்டக மயிரும் கலந்து நெய்யப்பட்ட மேலாடையைக் கணுக்கால் வரை அணிந்திருப்பார்கள். இது குளிருக்கும் வெயிலுக்கும் பொருத்தமானதொரு ஆடை. இதை அணிந்தபடியே படுத்து உறங்குவார்கள். கொடுவட்டி வாங்குபவன்கூட தன்கடனுக்காக இந்த ஆடையை ஈடுவாங்க முன் வரமாட்டான். இது வடிவத்தில் கோணிப் பைபோல் இருக்கும். வெள்ளாட்டு மயிராலும், ஒட்டக மயிராலும் செங்குத்தான வரிக்கண்டங்களாக இது மாறி மாறி நெய்யப்பட்டிருக்கும். கொடிய வெயில் நேரத்தில் ஒரு தலைப்பாகையும், கழுத்துப்பட்டையும் இவர்கள் அணிந்துகொள்வார்கள். காலில் செருப்பு அணிந்திருப்பார்கள். வெறுங்காலோடு இவர்கள் நடந்து செல்வதுமுண்டு (மத். 3:11; மா. 1:7; லூ. 3:16; 15:22; 22:35). கட்டைவிரல் பக்கம் சற்றே தூக்கி வளைந்திருக்கும் சிவப்பு நிறச் சப்பாத்துக்களை அணிந்திருப்பார்கள் (மா. 6:9; அப். 12:8). அவைகள் தேய்ந்துவிடாமல் பாதுகாக்க எண்ணி அவர்களோ அவர்கள் வேலைக் காரரோ பல சமயங்களில் அவற்றைச் சுமந்தே செல்வார்கள் (மத். 3:11; மா. 1:7).

பெண்கள் நீல நிறப் பருத்தி ஆடையைக் கணுக்கால்வரை அணிந்திருப்பார்கள். இதன் கைப்பகுதியில் அதிகத் துணி வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருக்கும். தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கான பொருட்களை இதில்தான் சுமந்துசெல்வார்கள். இவர்கள் நீண்டமுகத்திரைகளை அணிந்திருப்பார்கள் (போவாஸ் பரிசாகக் கொடுத்த தானியத்தை ருத் தன்னுடைய முகத்திரையில் கட்டித் தூக்கிச் சென்றதாகவும், தன்னுடைய சுற்று ஆடையால் தன் முகத்தை மூடியிருந்ததாகவும் புத்தகம் 1இல் நாம் வாசிக்கிறோம்). தாங்கள் சிறப்பாக மதிக்கும் திருமணக் காசுகளை நெற்றியில் அணிந்திருப்பார்கள்.

யூதர்களையும், அராபியர்களையும் குறித்தே இந்த அத்தியாயத்தில் கண்டோம். உரோமர்கள், கிரேக்கர்கள் என்ற பதங்கள் அக்காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த புற இன மக்களையும் வேற்று நாட்டவரையும் நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன. தெற்கிலிருந்து வந்த எகிப்தியர் அங்கிருந்தனர்; வடகிழக்கிலிருந்துவந்த பெர்சியர்கள் இருந்தனர்; ஆப்பிரிக்கர்கள், இந்தியர்கள் இன்னும் எத்தனையோ நாட்டினர் புனித நாடான பலஸ்தீனாவில் வாழ்ந்துவந்தார்கள். யூதர்களைப் பொறுத்தவரை தங்கள் இனம் மட்டுமே அந்நாட்டில் இருந்ததாகக் கருதிவந்தார்கள்.

பெல்லாடிகள்

மதில் சூழ்ந்த பட்டணங்களில் இவர்கள் வசித்துவந்தார்கள். இவர்கள் செல்வந்தர்கள், வியாபாரிகள், கைத்தொழில், எழுத்துத் தொழில், சந்தைக்கடை வியாபாரம் போன்ற தொழில்களைச் செய்துவந்தார்கள். பளபளக்கும் விலைமதிப்புள்ள ஆடைகளை அணிவார்கள். இவர்களின் அரைக்கச்சை அரேபியாவின்கிறப்பான பட்டால் தயாரிக்கப்பட்டதாயிருக்கும். பத்து முழ நீளம் இருப்பைச் சுற்றிச் சுற்றி இதைக் கட்டியிருப்பார்கள். அழகிய கோடுகள் போட்ட பட்டாடைகளை இவர்கள் அணிவார்கள். இறுக்கமில்லாத தளர்ந்த அகலமான அங்கிகளை அணியும் போது கணுக்கால்களைச் சுற்றி அவற்றைக் கட்டிவிடுவார்கள். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பெல்லாடிகளை அரசர்களின் அரண்மனைகளில்தான் காணமுடியும். இவர்களுடைய ஆடம்பரத்தையும், ஊதாரித்தனத்தையும் ஆமோஸ் போன்ற தீர்க்கர்கள் கடிந்து பேசுவதைக் காணலாம். இயேசுவின் காலத்தில் கூட இத்தகைய மக்கள் அரண்மனைகளிலும் தேவாலயத்திலும் முக்கிய பதவிகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

இயேசு பெல்லா என்ற இரண்டாம் பிரிவைச் சேர்ந்தவர். தச்சுத்தொழிலும், கைத்தொழிலும் செய்துவந்த இவர் தம் முடைய வேலையை விட்டுவிட்டு சுப்பர்நகூமிலும் மதிவிடப்படாத சிற்றூர்களிலும் அலைந்து திரிந்து வாழ்ந்துவந்தார். தம் முடைய அருட்பணியைச் செய்ய இவர் பட்டணத்தைத் தேடிச் செல்லவில்லை. பெல்லா இனத்தைச் சேர்ந்த கிராம மக்களிடம் தோழமைகொண்டு அதைச் செய்து வந்தார்.

* * *

விளக்கப் பயிற்சி

1. மாற்கு 3:5,34; 4:38; 5:32; 6:6, 45-52; 8:12,14-21; 9:28,29,36; 10:16,21,14,23,35-45; 11:11 என்னும் வசனங்கள் இயேசுவைப்பற்றிப் பேதுரு என்னென்ன விஷயங்களை அறிந்து வைத்திருந்ததாக நமக்குச் சொல்லுகின்றன?
2. பலஸ்தீனாவின் படம்வரைந்து, (அ) இந்த அத்தியாயத்திலும், அடுத்துவரும் அத்தியாயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட இடங்களைக் குறிப்பிடுங்கள். (ஆ) அதன் மூன்று ஆட்சிப் பிரிவுகளையும் பிரித்துக் காண்பித்து விளக்குங்கள்.
3. கலிலேயாவுக்கும், யூதேயாவுக்கும் நில அமைப்பில் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுங்கள். இப்பகுதிகளின் நில அமைப்பு மக்களை எங்ஙனம் பாதித்தது?
4. ஒரு கலிலேயன், ஒரு யூதன், ஒரு சமாரியன் சந்திக்கின்றனர். இதைக் காட்சியாக அமைத்து நடித்துக் காட்டுங்கள்.

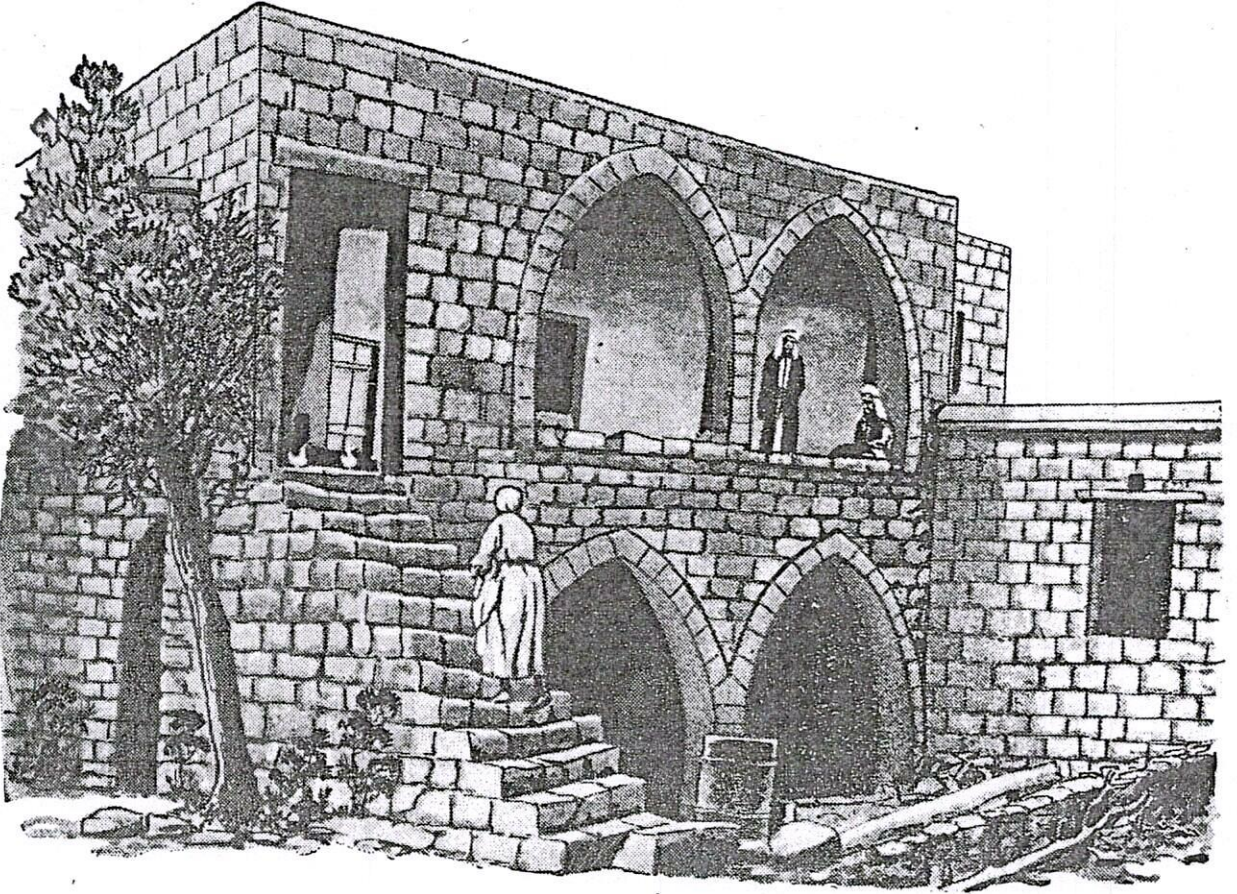
அல்லது

தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய வரிகளைக் குறித்து இரு யூதர்கள் பேசிக்கொள்வதை உரையாடலாக எழுதி அதுபோல் பேசிப் பாருங்கள்.

5. எத்தகைய மேசியாவை யூதர்கள் எதிர் பார்த்திருந்தார்கள்? ஏன்? இவர்கள் காலத்தில் ஏசாயா தீர்க்கன் இருந்திருந்தால் இவர்களுக்கு அவன் என்ன கூறியிருப்பான்? (ஏசா. 9,11 அத்தியாயங்களில் விடை காணலாம்.)
6. பரிசேயருக்கும் சதுசேயருக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?
7. பரிசேயர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதித்த, இங்கு சொல்லப்படாத வேறு சில ஓய்வுநாள் விதிகளைக் கண்டுபிடியுங்கள். இயேசு இவ்விதிகளை எப்படி மதித்தார்? குறிப்பாக ஓய்வுநாட்களில் பரிசேயர்கள் இயேசுவைக் கண்காணித்து வரக் காரணம் என்ன?
8. சனகரீம் என்றால் என்ன? யூதர்களின் வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவுக்கு அது அதிகாரம் செலுத்திவரக் காரணமென்ன?

9. சவக்கடல் சுருள்கள் என்றால் என்ன?
10. பெடோயீ, பெல்லா, பெல்லாடி (ஆண் அல்லது பெண் அல்லது இரு பாலர்) படம் வரைந்து, அவற்றிற்கு வர்ணம் தீட்டுங்கள் அல்லது இவர்களைப்போல் களிமண்ணிலோ அட்டையிலோ பொம்மை செய்து பாருங்கள்.
11. உரோமப் பேரரசின் விரிவைப் படம் வரைந்து (புத்தகம் 2இல் உள்ளது), அக் காலத்தில் பலஸ்தீனா எவ்வளவு முக்கிய நாடாக அதில் இருந்தது என்பதைக் காண்பியுங்கள்.
12. ஆயக்காரர் என்போர் யார்? யூதர்கள் அவர்களை வெறுக்கக் காரணம் என்ன?

* * *

இயேசுவின் காலத்தில் இருந்த வீடு

இயேசுவின் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

(மத். 1:18-25; 2:1-23; லூ. 1:5-2:52)

யோசேப்பின் இல்லம்

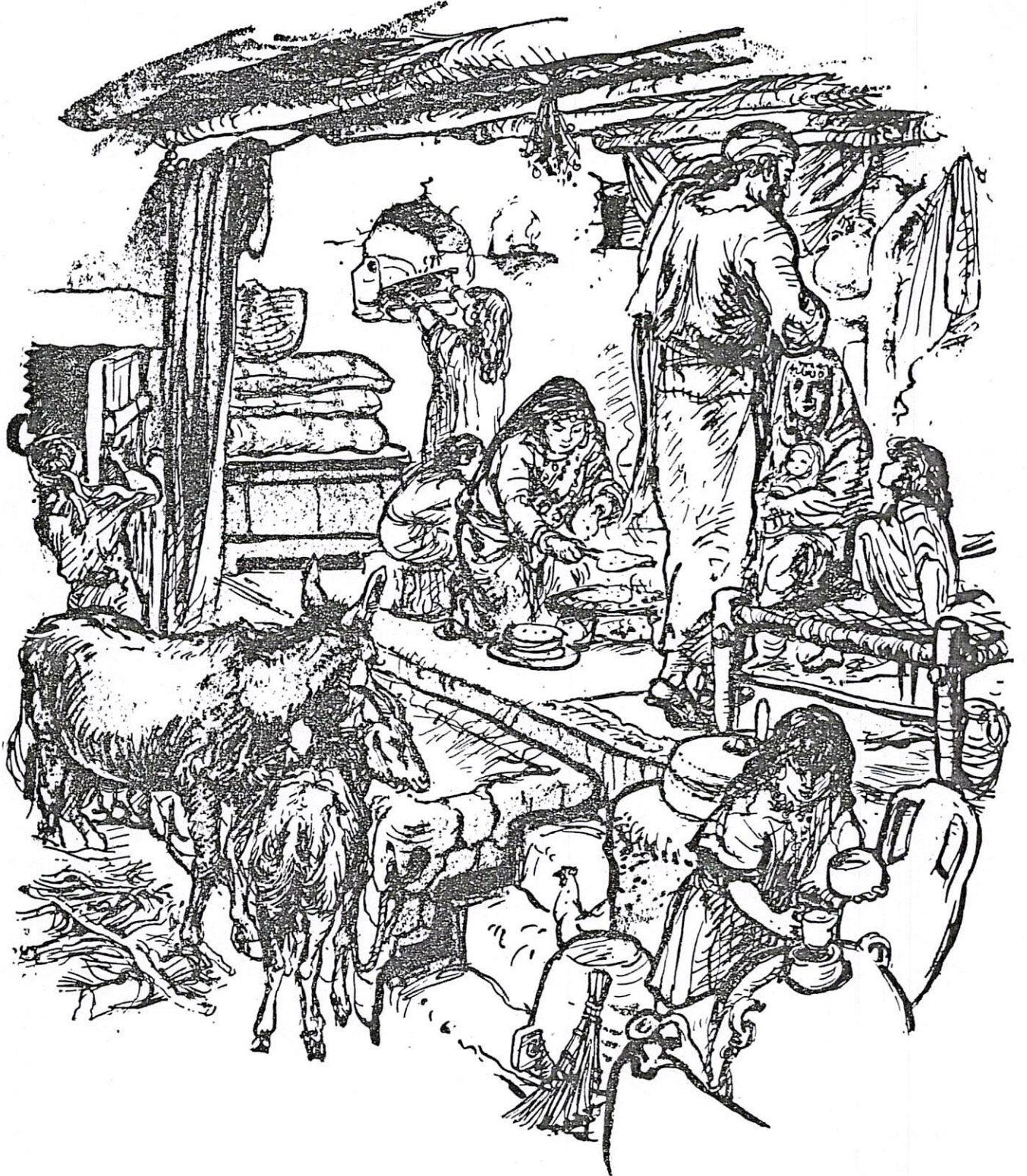
யோசேப்பும் மரியாரும் கலிலேயாவி லுள்ள நாசரேத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். கடல்போன்ற கலிலேயா ஏரியிலிருந்து இரு பத்தைந்து கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஒரு சிறு பட்டணம் இந்த நாசரேத். எஸ்டிரேலோன் சமவெளிக்கு வடக்கே 500 மீட்டர் உயரத்தில் ஒரு சிறு பள்ளத்தாக்கில் இது அமைந்திருந் தது. இங்கிருந்து நூற்றைம்பது மீட்டர் உயரம் ஏறிப்போனால் மட்டுமே மலைகளுக்கு அப்பால் உள்ள வெளி உலகத்தைக் காணமுடியும். பள்ளத்தாக்கில் நெருக்கமாய் அமைந்துள்ள வீடுகளைக் கடந்து, மேலே ஏறிச்சென்றால் சுற்றி முப்பது மீட்டர் தூரத்துக்குக் காற்று மெல்லத் தவழ்ந்துவரும். மேற்கே இருப்பது கர்மேல் மலை. கிழக்கே யோர்தான் பள்ளத் தாக்கும், கிலேயாத் குன்றுகளும் உள்ளன. இன்னும் வடக்கே பார்த்தால் எர்மோன் மலை பனிமூடி கெம்பீரமாய் நிற்கும். தெற்கே மலை யடிவாரத்தில் திராட்சைத் தோட்டங்களும், ஒலிவத் தோப்புகளும் இரு மருங்கிலும் பரவி யிருக்க அவைகளுக்கு ஊடாக செசரியாவை யும் தமஸ்குவையும் இணைக்கும் நெடுஞ்சாலை கள் நெளிந்தோடின.

யோசேப்புத் தச்சனின் இல்லமும் அங் குள்ள மற்ற மக்களின் வீடுகளைப்போன்ற ஒரு வீடு. தச்சர் தெருவில் யோசேப்பின் வீடு இருந்தது. இன்னும் இதுபோல் ரொட்டிக் காரர் தெரு, செம்மார் தெரு, கருமார் தெரு என்று பல தெருக்கள் அங்கே உண்டு. யோசேப்பின் வீடுகளிமண், வைக்கோல்வைத் துக் கட்டப்பட்டிருந்தது. இதற்கு மொட்டை மச்சப்பாவி நன்கு வெள்ளையடித்திருந்தான் யோசேப்பு. மலையில் உடைத்தெடுத்த சுண்ணாம்புக்கல் பாளங்களைக்கொண்டு மரக் கட்டைகளை வைத்து ஒரு வேளை இதை இன்னும் உறுதியாக அவன் கட்டியிருந்திருக் கலாம். தெருக்களின் இருமருங்கிலும் வீடுகள் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. தெருக் கள் குறுகலாகவும் தூசி நிறைந்தும் இருந்தன.

ஆடு மாடுகள் சத்தம், மனிதர்களின் கூச்சல், குழந்தைகளின் ஆரவாரம் இவற்றிற்குக் குறைவில்லை. வீட்டின் கொல்லைப்புறத்தில் யோசேப்பின் பெரிய தச்சப்பட்டறை இருந் தது. அதில் விற்பனைக்கென்று செய்யப்பட்ட நுகங்கள், சக்கரங்கள், மேசைகள், தொட்டி கள் முதலிய பொருட்கள் வாங்குவோரின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. வழிவழி யாக எல்லோரும் பயன்படுத்தி வந்த இரம்பம், உளி, தமர் போன்ற கருவிகளைக்கொண்டே அவன் வேலை செய்து வந்தான். சின்னச் சின்ன வேலைகளுக்கு அத்தி, ஒலிவ மரம், காட்டத்தி, நெடுமரம், மாதுளை போன்ற சாதாரண மரங்களையும், முக்கியமான வேலை களுக்கு லீபனோனின் கேதுரு போன்ற சிறந்த மரங்களையும் அவன் பயன்படுத்தி வந்தான்.

‘தச்சவேலை’ என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள சொல் சரியாகப் பார்த்தால் ‘கட்டுமான வேலை’ என்ற பொருளுடைய ஒரு சொல் (மா. 6:3; மத். 13:55). யோசேப்பு மரங்களையும் கற்களையும் வைத்து வீடுகள், கொட்டகைகள் கட்டுகிற வேலையைச் செய்து வந்திருக்கலாம். தந்தை தன் தொழிலை மக்க ளுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பது அந்நாட்களில் வழக்கம். எனவே, இயேசுவும் இந் த வேலையை யோசேப்பிடம் கற்றுக்கொண் டார். இத்தொழிலை, இவர் அறிந்துவைத் திருந்த விதத்திலிருந்து யோசேப்பு ஒரு கைதேர்ந்த தொழிலாளியாக அக்காலத்தில் விளங்கியிருக்கவேண்டும் என அறிகிறோம் (மத். 3:10; 7:24-27; 6:19; 11:29,30; 21:33,42,44; 24:1,2. மேலும் லூ. 12:16-21; 14:28-30; 23:31 வசனங்களையும் கவனி யுங்கள்).

தானியம், ஒலிவ எண்ணெய், திராட்சை ரசம், கம்பளம், மரம் இப்படிப்பட்ட பொருட் களையே யோசேப்பு செய்யும் வேலைக்குக் கூலி யாக மக்கள் கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள். எனவே, யோசேப்பு ஒரு பணக்காரனாயிருந் திருக்கமுடியாது.

எரிய யூத இல்லத்தின் உட்புறம்

வீட்டின் அமைப்பு

வீட்டின் உள்ளே ஒரே ஓர் அறை. இதில் தான் வீட்டு மனிதர்களும் விலங்குகளும் தங்க வேண்டும், உறங்கவேண்டும். அறையின் முன்பகுதி மாடு, கழுதை, ஆடு, கோழி வளர்ப்புக் கான இடம். இவை மக்களின் உழைப்புக்கும் உணவுக்கும் பயன்படும் உயிரினங்கள். இவை வீட்டில் இருப்பதால் குளிர் காலத்தில் வீடு சற்று கதகதப்பாக இருக்கும். அறையின் உட்பகுதியில் இரண்டு அல்லது மூன்று படிகள் வைத்துக் கட்டப்பட்ட உயர்ந்த மேடையில் குடும்பத்தினர் தங்கிக்கொள்வார்கள். விலங்குகளின் வைக்கோல் காடியின் உயரத்துக்குச் சரியாக இந்த மேடை இருக்கும். அவர்களின் எளிய வாழ்க்கைக்குரிய அத்தியாவசியப் பொருள்கள் இங்குதான் வைக்கப்பட்டிருக்கும். யோசேப்பு செய்த ஒரு பெட்டியும், உட்காருவதற்கான சில மணிகளும் கூட அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. மற்றும் தண்ணீரைக் குளிர வைக்கும் மண் ஜாடிகள், எண்ணெய் ஜாடிகள், உணவுத் தட்டுகள் போன்ற பொருட்களும் அங்குண்டு. சுவர்களில் பொந்திட்டுப் பாய்களையும் சமையல் பாத்திரங்களையும் வைத்திருப்பார்கள். தரையில் பெருங் குழி அமைத்து, தானியங்களைக் கொட்டி மூடி வைப்பார்கள். தானியத்தை அரைக்கும் திருகல் ஒரு மூலையில் கிடக்கும். அருகில் உள்ள மர முக்காலியின்மீது ஒலிவ எண்ணெய் விளக்கு எப்போதும் சுடர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும். பலஸ்தீன மக்கள் இருட்டில் தூங்கமாட்டார்கள். பகல் வேளையில்கூட விளக்கில்லாமல் வீட்டிற்குள் அவர்களால் நடமாட முடியாது. சமையல்கட்டு வீட்டிற்கு வெளியே இருக்கும். தேவையான இடத்தில் ஒரு கரி அடுப்பு

அமைத்து, அதன்மேல் உலோகத்தால் அல்லது கல்லினால் செய்யப்பட்ட ஒரு தகட்டைத் தூக்கி வைத்து, அதில் மாவை ஊற்றி இரு பக்கமும் திருப்பிப் போட்டு அப்பம் சுட்டுக் கொள்வார்கள். இந்த அப்பம் ஒரு பெரிய தோசை அளவில் இருக்கும். குளிர் காலத்திற்கென்று வீட்டின் உள்ளே ஓர் அடுப்பு இருக்கும் (மத். 6:28-30). சாதாரணமாக மக்கள் புளிப்பில்லாமலேயே இந்த அப்பங்களைச் செய்வார்கள். ஆனால், சில சமயங்களில் இவை காடிச்சத்தால் புளிப்பேற்றப்பட்டு மிருக்கும் (மத். 16:6; லூ. 12:1; 1 கொ. 5:6,7).

ஆடு மாடுகளின் சாணத்தை சேகரித்து அதை வெயிலில் உலர்த்தி பத்திரமாக வைப்பார்கள். இவைகள் அடுப்பெரிக்கவும், குளிர் காலத்தில் குளிர்காய்வதற்குத் தேவையான அனலுண்டாக்கவும் பயன்படும். அத்துடன் யோசேப்பின் பட்டறையிலிருந்து கிடைக்கும் மரச்சீவல்களும் கழிவுக் கட்டைகளும் கூட அடுப்பிற்கும் அனலுக்கும் பயன்படும். வெளியே உள்ள படிக்கட்டுகளில் ஏறி மாடிக்குச் செல்லலாம். இங்கு குழந்தைகள் விளையாடுவார்கள். மாலை வேளையில் குடும்பத்தினர் யாவரும் வந்து அமர்ந்திருப்பார்கள். சில வீடுகளில் மாடியில் ஓர் அறை இருக்கும். குழந்தைகள் தவறி விழுந்துவிடாதபடி மாடியைச் சுற்றிக் கைப்பிடிச்சுவர் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் (உபா. 22:8). அண்டை வீட்டுக்காரர்களோடு உரையாடுவதற்கும் இன்னும் 'வீட்டுக் கூரை'களின் மேலிருந்து ஒருவரோடொருவர் சத்தமாய்ப் பேசிக்கொள்வதற்கும் இது மிகவும் வசதியாயிருந்தது.

ஒலிவ எண்ணெய் விளக்குகள்

திருவாக்கு கிடைத்தது

இப்படிப்பட்ட ஒரு வீட்டில்தான் யோசேப் பும் மரியாளும் வசித்து வந்தார்கள். வயதில் சிறியவளான மரியாளுக்கு யோசேப்பு கணவனாக வரிக்கப்பட்டிருந்தான். அந்நாட்டின் மரபின்படி மரியாளின் திருமணம் பெற்றோர் களால் நிச்சயிக்கப்பட்டபின் ஓராண்டு கழித்தே நடைபெறவேண்டும் என்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்து கதையில் நாம் படிப்பதுபோல், கடவுளின் தூதன் தோன்றி, அவள் இயேசு என்னும் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள் என்ற திருவாக்கை மரியாளுக்கு அருளினை. இதற்கு 'மங்கள வாக்கு' என்று பெயர். யோசேப்பு மரியாளைத் தன் இல்லத்தில் ஏற்றுக்கொண்டான். இதன் மூலம் தன் நண்பர்களுக்கும், அக்கம் பக்கத்து மனிதர்களுக்கும், அவளைத் தனக்கு மனைவி யாக்கிக்கொண்டுவிட்ட செய்தியை அறிவித்து விட்டான். யோசேப்பு ஒருநாள் ஒரு கனவு கண்டான். அதில், உலக இரட்சகரான இயேசுவைத் தன் சொந்தப் பிள்ளைபோல் அவன் வளர்த்து வரவேண்டும் என்ற கட்டளை அவனுக்குக் கிடைத்தது. 'இயேசு' என்ற சொல் யோசுவா என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு இணையான கிரேக்கச் சொல். யோசுவா என்பதற்கு 'யாவேதான் நம் இரட்சிப்பு' என்று பொருள். அங்ஙனமே, 'இம்மானுவேல்' என்பதற்கு 'இறைவன் நம்மோடு இருக்கிறார்'—அதாவது யூத மக்களின் நம்பிக்கையாக இருக்கிறார் என்று பொருள்.

ஒருநாள் யோசேப்பும் மரியாளும் பெத்லெகேமுக்குப் புறப்பட வேண்டியதாயிற்று. இந்த நீண்ட கடுமையான பயணத்திற்குத் தேவையான ஆயத்தங்களை அவர்கள் செய்தனர். உரோமப் பேரரசனாகிய அகுஸ்து பலஸ் தீன மக்களைத் தொகையிட எண்ணியதால் இவர்கள் இப்படிப் பயணம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவன் வரிவிதிப்புக்காக இந்த மக்கள் கணக்கெடுப்பை நடத்தினான். வரி செலுத்தாமல் யாரும் தப்பிவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு இதை அவன் ஏற்பாடு செய்தான். பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இந்த மக்கள் கணக்கெடுப்பு நடந்தது. இதற்காக மக்கள் தங்கள் பிறந்த ஊர்களுக்கும் சொந்தவிடங்களுக்கும் செல்லும்படி சொல் லப்பட்டார்கள். அங்குதான் கணக்கெடுப்பு நடைபெறும். தாவீதின் ஊராகிய பெத்லெகேமில் யோசேப்பும் பிறந்திருந்ததால் (1 சாமு. 17:12) அவன் கிரேனியுவின் கட்டளைப்படி (லூ. 2:1-5) தன் இல்லாளோடு இப்போது அங்கு செல்லவேண்டியதாயிற்று.

பெத்லெகேம் நோக்கி

மரியாள் கழுதையின்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டாள். யோசேப்பு அருகே நடந்து சென்றான். மூன்று நாள் பயணம் தொடங்கிற்று. எஸ்டிரேலோன் என்னும் சமவெளியைக் கடந்து சமாரியாவின் மலைகளை நோக்கிச் சென்றார்கள் (இஸ்ரியேல் என்பதையே கிரேக்க மொழியில் எஸ்டிரேலோன் என்பார்கள்). சமாரியா வழியாகச் செல்லாமல் கிழக்கே யோர்தான் ஆற்றைக் கடந்து, யோர்தான் பள்ளத்தாக்கின் வழியே உயர்ந்த யூதேயாவின் சமபூமியைக் கடந்து எருசலேம் வந்தார்கள். இவர்கள் மற்றப் பயணிகளோடு சேர்ந்து சென்றார்கள். பேச்சுத் துணைக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இது நன்றியிருந்தது. வழியில் கொள்ளைக்காரர்கள், திருடர்கள் நிறைய உண்டு. குள்ள நரிகள், ஓநாய்கள் தொல்லை வேறு. ஒரு சில மலைகளில் ஏறி தெற்கே இன்னும் பத்து கி.மீ. தொலைவைக் கடந்துவிட்டால் பிறகு பெத்லெகேம் வந்து விடும். யூதேயாவில் உள்ள மிகச் செழிப்பான இடங்களில் இதுவும் ஒன்று. தானிய விளைச்சல் அமோகமாக இருந்ததால் இதற்குப் 'பெத்லெகேம்'—அதாவது, 'அப்ப வீடு' என்று பெயர் வந்தது. இயேசுவின் மூதாதைகளில் ஒருத்தியான ருத், போவாசின் வயல்களில் தானியம் புடைத்ததாக நாம் வாசிக்கிறோமே அது இந்த ஊர்தான்.

விடுதியில் இடம் இல்லை

ஊரில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே கூட்டம். பயணிகள், மாடுகள், ஓட்டகங்கள், குதிரைகள், கழுதைகள் இவற்றால் பெத்லெகேம் நிரம்பி வழிந்தது. எவ்வளவோ முயன்றும் யோசேப்புக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. நடுவே காலி இடம், சுற்றி கட்டிடங்கள்—இப்படி அமைந்திருந்தன அங்குள்ள விடுதிகள். தெரு ஓரமாக மலைகளில் குடைந்தெடுக்கப்பட்ட குகைகளில் மிருகங்கள் தங்கிவிடப்பட்டன. இக்குகைகளின்மீது தொடர்ச்சியாகக் கட்டப் பட்டிருந்த அறைகளில் மக்கள் தங்கினர். மெல்லிய பாய்களை எங்கும் விரித்துப் படுத்து பயணிகள் தங்கள் பயணக் களைப்பை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெரிய மனிதர் தங்கும் தனி அறைகளில் இடம் இல்லை தனி இடம் கிடைக்க யோசேப்பு எவ்வளவோ முயன்று பார்த்து விட்டான். மரியாளுக்கு பிள்ளைப்பேறு எந்நேரத்திலும் இருக்கலாம். எனவே, மாடுகளுக்குத் தீவனம் வைக்கும் கொட்டகையில் கழுதையைக்கொண்டு கட்டிவிட்டு, விலங்குகள் கட்டப்பட்டிருந்த இடத்திலாவது மரி

யாள் படுத்துக்கொள்ள கொஞ்சம் வசதி தேடினான். இத்தகைய கீழான, மோசமான இடத்தில் இயேசு பிறந்தார். உப்பிட்ட தண்ணீரில் மரியாள் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டி எடுத்தாள் (எசே. 16:4). எனிப்து 'மம்மி' போல தன் குழந்தை காட்சியளிக்கும்வரை அதைத் துணிகளில் சுற்றினாள். குழந்தையின் எலும்புகள் சரியாக வளர்ந்து இருக்கிறதா, நாசித் துவாரங்கள் வழியாய் அது சுவாசிக்கின்றதா என்பதை எல்லாம் சரிபார்த்துக் கொள்ளத்தான் இப்படிச் சுற்றினாள். விலங்குகளின் கால்களில் மிதிபட்டுவிடாமல் இருக்கவும், அதற்கு அனலூட்டவும் எண்ணி குழந்தையை வைக்கோலில் பொதிந்து அந்த மாட்டுக்கொட்டிலில் கிடத்தினாள். சில நாட்களில் தொட்டில் கட்டித் தாலாட்ட இருந்தாள்.

இயேசு பிறந்ததாகக் கூறப்படும் இந்தக் குகைக்கு மேலாக இன்று கோயில் ஒன்று நிற்பதை நாம் காணலாம்.

கடவுளின் திருமகன் இயேசு இவ்வுலகுக்கு வந்து குழந்தையாய்ப் பிறந்து மனிதனாக வளர்ந்ததைத்தான் 'ஊனுடலெடுப்பு' என்று கூறுகிறோம். கடவுள்மீதும், இயேசுவின் மீதும், கிறிஸ்தவம் என்று நம்மால் அழைக்கப்படும் அமைப்பின்மீதும் இன்று நமக்குள்ள நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாய் நிற்கும் உண்மை இதுவே (பிலி. 2:5-11).

ஆயர்களும் அறிஞர்களும் வருகிறார்கள்

ஆடுகளை மேய்த்து அவைகள் நரிகளுக்கோ ஓநாய்களுக்கோ பலியாகிவிடாமல் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்த ஆயர்கள், இயேசுவின் பிறப்புக் குறித்துக் கேள்விப்பட்ட விதம் நாம் அறிந்த வொன்றாகும் (லூ. 2:8-20—ஒரு வேளை தேவாலயத்தில் பலியிடப்படவிருந்த ஆடுகளை இவர்கள் மேய்த்துக்கொண்டிருந்திருக்கலாம்). பெத்லேகேமிலிருந்து மூன்று கி.மீ. தூரத்தில் ஒரு குகை இருந்தது. இதை இன்றும் நாம் காணலாம். ஆயர்கள் ஆடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்த இடத்திலுள்ள இக் குகையில் தான் கடவுளின் தூதர்கள் அவர்களுக்குக் காட்சியளித்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

அரேபியாவிற்கு அப்பால் உள்ள பெர்சியா விலிருந்து அறிஞர்கள் வந்த கதை நமக்குத் தெரியும். இவர்களை மெல்கியோர் (வெள்ளைத் தாடி வைத்திருந்த கிழவர்), பஸ்தசார் (கறுத்த நடுவயது மனிதர்), காஸ்பர் (வாலி பன்) என்று நாம் வழிவழியாகக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இவர்கள் மோசே, யோசேப்பு, தானியேலேப்போல் வானத்தின் நட்சத்திரங்

களைப்பற்றி அறிந்தவர்கள். வானியலிலும், சோதிடத்திலும் வல்லவர்கள் (புத்தகம் 1,2ஐப் பார்க்கவும்). யூப்பித்தர், சனி போன்ற கோள்கள் அக்காலத்தில் மிக அருகாமையில் வந்ததால் உண்டான ஒரு பெரிய ஒளியைக் கண்டு யாரோ ஒரு பெரிய மனிதர் உலகில் தோன்றிவிட்டார் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். தாவீது அரசனைப் போன்ற ஒரு புதிய அரசன் தோன்றி எருசலேமில் ஆட்சிபுரிவான் என்று யூதர்கள் நம்பியிருந்ததை இவர்கள்கேள்வியுற்றிருக்கக் கூடும் (மீகா 5:2-4). அவரை வெகு காலமாக எதிர்பார்த்திருந்திருப்பார்கள். தாங்கள் தேடவேண்டிய அரசன் இவர்தான் என்று இவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். எனவே, வழக்கமாக அரசனைக் காணச் செல்லுகிற வண்ணம் பலஸ்தீனாவின் தலைநகரத்திற்கு இவர்கள் பயணப்பட்டார்கள். ஆகையால், பெரிய ஏரோது என்ற அரசன் இவர்கள் வருகையில் அதிக அக்கறை காட்டியதில் வியப்பில்லை. பொன், தூபவர்க்கம், வெள்ளைப்போளம் எடுத்துக்கொண்டு இவர்கள் வந்தார்கள். இப்பொருட்கள் முறையே செல்வத்தையும் ஆராதனையையும் நோய் குணமாகுதலையும் குறிக்கின்றன. ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஒப்பீரிலிருந்து பொன் வந்திருக்கலாம். தூபவர்க்கம் என்பது பிசின். இந்தியாவின் மத்தியப் பிரதேசப் பகுதியில் வளரும் ஒரு வாசனை மரத்தின் பட்டையிலிருந்து இது கிடைக்கிறது. இது எரியும் போது ஒருவகை மணம் உண்டாகும். வெள்ளைப்போளம் வலி தீர்க்கும் ஒரு மருந்து. அரேபியாவில் வளரும் ஒரு செடியிலிருந்து இது கிடைக்கிறது. இதுவும் ஒருவகைப் பிசின். இயேசுவைப் பணிந்துகொண்ட பிறகு இவ்வறிஞர்கள் 'வேறு வழியாய்'த் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டார்கள்.

தேவாலயத்தில் குழந்தை இயேசு

ஒரு வாரம் சென்றது. யூதர்களின் திருச் சட்டப்படி குழந்தை இயேசுவின் நுனித் தோல் நீக்கப்பட்டது. இதற்கு 'விருத்த சேதனம்' என்று பெயர். நாற்பது நாட்கள் முடிந்தவுடன் மரியாள் சிறப்புப் பலியொன்றைச் செலுத்தி இயேசுவைக் கடவுளுக்குப் படைத்து வர எண்ணினாள் (லேவி. 12:2-8). நாசரேத்துக்குத் திரும்புமுன் யோசேப்புடன் எருசலேம் சென்று தேவாலயத்தில் இவற்றைச் செய்து முடித்து வர மரியாள் தீர்மானித்தாள் (லூ. 2:21-39).

தேவாலயத்தில் புற இனத்தாருக்குரிய கூடத்திற்குச் சென்று காசு மாற்றுபவர்க

ளிடம் தன்னிடமிருந்த உரோம நாணயங்களைக் கொடுத்து யூத நாணயங்களாக மாற்றிக்கொண்டான் யோசேப்பு. தலைமகன் கடவுளுக்குச் சொந்தம் என்று திருச்சட்டம் கூறுகிறது. அவன் ஆசாரியப் பணிவிடைக்குப் பயிற்சி பெறுதுபோனால் பெற்றோர் அவனை விலைகொடுத்து மீட்கவேண்டும். இதற்கான விலை ஐந்து சேக்கல் வெள்ளி. இன்றைய கணக்குப்படி இது கிட்டத்தட்ட நூறு ரூபாய். பெண்கள் கூடத்தில் மரியாள் தன் காணிக்கையைச் செலுத்தினாள். திருச்சட்டத்தின்படி ஓர் ஆட்டுக்குட்டியும் புராவும் பலியிடப்படவேண்டும். இதைச் செலுத்த முடியாதவர்கள் இரண்டு புறக்களைக்கொண்டு வரலாம். மரியாள் இரண்டு காட்டுப் புறக்களைக் கொண்டு வந்தாள். இஸ்ரவேலருடைய கூடத்திற்குச் செல்லும் வழியில் பதினைந்தாம் படியில் அவள் நின்றுகொண்டிருந்தாள். இந்த இடம் வரைதான் பெண்கள் அனுமதிக்கப் படுவார்கள். தான் கொண்டு வந்த பலியை மரியாள் ஆசாரியர்களிடம் செலுத்தினாள். இயேசுவை ஆண்டவராகிய கடவுளுக்குப் படைத்தாள்.

இந்த இடத்தில் குழந்தை இயேசுவைக் கையில் ஏந்தியபடி சிமியோன் அவரை மேசியா, வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தலைவர், இரட்சகர் என்று புகழ்ந்து பாடினான். இன்று உலகெங்கணும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையிலும் 'ஆண்டவரே, உமது அடியேனை இப்போது சமாதானத்தோடே போக விடுகிறீர்' என்ற சிமியோனின் இந்தப் பாடல் பாடப்படுகிறது. மேசியாவின் வருகையை யூதர்களில் ஒரு சிறு கூட்டத்தார் பொறுமை யோடும் நம்பிக்கையோடும் அமைதியாக எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். சிமியோனும் அன்னாளும் இந்தச் சிறிய கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

எகிப்துக்குச் செல்லுதல்

பெத்லேகேம் சென்று தங்கள் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு நாசரேத்தூர் செல்ல யோசேப்பும் மரியாளும் ஆயத்தப்பட்டார்கள். இதற்குள்ளாக ஏரோது இயேசுவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டுவிட்டான். வரவிருந்த ஆபத்தைக் குறித்து யோசேப்பு கனவு கண்டான். அதை எச்சரிப்பாகக்கொண்டு உடனே பயணமானான் (ஓசே. 11:1; எரே. 31:15; யோசு. 13:5; 1 சாமு. 1:11). பெத்லேகேமி லிருந்து இரு வழிகள் தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டன. ஒன்று எப்ரோன், பெயேர்ஷெபா ஊடாகச் செல்லும்வழி. மற்றொன்று காத்தா வழியாகச் செல்லும் பெலிஸ்தியர்களின் பாதை. இவ்விரண்டு வழிகளில் ஒன்றைத்

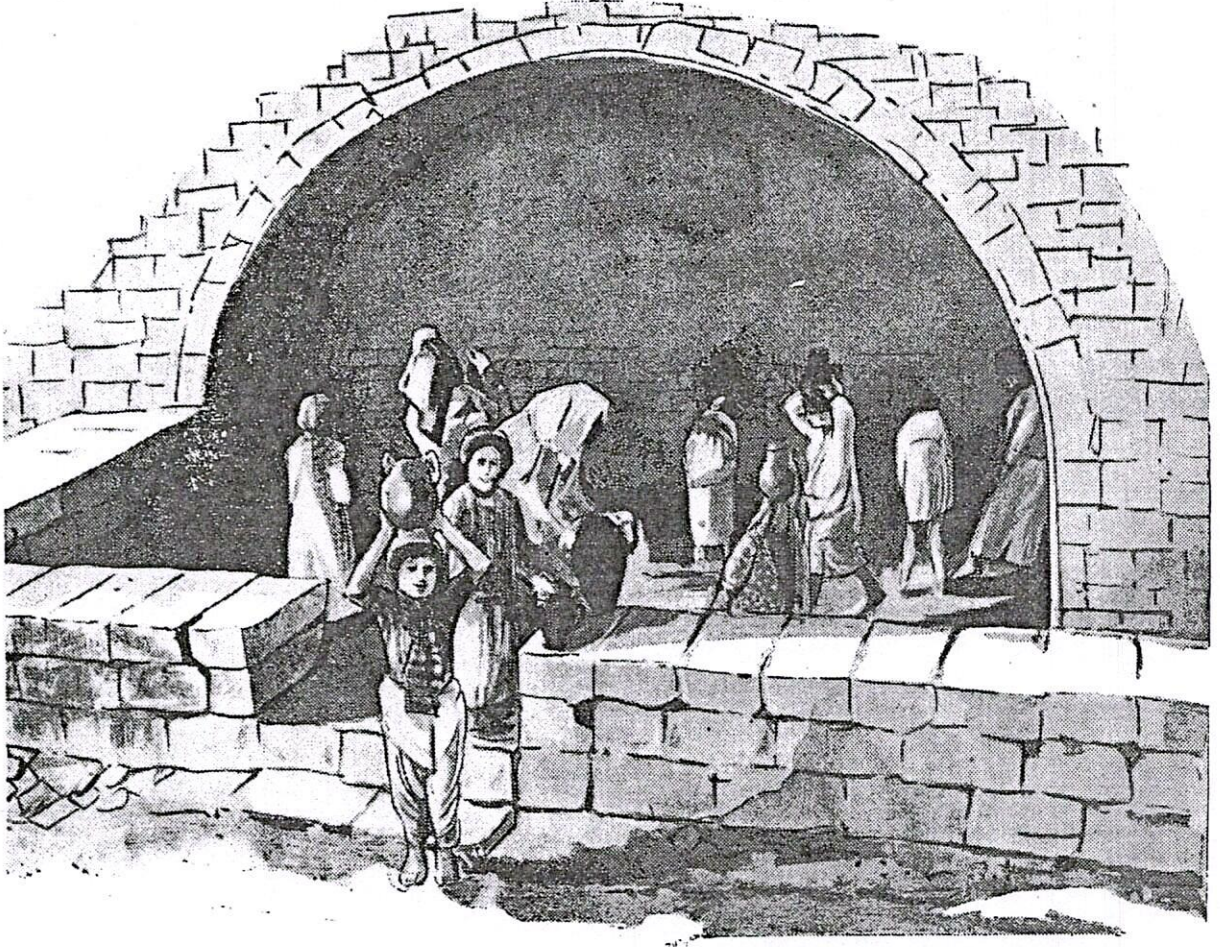
தெரிந்துகொண்டு அவசர அவசரமாய் இருநூற்று நாற்பது கிலோ மீட்டர் தூரம் சென்றுவிட்டார்கள். வழியில் உள்ள சோலைகளில் சிறுபொழுது தண்ணீர் குடிப்பதற்காகவும், உணவு உண்பதற்காகவும் தங்கினார்கள். பேரிச்சம் பழத்தையும் வாதுமைப் பருப்புகளையும் சாப்பிட்டு வழியில் பசியாறிக் கொண்டார்கள். இதற்குள்ளாக பெத்லேகேமின் குழந்தைகள் எல்லாம் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று ஒரு கொடிய உத்தரவை ஏரோது பிறப்பித்துவிட்டான். எகிப்தில் தங்கள் இனத்தவரான யூதர்கள் (2 இரா. 25:26) ஈலியாப்போலி(ஒன்) என்ற இடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து அங்கே சென்று அவர்கள் தங்கியிருந்தார்கள். இங்கு தான் வாட்டசாட்டமான ஒரு குழந்தையாக இயேசு வளர்ந்தார்.

நாசரேத்துக்குத் திரும்புதல்

ஏரோது இறந்தான். இப்போது அவர்கள் வட திசையாய்ப் புறப்பட்டு பத்திரமாய் நாசரேத்து போய்ச்சேரலாம் (மத். 2:20; யாத். 4:19 ஐயும் பார்க்க). ஆனால், பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது துக்ககரமான செய்தி ஒன்று கேள்விப்பட்டனர். தேவாலயத்திற்குத் தொழுதுகொள்ள வந்த மூவாயிரம்பேர் பஸ்காபண்டிகையின்போது கொல்லப்பட்டார்கள்; ஏரோதிற்குப்பின் வந்த புதிய அரசனான அர்கெலாவு, தனக்கு எதிராகக் கிளம்பிய குற்றத்திற்காக இம் மூவாயிரம் பேரைக் கொன்றான் என்பதே அச்செய்தி. யோசேப்பு காத்தாவிலிருந்து கடற்கரை வழியாகச் சென்று செசரியாவை அடைந்தான் (ஏரோது கட்டியிருந்த அழகிய துறைமுகம் இங்கு இருந்தது). அங்கிருந்து புறப்பட்டு, எலியர் பாகாலின் பூசாரிகளை சவால் விட்டுக்கொன்ற கர்மேல் மலையைச் சுற்றிக்கொண்டு, இஸ்ரவேலின் பகைவர்கள் மடிந்த கீஷோன் ஆற்றைக் கடந்து, கலிலேயாவின் மலையடிவாரங்களுக்கு வந்து மீண்டும் உயர்ந்த மலைமேல் ஏறி தங்கள் சொந்த ஊரான நாசரேத்தை அடைந்தார்கள்.

இயேசுவின் இளமைப் பருவம்

தங்கள் தச்சுப்பட்டறை வீட்டிற்குள் யோசேப்பும் மரியாளும் நுழைந்தபோது அண்டை வீட்டாரும் நண்பர்களும் வாடிக் கைக்காரர்களும் அவர்களைப் பலமாக வரவேற்றனர். இங்கு இயேசு திருச்சட்டத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் வகையில் பயிற்சி பெற்றார். பெற்றோரிடம் இவர் அதிக அன்பு பாராட்டி

மரியம்மாள் கிணறு

னார். இன்னும், தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் தேவாலயம் சென்றார் என்பது தவிர இயேசுவைப்பற்றிய வேறெந்த இளமைப் பருவச் செய்தியும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. நீண்டகாலஇடைவெளிக்குப்பின் அவருடைய முப்பதாவது வயதில்தான் நாம் அவரை மீண்டும் சந்திக்கிறோம்.

அவர் பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்தும், அவர் வாழ்ந்த காலம்பற்றி நாம் அறிந்து வைத்திருப்பதிலிருந்தும் இந்த இடைவெளியைச் சில நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டு நாம் ஓரளவு நிரப்ப முயலலாம். அவருடைய உபதேசங்களையும் உவமைகளையும் படிக்கும்போது நாசரேத்தில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவருடைய கவனத்திற்குள்ளான சில காரியங்களை நம்மால் அறியமுடிகிறது. வீட்டில் தாயார் அப்பங்கள் தயாரிப்பதையும் (மா. 6:38), துணிகள் தைப்பதையும் (மா. 2:21),

வீடு பெருக்குவதையும், காணாமற்போன பொருட்களைத் தேடுவதையும் (லூ. 15:8,9), மாவு அரைப்பதையும் (லூ. 6:38; 17:35) அவர் கூர்ந்து கவனித்திருந்தார். இந்தியாவில் நம் வீடுகளில் உள்ள திரிகையில் மாவு அரைப்பதுபோலவே பலஸ்தீனாவிலும் அரைப்பார்கள். ஆனால், இரண்டு பெண்கள் திரிகையில் உட்கார்ந்து அரைப்பது வழக்கம்.

துள்ளித் திரியும் மற்ற இளைஞர்களைப் போலவே இவரும் தம் நேரத்தைப் பெரும்பாலும் வீட்டிற்கு வெளியே கழித்தார். மரியாள் கிணற்றடிக்கு ஜாடிகளில் தண்ணீர் கொண்டுவரச் செல்லும் சமயம் சிறுவன் இயேசுவும் கூடவே செல்வதுண்டு. அந்தக் கிணறு 'மரியம்மாள் கிணறு' என்று இன்று அழைக்கப்படுகிறது. மலைகளில் ஏறிச்செல்லும்போது மலர்களைக் கண்டால் அவருக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். இவற்றைக் காட்டு

மலர்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார் (மத். 6:28; லூ. 12:27). இவை ஒருவேளை நம் நாட்டிலுள்ள மல்லிகை அல்லது முல்லை மலர்களின் வகையைச் சேர்ந்தவையாயிருக்கலாம். மிக உயரமாகப் பறக்கும் கழுகு தலைக்குமேல் வட்டமிடுவதைப் பார்த்திருக்கிறார் (லூ. 17:37); நரிகள் குழிகளுக்குச் செல்லுவதைக் கண்டிருக்கிறார் (லூ. 9:58); பயிர்த் தொழில் செய்பவர்களுக்கு இவர் உதவி செய்திருக்கலாம் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது (மா. 4:3 முதல் ...; மத். 13:24 முதல் ...). ஆயர்களோடு இவர் காடுகளில் அலைந்திருக்கலாம் (யோ. 10:1-14; லூ. 15:6; மத். 18:12). விளையாட்டுகளில் சிறுவர்களுக்கு இயல்பாயுள்ள நாட்டம் இவருக்கும் இருந்திருக்கலாம் (லூ. 7:32). கலிலேயாக் கடலோரமாய் அலைந்து திரிந்திருக்கலாம். அப்போது செம்படவர்கள் செய்யும் தொழில்களைக் கற்றிருக்கலாம். பிற்காலத்தில் இந்த அறிவு இவரிடம் நன்கு புலனாவதைக் காண்கிறோம் (மத். 4:21; 13:47; மா. 1:16,17; லூ. 5:2).

ஊருக்கு உள்ளே பாளை செய்துகொண்டிருக்கும் குயவர்களையும், ஆடை நெய்யும் நெசவாளர்களையும் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார். கலிலேய நெசவாளர்கள் ஒரே நெசவில் ஒரு முழு அங்கியை நெய்துவிடும் திறமைசாலிகள். இயேசு அப்படிப்பட்ட அங்கி ஒன்று வாங்க மிகவும் ஆவல் உள்ளவராய் இருந்திருக்கலாம். பொருட்களை அடைக்கும் கோணிப் பைகளும் கழுதை, குதிரை ஆகிய சவாரி விலங்குகளுக்கான கொள்ளுப் பைகளும் கூட இவர்கள் உற்பத்தி செய்வார்கள். பெண்கள் வீடுகளின் முன்னால் அமர்ந்தபடி ஆட்டு உரோமத்தில் அல்லது சணலில் நூல் நூற்பார்கள். பக்கத்தில் சாயங்காய்ச்சும் தொட்டிகள் இருக்கும் (இவை யோசேப்பின் தச்சுக்கூடத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கலாம்). அவற்றில் பருத்தி ஆடைகளுக்கும் கம்பளி ஆடைகளுக்கும் சாயங்காய்ச்சுவார்கள். மாதுளைத் தோலிலிருந்து நீலச்சாயமும், நெடுமரங்களிலிருந்து உண்டாகும் ஒருவகைப் பூச்சியின் வண்ணத்திலிருந்து சிவப்புச் சாயமும், பெனிக்கேயா நாட்டுக் கடற்கரைகளில் கிடைக்கும் கிளிஞ்சில்களை உடைத்து நொறுக்கி ஊதா நிறச் சாயமும் தயாரிப்பார்கள். இப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அழகான ஆடைகளில் பெண்கள் வண்ண வண்ண நூற்களைக்கொண்டு நுட்பமான பூ வேலை செய்துவிடுவார்கள்.

சற்றுத் தொலைவில் பாதையருகே கன்றை உலை ஊதிக்கொண்டிருப்பார். தீப்பொறி பறக்க இவர் ஏர்க்கொழு தயாரித்துக்கொண்டிருப்பார். மற்றும் அரிவாள்கள், சமையல்

பாத்திரங்கள், மெழுகுவர்த்தித் தண்டுகள் ஆகிய பொருட்களைச் செய்துகொடுப்பதும் இவர் வேலை. அரண்மனைகளுக்கு ஏற்ற அழகான பொன் தாம்பாளங்களும், வெள்ளித் தட்டுகளும் அற்புதமான வேலைப்பாடாக இவர் செய்துகொடுப்பார்.

ஒரோரு சமயம் இயேசு மலையில் உள்ள குறுக்குப் பாதைகளில் நடந்து நெடுஞ்சாலைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடுவார். இது உரோமர்கள் அமைத்த சாலை. அதிகமான போக்குவரத்து இதில் நடைபெறும். பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் ஓட்டகங்கள், சுமை தூக்கிச் செல்லும் கோவேறு கழுதைகள் ஆகியவை சாலைகளில் சென்றவண்ணமிருக்கும். உரோமச் சக்கரவர்த்தியின் முக்கிய வேலையாகக் குதிரைகளில் விரைந்துகொண்டிருக்கும் உரோமத் தூதுவர்களையும் அங்கு காணலாம். உரோமர்களின் பெரும்படையைச் சேர்ந்த வீரர்கள் சீருடையணிந்து நான்கு நான்கு பேராக அணிவகுத்துச் செல்லுவார்கள். அவர்கள் கையில் பிடித்திருக்கும் ஈட்டிகளிலும் கேடயங்களிலும் கதிரவனின் பொன்னொளிபட்டு மின்னிக்கொண்டிருக்கும். ஏரோது அந்திப்பா அரசன் திபேரியாவுக்குக் குதிரையில் சென்று திரும்பும் போது, அவன் மனைவி ஏரோதியாளும் மகள் சலோமியும் கிரேக்க அடிமைகள் சுமந்து வரும் பல்லக்குகளில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஓட்டகங்களில் அரச அவை பிரபுக்கள் செல்வார்கள். அவர்களின் அடிமைகள் குதிரைகள் மேலும், கழுதைகள் மேலும் பொருட்களை ஏற்றி அவற்றை ஓட்டிச் செல்வார்கள். இயேசு இவைகளை எல்லாம் கவனித்திருக்கிறார். சில முக்கிய நாட்களில் தந்தையோடு கப்பர்நசூ முக்குச் சென்று அங்குள்ள வியாபாரிகளைக் கவனித்து நிற்பார். பல ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்த ஆமோஸ் தீர்க்கனைப்போல் இயேசுவும், வியாபாரிகள் மக்களை ஏமாற்றுவதையும் அதிக விலை கேட்பதையும் கவனித்திருக்கிறார் (லூ. 6:38). வட்டிக்காரர்கள் எளிய மக்களிடம் கொடுவட்டி வாங்குவது அவருக்குத் தெரியும். மக்கள் பொருட்களை வாங்குவதையும் விற்பதையும் அவர் பார்த்திருக்கிறார் (மத். 5:33,37). சிலருக்கு விலையேறப் பெற்ற முத்து தேவையாயிருக்கும் (மத். 13:45); சிலர் ஆடுமாடுகளை விலைபேசி வாங்குவார்கள்; விற்பார்கள் (லூ. 14:19); சிலர் நிலம் வாங்க வந்திருப்பார்கள் (மத். 13:44; லூ. 14:18); சிலர் எண்ணெய் வியாபாரிகள் (மத். 25:9); சிலர் ஆயுதங்களை வாங்குகிறவர்கள் (லூ. 22:36). எல்லா மக்களும் வெறுத்தொதுக்குகிற வரி வாங்குபவர்களோடும் இயேசுவுக்குப் பழக்கம் உண்டு.

களளர்களையும் கொள்ளைக்காரர்களையும் இவருக்கு நன்றாகத் தெரியும்; அன்பும் உபசரிப்பும் என்னவென்று தெரியும்; பணத்தை விரயம் செய்பவர்களையும் இவர் நன்கு அறிவார். இவைகளைக் குறித்து நற்செய்தி நூல்களில் நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

சிறுவர்களின் விளையாட்டு

யாக்கோபு, யோசே, யூதா, சிமியோன் என்ற நான்கு தம்பிகளும் இரு தங்கைகளும் இயேசுவுக்கு உண்டு. இவருடைய தங்கைகளின் பெயர்கள் நமக்குத் தெரியவில்லை (மத். 13:55; மா. 6:3). தெருக்களிலும் சந்திகளிலும் சிறுவர்கள் விளையாடுகிற எல்லா விளையாட்டுகளிலும் அவர் பங்கேற்றிருக்கிறார். திருமணம், சவ ஊர்வலம் (மத். 11:16, 17), வீடுகட்டுதல் ஆகியவற்றைச் சிறுவர்கள் கூர்ந்து கவனித்துவிட்டு, பிறகு தங்கள் விளையாட்டுகளில் அவற்றைப் பாவனை செய்து விளையாடுவதுண்டு. இதில் இவர்கள் தங்கள் பெற்றோரையும், பெரியவர்களையும் பாவனை செய்துவிடுவார்கள். தமிழ் நாட்டில் உள்ள சுட்டிக்கல் (கல்லுக்காய்) போன்ற ஒரு விளையாட்டை இச்சிறுவர்கள் விளையாடுவதுண்டு. பன்னிரண்டு கற்களை உயரப்போட்டு, கையின் பின்புறத்தில் ஏந்துவார்கள். அதிகமான கற்களை ஏந்துகிறவர்கள் வெற்றி பெற்றதாகக் கருதப்படுவார்கள் (ஒருவேளை இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு இனப் பிரிவுகளின் பெயர்கள் இக்கற்களுக்குச் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம்). இன்னொரு நல்ல விளையாட்டு: ஒரு பையனைக் கண்ணைக் கட்டி விட்டுவிடுவார்கள். அவன் தன் கையில் அகப்படும் பெண்ணின் பெயரைச் சொல்லவேண்டும். இதற்கு 'யாக்கோபு-ராகேல் ஆட்டம்' என்று பெயர்.

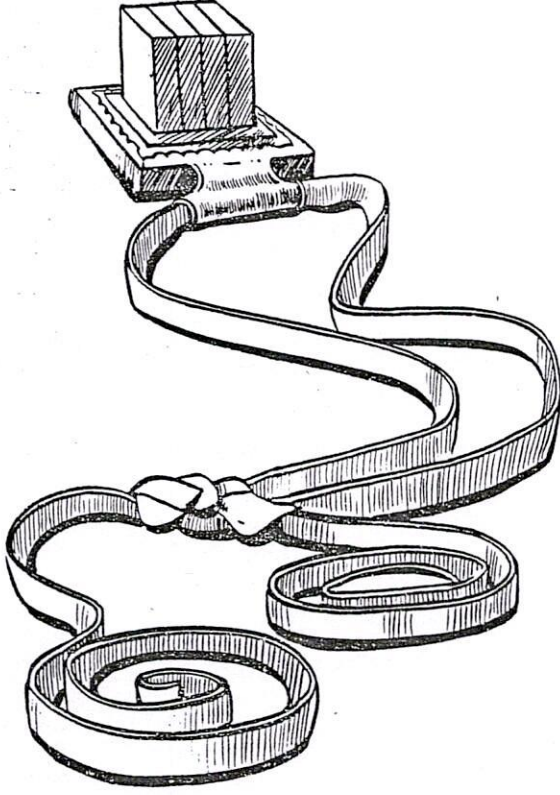
சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் ஒருவரை ஒருவர் துரத்திக்கொண்டு வெயிலையும் தூசியையும் பொருட்படுத்தாமல் தெருக்களில் ஓடுவார்கள். பொதிகளைச் சுமந்துகொண்டுவரும் கழுதைகளின் ஊடாக நெளிந்து நெளிந்து ஓடுவார்கள். இவர்கள் ஓட்டத்தைக்கண்டு ஆடுகள் பயந்து வீடுகளுக்குள் ஓடிவிடும். படுத்து அசைபோடும் ஓட்டகங்களைத் தாவிக்குதித்து ஓடுவார்கள். ஒளிந்து விளையாடுவார்கள்; தண்ணீரில் காலடித்து விளையாடுவார்கள்; பாட்டுப் பாடுவார்கள்; கூச்சல் போடுவார்கள்; சண்டையிட்டுக்கொள்ளுவார்கள்; சிரிப்பார்கள்; அழுவார்கள். ஆடிக் களைத்தவுடன் பாறைகளில் ஏறி மெல்ல நடந்து ஊர்க்கிணற்றண்டைக்கு வந்து சேர்வார்கள். ஆழத்தில் கிடக்கும் நீரைக் கஷ்டப்பட்டு மொண்டு

தாகந்தீர்த்துக்கொள்வார்கள். களிமண்ணால் பணியாரம் செய்து அதைக் கற்பனை அடுப்பிலே சமைத்து விடுவார்கள். பெரிய பிள்ளைகள் சிறிய பிள்ளைகளுக்கு யோசேப்பைப்பற்றியும், அவன் உடன் பிறந்தவர்களைப்பற்றியும் கதை சொல்லுவார்கள். மோசே, தாவீது, கோலியாத், சிங்கக்கெபியில் போடப்பட்ட தானியேல், மத்தத்தியா என்பவர்கள்பற்றிய வரலாற்றுக் கதைகளையும் சொல்லுவார்கள். இன்னும் திருடர் கதைகள், கொள்ளைக் கூட்டக் கதைகள், மூட நம்பிக்கைக் கதைகள், பழமொழிக் கதைகள் இப்படி நிறைய உண்டு. சில சமயங்களில் பெரிய பையன்கள் கவனையும் விலையும் தூக்கிக்கொண்டு, எங்காவது வேட்டையாடக் கிளம்பிவிடுவார்கள்.

தந்தையிடம் பெற்ற பயிற்சி

மற்ற சிறுவர்களைப்போல் இயேசுவும் தம்முடைய தந்தையின் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டார் (அப். 18:3 உடன் ஒத்துப்பார்க்கவும்). இவ்வுலகில் சிறந்த மனிதனாக வாழ்வதற்குத் தேவையான ஒரு பயிற்சியை யோசேப்பு இயேசுவுக்கு அளித்திருந்தான். இது குறித்து நாம் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகிறோம். புனித வேத நூலில் இயேசுவைத் தேர்ச்சி பெற வைப்பதைத் தன்மேல் விழுந்த முக்கிய கடமையாக எண்ணினான் யோசேப்பு (2 தீமோ. 1:5). 'மஞ்சா' என்ற சிறிய மரப் பெட்டி ஒன்று வாசல் நிலைச்சட்டத்தில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். இதைப் பக்தி விரயத்தோடு தொட்டு முத்தமிட இயேசுவுக்கு கற்றுக்கொடுத்திருந்தான் யோசேப்பு. வீட்டிற்குள் நுழையும்போதும் வெளியே செல்லும்போதும் இப்படிச் செய்வது யூதர்களின் வழக்கம். இப்பெட்டிக்குள் பாப்பைரஸ் தாளின்மேல் 'ஷேமா' என்ற எபிரேயச் சொல் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஷேமா என்ற சொல்லுக்குக் 'கேள்' என்று அர்த்தம். இது உபா. 6:4-9; 11:13-21; எண். 15:37-41 ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படும் முதற் சொல். 'நீங்கள் இவற்றை உங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும்' என்பது கடவுளின் கட்டளை.

மன்றாட்டு செய்யும் விசேட வேளைகளில் வேதவாக்கியங்கள் உள்ளே வைக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய கறுப்புப் பெட்டியை அல்லது தோற்பேழையை யோசேப்பு இயேசுவின் புஜத்தில் ஒரு மெல்லிய நாடாவால் சேர்த்துக் கட்டிவிடுவான். இதற்கு 'காப்பு நாடா' (Phylactery) என்று பெயர் (மத். 23:5).

காப்பு நாடா

ஜெபாலயப் பள்ளிக்கூடம் இவர் காலத்தில் இல்லை. அந்த ஊரிலுள்ள ஒரு ரபீயிடம், மற்றும் சில பையன்களோடு சேர்ந்து, சிறப்பான கல்வி கற்றார் ('ரபீ' என்றால் 'என்னுடைய ஆசிரியர்' என்று பொருள்). ஆசிரியர் காலடியில் ஒரு மெல்லிய பாயின் மேல் அட்டணக்கால் போட்டமர்ந்து இயேசு பாடம் கேட்டார். பாடங்கள் மக்களின் வழக்கு மொழியான அரமிய மொழியில் தான் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. கல் பதித்த தரையில் சுண்ணாம்பைக்கொண்டு எழுதியோ அல்லது மண்மேல் விரலால் எழுதியோ எழுத்துக்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. எபிரேய மொழியில் திருச்சட்டப் பகுதிகளையும் தீர்க்கவுரை நூல்களையும் அவர் கற்றுக்கொண்டார். எல்லா யூதப் பையன்களும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சிறப்பான வேதப் பகுதிகளை அவர் கற்றார். பத்து வயதுவரை தம்முடைய சொந்த நாட்டுக் கதைகளை அவர் கற்று வந்தார். பத்திலிருந்து பதினைந்து வயது வரை எருசலேமின் தொழுகைக்கும் பண்டிகைக்கும் தேவைப்படும் சிறப்புச் சடங்குகளையும் அவை கொண்டாடப்படும் விதங்களையும் அவர் கற்றதோடு திருச்சட்டத்தையும் முக்கிய பாடமாகக் கவனமாகக் கற்றுத் தெளிந்தார். இந்த வேதப் பகுதிகளைத் தமது வாழ்நாளெல்லாம் மனத்தில் நிறுத்தி அவற்றின் துணையோடு ஆபத்துகளை எதிர்கொண்டார். சோதனைகளை ஜெயித்தார். வேத வாக்கியங்களைக்கொண்டு தீர்மானங்கள்

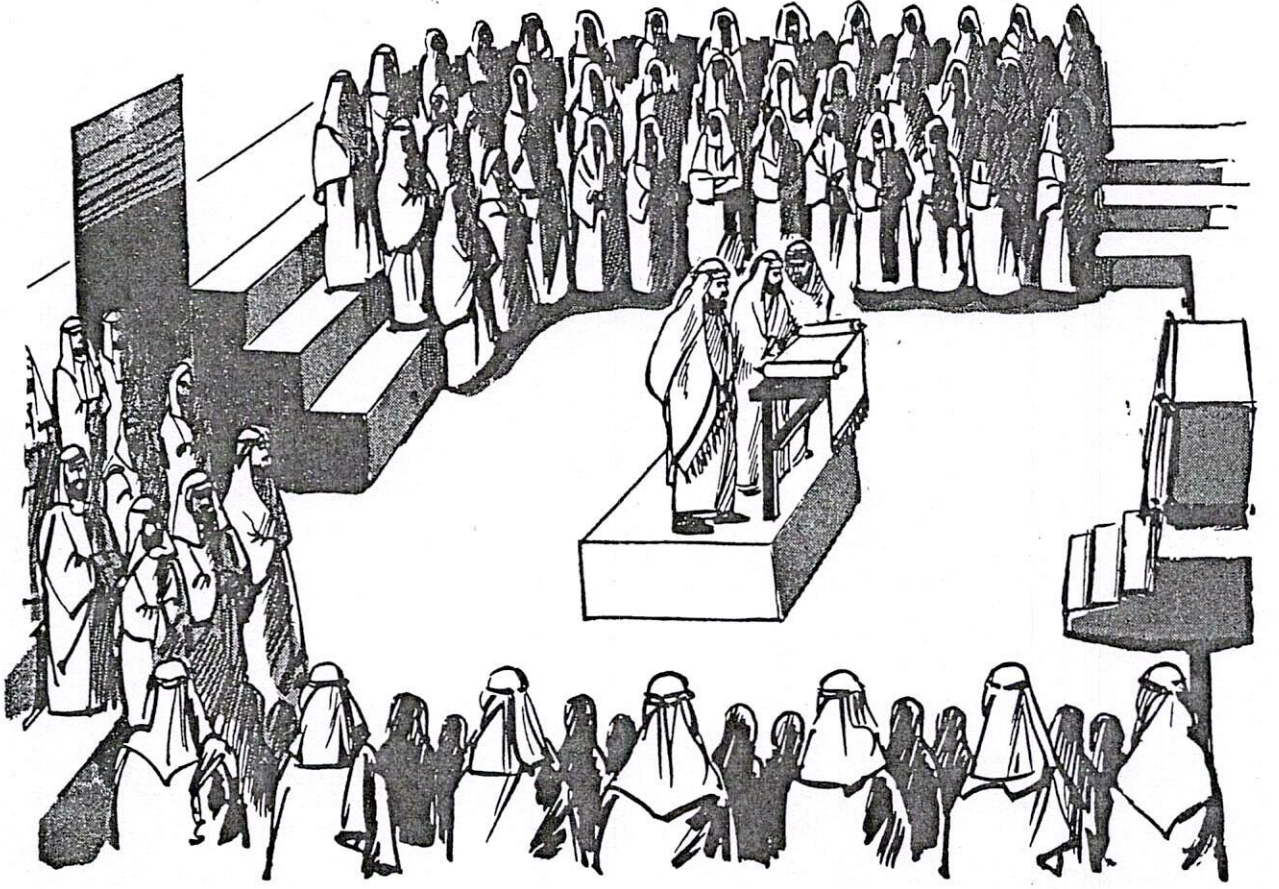
இந்தக் கயிற்றை புஜத்திலிருந்து சுற்றிக் கொண்டு வந்து கையிலுள்ள நடுவிரலில் இணைத்துக் கட்டிவிடுவான். இது கடவுளின் திருப்பணியில் இதயத்தையும் மனத்தையும் ஒருங்கே இணைப்பதற்கான ஓர் ஏற்பாடு. இதுபோன்ற இன்னொரு பேழை தலையைச் சுற்றிக் கட்டப்படும். சில யூதர்கள் இதுபோன்ற பெரிய பெரிய பேழைகளை அணிந்திருப்பதை இயேசு பார்த்திருக்கிறார். பேழை பெரிதாக இருந்தால் அம்மனிதர் அதிக சமயப்பற்றும் நற்குணங்களும் உடையவராக மதிக்கப்படுவார். மேலும் இயேசு தலைவர்களைப்பற்றியும், போர்வீரர்களைப்பற்றியும், வருமுன் உரைக்கும் கடவுளின் தீர்க்கர்களைப்பற்றியும், அரசர்களைப்பற்றியும் யோசேப்பு சொன்னதைக்கேட்டு நல்ல சரித்திர அறிவும் பெற்றிருந்தார்.

பள்ளிக்கூடம் சென்றார்

இயேசு ஆறு வயதில் பள்ளிக்கூடம் சென்றார். 'புத்தக வீடு' என்றழைக்கப்பட்ட

காப்பு நாடா அணிந்த யூத இளைஞன்

ஜெப ஆலயத்தில் யூதர்கள் வழிபடுகிறார்கள்

செய்தார். மேலும் தமது தந்தையால் பதிலளிக்கமுடியாத கேள்விகளையும், தமது ரபீயைத் திணறடிக்கும் கேள்விகளையும் அவர் கேட்டிருந்திருப்பார் என்று நினைக்கத்தோன்றுகிறது. இவைகளுக்கான பதிலை தேவாலயத்திற்குச் செல்லும்போது அங்குள்ள வேத அறிஞர்களிடம் அல்லது ரபீகளிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று அவர்கள் கூறியிருப்பார்கள். இயேசு பெற்ற கல்வி அனைத்தும் சமயக் கல்வியே.

ஓய்வுநாள்

ஓய்வுநாள், வாரத்தில் மிக முக்கிய நாள். வெள்ளிக்கிழமை மாலை சூரியன் அடைவதற்கு சில நிமிடங்கள் இருக்கும்போது எல்லோரும் கேட்கும்படி ஓர் எக்காளம் ஊதப்படும். எந்த வேலையைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும்

உடனே 'நிறுத்தவேண்டும்' (லேவி. 23:3). அந்த நேரத்தில் வாசல் நடையில் குடும்பமாக எல்லோரும் நிற்க, ஒரு ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்படும். திராட்சைரசத்தை ஆசீர்வதித்து எல்லோருக்கும் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். பிறகு கைகளைக் கழுவிவிட்டு எல்லோரும் உட்கார்ந்து அப்பம் உண்பார்கள். மாலை நடைபெறும் சிறப்பு ஆராதனைக்கு தந்தை மட்டும் சென்று வருவார். மறுநாட் காலை (சனிக்கிழமை) எல்லோரும் ஜெப ஆலயம் செல்லுவார்கள். ஆலயத்தின் நடு மண்டபத்திற்கு ஆண்களும் பையன்களும் செல்லலாம். நாடா வைத்துத் தைத்த அங்கிகளைப் போட்டுக்கொண்டு அவர்கள் பாய்களின்மீது அமர்ந்திருப்பார்கள். ஜெப ஆலயத் தலைவர்கள் சிறப்பு இருக்கைகளில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள் (மத். 23:6; மா. 12:39). சுற்றியுள்ள மண்டபங்களில் திரை மறைவில் பெண்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

எல்லோரும் 'ஷேமா' ஒதிப் பாடுவார்கள். ஷேமாவின் தாளத்திற்கேற்ப அங்குமிங்கும் ஆடி அசைந்துகொண்டே அதைப் பாடுவார்கள். அதன் பிறகு ஜெப ஆலயத் தலைவர் புனித வேதச் சுருள்களிலிருந்து ஏழு பாடங்களை வாசிக்கச் செய்வார். இச்சுருள் பேழை என்றழைக்கப்படும் ஒரு தனி அலமாரியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் (இப்பேழை உடன் படிக்கைப் பேழை அல்ல). பதிமூன்று வயது நிரம்பிய எபிரேய மொழி தெரிந்த எந்த ஆணும் இதை வாசிக்கலாம். அவனே அல்லது ரபீயோ இவ்வேதப் பகுதிகளுக்கு விளக்கம் சொல்வது வழக்கம் (அப். 13:15). சாதாரண மக்களுக்காகவும், அதிகம் படிக்காதவர்களுக்காகவும் அரமிய மொழியில் இந்த விளக்கம் தரப்படும் (இந்த ஒழுங்கை எஸ்ரூ முதன் முதல் செய்து வைத்தான் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்—புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 10). அதன் பிறகு இப்பகுதிகளின் பொருள் குறித்து, கேள்விகளும் விவாதங்களும் நடைபெறும். இன்று கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இரு எபிரேயச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம்: ஒன்று, 'அல்லேலூயா'—இதன் பொருள் 'யாவைத் துதிப்போம்' அல்லது 'கடவுளைப் போற்றுவோம்.' மற்றொன்று, 'ஆமென்'—இதற்கு 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அர்த்தம்.

கலகம்

வரியைக் கூட்டும் நோக்கத்தோடு உரோமர்கள் இன்னொரு மக்கட் கணக்கெடுப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். கலிலேயர் இதை எதிர்த்துக் கலகம் செய்தனர். உடனே உரோமப் பெரும் படைகள் அவர்களைக் கொடூரமாய்த் தாக்கின. கலிலேயருடைய தலைநகரான செப்போரி தரை மட்டமாகத் தகர்க்கப்பட்டது. இது கலிலேயாக் கடலின் மேற்குக் கரையோரத்தில் நாசரேத்திலிருந்து பதினேரு கி.மீ. தொலைவில் இருந்த ஒரு பட்டணம். ஆயிரக்கணக்கான யூதர்களைக் கப்பலில் ஏற்றி உரோமப் பட்டணத்திற்கு அடிமைகளாக எடுத்துச் சென்றனர். இதில் பையன்களும் சிறுமிகளுங் கூட இருந்தனர். ஈராயிரம் இளைஞர்கள் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்டனர். இயேசுவுக்கு அப்போது பன்னிரண்டு வயது.

அச்சத்தோடு அனைவரும் எதிர்பார்த்தபுது வரி வந்தது. உரோமப் பகையரசை வீழ்த்துவதற்கு மீண்டும் ஒரு யூதாஸ் மக்கப் பேயு தோன்றவேண்டும் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். தம்முடைய திருப்பணியை இயேசு தொடங்கிய காலத்தில் ஏரோது

அந்திப்பா என்பவன் திபேரியாவில் ஒரு புதிய தலைநகரை அமைத்திருந்தான். இப்பட்டணத்திற்கு இயேசு ஒரு நாளாகிலும் வந்த தில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இது தீய ஒழுக்கமும், பொய்யான இறை வழிபாடுகளும் நிறைந்த ஒரு பட்டணம். ஆனால், கி.பி. 70இல் எருசலேமின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு யூத ரபீகள் இந்தப் பட்டணத்தில் வந்துதான் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். இதன்பின் திபேரியா யூத ரபீகளின் முக்கிய இருப்பிடம் ஆனது. அங்கிருந்துதான் அவர்கள் 'தல்முத்' என்ற நூலை எழுதினார்கள். திருச்சட்டத்தோடு தொடர்பான போதனைகள், மரபுகள் அடங்கிய ஒரு தொகை நூல் இது.

திருச்சட்ட மகன் ஆதல்

யூதப் பையன்கள் சீக்கிரமே வளர்ந்து விடுவார்கள். இயேசுவும் தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் பதினாறு வயது இளைப்போல் வளர்ந்துவிட்டார். பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிவிட்டதால் இப்போது அவர் தம் குடும்பத்தினரோடு சேர்ந்து பஸ்கா பண்டிகை ஆசரிக்க எருசலேம் செல்ல வேண்டும். யூத இளைஞனுடைய வாழ்க்கையில் இது ஒரு மகிழ்ச்சிதரும் நிகழ்ச்சி. பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட யூதர்களுடைய வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் இப்போது அவன் 'திருச்சட்ட மகன்' ஆகிறான். இதன் பொருள் என்னவென்றால், இனி அவன் வாழ்க்கையில் பொறுப்புகளை ஏற்கவும், தானே சிந்தித்து முடிவுகளை எடுக்கவும் தகுதியுள்ளவன். இயேசுவின் தாயாராகிய மரியம்மாள் இச்சமயத்தில் அவருக்கு 'தாலீத்' என்ற மேலாடை ஒன்று அணிவித்தார்கள். இதன் ஓரங்களில் இழைத் தொங்கல்கள் காணப்படும் (எண். 15:38, 39; உபா. 22:12). தற்காலத்தில் அழகிய வேலைப் பாடுள்ள ஓரங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறு சால்வையாக இது இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஸ்கா பண்டிகை ஆசரிக்க இயேசு எருசலேம் சென்றிருப்பார். ஆனால், இதுபற்றி செய்தி எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. யோவான் நற்செய்தி நூலில் இது சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகள் மூன்று காணப்படுகின்றன (2:13; 6:4; 12:1).

எருசலேமுக்குப் போகிறார்

மூன்று நாள் பயணம். வழிநெடுகக் கூட்டம். எங்கிருந்தெல்லாமோ வருகிறது பயணிகள் கூட்டம். அனைத்தும் எருசலேம்

நோக்கிச் செல்கிறது. இளவேனிற் காலத்து இளங்கதிர் தன் பொன்னிறக் கதிர்களை விரித்து நிற்க, இந்த நூற்றுமுப்பது கி.மீ. தொலைவுப் பயணம் தொடங்குகிறது. அப்பம், உலர்ந்த பழங்கள், வாதுமைப்பருப்பு அத்தனையும் வழிப்பயணத்திற்குத் தயார்! விரித்துப் படுக்கப் பயன்படும் மெல்லிய மெத்தைகளை கழுதையின் முதுகில் பரப்பி அதில் சுமையும் ஏற்றியாகிவிட்டது. மரியா னுக்கு மட்டும் உட்காரச் சிறிதளவு இடம் இருக்கிறது. துரவண்டையில் தண்ணீர்த் துருத்திகளை நிரப்பிக்கொண்டு பயணத்தைத் தொடங்கவேண்டும். கழுதைகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டியாயிற்று. இதோ பயணம் தொடங்கிற்று! நண்பர்களோடு அளவளாவியபடி புறப்படுகிறார்கள். கைகளை அசைத்து விடைபெறுகிறார்கள். எஸ்டிரேலோன் சமவெளிக்கு வந்தாயிற்று. தமஸ்கு, பெர்சியா, அந்தியோகியா, செசரியா ஆகிய எல்லாவிடங்களிலுமிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் பயணிகள் முன்னும் பின்னும் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிதறிக்கிடந்த யூதர்கள் எருசலேம் நோக்கி வரும்போது, அவர்களின் 'சொந்த வீட்டு'க்கு வருவதாகவே எண்ணிக் கொள்வார்கள். தொண்ணூறு நாள் பயண தூரத்தில் இருக்கும் அனைவரும் பஸ்கா பண்டிகைக்கு வருவார்கள் என்று தேவாலய குருக்கள் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். கிரேக்கநாடு, பண்டைய பிரெஞ்சு நாடான 'கால்', தான்யூப் நதி நாடுகள், ஸ்பெயின் என்ற பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து சரக்கேற்றிவரும் கப்பல்களில் மக்கள் வருகிறார்கள். அலெக் சாந்திரியா, செசரியா என்ற துறைமுகப் பட்டினங்களிலிருந்து தூக்குப் பல்லக்குகளிலும், சின்ன ரேக்லா வண்டிகளிலும், ஓட்டகங்களிலும் மக்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர்.

சமாரியர்கள் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரைப் போல்பாய்ந்து தாக்கிவிடக்கூடும் என்ற பயம் பொதுவாக பயணிகளிடையே இருந்தது. ஆனாலும், பெருங்கூட்டமாய், பலர் உயிரைத் துச்சமாக மதித்து, பகை நாடாகிய சமாரியா வழியாகப் புறப்பட்டனர். மற்றும் சிலர் யோர்தான் காடுகளைக் கடந்து எரிகோ வுக்குப் போகிற பாதுகாப்பான வழிபிடித்தனர். இவ்வழியில் செல்லுபவர்கள் இருபத்தைந்து கி.மீ. கரடுமுரடான பாதைகளில் வளைந்து வளைந்து ஏறிப்போக வேண்டியதிருக்கும். பல வருடங்கள் கழித்து இயேசு அடிக்கடி இப்பாதைகளில் செல்லவிருக்கிறார். சமாரியா வழியாய்ச் செல்பவர்கள் ஏபால், கெரிசீம் மலைகள் வழியாய்ச் செல்வார்கள். கெரிசீம் மலை சமாரியர்களின் புனித மலை; இங்கு அவர்

கள் தங்களுடைய பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாடுவார்கள்.

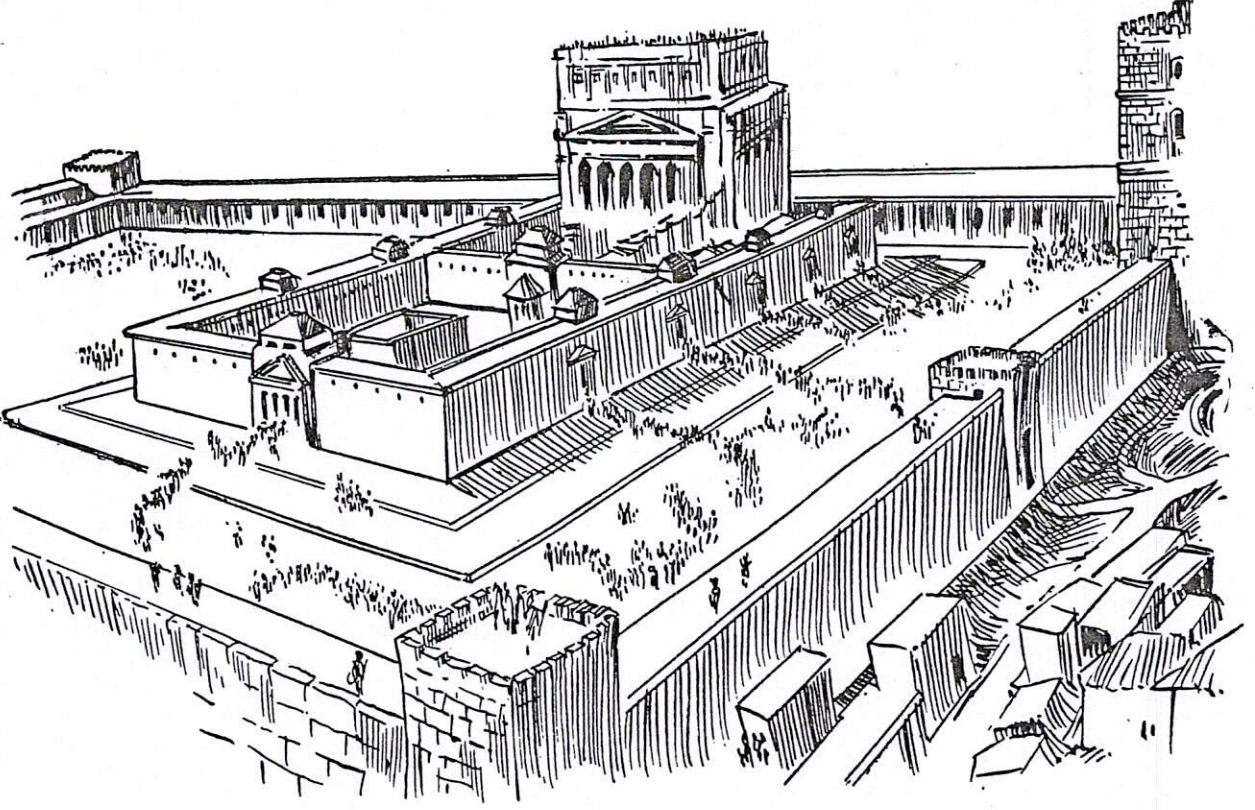
சமாரியா, மலைமேல் கட்டப்பட்ட ஒரு பட்டணம் (இதைப் பெரிய ஏரோது என்னும் அரசன் புதுப்பித்துக் கட்டி அதற்கு செபஸ்தே என்று பெயரிட்டான்—புத்தகம் 2). இப் பட்டணம் ஓம்ரி, ஆகாப் என்ற அரசர்களின் பலத்த அரணுயிருந்தது. இப்பட்டணத்து மதில்களுக்குள் இவ்வரசர்கள் தந்தத்தினாலும், பொன்னினாலும் இழைக்கப்பட்ட ஓர் அரண்மனையைக் கட்டியிருந்தார்கள். அசீரியர்கள் கி.மு. 721இல் படையெடுத்து வந்தபோது கோட்டையில் உணவு கிடைக்காமல் போகுமளவும் போர் நடந்ததால் இவர்கள் சரணடைந்துவிட்டனர். சாலையில் உரோமப் போர்வீரர்கள் காவல் புரிந்து வந்தனர். பயணிகளுக்கும் சமாரியர்களுக்கும் இடையே கலகம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள இந்த ஏற்பாட்டை உரோமப் பேரரசு செய்திருந்தது. இயேசு இவ்வழியாக வந்திருந்தால் செபஸ்தே பட்டணத்தையும், அதன் சுற்றுப்புறங்களையும், அங்குள்ள தூண்களையும், அகுஸ்து பேரரசின் நினைவாகக் கட்டப்பட்ட அழகான ஓர் ஆலயத்தையும் பார்த்திருப்பார். பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் இங்குள்ள சீகார் கிணற்றண்டை அவர் சமாரியப் பெண்ணோடு பேசிக்கொண்டு நின்றபோது இக்காட்சி அவருடைய நினைவுக்கு வந்திருக்கலாம்.

எருசலேம் வந்து சேர்ந்தனர்

எந்த வழியாக வந்திருந்தாலும் இப்போது அவருக்கு முன்பாக உயர்ந்த மலைகளின்மேல் இருந்த எருசலேம் பட்டணம் அவர் கண்ணில் படுகிறது. பயணிகள் ஆரோகணச் சங்கீதம் என்ற பாடல் பாடத் தொடங்கினர். இது ஒரு 'போற்றி' பாடல் (சங். 93-98). மேள வாத்தியங்களை முழக்கியபடி ஒலி எழுப்பும் கைத்தாளங்களை அடித்துக்கொண்டு மலைமீது ஏறிப் பட்டணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இயேசு இருந்த பயணிகள் கூட்டம் நின்றது. ஒலிவ மலையின் சரிவில் இயேசுவும் அவருடைய பெற்றோரும் இரவைக் கழித்தனர். நாளை பட்டணத்து விடுதிகளில் தங்கப் போகிறார்கள். மலைகளில் எங்கும் நெருப் பொளி காணப்பட்டது. எங்கும் மக்களின் இரைச்சலும் ஆடுமாடுகளின் சத்தமும் கேட்டது.

தேவாலயம்

காலை ஒளியில் தேவாலயம் பொன்னிறமும் வெண்ணிறமும் கலந்து எழில்மயமாக விளங்

பெரிய ஏரோது கட்டிய தேவாலயம்

கியது. தேவாலயம் முழுமையாகக் கட்டி முடிக்கப்படாதிருந்த நிலையிலும் புதிதாக வெள்ளை அடிக்கப்பட்டிருந்த மொட்டை மாடி வீடுகளுக்குமேல் கம்பீரமாகக் காட்சி யளித்தது. 'பொன்னும் பனியும் நிறைந்த' பட்டணமான இந்த எருசலேம்தான் யூதர் களின் ஆன்மீக வாழ்வுக்கு நடுநாயகமாக விளங்கிற்று. கடல் மட்டத்திற்குமேல் ஏறத் தாழ் 800 மீட்டர் உயரத்தில் மலை உச்சியில் இது கட்டப்பட்டிருந்தது. யூதேயாப் பீடபூமி யில் உள்ள மோரியா மலையும் இப்பகுதியில் தான் உள்ளது. ஓர் ஓடிசலான பெரிய பள்ளத் தாக்கு பட்டணத்தின் நடுவாக இருந்தது. இதுவே தீரோபொயியோன் பள்ளத்தாக்கு என்றழைக்கப்படும். ஏரோதின் அரண்மனை யையும் தேவாலயத்தையும் இணைக்கும்பாலம் ஒன்று இதன் குறுக்கே அமைந்துள்ளது. தாவீ தரசன் காலத்தில் இத்தேவாலயம் யூத சமயத் தின் மையமாக விளங்கிற்று. மலைகளின்மேல் உயர்ந்த பாறை ஒன்றில் இருந்த அரவுனின் களத்தை ஐம்பது சேக்கல் வெள்ளி கொடுத்து தாவீது வாங்கி அங்கு யாவேக்கு ஒரு புனித பலிபீடம் அமைத்தான் (2 சாமு. 24:22).

தொடக்க காலத்தில் இங்கு ஒரு கூடாரம் மட்டுமே இருந்தது (புத்தகம் 1, அத்தியாயம் 9,15). ஆனால், கி.மு. 966இல் சாலொமோன் அரசன் இந்த பலிபீடத்தின்மேல் ஒரு புகழார்ந்த தேவாலயத்தைக் கட்டத் திட்ட மிட்டான். சிறிய அளவில் 30 மீ. நீளம், 9 மீ. அகலம்கொண்ட சிறு கட்டடமாக இருந் தது. கி.மு. 586இல் நெபுகாத்நேச்சார் இதை இடித்துப்போட்டான் (2 இரா. 25:8,9).

பாபிலோனியச் சிறையிருப்பிலிருந்து மீண்ட போது (புத்தகம் 2) செருபாபேலின் தலைமை யில் யூதர்கள் இத்தேவாலயத்தை மீண்டும் கட்டி முடித்து, கி.மு. 516இல் அதைக் கடவு ளுக்குப் படையல் செய்தனர். ஆனால், இதுவும் மக்கபேயுவின் காலத்தில் அதிக சேதமடைந்து கடைசியில் தகர்க்கப்பட்டுவிட்டது (1 மக்க பேயு 4:38). கி.மு. 20இல் பெரிய ஏரோது மூன்றாம் தேவாலயத்தைக் கட்டத் தொடங் கினான். வெள்ளைப் பளிங்கு கற்களாலும், பசும்பொன் தகடுகளாலும் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயத்தில், சீராக அமைக்கப்பட்ட அறைகள், மண்டபங்கள், தூண்கள் நிறைய

இருந்தன. இந்த ஆலயம் கி.பி. 70இல் உடைக்கப்பட்டுவிட்டது. பலபீடம் நின்ற பாதையின்மேல் இன்று முஸ்லீம்களின் மசூதி ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பெயர் பாதையின் மாடம். பழைய கற்பாறை இன்றும் அங்கிருக்கிறது. அங்கிருந்து உள்ளறைக்கு பலிகளின் இரத்தம் வழிந்து ஓடும் வாய்க்கால் இன்னமும் இருக்கிறது. யூத மக்களின் மத நம்பிக்கையின் அரணாக விளங்கிய இவ்விடத்தில் இப்போது யூதர்களுக்கு மிகுதியிருப்பதெல்லாம் ஒருசில மீட்டர் நீளமுள்ள ஒரு மதில் சுவர்தான். இதற்குப் 'புலம்பல் சுவர்' என்று பெயர். இங்குதான் அவர்கள் தங்கள் பழம்பெருமைகளை எண்ணிப் புலம்பித் துக்கிப் பார்கள். அங்கு உடைந்து கிடக்கும் கற்களை முத்தமிடுவார்கள். யாவேயிடம் முறையிடுவார்கள், அழுது புலம்புவார்கள்.

எருசலேம் பட்டணம்

இயேசுவின் காலத்திற்குமுன் எருசலேம் பட்டணம் எத்தனையோ படையெடுப்புகளுக்குள்ளாகி அழிந்திருக்கிறது. இடிபாடுகள் நிறைந்து பள்ளத்தாக்குகள் அன்று அவலக்காட்சியளித்தன. இப்பள்ளத்தாக்குகளின்மேல் உரோமப் பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தெற்கே இன்னும் பள்ளத்தாக்கு இருக்கிறது. 'நரகம்' என்று பொருள்படும் கெஹனான் என்ற இன்னொரு பெயரும் இதற்குண்டு. காரணம், மனசே என்ற கொடுங்கோலரசன் இஸ்ரவேலை ஆண்டபோது இங்கு மக்கள் மோளோகிற்குத் தங்கள் குழந்தைகளைப் பலியிட்டு வந்தனர் (புத்தகம் 2). அதைக் கடந்து சென்றால் கெதரோன் பள்ளத்தாக்கு வரும். இதன் கிழக்கு ஓரத்தில் ஒலிவ மலை உண்டு. ஒலிவ மலைக்குக் கீழே 1220 மீட்டர் தாழ்வாக சவக்கடல் இருக்கிறது. இங்கிருந்து பார்த்தால் எருசலேம் நகர் தெரியாது. இம்மலையின் சரிவில் ஒலிவமரத் தோப்புகள் ஏராளம். அத்தோப்புகளில் ஒன்றுக்குத்தான் கெத்செமனே என்று பெயர். மலையிலிருந்து இறங்கி எரிகோவுக்குச் செல்லும் பாதையில் பெத்தாவியா ஊர் இருக்கிறது. பட்டணத்தின் வடபுறத்தில் மதிலைக் கடந்து சென்றால் அங்கு கொல்கொதா மலையைக் காணலாம். கொல்கொதா என்ற பதத்திற்கு 'மண்டை ஒட்டு இடம்' என்று பொருள். நம் திருமறையில் கபாலஸ்தலம் என்று இவ்விடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலயத்திற்குச் செல்லும் வழியில்

இரண்டாம் புத்தகத்தில் தேவாலயம் பற்றிச் சில விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்

தன. இப்போது இயேசு தேவாலயத்தைப் பார்த்த வகையில் அதை நாம் காண்போம். தமது புனிதமான முதல் தொழுகைக்கு, அதாவது தமது முதல் பஸ்கா பண்டிகை கொண்டாட, அவர் இங்குதான் வந்திருக்க வேண்டும். வடமேற்குப் பகுதியில் உரோமக் காவல் வீரர்கள் கோட்டைக்குப் போவதும் வருவதும் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய கேடயம், ஈட்டி ஆகியவை சூரிய ஒளியில் பளபளத்துக்கொண்டிருந்தன. இதைக் கண்ணுற்ற இயேசுவுக்குத் தம்முடைய நாடு உரோம நாட்டிற்கு அடிமைப்பட்டிருக்கிறது, தமது நாட்டு மக்கள் அந்நியனுக்கு அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கிறார்களே என்ற கவலை மனதில் உண்டாயிருக்கக்கூடும். தேவாலயத்திற்குப் பால் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை எத்தனையோ பெரிய பெரிய உரோமக் கட்டிடங்கள், குத்துச்சண்டை, மல்யுத்தம் நடைபெறும் மேடைகள், விளையாட்டு அரங்குகள், பொதுக் குளியலறைகள் இருந்தன. இவற்றைப் பார்த்தவண்ணம் அவர் தம் நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்று எண்ணியிருப்பார். அவர்கள் விரும்பியவண்ணமாக அவர் தம்முடைய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அவர்களுக்குத் தேவையான விடுதலையை வாங்கிக் கொடுக்க அவரால் முடியும் என்று அப்போது அவருக்குத் தெரியாது. நாம் இன்று ஆசரிக்கிற திருவிருந்தாகிய அந்த நினைவுகூருதலின் பஸ்காவை (1 கொ. 5:7,8) அந்த இறுதி பஸ்கா பண்டிகை நாளில் அவர் தரப்போகிறார் என்றும் அன்று அவர் நினைத்திருக்கமாட்டார். அங்ஙனமே அவர், இந்த ஆலயம் தரைமட்டமாகும் என்று தாம் முன்னுரைக்கப்போவதையும் எண்ணிப் பார்த்திருக்கமாட்டார் (மத். 24:2).

இப்போது அவர் இளைஞர். தேவாலயத்திற்குப் போகவேண்டும் என்பதே அவருடைய நோக்கம். பெற்றோரோடு சேர்ந்து அந்தப் பெரிய வாசல்களில் நுழைந்து பெரிய மதில் கள் சூழ்ந்த பட்டணத்திற்குள் செல்வதில் அவருக்கு உற்சாகம். தெருக்கள் ஒடுக்கமாகவும், ஜன நடமாட்டம் மிகுந்ததாகவும், வெளிச்சக் குறைவாகவும் இருந்தன. ஏதோ நீண்ட மலையைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்ட குகைகள் போல் அவை தோன்றின. ஆங்காங்கே புகைப்போக்கிகள் போல் மேல் திறப்புக்கள் தெருக்களில் காணப்பட்டன. பல இடங்களில் தாழ் இறங்கிச் செல்லும் படிக்கல் உண்டு. சுண்ணாம்புக்கற்கள் வைத்து கட்டப்பட்ட வளைவுகள், ஜன்னல்கள் பாதை நெடுக அமைந்திருக்கும். சுத்திக்கொண்டும் சுத்திக்கொண்டும் பயந்தபடி ஓடும் ஆடு மாடுகளைப் பலியிடுவதற்காகத் தெருக்களில் ஒட்டிச் செல்வார்கள். அவைகளைக் கண்ட மாத்திரத்

தில் இயேசு சுவரோடு சாய்ந்தபடி நின்று அவற்றிற்கு வழிவிட்டிருப்பார். பாதையின் இருமருங்கிலும் கடைகள் உண்டு. அவை இப்போது மூடிக்கிடக்கின்றன. பண்டிகை நாட்களில் இவை திறந்து, பொருட்களால் நிறைந்து, வழியில் செல்பவர்கள் வருபவர்களை எல்லாம் கவர்ந்து விடும்—தோல் செருப்பு, கட்டை மிதியடி என்று ஒரு தெருவில் இருக்கும். அடைகள் சுட்டு விற்கும் கடைகள் ஒரு தெருவில் உண்டு. மற்றொரு தெருவில் உடைகள், தலைமுடிகள் என்று விற்பார்கள். பாணிகள், ஜாடிகள், விளக்குகள்—இவைகள் மற்றொரு தெருவில். விலைப்பேரம் விறுவிறுப்பாய் நடக்கும். பொருட்களின் தரம்பற்றி உரக்கக் கூறுவான் கடைக்காரன். இவைகளைக் கவனிப்பதில் தனி ஆர்வம் காட்டுவார் இயேசு. அவருக்கு எப்போதும் மக்கள்மீது அக்கறை உண்டு. அவர்கள் நடத்தையின்மீதும் குணங்களின்மீதும் சிறந்த கவனம் செலுத்துவார்.

தேவாலய மண்டபங்களில் இயேசு

இயேசு வேகமாக நடக்கிறார். அந்தப் பெரிய தேவாலய வாசல்கள் வழியாக நுழைந்து புறவின மக்களுக்குரிய கூடத்தை அடைகிறார். தேவாலயம் ஒரு சிறிய வீடு போன்ற கட்டடம். 29ஆம் பக்கத்தில் உள்ள தேவாலயப் படத்தையும், 91ஆம் பக்கத்தில் உள்ள தேவாலயத்தின் கட்டிட உருவரை படத்தையும் காண்க. இதைச் சுற்றி வெவ்வேறு மக்களுக்கென்று தனித்தனி கூடங்கள் உண்டு. குறிக்கப்பட்ட அந்த இடம்வரை தான் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். இவைகள் திறந்தவெளியாய்க் கிடக்கும். ஒரே ஜன நெரிசலாய் இருக்கும். ஆண்களில் பெரியவர்களும், பையன்களும் இதில் பல பகுதிகளைக் கடந்து உள்ளே செல்லலாம். ஆனால், ஆசாரியர்கள் மட்டுமே மிகவும் புனிதமாகப் போற்றப்படும் உள்ளறைகளுக்குச் செல்லமுடியும். தொழுகையும், பலியிடுதலும் நாள்முழுவதும் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆசாரியர்களுக்குச் சிறப்பான பணிகள் உண்டு. லேவியரில் பாடகர்கள், மற்றும் இசைக்கருவி மீட்டுபவர்கள், தாளக்காரர்கள், எக்காளம் ஊதுவோர் என்று பல பிரிவினர் இருப்பார்கள். இவர்கள் அனைவரும் இசையெழுப்பிக்கொண்டே இருப்பார்கள். புற இனத்தவருக்கான இடத்தை வியாபாரிகள், காசுக்காரர்கள், புற விற்பவர்கள் கடைகள் போட்டு நிறைத்துவிட்டனர். இங்குதான் யூதரல்லாதார் நின்று தொழுவேண்டும். ஒரே சந்தடியும், துர்நாற்றமும், பரபரப்பும் இங்குக் காணப்பட்டது. இதைத்தான் தேவாலயத்

திற்கு ஏற்ற காரியமன்று என்று இயேசு நினைத்தார். புற இன மக்கள் இருக்கும் கூடம்வரை வந்து, 'புற இனத்தவர் இந்த இடத்தைவிட்டு யூதர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்தால் அவர்கள் உயிரை இழக்க நேரிடும்' என்று எழுதப்பட்டிருந்த எச்சரிப்பை அவர் வாசித்தார். ஆனால், எல்லா மக்களும் பரம தந்தையைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்பதல்லவோ அவருடைய விருப்பம்!

பிரதான ஆசாரியர்கள் கூடத்தை அவர் அடைந்தார். இங்கு நின்றபடி அவர் பலிபீடத்தில் பலியிடுவதைப் பார்க்கலாம். அந்த இடத்தில் வந்தபோது மீகாவின் வார்த்தைகளை அச்சமின்றி அவர் எண்ணிப் பார்த்திருக்கக்கூடும் (மீகா 6:7,8).

பஸ்கா பண்டிகை

யோசேப்பு பலிபீடத்தண்டை போய் நிற்கிறான். பலிசெலுத்துதல் தொடங்குகிறது. புறவினத்தார் கூடத்தில் தான் முன்னமே வாங்கிவந்த ஆட்டுக்குட்டியை யோசேப்பு வெட்டும்போது ஆசாரியன் ஒரு வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் இரத்தத்தைப் பிடித்து பலிபீடத்தின்மேல் ஊற்றுகிறான். அது பாறையில் வழிந்து கீழே உள்ள கால்வாயில் விழுகிறது. ஆட்டுக்குட்டியின் முக்கிய உடல் உறுப்புகள் பலியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டபின் யோசேப்பிடம் திருப்பிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. பிறகு யோசேப்பு இயேசு நிற்குமிடம் வருகிறான். இருவரும் பட்டணத்தில் தாங்கள் தங்கிவரும் விடுதிக்குத் திரும்புகிறார்கள்.

பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைப் புசிக்க பத்து அல்லது இருபது நபர்கள் அங்கு கூடியிருக்கிறார்கள். மாதுளைக் குச்சியில் மாட்டி நெருப்பில் சுட்டு காடியில் தோய்த்த கசப்பான கிரைகளோடு அதைச் சேர்த்து உண்ணுகிறார்கள். இஸ்ரவேல் மக்கள் வனாந்திரத்தில் நடந்து வந்ததையும், செங்கடலைக் கடந்து வந்ததையும் நினைப்பூட்டுவதாக இது அமைந்திருந்தது (புத்தகம் 1). திராட்சைரசமும் பரிமாறப்படுகிறது. அந்தக் குழுவில் வயதிற்குறைந்தவர் இயேசுதான். எனவே அவர் எழுந்து, 'இந்த இரவை மற்ற இரவுகளைக் காட்டிலும் ஏன் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறோம்?' என்று விவரம் கேட்கிறார். யோசேப்பு மறுமொழியாக அந்த மிகப்பழைய கதையைச் சொல்லுகிறான். இஸ்ரவேலர் எகிப்தின் அடிமை வாழ்விலிருந்து மீட்கப்பட்டவகை, வாக்குப்பண்ணப்பட்ட நாடான பஸ்காவின்கு வந்துசேர்ந்த வரலாறு எல்லாம் விவரிக்கப்படுகிறது. எகிப்தின் ஊடாக

மரண தூதன் 'கடந்துசென்ற' நிகழ்ச்சியையும், தங்கள் முன்னோர் அவசரமாய் எகிப்தை விட்டு புறப்பட்ட நிகழ்ச்சியையும் இப்பண்டிகை குறிப்பிடுகிறது என்கிறான் (யாத். 12:21-51). ஒரு காலத்தில் பஸ்காவை நின்று கொண்டே சாப்பிடுவது வழக்கம். இப்போது உட்கார்ந்த நிலையில் அட்டணைக்கால் போட்டு புளிப்பில்லாத அப்பம், கசப்பான கிரை, பழங்களோடு சுற்றி கூட்டமாக அமர்ந்து ஒரே தட்டில் சாப்பிடுகிறார்கள். இடை இடையே திராட்சைரசம் அருந்திக் கொண்டு சங்கீதங்கள் (93 முதல் 98 வரை) பாடிக்கொண்டு சாப்பிடுகிறார்கள். அடிக்கடி ஒருவன் அறைக்கு வெளியே எட்டிப் பார்ப்பான். எதற்கென்றால், திடீரென்று எலியா வருவான் என்று ஒரு நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருந்தது. அவனை எதிர்பார்த்தபடி ஒரு சிறப்பான இருக்கையைப் போட்டு அதைக் காவியாகவிட்டு வைத்திருப்பார்கள்.

கேள்விகளைக் கேட்டார்

மறுநாள் இயேசு தேவாலயத்திற்குப் போனார். தேவாலயத்தில் புகழ்பெற்ற ரபீகளாலும், திருச்சட்ட வல்லுநர்களாலும் திருச்சட்டத்துக்கு விளக்க விரிவுரைகள் தரப்பட்டன. இயேசுவை இவை பெரிதும் கவர்ந்தன. இங்கு, இயேசு அவர்களுக்குப் போதித்தார் என்று நாம் நினைப்பது தவறு. லூ. 2:46,47 வசனங்களின் பொருள் என்ன வெனில், அவர் தேவாலயத்தில் தாமதித்து ரபீகளிடம் கேள்விகள் கேட்டார். ஒருவேளை யோசேப்பிடமும், நாசரேத்து ரபீகளிடமும் அவர் கேட்டிருந்த பழைய கேள்விகளாக இவை இருக்கலாம். அவர்களால் பதில் கூற முடியாமற்போன காரணத்தால் இப்போது அவைகளை எருசலேமில் கேட்கிறார். இயேசு இக்கேள்விகளைக் கேட்டபோது வேத சாஸ்திரிகள் அவருடைய கூர்த்த மதிநுட்பத்தையும், அவருக்கிருந்த அறிவுத் தாகத்தையும் கண்டார்கள். அவர்கள் கொடுத்த போதனைகளைப் புரிந்துகொண்டதோடு இந்த இளைஞர் இன்னமும் அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளத் துடித்தார்.

நேரம் போனதே தெரியவில்லை இயேசுவுக்கு. எல்லோரும் சொந்த ஊர் திரும்புகின்றனர். எரிகோவை நோக்கி மரியாளும் யோசேப்பும் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டனர். இயேசுவோடு வேறு சில இளைஞர்

களும் இருந்திருக்கலாம். இவர்கள் பெற்றோருடன் செல்லாமல் அதிகநேரம் ஆலயத்தில் நின்றுவிட்டனர். இயேசுவும் தம் நண்பர்களோடு பயணிகள் கூட்டத்தில் எங்காவது வந்துகொண்டிருப்பார் என்று இயேசுவின் பெற்றோர் நினைத்திருந்தார்கள். சாயங்காலம் சாப்பிட உட்காரும்போதுதான் இயேசுவைக் காணவில்லை என்ற விஷயம் தெரிய வந்தது. மீண்டும் கஷ்டப்பட்டு எருசலேமுக்கு வழிநடந்தார்கள். மறுநாள் காலை எருசலேமின் கடைத்தெருக்களில் எல்லாம் தேடிப்பார்த்தார்கள். எங்கும் அவரைக் காணவில்லை. மூன்றாம் நாள் காலை யில் தேவாலயத்தில் வந்து பார்த்தபோது அவர் இன்னமும் கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர்களுக்குக் கோபம் வந்தது. எந்தப் பெற்றோர்தான் இவ்வளவு சிரமத்திற்குப்பின் பொறுமையாகப் பேசியிருப்பார்கள்? தாம் சாதாரண சிறுவன் அல்ல என்று இயேசு அறிந்து வைத்திருந்தார் என்ற உண்மையை அவர் கூறிய பதில் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. தமது தந்தையின் வீட்டில் 'தந்தையின் அலுவல்களை' அவர் கவனிக்கவேண்டாமா? வளர்ந்து பெரியவராகும்போது அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்று அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

நாசரேத்து வந்து சேர்ந்தனர். இவர் 'தனிப் பெரும் கடவுளின் திருக்குமாரன்' என்று கடவுளின் தூதர்கள் அறிவித்திருந்தும் யோசேப்பும் மரியாளும் இயேசுவின் காரியங்களை நன்கு புரிந்துகொள்ளவில்லை.

இந்தப் பருவம் முடிந்து, பின் முப்பதாவது வயதில் வீட்டைவிட்டு அவர் வெளியேறியது வரை, சுமார் பதினெட்டாண்டு காலத்திற்கு இயேசுவைப்பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. நாம் ஊகமாகச் சிலவற்றைக் கூறலாம். அவர் தச்சராகவும், வீடு கட்டுகிறவராகவும் தொடர்ந்து பணியாற்றியிருக்கவேண்டும். யோசேப்பு இறந்தபோது, தலைமகன் என்ற முறையில் குடும்பப் பாரத்தை அவர் ஏற்றிருக்கவேண்டும். இயேசு புகழ்பெற்று, எவரையும் கவரும் இளமை வாய்ந்தவராய்த் திகழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதை லூக்காவின் நற்செய்தியில் காண்கிறோம். 'இயேசு ஞானத்திலும் வளர்ச்சியிலும் கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் உகந்தவராயிருப்பதிலும் மேலும் மேலும் வளர்ந்தார்' (புதிய மொழிபெயர்ப்பு, லூ. 2:52).

விளக்கப் பயிற்சி

1. யோசேப்பாகப்பாவனை செய்துகொண்டு பஸ்கா இரவை 'மற்ற இரவுகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடும்' காரணத்தை விவரியுங்கள்.
2. (அ) குன்றுகளிலிருந்து இயேசு பார்க்கும் போது, கீழ்க்கண்ட பெயர்களுக்குத் தொடர்பான போர்க்களச் செயல்களோ வேறு புகழ்மிக்கச் செயல்களோ அவர்கண்முன் தோன்றியிருக்கும். அவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுங்கள்: தெபோராள், சவுல், ஆகாப், யோசியா, எலியா, எலிசா, நாபோத் (புத்தகம் 1,2 இதற்கு உதவி செய்யும்). (ஆ) 'நாசரேத்தில் ஒருநாள் பொழுதைக் கழித்தேன்.' ஒரு யூதப் பையன் தன்னுடைய ரபீ ஒருவருக்கு எழுதும் பாவனையில் இத்தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுங்கள்.
3. யோசேப்பின் வீட்டைப் படம் வரையுங்கள் அல்லது அட்டைகளால் செய்து காண்பியுங்கள். உரோமப் படைவீரர்கள் அணிவகுத்துச் செல்வதைப் படம் வரையுங்கள். வேதச் சுருள் அல்லது காப்புநாடா ஆகியவற்றின் மாதிரி தயாரித்து அல்லது படம் வரைந்து காண்பியுங்கள்.
4. 'மங்கள வாக்கு', 'ஊனுடலெடுப்பு' என்ற தொடர்களை விளக்குங்கள். இயேசுவுக்கும் மற்ற இளைஞர்களுக்கும் காணப்பட்ட ஒற்றுமைக் குறிப்புகளையும், வேறுபாட்டுக் குறிப்புகளையும் எடுத்தியம்புங்கள்.
5. பலஸ்தீனா நாட்டுப் படத்தில், யோசேப்பும் மரியாளும் நாசரேத்திலிருந்து பெத்லேகேம் சென்ற பாதையையும், அங்கிருந்து எகிப்திற்குச் சென்று பிறகு வீடு திரும்பிய வழியையும் கோடிட்டுக் காண்பிக்கவும்.
6. மரியாள் தங்குவதற்கேற்ற விடுதி ஒன்று தேடி யோசேப்பு எவ்வளவோ அலைந்தும் மாட்டுக் கொட்டிலில் அவள் குழந்தை பெற்றெடுக்க வேண்டியதாகிறது. இந்நிகழ்ச்சிகளை ஒரு வாடுனோலி நாடகமாக எழுதுங்கள்.

7. ஏரோதுக்கும் அறிஞர்கள் மூவருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலை எழுதி, பேசிக் காண்பியுங்கள்.
8. சிமியோன், குழந்தை இயேசுவின் புகழ் பாடுவதை எழுதி மனப்பாடம் செய்யுங்கள். 'ஷேமா'வை மனப்பாடம் செய்யுங்கள். லூ. 2:52இன் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தி, அதை இன்றைய தமிழில் எழுதிப் பாருங்கள்.
9. (அ) வீட்டில், (ஆ) தெருவில், (இ) குன்றுகளின்மேல், (ஈ) ஜெபாலயத்தில், இயேசு இருப்பதாகக் கற்பனைசெய்து, சின்னச் சின்ன நாடகங்களை எழுதுங்கள். அவருக்குத் தம்பிகள், தங்கைகள் இருந்தது உங்கள் கவனத்தில் இருக்கட்டும்.
10. எருசலேமுக்குப் பஸ்கா பண்டிகை ஆசரிக்கப் போவதாய் எண்ணிக் கொண்டு வழியில் உங்கள் உடன் பிரயாணிகளோடு உரையாடுங்கள். வேத விற்பன்னர்களாகவும், ரபீகளாகவும் உங்களைக் கற்பனை செய்துகொண்டு, உங்களோடு தர்க்கித்துக் கேள்விகள் கேட்ட அந்த இளைஞனைப்பற்றி உரையாடுங்கள்.
11. பெண்கள்: எருசலேமில் காணாமற்போன தன் மகனை மரியாள் தேடிய விதத்தைத் தன் இனத்தாளாகிய (யோவானின் தாயாகிய) எலிசபெத்துக்கு எழுதித் தெரிவிப்பதுபோல் கடிதம் ஒன்று தீட்டுங்கள்.

பையன்கள்: யோசேப்பு, சகரியாவுக்கு இச்செய்தியைக் கடிதம் எழுதித் தெரிவிப்பதுபோல் கற்பனைக் கடிதம் ஒன்று தயாரியுங்கள்.

12. ஒரு கிறிஸ்மஸ் பாட்டாராதனைக்குப் பாடல்களையும் வேத பாடல்களையும் தயார் செய்யுங்கள்.

அல்லது

நீங்கள் காலையில் கூடிவரும்போது நடத்த வேண்டிய 'கிறிஸ்மஸ் பரிசுகள்' ஆராதனையை எழுதித் தயாரியுங்கள்.

*

*

*

*

திருமுழுக்கன் யோவான்: இயேசு ஊழியத்தைத் தொடங்குகிறார்

(மா. 1:1-15; மத். 3:1-12; லூ. 1:5-25, 39-80; 3:1-18; யோ. 1:6-37; மா. 1:12, 13; மத். 4:1-11; லூ. 4:1-13; யோ. 2:1-11; 3:1-13; 4:1-43)

இயேசு பிறப்பதற்கு முன்றுமாதங்களுக்கு முன் எருசலேமுக்கு அருகாமையிலுள்ள ஒரு யூதேயா கிராமத்தில் யோவான் பிறந்தான். இவன் இயேசுவின் உறவினன். இவன் பெயருக்கு திருமுழுக்கன் என்று அடைமொழி உண்டு. இவனுடைய தந்தை சகரியா, தேவாலயத்தில் ஆசாரியனாய் பணியாற்றி வந்தான். அவன் ஒருநாள் பலிபீடத்தின் அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு தூய இடத்திற்குள் நுழையும்போது இப்படி ஒரு குழந்தை பிறக்கப்போவதாக அவனுக்கு வாக்குக் கிடைத்தது. எலியா மேசியாவுக்கு முன்வரவேண்டும் என்று மலா. 3:1 குறிப்பதையும், லூ. 1:17இல் திருமுழுக்கன் யோவானும் எலியாவும் ஒரே ஆள்தான் என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எனவே யோவான், ஏற்கெனவே வாக்குப்பண்ணப்பட்ட மேசியாவின் ஒரு 'முன்னோடி' என்பது தெளிவாகிறது. இந்த மேசியா 'நம்முடைய எதிரிகளிடமிருந்தும் நம்மைப் பகைப்பவர்களிடமிருந்தும் நம்மை மீட்டருளப் போகிறவர்' என்று சகரியா பாடினான்.

நீங்கள் படிப்பதற்கென்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் 'கன்னிமரியாளின் கீதமு'ம் (லூ. 1:46-55), 'சகரியாவின் கீதமு'ம் (லூ. 1:68-79) வருகின்றன. இக்கீதங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட வேத வாக்கியங்களே. உங்கள் திருமறையில் பக்கக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவற்றின் துணைகொண்டு இவை எங்கிருந்து எடுத்தாளப்பட்டவை என்று நீங்கள் கண்டுகொள்ளலாம். இவை இரண்டும் திருச்சபையின் இறைவழிபாட்டு நூலில் பாடல்களாக இடம்பெற்றுள்ளன.

யோவான் என்ற பெயருக்கு 'கடவுளால் அருளப்பட்டவன்' என்று பொருள். தன் தந்தையைப்போல் இவனும் ஆசாரியனாக

யிருக்கவேண்டும். ஆனால், இவனோ இளவயதிலேயே எலியாவைப்போல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, தனிமையான பாலைவனங்களில் தங்கி தன் நாட்களைக் கழித்து வந்தான். யூதேயா பீடபூமிக்கும் சவக்கடலுக்கும் இடைப்பட்டதான பகுதி மக்கள் நடமாட்டமில்லாத இடம். என்கேதிக்கு வடக்கே குடியிருந்த எசினியர்களோடு இவன் தங்கியிருந்து அவர்களிடம் பல விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. அவன் நன்கு திட்டமிட்டுத் தன் திடமான தீர்க்க உரைகளைத் தயார்செய்து வந்தான். இயேசுவும் யோவானும் தங்கள் இளவயதில் சந்தித்திருப்பார்களோ என்னவோ? ஒருவேளை சந்தித்திருக்கலாம். ஏனென்றால், இவர்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள். இருவருக்கும் பொதுவான விஷயங்கள் எதுவுமிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், இருவருக்கும் ஓர் ஒற்றுமை: உலகம் சீர்கெட்டுப் போயிற்று; அது சீரடைய தங்களால் ஆனதைச் செய்யவேண்டும் என்று இருவரும் எண்ணினார்கள். இயேசு மக்களோடு வாழ்ந்து இதைச் செய்ய நினைத்தார்; ஆனால், யோவான் மக்களைவிட்டுப் பிரிந்து, தனிமையில் வாழ்ந்து, இதைச் செய்ய எண்ணினான்.

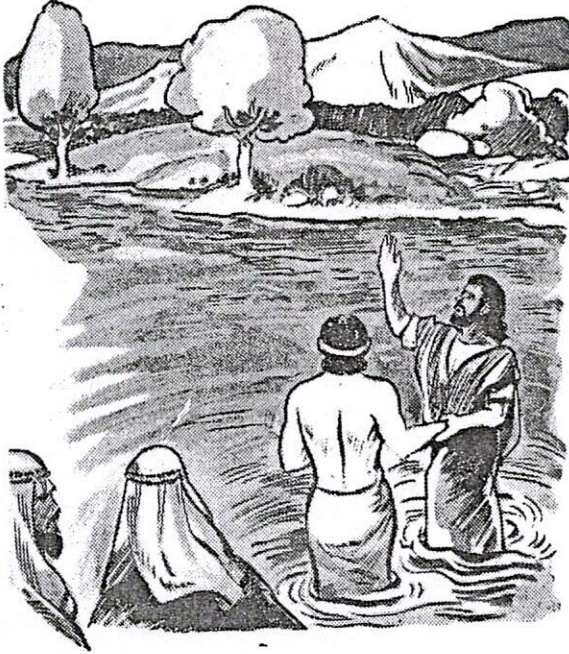
பாலைவனத்தில் வாழ்ந்தான்

காட்டில், மரப்பொந்துகளில் உள்ள தேன் கூடுகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேனும், காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய வெட்டுக்கிளியும் அவனது உணவு. ஒருவகை வெட்டுக்கிளிகள் கூட்டங்கூட்டமாகப் பயிர்கள்மீதும், தாவரங்களமீதும் விழுந்து அவற்றை அப்படியே தின்று அழித்துவிடுகின்றன. இன்றும் கூட பெட்டோய் வகுப்பினர் இதனைப் பிடித்து உப்பிட்டுச் சமைத்து உண்கிறார்கள். யோவான் ஒரு நசீரன். அதாவது, பெற்றோர்களால் இறைவனின் திருப்பணிக்கென்று அர்ப்பணிக்

கப்பட்டவன். சிம்சோனும் இதைப்போன்ற நசீரனே (புத்தகம் 1, எண். 6:1-8). படம் எழுதுபவர்கள் யோவானை விலங்குத் தோலை அரையில் உடுத்திய ஒரு அரை நிர்வாணியாக நமக்குக் காண்பிப்பார்கள். ஆனால், அவன் ஓட்டக மயிரால் நெய்யப் பட்ட உடையை அணிந்திருந்தான் என்று நாம் வாசிக்கிறோம் (மா. 1:6). அதன்படி பார்த்தால் அவன் ஒரு பெல்லா விவசாயியைப்போல் ஓட்டக மயிர் ஆடை அணிந்து அரையில் தோற்கச்சை கட்டியிருக்கவேண்டும். அவன் பெல்லாக்களைவிட முரட்டுத் தோற்றமும் அழுக்குடையுமாய் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், சிலர் நினைப்பதுபோல் அவன் ஒரு காட்டுமிராண்டியாக, பைத்தியக் காரன்போல் இருக்கவில்லை.

அவன் ஆற்றிய பணி

கி.பி. 26இல் இயேசு முப்பது வயதை எட்டியபோது, தம்முடைய தாயை, வயதுக்குவந்த தமது தம்பி தங்கைமாரின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு, வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார். பெத்தாபராவில் யோவான் இருப்பது குறித்து அவர் கேள்விப்பட்டார். இந்த இடம் யோர்தானுக்குக் கிழக்கே, கலிலேயாவிற்குத் தெற்கே நாசரேத்தி

யோர்தானில் யோவான் திருமுழுக்குக் கொடுக்கிறான்

லிருந்து சுமார் ஐம்பது கி.மீ. தொலைவில் இருந்தது. இஸ்ரவேலில் 900 ஆண்டுகளுக்கு முன் திடீரென்று எலியா என்பவன் தோன்றினான். அதே வண்ணம் யூதேயாவின் வனத் திரத்தில் இந்த யோவான் தோன்றினான். மக்கள் இவனை எலியா என்றே உண்மையில் எண்ணிக்கொண்டனர். எலியாவைப் போலவே உடை உடுத்தியிருந்தான். எலியாவைப்போலவே ஆவேசமாய்ப்பேசி தீச்செயல்களை வன்மையாய்க் கண்டித்தான். பொல்லாத வழிகளைவிட்டு மனந்திருந்த புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்குமாறு மக்களுக்கு அறிவுரை செய்தான்.

சில வேளைகளில் பொய்யான தீர்க்கவுரையாளர்கள் தோன்றி புரட்சியைத் தூண்டினர். இதனால் உரோமர்களால் பலர் கொல்லப்பட்டனர். புரட்சிக்காரர்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்டனர். ஆனால், திருமுழுக்கன் யோவானின் பணி வேறுவிதமாக இருந்தது. பிரதான ஆசாரியர்களான அன்னாவும் காய்பாவும் இவனைப்பற்றி செய்தி அறிந்து வர ஆட்களை அனுப்பினர். ஏரோது அந்திப்பா ஒற்றர்களை அனுப்பினான். இளைஞர்கள் வீடுகளைவிட்டு வெளியேறி யோவானிடம் வந்து சேர்ந்துகொண்டனர். கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் இவன்போல் சிறந்த தீர்க்கவுரையாளன் எவனும் தோன்றவில்லை. எலியாவின் தோற்றம், ஆமோசின் ஆற்றல், மீகாவின் செய்தி எல்லாம் சேர்ந்து இவனிடம் காணப்பட்டது (புத்தகம் 2).

தாங்கள் கடவுளால் சிறப்பாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இனம் என்று யூதர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால், நாள் செல்லச்செல்ல மேசியாவைப்பற்றிய அவர்களுடைய எண்ணம் புரட்சிகரமாக மாறியது. ஏசாயா, அவர் சமாதானப் பிரபுவாக, நீதியின் இராஜாவாக வருவார் என்றான் (ஏசா. 9:1-7; 11:1-10). எரேமியா மேசியாவைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, யாவே மக்களைத் தனித்தனியாகப் பார்க்கிறார், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவருக்கு உண்மையாயிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறான் (எரே. 31:31-34). சிறைப்பட்டுப்போன காலத்தில் உள்ள தீர்க்கவுரையாளர்களும் யூதர்களுக்கு உற்சாகமூட்டினார்கள். ஆனால், அவர்கள் அடிக்கடி அன்னியர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுப் போனார்கள். யூதாஸ் மக்கபேயு அவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்த விடுதலை நிலைக்கவில்லை. எனவே, இனி ஒரே ஒரு மேசியாதான் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடும். அவர் உரோம அதிகாரத்திலிருந்து இவர்களைப் பலவந்தமாய் விடுவிப்பார். கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிறப்பினமாய் அவர்களை வாழவைப்பார்.

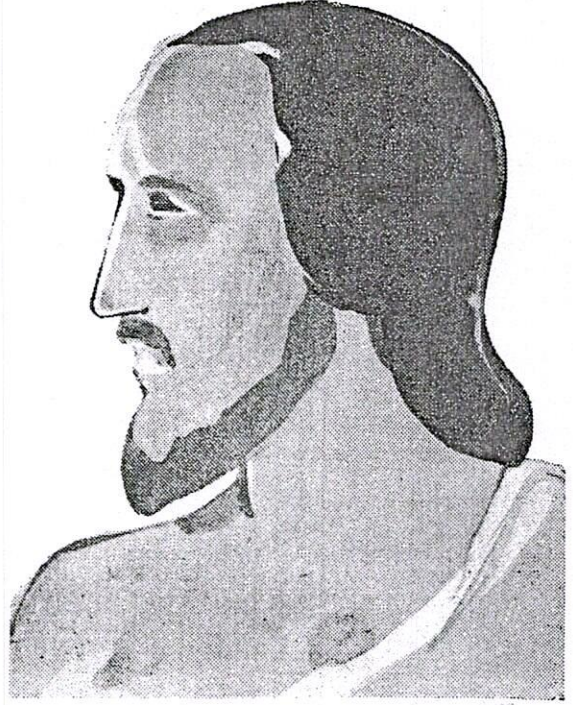
மேசியா வந்து தங்களுக்கு விடுதலை கொடுப்பதற்குமுன் இவர்கள் ஆயத்தங்கள் செய்ய வேண்டியதிருந்தது. முதலாவது, பாவத்தையும் கொடுமையையும் விட்டு தங்கள் இருதயங்களைக் கடவுளுக்கு நேராகத் திருப்ப வேண்டும். மனந்திருந்த வேண்டும்! யூதர்களுக்கு, குறிப்பாக பரிசேயர்களுக்கு, இது அதிர்ச்சியைத்தந்தது. இப்படிப்பட்ட அறிவுரை தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று நினைத்தார்கள். அவ்வளவு நல்லவர்களாகத் தங்களை எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், யோவான் அவர்களை 'விரியன்பாம் புக்குட்டிகளே!' என்று விளித்தான். குப்பை கூளத்தைக் கொளுத்தும்போது ஒரோரு சமயம் அதன் நடுவிலிருந்து இந்த விரியன்பாம்பு வீரிட்டுப்பாயும்.

மேசியா, மக்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இராஜா என்று யோவான் பேசினான். ஓர் அரசன் நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்யத் தொடங்கினால் அவன் செல்லும் பாதையில் மேடு பள்ளங்கள் இல்லாமல் மக்கள் அதைச் சீராக்கிச் செவ்வைப்படுத்துவார்கள். அரசனின் பரிவாரங்களுக்கு முன்னதாக அடிமை ஒருவன் 'அரசர் வருகிறார், வழி கொடுங்கள்' என்று உரக்கக் கூவிக்கொண்டு ஓடுவான். யோவான் இப்படித்தான் கூவினான் (ஏசா. 40:3,4).

இவ்வாறு தம்இனத்தானாகிய யோவானின் புகழ் நாசரேத்தில் வாழ்ந்த இயேசுவின் காதுகளுக்கு எட்டிற்று. இயேசு மலைகளில் ஏறி நடந்து தெற்கு முகமாய் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து பெத்தாபராவுக்கு வந்தார். அவருடைய வேளை வந்ததை அவர் நன்கு அறிந்துகொண்டார்.

இயேசுவின் தோற்றம் எப்படியிருந்திருக்கும்?

எத்தனையோ ஓவியர்கள் இயேசுவின் படத்தை வரைந்திருக்கிறார்கள். அந்த ஓவியங்கள் வெகு அழகானவை. இயேசுவைப் பற்றி நாம் அதிகம் நினைக்கச் செய்கின்றன இவை. இந்தப் படங்கள் நம்முடைய மனத்தை வெகுவாய்க் கவருகின்றன. இயேசுவின் மிகப் பழைய படமொன்று உரோமாபுரியில் உள்ள கல்லறைக்குழி ஒன்றில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பூமிக்கு அடியில் மறைவாக அமைக்கப்பட்ட கல்லறைக்குழிகள் இவை. உரோமர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைத்து வைத்த புனிதக்குழிகள் இவை. இயேசுவின் காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்களைப்போலவே இயேசு இப்படத்தில் தோற்றமளிக்கிறார்.

உரோமக் கல்லறையின் மேல்தளத்தில் வரையப்பட்டிருந்த இயேசுவின் மிகப் பழைய திருவுருவப் படம்

உச்சியில் கோடெடுத்து இருபக்கமும் வாரப்பட்ட தலை; தோள்வரை அலை அலையாய் முடி தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது; குறுந்தாடி; உறுதியான வாய்; கூர்த்த பார்வையுடைய சோகமான கண்கள். இயேசுவின் உடல் தோற்றமோ, உடையோ, அவருடைய சீடர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருக்கவில்லை. எனவே தான்கெத்செமனேதோட்டத்தில் இயேசுவை யூதாஸ் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தலைத்துணி ஏதும் இல்லாதபடி படங்களில் அவரைக் காண்கிறோம். ஆனால், அவர் வெயிலுக்காக ஒரு தலைத்துணி அணிந்திருக்கவேண்டும். இது பெல்லா மக்கள் சாதாரணமாக அணிந்துகொள்ளும் தலைத்துணி. அப்பழுக்கற்ற தூய வெள்ளை உடை அணிந்தவராக அவரைப் படங்களில் காண்கிறோம். ஆனால், அவருடைய தையலில்லாத கலிலேய ஆடை ஒரே நெசவாகவும், அனைவரும் அணியும் நீல நிற ஆடையாகவும் இருந்திருக்கவேண்டும். ஒருவேளை, காவிக் கோடுகள் போட்ட வெண்ணிற ஆடையாகவும் அது இருந்திருக்கலாம். இடுப்பில் துணிக்குமேல் ஒரு கச்சை உண்டு. அதிகமாகப் பயணம் செய்து இவ்வாடை அழுக்கடைந்தும் நூல் பிரிந்தும் காணப்பட்டது. காலில் மிதியடிகள் உண்டு.

திருமுழுக்கு

தான் முன்னறிவிக்கப்போகும் மேசியா இவர்தான் என்று யோவான் இயேசுவை அடையாளம் கண்டுகொண்டான். தன்னை அவருடைய அடிமையாகவும், தன் ஆண்டவன் காலணிகளைச் சுமந்து செல்லுகிற ஒரு வேலையாளாகவும் எண்ணிக்கொண்டான். யோவான் எவ்வளவோ மறுப்புச் சொல்லியும் 'திருமுழுக்குப்பெற எனக்குத் தடை செய்யாதே' என்று அவனிடம் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டார். முழுக்குப்பெற வந்தவர்கள் தங்கள் பாவங்களை விட்டு ஒரு புது வாழ்வைத் தொடங்குவதற்கு அடையாளமாக அதைச் செய்தார்கள். இயேசு மனந்திருந்த அவசியமில்லாதவர். அவர் பாவஞ் செய்யவில்லை; உண்மைதான். சோதனை வந்தது; அதை வென்றார். சோதனைக்குப் பலியாகும்போது மட்டுமே ஒருவன் பாவம் செய்கிறான் (எபி. 4:15). தம் புதிய பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொள்வதற்கு அடையாளமாக இத்திருமுழுக்கை அவர் பெற்றுக்கொண்டார். தாம் ஒரு மனிதன் என்ற உண்மையையும், அங்ஙனமே கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று தம்மைப் பற்றி யோவான் கூறியதையும் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். தம் தந்தையாம் கடவுளின் திருப்பணியில் தம் பங்கினைச் செய்து முடித்திட இயேசு ஆயத்தமாகிவிட்டார்.

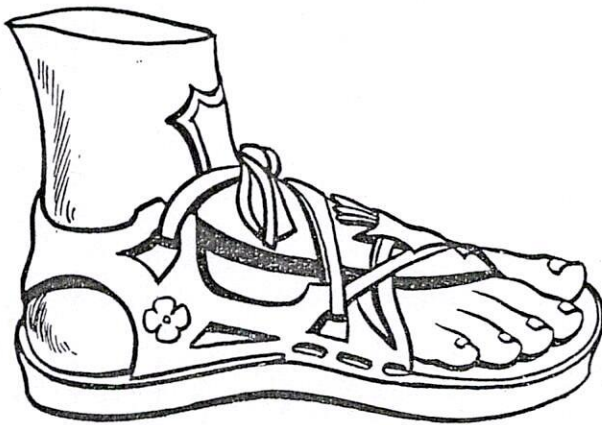
'நீர் எனது செல்ல மகன்' என்ற இறைவனின் சத்தம் கேட்டார் இயேசு. யோவானைப்போல் கோபாவேசமாய்ப் பேசுவதற்கல்ல, அன்பினால் கல்லும் கரையப் பேசி, மக்களைக் கடவுள் பக்கம் திருப்பும் வகையில் அருளுரைகள் ஆற்றுவதற்கென தாம் அனுப்

பப்பட்டதாக அவர் உணர்ந்தார் (சங். 2:7; ஏசா. 42:2). 'மனந்திரும்பு அல்லது மடிந்தொழி' என்ற யோவானின் செய்தியின்படி அவர் செய்தி. மனித உள்ளங்களில் அவர் களின் வாழ்க்கையில் கடவுளின் அருளாட்சி ஏற்படவிருக்கிறது, மனிதர்கள் தங்கள் உடன்வாழ் மனிதர்களிடம் அன்பு செலுத்தும்போது இவ்வாட்சி மலர்கிறது என்பதே அவர் கொடுத்த செய்தி.

இதை அவர் எப்படிச் செய்யப்போகிறார்? தன்னந்தனியாக அவர் தியானம் செய்ய வேண்டும்; திட்டமிடவேண்டும். பன்னெடும் ஆண்டுகளாக தம் தந்தையை நாடி நாசரேத்தைச் சூழ்விருந்த மலைகளில் அலைந்து திரிகிறார். அவ்விடங்களின் அமைதியும் மாட்சியும் அவர் உள்ளக் கிடக்கையை உந்தி ஊக்குவித்தன. சீனாய் மலையில் மோசே இருந்ததுபோல், ஒரேபில் எலியா திரிந்ததுபோல், வனாந்திரத்தை நாடி யோவான் சென்றது போல், பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் பவுலடியார் அரேபியாவில் போய்த் தங்கி இருந்ததுபோல் இயேசுவும் தனிமையான ஓர் இடம் சென்று அங்கு கடவுளோடு பேசவும், கடவுள் அவரோடு பேசுவதைக் கேட்கவும் விரும்பினார். எனவே, யூதேயாவின் பெரிய பாலைவனத் திற்குச் சென்றார். இதை அடைவதற்கு அவர் பெத்தாபராவில் இருந்து புறப்பட்டு, வெப்பமான காடுகளைக் கடந்து இருநூற்றைம்பது மீட்டர் உயரம் ஏறி, மிகச் சூடான கண்ணாம்புக்கல் மலையையும் கடந்து செல்ல வேண்டியதிருந்தது. இன்று இம்மலைக்குச் 'சோதனை மலை' என்று பெயர்.

இயேசுவுக்குச் சோதனை வருகிறது

இந்த வறண்ட மலைப் பகுதியில் என்ன நடந்தது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்வதெப்படி? இதைப்பற்றிய தகவல்களைப் பிற்காலத்தில் சீடர்கள் இயேசுவின் வாய்மொழியாகக் கேட்டு அறிந்திருக்கக்கூடும். ஏனென்றால், இவ்வனாந்திரமான இடத்தில் இயேசு தன்னந்தனியாக இருந்தார் (மத். 4:1-11; மா. 1:12,13; லூ. 4:1-13). வரப்போவதாக மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்த மேசியா இயேசு தான் என்று யோவான் தீர்க்கவுரையாக முன்னறிவித்தபோது இயேசுவுக்கு அது பெரும் அறைகூவலாய் அமைந்துவிட்டது. அவர் நினைத்தால் யூத மக்களுக்கு இப்போது தலைவராகி இருக்கலாம். கடவுள் அருளிய அற்புதமான ஆற்றலைக்கொண்டு, கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட யூத மக்களை உரோமரின் ஆட்சியிலிருந்து மீட்டு அவர்களை ஒரு புதிய இனமாக அவர் வைக்க

இயேசுவின் காலத்தில் அணியப்பட்டு வந்த உரோமக் காலணி

முடியும். சிறு பையனாக இருந்தபோதே அவர் செய்ய நினைத்த இப்பணியை பெரிய வரானபோது அவரால் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியைச் சோதிக்கும் வகையில் சோதனை வந்தது. தம்மேலுள்ள நம்பிக்கையையும், கடவுள்மேலுள்ள நம்பிக்கையையும் சோதிக்கும் வகையில் அவருக்குச் சோதனைகள் வந்தன. சிலர் இம்முன்று சோதனைகளும் அப்படியே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் என்கின்றனர். மற்றும் சிலர் இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்குப் புரியவைப்பதற்காக இப்படிக்காட்சி வடிவங்கொடுத்து விவரித்தார் என்கிறார்கள். நாம் எப்படி எண்ணிக்கொண்டாலும் சரி, அவற்றின் முடிவு ஒன்றே; அதுதான், சோதனைகளில் இயேசுவுக்கே வெற்றி.

இயேசு கடவுளின் மகன் என்று தம்மை நிரூபிக்கும்படியாகச் சோதனை வந்தது. 'நீர் கடவுளின் மகனானால்...' பட்டினி கிடக்கும் மக்களுக்கு உணவளிக்கலாமே! அடுத்து, மேசியா திடீரென்று வானமண்டலங்களில் மேகத்தின்மேல் வருவார் என்று யூதர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் (மலா. 3:1; யோ. 7:27). இவர் கற்பனையில் தேவாலயத்தின் உச்சியில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார். சுமார் 150 மீ. கீழே உள்ள கெதரோன் பள்ளத்தாக்கில் குதித்துவிட்டால் கடவுள் அற்புதமாக அவரைக் காப்பாற்றி விடுவார்; இதைப் பார்த்தவுடன் மக்கள் இவர்தான் மேசியா என்று ஓடிவருவார்கள். இப்படி மக்களை தம் பக்கம் இழுத்துக்கொள்ளலாம். பிறகு, தாம் ஆளக்கூடிய உலகத்தின் அரசுகளை எல்லாம் தம்முடைய மனக்கண்முன் கொண்டுவருகிறார். 'நீர் விரும்பினால்...' அதாவது, தம்முடைய ஆற்றலை மட்டும் பயன்படுத்தினால் இவற்றை ஆண்டுகொள்ளலாம். மேசியா ஆவதற்கு இது அருமையான குறுக்கு வழி. தாம் சிறுவனாக இருந்தபோது கற்றுக் கொண்ட வசனங்களைக்கொண்டே இம்முன்று சோதனைகளையும் சந்தித்தார். வேத வாக்கியங்கள் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அவருக்குத் தேவையான பதில்களைக் கொடுத்தன. நம்முடைய சோதனைகளிலும் இவைகளே நமக்கு உதவுகின்றன. அவர் கொடுத்த முன்று பதில்களையும் நாம் உபா. 6:16இலும்; 8:3இலும்; 6:13இலும் காண்கிறோம். இப்பதில்கள் இயேசுவின் கீழ்ப்படிதலையும், அவர் கடவுளை நம்பி வாழ்ந்திருந்தார் என்ற உண்மையையும் நமக்குக் காட்டுகின்றன. அவர் மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டார். அன்பையே தம்முடைய ஆற்றலாகவும் ஆயுதமாகவும்கொண்டார். இதன் காரணமாக அவர் சாவை அணைத்துக்கொள்ளும் நிலை வந்தால், அதற்கும் ஆயத்தமாயிருந்தார்.

கற்பாறையாக இருந்த பாலைவனத்தை விட்டு இயேசு அந்த அடர்ந்த காட்டிற்குள் இறங்கி வந்தார். இப்போது நரிகளோடு அல்ல, சிங்கங்களோடும் சிறுத்தைகளோடும் அவர் உலவினார். ஆறு வாரங்கள் இப்படிக்கழிந்தன. யோவானைத் தேடி, அவன் சீடர்களோடு அவனைக் கண்டுபிடித்தார் (யோ. 1:35-51; மா. 1:14-20). யாக்கோபும் யோவானும் அங்கிருந்தார்கள். இயேசுவிடம் மக்களை அறிமுகம் செய்துவைக்கிற அந்திரேயாவும் அங்கிருந்தான். 'மேசியாவைக் கண்டோம்' என்று சொல்லி கப்பர்நகூமைச் சேர்ந்த பேதுரு என்னப்பட்ட சீமோனை இவன்தான் இயேசுவிடம் அழைத்து வந்தான். பிலிப்பு என்பவன் இருந்தான்; இவன் பர்த்தொலொமேயு என்னப்பட்ட நாத்தான்வேலைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தவன். மேசியாவைக் கண்டுகொண்டதில் முழு நிச்சயம் உடையவனாக இருந்தவன் இந்த நாத்தான்வேல். இவனிடம் சிறந்த விசுவாசம் இருப்பதை இயேசு கண்டுகொண்டார். இச்சீடர்களில் சிலர் திருமுழுக்கன் யோவானை விட்டுப் பிரிந்து இயேசுவின் பின்னால் நடக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். ஆனால், பலர் யோவானையும் பின்பற்றிக்கொண்டிருந்தனர் (அப். 18:24, 25; 19:3).

இயேசு கலிலேயாவுக்குத் திரும்புகிறார்

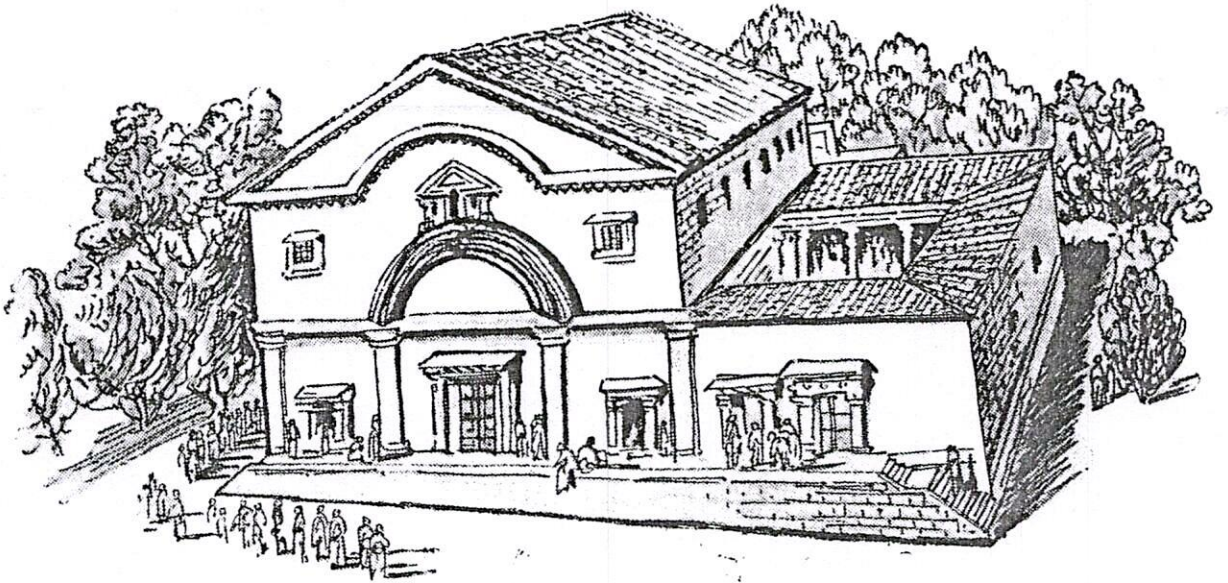
கி.பி. 27ஆம் ஆண்டின் இளவேனிற்காலம் அது. யூதேயாவில் சில காலம் ஊழியம்செய்து விட்டு வடக்கேயுள்ள தம் சொந்த ஊருக்கு இயேசு திரும்பினார். கி.பி. 29ஆம் ஆண்டின் இளவேனில் வரை இரண்டு ஆண்டுகள் அவர் அருளுரை ஆற்றவேண்டியதிருந்தது (யூதர்களுடைய கணக்கின்படி இது மூன்று ஆண்டுக் காலம்). பிற்காலத்தில் தம்முடைய சீடர்கள் செய்த வண்ணம் அவர் உலகத்தைத் 'தலைகீழாக' மாற்ற இருந்தார். கலிலேய ராகிய அவருடைய சீடர்கள் அவரோடு சென்றனர். தங்கள் ஊர்களுக்குச் சென்று மீண்டும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்ய விரும்பினர். வறண்ட யூதேயாவை விட்டு, பாலையாகக் கொதிக்கும் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து, தங்கள் செழிப்பான சமவெளிகளுக்குத் திரும்பப் போகிறார்கள். மலைச்சரிவில் ஆயர்களின் கண்ணெதிரில் மேய்ந்துகொண்டிருந்த வெள்ளாடுகளும் செம்மறியாடுகளும் கொழு கொழுவென்று இருந்தன. திராட்சைத் தோட்டங்களும் ஒலிவத் தோப்புகளும் பச்சைப் பசேரென்று காணப்பட்டன. கிழக்கே இன்னும் கொஞ்சத் தொலைவு சென்றால் அந்த அழகான ஏரி. கலிலேயாக்

கடல் என்று அதற்குப் பெயர். இதோ, ஊர் வந்துவிட்டது. கலிலேயர்களின் இனிமையான பேச்சு கேட்கிறது. பெண்கள் தண்ணீர்க் குடங்களைச் சுமந்து செல்கிறார்கள். இளவெயிலில் அமர்ந்தபடி திரிகையில் மாவு அரைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மோர் கடைந்து வெண்ணெய் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுப்பில் வெந்துகொண்டிருக்கும் அடை கம கமவென்று மணம் பரப்புகிறது. ஆண்கள் வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கழுதைகளிலும், நெடுந்தூரப் பயணத்திற்கான ஓட்டகங்களிலும் சுமை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

கப்பர்நகம்

சீடர்கள் பெரு வழிகளைக் கடந்து மகிழ்ச்சி யோடு மலைகளின் உச்சிக்கு ஏறினார்கள். அங்கிருந்து இறங்கி அந்தக் கடல்போன்ற கலிலேயா ஏரியை அவர்கள் அடைந்தனர். பேதுருவின் ஊரான கப்பர்நகமில் இயேசு மகிழ்ச்சி யோடு நுழைந்தார். அந்திரேயா, ஏரியைக் கடந்து மறுகரையில் உள்ள பெத்சாயிதாவுக்குச் சென்றான். 'பெத்சாயிதா' என்ற சொல்லுக்கு 'மீன் பிடிக்கும் இடம்' என்று பொருள்.

மாற்கின் எழுத்திலிருந்து நாம் சில விவரங்களை அறிகிறோம். கப்பர்நகம் மையமாகக் கொண்டு இயேசு தம்முடைய கலிலேய ஊழியத்தைச் செய்து வந்தார். அவருடைய ஒருநாள் ஊழியத்தை மா. 1:21-45 வசனங்கள் நமக்குச் சொல்லுகின்றன. கப்பர்நகம் வணிகச் சிறப்புடைய பட்டணம். உரோமப் படை ஒன்று அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. மத்தேயு என்ற லேவி ஆயத்துறையில் உட்கார்ந்து வரிகளையும் சுங்கங்களையும் சந்தைப் பணங்களையும் வசூலித்துக்கொண்டிருந்தான். மீன் பிடிப்போர், விவசாயிகள், வியாபாரிகள், வணிகர்கள், போர்வீரர்கள், ரபீகள், ஜெபாலயத் தலைவர்கள் ஆகியோரால் தெருக்கள் எப்போதும் நிறைந்து காணப்படும். தங்கள் வெள்ளைக்கல் மாளிகையான ஜெப ஆலயத்தைக் குறித்து அவர்கள் பெருமையாகப் பேசுவார்கள். அவர்களோடு மிகவும் நெருங்கிப் பழகியிருந்த நூற்றுவர் தலைவன் ஒருவன் இதை அவர்களுக்காகக் கட்டிக்கொடுத்திருந்தான். இன்று இங்கு ஒரு கிராமம்தான் காணப்படுகிறது. இதன் பெயர் டெல்கூம். எரிமலையின் கறுத்த குழம்பில் பழைய கப்பர்நகம் அமிழ்ந்து காணப்படுகிறது. இங்கு தோண்டி எடுக்கப்பட்ட அந்த ஜெப ஆலயப் பகுதி இயேசுவின் காலத்தில் இருந்த பழைய ஜெப ஆலயத்தின் அழ

ஜெப ஆலயம்

கான கட்டிட வடிவத்தை நமக்குக் காண்பிக் கிறது. 25 மீட்டர் நீளம், 20 மீட்டர் அகலம் கொண்ட நீண்ட சதுர வடிவமாயிருந்திருக்க வேண்டும் அது. தரை மட்டத்தில் ஏரியைப் பார்த்தபடி, தொலைவிலுள்ள எருசலேமை நோக்கித் தெற்குப் புறத்தில் ஜெப ஆலயத் தின் மூன்று வாசல்கள் இருந்தன. பறவை கள், மிருகங்கள், செடிகள் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் அதில் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. கழுகுகள், ஓலைகள், திராட்சைச் செடிகள், பூக்கள் ஆகிய உருவங்களும் இருந்தன. மேலும் ஏரோது பின்பற்றிய 'பான் தெய்வ வணக்கத்தை' நமக்கு நினைவூட்டும் மனிதக் குதிரை உருவமும் இருந்தது. வாசலின் மேற்சட்டத்தில் மன்ன வைத்திருந்த பாத் திரமும் (புத்தகம் 1, அத்தியாயம் 9; யோ. 6:31-58), திராட்சைக் குலைகளும் செதுக்கப் பட்டுள்ளன (யோ. 15:1 முதல் . . .). ஒரு கல்லில் தாவீதுனுடைய அறுமுனை நட்சத் திரம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 'செதுக்கப் பட்ட இந்த உருவங்கள்' எருசலேமிலுள்ள யூதர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்துவிடும். கலிலேயாவிலுள்ள யூதர்கள் பல ஆண்டு களுக்குமுன் யூத சமயத்தைக் கட்டாயத்தின் பேரில் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். எனவே, அவர்கள் திருச்சட்டத்தை (யாத். 20:4) அவ் வளவு கண்டிப்பாய்க் கைக்கொள்வதில்லை. ஜெப ஆலயத்தின் மூன்று பக்கங்களிலும் முகப்பு மாடிகள் இருந்தன. இவை பெண்கள் உட்காருமிடங்கள். நான்காவது சுவர்பக்கம் உயர்ந்த மேடையிருந்தது. இந்த மேடைக் குச் செல்வதற்கான பத்துப் படிகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

இந்த உரோம நூற்றுவர் தலைவன் (நூறு போர்வீரர்களுக்குத் தலைவன்) புறவினத் தைச் சேர்ந்தவன். ஒரே தெய்வ வணக்கம் என்ற யூதக் கொள்கையை இவன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான். உரோமர்கள் தங்களைக் காப்பாற்ற, நிறைய தெய்வங்கள் தேவை என்று நினைத்தபோது (புத்தகம் 2, அத்தி யாயம் 12) இந்த நூற்றுவர் தலைவன் ஒரே தெய்வத்தில் நம்பிக்கை வைத்தது மிகவும் ஆச்சரியமே!

கலிலேய ஏரியின் சுற்றுப்புறம்

கலிலேயாவின் ஒரு பகுதியின் வடக்குக் கரையிலும் மேற்குக் கரையிலும் மீன் பிடிக் கும் ஊர்கள் நிறைய இருந்தன. ஒரே பாய் மரம்கொண்ட சிறிய மீன்பிடிக்கும் படகுகள், அரசர்களின் உல்லாசப் படகுகள், மற்றும் போர்க்கப்பல்கள் வரை இங்குமிதந்துகொண் டிருந்தன. திபேரியாவில் அரசனுடைய அரண்மனையும் ஆட்சிமன்றங்களும் இருந்தன.

திபேரியாவில் கொதிநீர் சுரக்கும் மருந்துச் சுளைகள் ஏராளம். நாட்டின் பல முக்கிய வணிகப் பாதைகள் கூடும் ஒரு முக்கிய வணிக இடமாக கப்பர்நகும் விளங்கியதை நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம். வெகு தூரத்தி லுள்ள பட்டணங்களோடு கப்பர்நகும் பண்ட மாற்றுச் செய்துகொண்டது. அத்துடன் உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களிலும் வியாபாரம் நடைபெற்றது. ஆட்டு உரோமம், பால், பாற்கட்டி போன்ற பொருள்களிலும், மற்றும் துணிமணிகள், பாணிகள், மரச் சாமான்கள் போன்ற பொருள்களிலும் வியாபாரம் நடந்தது. மக்தலா என்ற ஊரில் சாயங்காய்ச்சும் தொழில் நடைபெற்றது. தரிகேயாவில் மீன்கள் உப்பிட்டு உலர்த்தப் பட்டு, கோணிகளிலும் பெட்டிகளிலும் அடைக்கப்பட்டு, எருசலேமுக்கும் மற்றும் பெரிய பட்டணங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. எருசலேமின் மீன் வாசல் இந்தக் கலிலேய மீன் வந்து இறங்குமிடமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பண்டிகைதோறும் இங்கு கூடும் மக்களுக்கு மீன் ஒரு விருப்பமான உணவு. இயேசு பிரதான ஆசாரியரால் விசாரிக்கப் படும்போது யோவான் அந்த வீட்டிற்குள் எளிதாக நுழைய முடிந்ததற்கு, அவன் ஒரு மீன்காரனாக அங்கு அறியப்பட்டு இருந்ததே காரணம் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

கலிலேய ஏரிக்கரையில் உள்ள மலைகளில் அடர்ந்த காடுகள் காணப்பட்டன (இன்று இந்த இடங்கள் வெறுமையாய் வெறிச் சோடிக் கிடக்கின்றன). எங்கெல்லாம் உரோ மர்களும் கிரேக்கர்களும் குடியேறியிருந் தார்களோ அங்கெல்லாம் நீண்ட நெடுஞ் சாலைகள், பாலங்கள், நேர்த்தியான உயர்ந்த கட்டிடங்கள், விளையாட்டு அரங்குகள், வாட்போர் அரங்குகள் எல்லாம் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. நல்ல பனி மூட்டமில்லாத தெளிவான காலை நேரத்தில் கலிலேய ஏரிக் கரையில் நின்றபடிமறுகரையிலுள்ள தெக்கப் போலி என்ற கிரேக்கர்களின் பத்துப் பட்ட ணங்களை இயேசு அடிக்கடி பார்த்திருப்பார். அவர் பழகியிருந்த மூவகை மக்களையும் இந்த ஏரியில் அவரால் காணமுடிந்தது. முதலாவது கிரேக்கர்கள்; இவர்கள் கலைக்கும் அழகுக்கும் மொழிக்கும் பெயர்பெற்றவர்கள். இரண்டா வது உரோமர்கள்; இவர்கள் காரியங்களை உடனுக்குடன் செய்து முடிப்பதில் தீரர்கள். உறுதியான அரசியலமைப்புக்கும் சீரான வாழ்க்கைக்கும் புகழ்பெற்றவர்கள். மூன்று வது யூதர்கள்; தாங்கள் நம்பும் ஒரே கடவுள் புறவின மக்களான கிரேக்கர்களிடமிருந்தும், உரோமர்களிடமிருந்தும் தங்களை விடுவிக்க ஒரு மீட்பரை அனுப்புவார் என்று இவர்கள் பலமாக நம்பியிருந்தார்கள்.

கலிலேயாக் கடல்

இயேசு தாம் கற்றுக்கொண்ட தச்சு வேலையை மீண்டும் செய்தாரா என்பதுபற்றி நமக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால், மீன் பிடிக்கும் தமது சீடர்களுக்கு ஒருவேளை உதவி செய்திருப்பார். அவர்களுடைய படகுகளை, துடுப்புகளை, படகு கரைசேரும் இடங்களைச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்திருக்கலாம். பேதுருவோடு அவர் தங்கியிருந்த வீட்டை, அவர் மலையிலிருந்து கற்களைக் கொண்டுவரச்செய்து பழுதுபார்த்துக் கொடுத்திருக்கக்கூடும்.

காணவூர்த் திருமணம்

நாசரேத்துக்கு வட கிழக்கில் காணா என்ற ஒரு சிறிய கிராமம் இருந்தது. அங்கு இயேசுவும், அவர் தாயாராகியமரியம்மானும், சிநேகிதர்கள் அல்லது உறவினர்கள் என்ற முறையில் சென்றிருந்தார்கள். இயேசுவின் முதலாம் அற்புதம் புதுமணத் தம்பதிகளுக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாய் அமைந்தது. இயேசு இவ்வற்புதத்தைச் செய்திராவிட்டால் அவர்களுக்குப் பெருங்குறைவு வந்திருக்கும்.

இது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த கதை. திருமண வீட்டில் குறையென்றால் எவ்வளவு கவலைக்குரிய விஷயம் அது. சடங்காச்சாரமாக யூதர்கள் கால்களையும் கைகளையும் கழுவிக்கொள்ள ஆறு கற்சாடிகளில் தண்ணீர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு கற்சாடியும் சுமார் இருபது குடம் தண்ணீர் பிடிக்கும். தம்மைத் தொந்தரவு செய்த தாயிடம், 'அதற்கு என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறீர்களம்மா?' என்ற முறையில் பதிலளித்தார் இயேசு. இது ஒரு கடுமையான பதிலாகத் தோன்றுகிறதல்லவா? ஆனால், இது அப்படிக்கூறப்பட்ட பதிலல்ல. இயேசு தம் தாயிடம் சிரித்தபடி 'இது என் திருமணமா?' என்று நகைச்சுவையாகக் கேட்டிருக்கலாம். 'அம்மா' என்ற சொல் ஒரு கனிவான சொல். இயேசு ருசி குறைந்த திராட்சைரசத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால், அவர் ருசியானதையே கொடுத்தார். அந்தக் குடம்பத்தின் பெயருக்கு இழுக்கு வராமல் காத்தோடு, அவர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியும் தேடிக்கொடுத்துவிட்டார். ஏராளமான திராட்சைரசம் வீட்டில் இருந்ததால் திருமண

வீட்டில் சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு, நண்பர்களும் உறவினர்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாயிருந்திருக்கக்கூடும். வழிப்போக்கர்களுக்குக் கூட திராட்சைரசம் கிடைத்திருக்கும். எல்லோரும் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியில் திளைக்க, நடு இரவில் திருமணச்சடங்கு நடைபெற்றது. மணமகன் பகட்டாக உடுத்தி மேளதாளங்களோடு குழலிசை, யாழிசை ஒலிக்க ஊர்வலமாக வந்தான். அவனைப்போல் உடுத்தியிருந்த ஒரு சிறு பையன் அவனுடைய நிழல்போல் அவனைத் தொடர்ந்து வந்தான். விருந்தினர்கள் வெளியே வந்து அவனைச் சந்தித்தார்கள் (மத். 25:6). அவனை அவனுடைய பெண் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தார்கள். பெண் மிகவும் குறைந்த வயதினள். சுமார் பன்னிரண்டு வயதிருந்திருக்கலாம். நல்ல பட்டாடைகளும் பொன் நகைகளும் அணிந்திருந்தாள். ரெபெக்காபோல் முக்குத்தியும் போட்டிருந்தாள் (ஆதி. 24; எசே. 16:12). பட்டுத்துணியால் மேற்கவிகை போடப்பட்டிருந்த ஓர் ஓட்டகத்தின்மேல் அமர்ந்து வந்தாள். அதன்பின் மணமகன் மணமகனாகத் தன் வீட்டிற்குள் அழைத்துவருகிறான். அவனுடைய முக்காட்டை அகற்றி முதல் முறையாக அவள் முகத்தைப் பார்க்கிறாள். ஏனென்றால், அவர்களின் பெற்றோர் பல மாதங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் திருமணத்தை ஒழுங்கு செய்தார்கள். முக்காட்டை எடுத்து அவனுடைய இடது தோள்மேல் வைத்தான். அவன் அவளை மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு இது அடையாளம். யூதர்களிடையே 'கல்யாணம் ஆனபிறகே காதல்' என்ற பழமொழி உண்டு. இது எப்படி உண்டாயிற்று என்பது நன்கு புலனாகிறதல்லவா?

நிக்கொதேமு

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு பஸ்கா பண்டிகைக்காக எருசலேம் செல்கிறார் இயேசு. இச்சமயத்தில்தான் இயேசுவைச் சந்திக்க நிக்கொதேமு வருகிறான். இவன் ஒரு பணக்காரப் பரிசேயன். சனகரீம் பேரவையில் உறுப்பினன். மெய்யான வாழ்வுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் வேண்டிய இரகசியம் இயேசுவிடம் இருப்பதைக் கண்டான். யாரும் பார்த்து விடாதபடி இயேசுவைச் சந்தித்துப்போக விரும்பினான். எனவே, ஓர் இரவில் வந்தான். ஒருவேளை தலை முதல் கால் வரை நன்றாக முடிக்கொண்டு வந்திருப்பான். இயேசு இருந்த வீட்டின் படியில் உட்கார்ந்து பேசி

னான். இது மாற்கு என்னப்பட்ட யோவானின் வீடாக இருந்திருக்கலாம். இயேசு தம் சீடர்களுடன் இறுதி இரவு விருந்தை ஒரு வேளை இங்குதான் நடத்தியிருப்பார். 'எனக்குவே!' என்ற பொருள் பட அவன் இயேசுவை 'ரபீ' என்று அழைத்தான்—ஒரு படிக்காத குருவை நன்கு கல்வி பயின்ற ஒருவன் இவ்விதம் அழைப்பது அரிதிலும் அரிது. ஆனால், நிக்கொதேமு, கடவுளை நம்பும் அனைவருக்கும் கடவுளின் அரசு உரியது, கடவுளின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைவருடைய உள்ளத்திலும் இந்த அரசு தொடங்குகிறது என்ற உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டான். இயேசுவினுடைய வாழ்க்கையின் கடைசி கட்டத்தில் மீண்டும் நிக்கொதேமு தோன்றுகிறான்.

யூதேயாவிலே இயேசு சில காலம் தங்கினார். யோவானிடம் சுற்றுக்கொண்ட வண்ணமாக இயேசுவின் சீடர்கள் திருமுழுக்குக் கொடுத்து வந்தனர். பிறகு ஒருநாள் அவர்கள் சமாரியா வழியாக நடந்தபோது முக்னே சமவெளிப் பகுதியில் பயிர்கள் ஓங்கி வளர்ந்து நின்றன. அது நண்பகல் நேரம். யூதர்களின் கணக்குப் படி இது ஆறாம் மணி நேரம். இயேசுவும் அவர் சீடர்களும் யாக்கோபுக்குச் சொந்தமான சிகாரில் உள்ள கிணற்றருகில் வந்து சேர்ந்தனர் (யோசு. 24:32). யோவான் இந்த நிகழ்ச்சிபற்றி எழுதியிருப்பதால் அந்த இடத்திற்கு அருகாமையில் அவன் இருந்திருக்கக்கூடும். மற்ற சீடர்கள் பேரிச்சம்பழம், ஒலிவப்பழம், அப்பம், உலர்ந்த பழங்கள் என்பவற்றை உணவுக்காக வாங்கிவரச் சென்றிருப்பார்கள். இயேசு தாகமாயிருந்தார். கெரிசீம் மலை அடிவாரத்தில் அந்தக் கிணறு இருந்தது. மூன்று மீட்டர் அகலமும், முப்பது மீட்டர் ஆழமுமுள்ள கிணறு இது. வழிப்போக்கர்கள் தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்ள தோலினால் செய்யப்பட்ட வாளிகளைத் தங்களுடன் எடுத்துச்செல்வது வழக்கம். ஆனால், இயேசுவிடம் எந்தப் பாத்திரமும் இல்லை.

மரபின் வழிநின்று ஒரு சிறு உரையாடலைத் தொடங்கும் வகையில் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்று இயேசு கேட்டார். பெண்ணிடம் இப்படித்தான் பேசுவது வழக்கம் (எலியேசர் ரெபெக்காளிடம் இங்ஙனமே பேச்சைத் தொடங்கினான் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்). இந்தச் சமாரியப் பெண் ஊரைவிட்டு வெகு தொலைவில் தண்ணீர் மொண்டு செல்ல வந்து விட்டாள். அவளைப்பற்றி மற்ற பெண்கள் குறைவாகப் பேசி வந்தார்கள். இது அவள் காதில் விழாதிருக்கவே இப்படி வெகுதூரம்

வந்துவிட்டாள். வந்தவளுக்கு இயேசு பேசிக்கொண்டே போவது மிகவும் வியப்பாயிருந்தது. அவளைப்பற்றிய விபரங்கள் யாவும் தமக்குத் தெரியும் என்பதை அவளிடம் சொன்னார். அவள் கிறிஸ்துவைப்பற்றிப் பேசினாள். அவரே அந்தக் கிறிஸ்து என்று அவளுக்கு அவர் வெளிப்படுத்தினார். அவள் அந்தச் செய்தியை மற்ற பெண்களுக்கெல்லாம் கூற அவசரமாக ஓடினாள். அந்த அவசரத்தில், தான் கொண்டுவந்த தண்ணீர்க் குடத்தை மறந்தே போனாள். திரும்பி வந்த சீடர்கள் இயேசு ஒரு பெண்ணிடம், அதுவும் சமாரியப் பெண்ணிடம் பேசுவது குறித்து சற்று மனம் உளைந்தார்கள். தமது ஊழியம் முழுவதிலும் இயேசு பெண்களுக்கு நல்ல மரியாதை அளித்ததை நாம் மனதில்கொள்ளவேண்டும். பணிவிடைக்காரிகளாகவும் அடிமைகளாகவும் இருந்த நிலையிலிருந்து அவர்களை உயர்த்தி

கண்ணியமாக ஆண்களோடு சம அந்தஸ்து கொடுத்தார்.

சமாரியர்களுக்கு தங்கள் வழிபாட்டு முறைகளில் அதிக நம்பிக்கை உண்டு. கெரிசீம் மலையில் அவர்களுடைய பலிபீடம் இருந்தது. திருச்சட்டத்தை (திருமறையின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களை) அவர்கள் புரிந்துகொண்ட வகையில் பின்பற்றினார்கள். அவர்கள் இன்னமும் அந்த மலையில் கடவுளை வழிபட்டு வருகின்றனர் (புத்தகம் 2). இஸ்ரவேலின் வழிவந்தவர்கள் அவர்களே என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். யூதர்களை இன்றளவும் இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். பஸ்கா பண்டிகையும் கொண்டாடுகிறார்கள். 'கடவுள் ஆவியாயிருக்கிறார்...' என்று பேசிக் கடவுள் அரசை இம்மக்களுக்கும் எம்மக்களுக்கும் உரிமையாக்கிவிட்டார் இயேசு.

*

*

*

*

விளக்கப் பயிற்சி

1. (அ) திருமுழுக்கன் யோவான்பற்றிய திருவாக்கு அருளப்பட்ட விதம், (ஆ) திருமுழுக்கன் யோவானின் பிறப்பு, இவைபற்றிய விவரங்களைத் திரட்டி, நாடகமாக்கி நடித்துப்பாருங்கள்.
2. யோவானுக்கும், அவனுடைய எசின் நண்பனுக்கும் ஓர் உரையாடல் எழுதி, அதைப் பேசிக்காட்டுங்கள்.
3. யோவானின் அறைகூவலை இன்றையத் தமிழில் எழுதுங்கள்.
4. இயேசுவின் செய்திக்கும், திருமுழுக்கன் யோவானின் செய்திக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுங்கள்.
5. சோதனைகளுக்கு இயேசு அளித்த மூன்று பதில்களை எழுதி மனப்பாடம் செய்யுங்கள். 'கடவுள் ஆவியாயிருக்கிறார்...' என்ற வசனத்தை அழகிய எழுத்துக்களால் அமைத்துக்கொண்டு, அதையும் மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.
6. யோவானுடைய சீடர்கள் நீங்கள். இயேசுவின் சீடராகப்போகும் காரணத்தை விளக்கி அவனிடமிருந்து விடை பெறுங்கள் பார்க்கலாம்.
7. கலிலேய விளைஞர்களைப் படம் வரைந்து அல்லது பொம்மை செய்து காண்பியுங்

கள். சீகார் கிணற்றண்டையில் உள்ள பெண்ணோடு இயேசு நின்றுகொண்டிருப்பதைப் படம் வரைந்து அல்லது அட்டைகளில் உருவம் வெட்டி அமைத்துக் காண்பிக்கவும்.

8. முக்கிய வணிகப் பாதைகளின் மையமாகக் கப்பர்நகம் இருப்பதை ஒரு நாட்டு வரைபடத்தில் குறித்துக் காண்பிக்கவும். கப்பர்நகமின் கடைத்தெருக் காட்சியை நாடகமாக எழுதுங்கள் அல்லது சொற்களால் விவரியுங்கள்.
9. பெண்களுக்கு: காணாஜரின் மணப்பெண்ணாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு, அவள் தன் சிநேகிதிக்குத் தன் திருமணத்தில் நடந்த அற்புதத்தை விவரித்து எழுதுவதுபோல் கடிதமொன்று எழுதுங்கள்.
- பையன்களுக்கு: தன் திருமணத்தில் உதவி செய்த இயேசுவுக்கு மணமகன் நன்றி கூறுவதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு கடிதமொன்று வரையுங்கள்.
10. நற்செய்தி நூல்களில் மூன்று முறை நிக்கொதேமு வருகிறான். இவற்றைக் கண்டுபிடித்து அவனுடைய குணநலன்களை விவரித்து எழுதுங்கள்.

*

*

*

*

கலிலேய ஊழியம்—கப்பர்நகம்

(மா. 1:29-45; 2:1-17; 6:1-6; லூ. 4:16-37; மத். 9:9-13; யோ. 4:44-5:18)

சீகார் கிணற்றருகே நடந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின் இயேசுவை சமாரியர்கள் நன்கு வரவேற்றார்கள். இரு நாட்களுக்குப்பின் இயேசுவும் அவர் சீடர்களும் வடக்கு முகமாய்ப் பயணம் செய்து கலிலேயா வந்து சேர்ந்தனர். அவருடைய நண்பர்கள் அவரைக் கண்டு அளவளாவினார்கள். இவர்களில் பலர் பஸ்கா பண்டிகையின்போது எருசலேமில் இயேசுவோடு பழகியவர்கள். ஏரோதின் வீட்டு விசாரணைக் காரனாயிருந்த அரசாங்க அலுவலன் ஒருவன் காணவூரில் இயேசுவைச் சந்தித்து, தன் மகனைக் குணமாக்கியருள கப்பர்நகமுக்கு வருமாறு அவரை அழைத்தான். இவனுடைய மனைவியான யோவன்னா இயேசுவுக்கும் அவர் தாயாருக்கும் நன்கு அறிமுகமானவள் (லூ. 8:3). கப்பர்நகமில் ஒரு பகுதி சதுப்பு நிலமாக இருந்தது. இங்கு மலேரியாக் கொசுக்கள் அதிகம். எனவே, அவனுடைய மகனுக்கு மலேரியாக் காய்ச்சலாக இருந்திருக்கலாம். அவனிடம், 'நீ வீட்டிற்குப் போ, உன் மகன் குணமடைந்துவிட்டான்' என்று இயேசு கூறினார் (யோ. 4:46 முதல்...). இந்த அரசாங்க அலுவலனோடு அவர் கொண்டுள்ள உறவு, இவருடைய கப்பர்நகம் ஊழியத்திற்கு மிகவும் பயன்பட்டது.

பிறகு, அவர் கடவுளின் அரசுபற்றி கிராமங்களிலும் ஜெப ஆலயங்களிலும் முழு மூச்சாகப் போதிக்கத்தொடங்கினார். அவருடைய குணமாக்கும் ஆற்றல், மக்களை அதிகம் கவர்ந்தது. அங்ஙனமே அவர் அருள் உரைகளும் (லூ. 4:22) ஆற்றல்மிகு சொற்களும் (மா. 1:22) அவர்கள் உள்ளத்தை அதிகமாய் ஈர்த்தன.

கலிலேயாக் கடல்

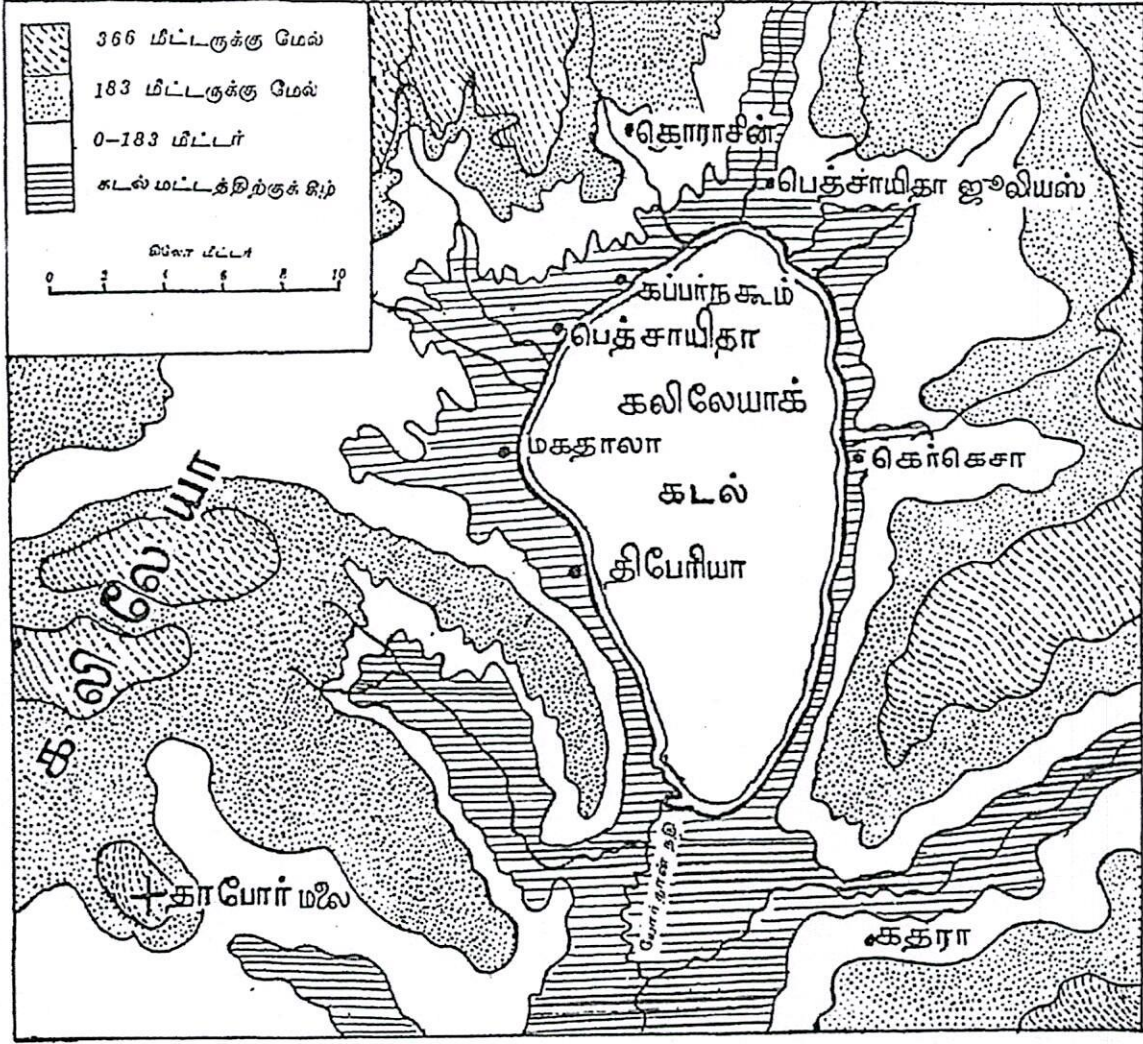
நாசரேத்தில் கொஞ்சக் காலம் தங்கிவிட்டு கப்பர்நகம் வந்து சேர்ந்தார் (ஏசா. 9:1,2). மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாகப் பின் தொடர்ந்தார்கள். சீமோனும் அந்திரேயாவும் வலை

களைப் பழுதுபார்த்து அலசிக்கொண்டிருந்தார்கள். செபதேயுவும் அவனுடைய இரு மகன்களும் கூட அங்கிருந்தார்கள். சீமோனுடைய படகில் ஏறி இயேசு அமர்ந்துகொண்டார். படகைச் சற்று உள்ளே தள்ளினார்கள். இப்படி, அந்த ஏரியின்மேல் மேடை அமைத்து இயேசு பேசிக்கொண்டிருந்தார். குழுமியபடி மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். மீன் பிடிக்கும் படகுகள் பக்கத்தில் வரிசையாக நின்றன. அவை இரு முனையில் கூரானவை; ஒவ்வொன்றும் நான்கைந்து பேரை ஏற்றிக் கொள்ளக்கூடியவை. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பாய் உண்டு. அது விரிக்கப்பட்டால், பறவையின் சிறகுபோல் தோற்றமளிக்கும். காலநிலை சரியில்லாதபோது பாயைச் சுருக்கிவிட்டு, துடுப்புப்போடுவார்கள். கரையிலே மரச்சட்டங்கள் உண்டு. வலைகளைக் காயப் போட்டுக் கழுவிச் சுத்தமாக்கி எடுக்க, வலைகளைத் தைக்க இவற்றைப் பயன்படுத்துவார்கள் (மத். 4:21; மா. 1:19).

மீன் பிடித்தல்

கலிலேயாக் கடலில் பயங்கரமான புயல்கள் எழுவதுண்டு. எனவே, கடல் அமர்ந்துள்ள பின்னிரவு நேரங்களில் அங்குள்ள மக்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்லுவார்கள் (மா. 4:35,41; மத். 8:23-27; லூ. 8:22-25). இன்றும் கூட இந்த ஏரியில் மீன்கள் ஏராளம். எவரும் இலகுவாக மீன் பிடிக்கலாம். இங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் மீன்கள் கெண்டை, உழுவை, விலாங்கு, தேழி என்பன (மத். 4:18; மா. 1:16).

மீன்களைப்பொறுத்து வெவ்வேறு வலைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒன்று இழு வலை (41ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்). இரண்டு படகுகளுக்கு நடுவே கடலில் இதை இறக்கி மிதப்புக் கட்டைகள் போட்டு மிதக்க விட்டு விடுவார்கள் (லூ. 5:5-9; மத். 13:47). இந்த வலைபோடுகிறவர்கள் இன்று மீன்களை வலைகளை நோக்கி விரட்ட ஒருவித 'டமார்' சத்தம்

இயேசுவுக்கும் பழக்கமான இடங்களைக் காட்டும் கலிலேயாக் கடலின் படம்

உண்டாக்குகிறார்கள். இயேசுவின் நாட்களிலும் இந்த முறையே கையாளப்பட்டிருக்கலாம். ஏனென்றால், பலஸ்தீனா நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் இன்னும் அவ்வளவாய் மாறிப் போகவில்லை. வெப்பமிகுந்த கால நிலை காரணத்தினாலும், தண்ணீரில் குதித்து அடிக்கடி வலையைச் சரிபார்க்கவேண்டிய அவசிய மிருந்ததாலும் செம்படவர்கள் கோவணம் மட்டுமே கட்டியிருப்பார்கள் (மா. 14:51,52; யோ. 21:7). செதில் இல்லாத மீன்களை வைதிக யூதர்கள் சாப்பிடுவதில்லை. அவை 'திட்டானவை' என்று எண்ணப்பட்டதால் செம்படவர்கள் அவைகளைக் கரையிலே எறிந்துவிடுவார்கள். இவைகளைப் பொறுக்குவதற்கென்றே கடற்கரையில் அலைந்துகொண்

டிருக்கும் ஏழை மக்களும் சிறுவர்களும் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள்.

மற்றொன்று, வீசியெறியும் வலை. இது அளவில் பெரியது. படகின் ஓரமாக மீன்கள் கூட்டமாய் வரும்போது இது வீசப்படும் (லூ. 5:4,5; யோ. 21:6-11). ஒருவன் மட்டுமே தனியாக வீசக்கூடிய இதுபோன்ற இன்னொரு சிறிய வலையும் உண்டு. ஒரு முனையில் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட இந்த வலை, வீசியவுடன் குடைபோல் விரிந்துகொள்ளும். ஒரு கயிற்றினால் இதை இயக்குவார்கள். சுமார் ஒரு மீட்டர் அகலம் இது விரியும். ஓரங்களில் கற்கள் அல்லது ஈயக்குண்டுகள் வைத்துக் கட்டியிருப்பார்கள். வலை வீசப்படும்போது தானாக விரிந்துகொள்ள இவை

உதவும். இதில் அகப்பட்ட மீன்களைக் கயிற்றுல் வலையை இழுத்துச் சுருக்கி வாரிக்கொள்வார்கள். இச்சிறிய வலைகளை இடுப்பளவு ஆழத்தில் நின்று வீசுவார்கள். இப்படி நின்று மீன் பிடித்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில்தான் பேதுருவையும் அந்திரேயாவையும் பார்த்து, 'வாருங்கள், உங்களை மனிதரைப் பிடிக்கிறவர்களாக மாற்றப்போகிறேன்' என்று இயேசு அழைத்தார் (மா. 1:16).

கலிலேயாவின் வட எல்லையில், யோர்தான் ஆறு நுழைகிற இடத்தில், சிலர் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிப்பார்கள். மத். 17:27இல் உள்ள நிகழ்ச்சியில் பேதுருவைப் பார்த்து இந்த விதமாகவே தூண்டில் போட்டு மீன் பிடித்து வரச் சொல்லுகிறார் இயேசு. அதன் வாயில் ஆலய வரிக்கான ஒரு பணத்தை பேதுரு கண்டெடுத்தான். இன்று இந்த இடத்திற்குச் சென்றுவருபவர்களைக் கேட்டால் இது போன்ற கதைகள் நிறையச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த வகை மீன் தன் குட்டிகளையோ அல்லது வேறு பொருட்களையோ வாயில் கவ்விக்கொண்டு திரியுமாம்.

உரோம ஆட்சியில் மீன்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டது. இதை வசூலிப்பதற்கு ஒரு வேலை மத்தேயு பொறுப்பேற்றிருந்திருக்கலாம். இயேசுவிடம் வருமுன்னரே இவன் இயேசுவைப்பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும் (மத். 9:9-13; மா. 2:13-17; லூ. 5:27-32).

மக்களிடம் உரையாற்றி முடித்தவுடன் இயேசு பேதுருவைப் பார்த்து, 'வலையைப் போடு' என்று சொன்னார். அதில் அகப்பட்ட மீன்கள் அதிகமாய் இருந்ததால் அவன் மற்றவர்களை உதவிக்கு அழைக்க வேண்டியதாயிற்று. அடியிலுள்ள பாறைகளில் பட்டு தங்கள் நல்ல வலை கிழிந்துவிடுமோ என்ற கவலை அவர்களுக்கு வந்துவிட்டது.

பொழுது அடையுமுன்

இயேசு கப்பர்நகும் வந்து சேர்ந்தார். ஓய்வுநாள் தொடங்கும் நேரத்தில் வழக்கம் போல் ஜெபாலயம் சென்றார் (மா. 1:21-45). இங்குதான் இயேசு முடக்குவாதக்காரனைக் குணப்படுத்தினார். வலிப்பு நோய்க்கும், மற்றும் சில நோய்களுக்கும் காரணம் பொல்லாத ஆவிகள் அல்லது பிசாசுகள் என்று அந்நாட்களில் மக்கள் நம்பியிருந்தனர். இயேசுவும் இதை நம்பினார். எனவேதான் நோய்களைக் குணமாக்கும்போது, அந்தப் பொல்லாத ஆவிகளிடம் அவர் பேசினார். 'அமைதியாயிரு, இவனை விட்டு வெளியேறு' என்றார் (மா. 1:25).

பிறகு, பேதுருவின் மாமியாரை அவர் சுசுப்படுத்தினார். அவளும் மலேரியா போன்ற

ஒருவகைக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாள். சூரியன் மறையவும் ஓய்வுநாள் முடிந்தது. எல்லா வகை நோயாளிகளையும், பிசாசு பிடித்தவர்களையும் அவரிடம் கொண்டு வந்தார்கள். ஓய்வுநாளில் அவர்கள் வரவில்லை. வந்திருந்தால் வேலை செய்ததாக எண்ணி பரிசேயர் மிகவும் மனம் வருந்தியிருக்கக்கூடும்.

நாசரேத்தாரார் வேண்டாமென்றனர்

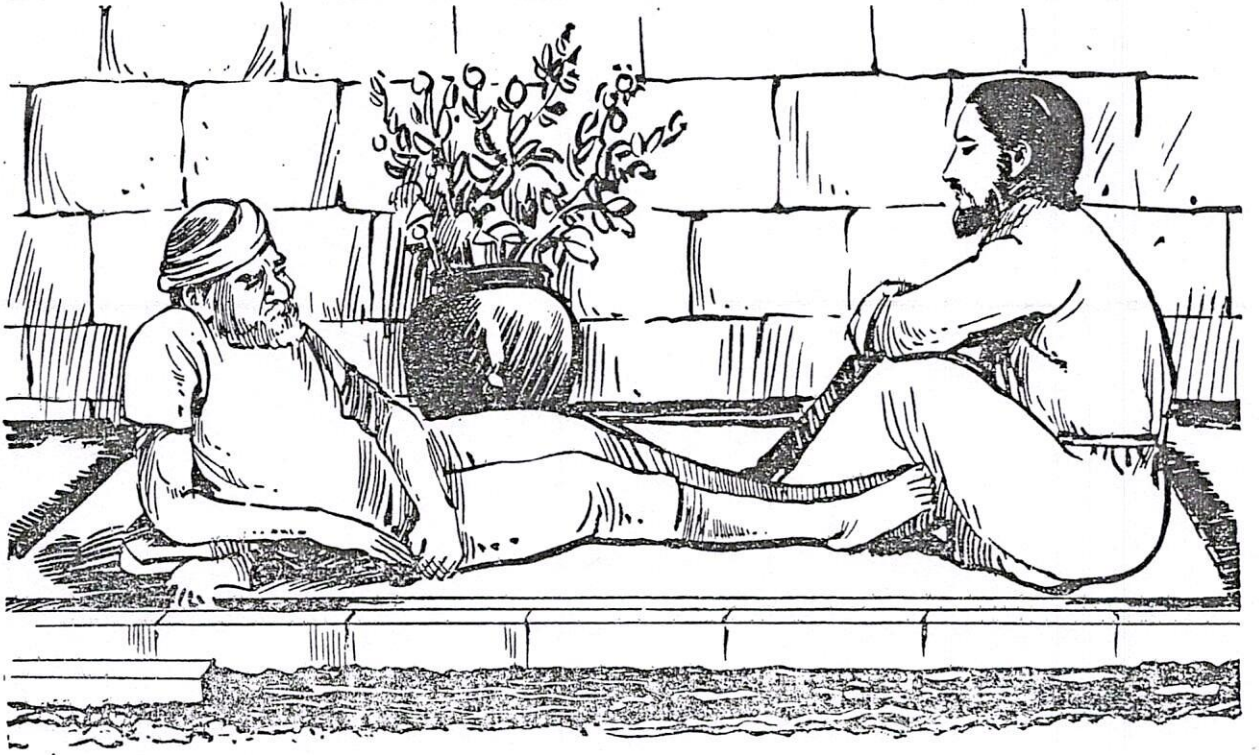
செய்யும் அற்புதங்களுக்காகவே தம்மை மக்கள் விரும்புகிறார்கள், தாம் கூறும் நற் செய்தியைக் கேட்பதற்கல்ல என்று இயேசு அறிய வந்தபோது, அவர் அந்தப் பகுதியை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். தமது சொந்த ஊர் மக்களுக்கு இப்போது நற்செய்தியைக் கொடுக்க விழைந்தார். எனவே, தமது சொந்த ஊருக்குச் சென்றார். சிறு வயதில் அடிக்கடி சென்றிருந்த அந்த ஜெபாலயத்திற்குப் போனார். எத்தனையோ முறை ஜெபாலயத்தில் வேதபாடத்தை வாசித்திருக்கிறார். அங்குள்ள சிறப்பான அலமாரியில் இருந்த வேதச் சுருளை வழக்கம்போல் ஆலயப் பணியாள் எடுத்து அவர் கையில் கொடுத்தான். உடனே அவர் வாசித்தார். ஏசா. 61:1,2 வசனங்களை எபிரேய மொழியில் படித்தார். அதன்பின் அனைவரும் பேசுகிற அரமிய மொழியிலும் அதைப் படிக்கத் தொடங்கினார். அவர் சொற்பெருக்காற்று வதை மக்கள் ஏற்கெனவே கேட்டிருந்ததால், ரபீகள் தரும் விளக்கத்தை அவர் இப்போது தரப்போகிறார் என்று காத்திருந்தார்கள். அவர் பேச்சோ அவர்களைத் திடுக்கிட வைத்தது. காரணம், அந்த வார்த்தைகள் அவரைக் குறிப்பவை என்று வெளிப்படையாக அவர் பேசினார். இளவயதில் அவரோடு பழகியிருந்த அவருடைய தோழர்கள், ஒருவரோடு ஒருவர் கிசுகிசுத்தனர். 'இவன் தச்சன் மகன்தானே? என்ன இப்படி உளருகிறான்?' முதலில் அவர்களுக்கு அச்சமேற்பட்டது; பிறகு கோபம் வந்தது. வெறுப்புணர்ச்சியும் அவர்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிற்று. வெளிநாட்டவரின் தன்மைபற்றியும், அவர்கள் முன்னோர் இழைத்த கொடுமைகள்பற்றியும் அவர் பேசியபோது, அவர்கள் முகம் சிவந்தது. சொந்த மண்ணில் எந்த தீர்க்கவுரையாளனுக்கும் மதிப்பில்லை, அதை விட்டு வேறு எங்கு சென்றாலும் அவன் சிறப்பிக்கப்படுகிறான் என்று அவர் பேசினார். கோபங் கொண்ட கலிலேய யூதர்கள் அவரை விரட்டி மலையுச்சிக்குக் கொண்டுபோய் கீழே உருட்டித் தள்ளிவிட எண்ணினார்கள். அவர்கள் கைக்குத் தப்பி அவர்கள் கோபம் மறையுமுன் அவ்விடம் விட்டு மறைந்துபோனார். அற்பு

தங்களைச் செய்வதன் மூலம் அவர் ஆற்றல் விளங்கவேண்டும் என்று இவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால், இவர்கள் 'நம்பிக்கையின்மை காரணமாக' அவரால் அங்கு எதுவும் செய்ய முடியாமற்போயிற்று (மா. 6:6). இப்படி அவருடைய சொந்த மக்கள் அவரை வெறுக்கத் தொடங்கியபோது அங்கு செல்ல அவர் விரும்பவில்லை. மீண்டும் நாசரேத்துக்கு அவர் சென்றதாக நாம் எங்குமே படிப்பதில்லை.

பெதஸ்தா

சில நாட்கள் சென்றன. ஒரு பண்டிகை நாளை முன்னிட்டு இயேசு எருசலேம் வந்தார். பிறிதொரு ஓய்வுநாளில் ஆட்டுவாசலின் அருகாமையிலுள்ள ஒரு சிறிய குட்டைபோல் இருந்த அந்தப் பெதஸ்தா குளத்தண்டை அவர் நிற்குகொண்டிருந்தார். நோய் தீர்க்கும் நீரைச் சுரந்துவரும் சுனைகள் இக் குளத்தில் உண்டு. இது பொங்கிவரும் சமயம் நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள், குருடர்கள், முட

வர்கள் யாவரும் இதில் இறங்கத் துடிப்பார்கள். யார் முதலில் இறங்குவானோ அவன் குணம் பெறுவான். இப்படி ஒரு நம்பிக்கை அவர்களுக்கிருந்தது. முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக குளத்தருகில் காத்துக் கிடக்கும் ஒரு வளை இயேசு அங்கு கண்டார். அவனோ முடவன்; அவனால் உள்ளே இறங்கமுடியாது. அவனைப் பார்த்து, 'எழு, படுக்கையை எடு, நட' என்று இயேசு சொன்னார். அவன் நடந்தான். இதைக் கண்ட பரிசேயர் அவனை உடனே தடுத்தார்கள். ஓய்வுநாளில் படுக்கையைச் சுருட்டிக்கொண்டு நடக்கலாமா? அவர்களுக்கு இயேசுவின்மீதும் கடுங்கோபம். ஏனெனில், அவரும் வேலை செய்கிறாரே! ஓய்வுநாளில் வேலை செய்தால் அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமுடியுமா? ஓய்வுநாளில் தம்முடைய பரம தந்தையும் வேலை செய்கிறார் என்று அவர்களுக்கு விளக்கினார். இது அவர்கள் கோபத்தைக் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்தது. தம்மைக் கடவுளுக்குச் சமநிலையில் வைத்துப் பேசுகிறாரே, இது கடவுளை மாசுபடுத்தும் காரியமாயிற்றே!

பெதஸ்தா குளத்தருகில் முடவனோடு இயேசு உரையாடுகிறார்

யோவான் கைது செய்யப்பட்டான்

கலிலேயாவின் ஆளுநரான ஏரோது அந்திப்பா யோவானைக் கைது செய்த செய்தி இயேசுவுக்கு எட்டிற்று. மக்கள் யோவானைத் தலைவனாகக்கொண்டு கிளர்ச்சி செய்துவிடுவார்கள் என்று அஞ்சியே, இப்படி அவனைக் கைது செய்தான். மேலும் ஏரோது தனது உடன்பிறந்தானின் மனைவியாகிய ஏரோதியானை மணந்துகொண்டபோது யூத விதிகளின்படி அது பெரியகுற்றம் என்று யோவான் கூறியிருந்தது அதற்கான இன்னொரு காரணம். யோவான் ஒரு நல்ல பண்பாளன் என்று ஏரோதுக்குத் தெரியும். எனவே, அவனிடம் ஒருவகையான அச்சம் அவனுக்கு இருந்தது. பொதுமக்களுக்குப் பயந்து அவன் யோவானைச் சிறையில் அடைத்து மட்டும் வைத்தான். அவனைக் கொல்வதற்கு அவனுக்குத் துணிவு பிறக்கவில்லை.

‘அரேபியாவின் காவற் கோபுரம்’ என்று அழைக்கப்படும் மக்காயரஸ் கோட்டையின் பாதாள அறை ஒன்றில் யோவான் அடைக்கப்பட்டான். இந்தக் கோட்டை, சவக் கடலின் வடக்கு முனையில் சுமார் ஆயிரத்து இருநூறு மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. இதன் கீழே வறண்டு கிடந்த மோவாப் மலையும், தண்ணீர்ற்ற குறுகிய பள்ளத்தாக்குகளும் வெறிச்சோடிய பாலைவனமாய்க் காணப்படுகிறது. இன்று இந்த இடத்தில் பெடொய் மக்களுடைய ஆடு மாடுகள் தங்குகின்றன. ‘செலோத்தர்’ என்னும் தீவிரவாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு தன்னைச் சிறைமீட்டிருக்கலாமே; இயேசு ஏன் இதைச் செய்யவில்லை?’ —ஒருவேளை யோவான் இப்படிக்கூட நினைத்திருக்கலாம். இதுபற்றி நமக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை. யோவானைப் பார்க்க அவனுடைய சீடர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்; இவர்கள் இயேசுவைப்பற்றிய செய்தியை யோவானுக்கு அவ்வப்போது அறிவித்து வந்தனர்.

தொழுநோயுடையவன் குணமடைந்தான்

இயேசு கலிலேயாவுக்குப் போக எண்ணினார். மீண்டும் பெருங்கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டது. கலிலேயா, தெக்கப் போலி, எருசலேம், சீரியா, இன்னும் யோர்தானுக்கு அப்பால் உள்ள பகுதிகள் இப்படி எங்குமிருந்து மக்கள் வந்துவிட்டார்கள். பல்லக்குகளில், வண்டிகள் பூட்டி, கழுதை மேல் சேணங்கட்டி இவ்வாறு மக்கள் வந்த வண்ணமிருந்தனர். வயதான கிழவிகள், வாடி வதங்கிப்போன கிழவர்கள், பிசாசு

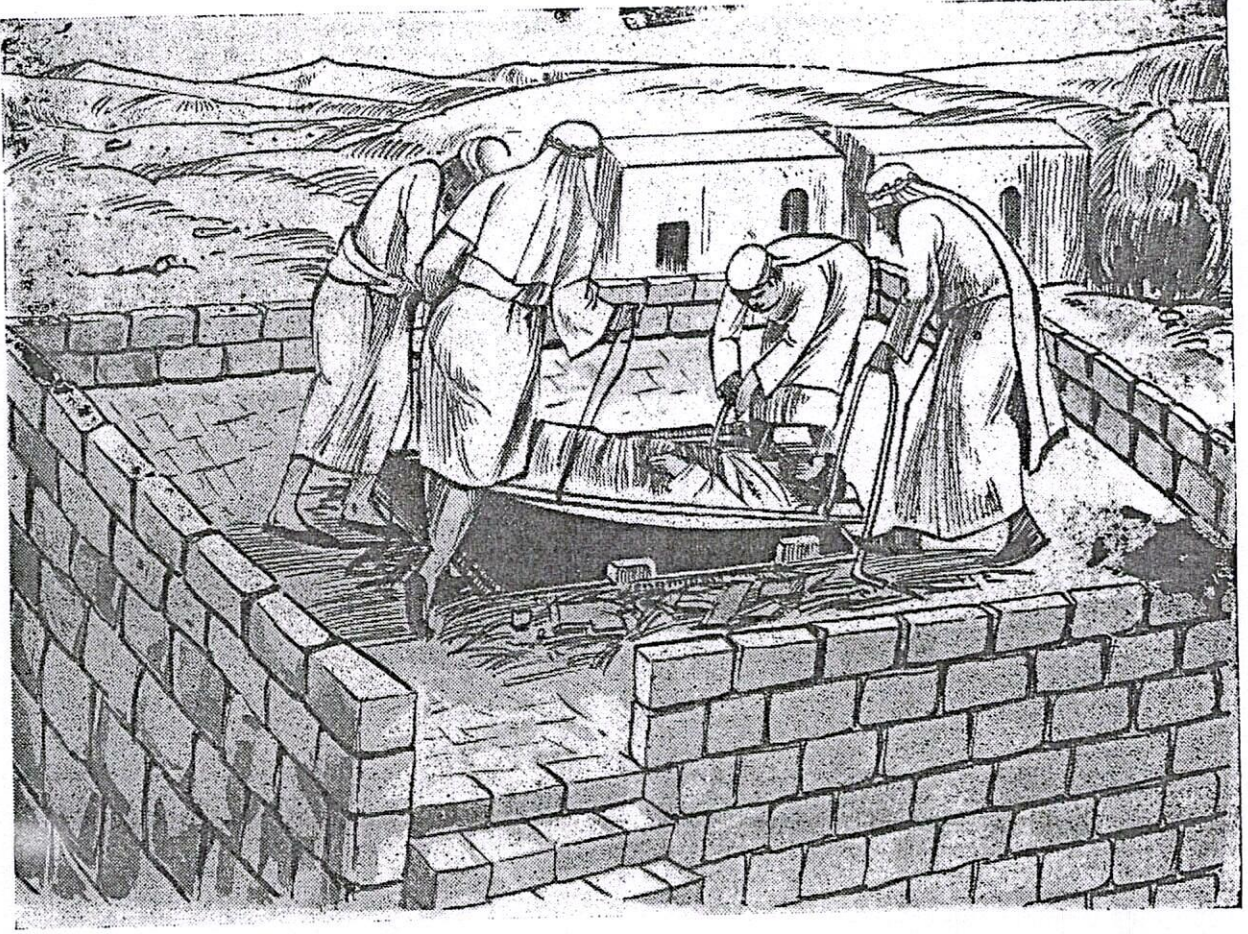
பிடித்தவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தைகள், முடவர்கள், முடக்குவாதக்காரர் இப்படி எல்லோரும் வந்தனர். வேதனையிலும், பயங்கரத்திலும், துன்பத்திலும் தங்கள் வாழ்க்கையைக் கழித்துவந்த ஏராளமான பேர் அங்கு வந்து கூடினர். அக்கூட்டத்தில் பணக்காரர் இருந்தனர்; தலைக்கனம் கொண்டவர்கள் இருந்தார்கள்; வேடிக்கை பார்ப்பதற்கென்றும், ஆசையோடு இயேசுவைக் காணவேண்டுமென்றும் மக்கள் வந்திருந்தனர். இயேசுவை ஏன் காணவந்தார்கள்? இந்தக் கேள்விக்கு இவர்கள் பதில்கூற முடியாமல் தவித்தார்கள். காரணம், இவர்கள் இதயமும் மனமும் அவ்வளவு சீர்கெட்டுப் போயிருந்தது.

எத்தனையோ பேரைக் குணமாக்கினார். சரும வியாதி ஒன்றினால் கஷ்டப்பட்ட தொழு நோய் பிடித்த ஒருவன் வந்தான். அந்நாட்களில், சாதாரண செதில் பற்றும் வியாதி முதல் மிகப் பயங்கரமான தொத்துநோய் வரை எல்லா சரும வியாதிகளையும் தொழு நோய் என்றே மக்கள் குறிப்பிட்டனர். இயேசு அவனைத் தொட்டார் என்பதை இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டும். சாதாரண மாக யாரும் இப்படித் தொடமாட்டார்கள். குணமடையச் செய்தபின், ஆசாரியனிடம் சென்று தன்னைக் காண்பித்து அதற்கான பலிகளைச் செலுத்தி சுகமானதுபற்றி ஒரு சான்றிதழ் பெற்றுக்கொள்ளும்படி சொல்லி அனுப்பினார். இப்படிச் செய்வது யூதர்களின் திருச்சட்டத்தின்படி அவசியம் (லேவி. 13,14). தான் சுகம்பெற்றதைக் குறித்து எவரிடமும் சொல்லக்கூடாது என்று அவர் சொல்லியிருந்தும், அவன் மகிழ்ச்சியோடு யாவருக்கும் கூறி அறிவித்துவிட்டான். எத்திசையிலுமிருந்து மக்கள் படையெடுத்து அக்கிராமத்திற்கு வந்துவிட்டனர். மலைக் காடுகளில் தனிமையான இடம் தேடிச்சென்று இயேசு ஜெபம் செய்யத் தொடங்கினார்.

இப்படித் தனியிடம் தேடி ஜெபிக்கச் செல்வது அவருடைய வழக்கம். தமது தந்தையாகிய கடவுளிடம் பேசிவிட்டு வந்தால், தமது வேலையைச் செய்வதற்கு ஒரு புது ஆற்றலும் தைரியமும் கிடைப்பதை அவர் நன்குணர்ந்திருந்தார்.

முடக்குவாதக்காரனைக் குணமாக்கினார்

கப்பர்நகூமுக்கு அவர் திரும்பியபோது அவரைத் தொடர்ந்து வந்த ஜனக்கூட்டம் பேதுருவின் வீட்டிற்கும் வந்துவிட்டது. இதில் அவரைக் கண்காணிப்பதற்கென்று எப்போ

மாடியின் கட்டைகளைப் பிரித்து முடவனை வீட்டிற்குள் இறக்குகிறார்கள்

தும் அவரைத் தொடருகிற பரிசேயர்களும் இருந்தார்கள். வீடுகளின் மொட்டைமாடிக் குச் செல்ல வீட்டில் வெளிப்புறத்தில் படிக்கட்டுகள் உண்டு என்பதை நாம் முன்பே கண்டோம். முடக்குவாதக்காரனைக் கொண்டு வந்த அந்த நால்வரும் வீட்டு மாடியில் ஒரு பகுதியைச் சற்று தோண்டி கட்டைகளைப் பிரித்து அதன் வழியே நோயாளியை உள்ளே எளிதாக இறக்கிவிட்டனர் (மா. 2:4, அவர்கள் மாடியைத் தோண்டியதாகச் சொல்லுகிறது). முடக்குவாதக்காரனை ஒரு பாயில் வைத்து நான்கு மூலைகளிலும் கயிறு கட்டி இயேசுவின்மூன் இறக்கிவிட்டார்கள். இந்த மனிதனின் உடலும் உள்ளமும் நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதை இயேசு கண்டார். இயேசு இரண்டையும் சுகப்படுத்திவிட்டார். ஆனால், மக்களுக்கு அவன் எழுந்து நடந்த அற்புதமே பெரிதாகக் காணப்பட்டது. பரிசேயரோ 'பாவங்களை மன்னிக்கும்' அதி

காரம் தமக்குண்டென்று அவர் அறுதியிட்டுக் கூறிய விஷயத்தைப் பிடித்துக்கொண்டனர். மீண்டும் அவரைக் குற்றம்சாட்டி நின்றனர். கடவுளைக் குறைவுபடுத்திவிட்டார் என்ற அதே குற்றச்சாட்டைத்தான் அவர்கள் இப்போதும் கூறினார்கள்.

விளக்கப் பயிற்சி

1. சுலிலேயாக் கடலின் படம் வரைந்து, பின்னணியில் இருக்கும் காடுகளையும் மலைகளையும் அதில் காண்பியுங்கள். மீன் பிடிப்பவர்களையும் படகுகளையும் அட்டைகளில் செய்து—வலைகளைப்போலவும் ஏதாவது துணியினால் செய்து—அவற்றை அப்படத்தின்மேல் வைத்து ஒட்டுங்கள்,

2. (அ) பொல்லாத ஆவிகளால், (ஆ) ஒருவன் செய்த பாவத்தால் அல்லது அவனுடைய பெற்றோர் செய்த பாவத்தால் வியாதிகள் உண்டாவதாக மக்கள் சிலர் நம்பிடக் காரணம் என்ன? எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுத்து விடையளியுங்கள்.
3. நாசரேத்து ஜெப ஆலயத்தில் இயேசு ஆற்றிய அருளுரையைப்பற்றி அவருடைய சிறுவயது நண்பர்கள் பேசிக் கொள்வதுபோல் பேசிப்பாருங்கள்.
4. திருமுழுக்கன் யோவான் ஏன் கைது செய்யப்பட்டான்? ஏன் அவனை மக்கா

யரஸ் கோட்டையில் சிறை வைத்தார்கள்?

5. சுகம்பெற்ற தொழுநோயுடையவனும், தேவாலய ஆசாரியனும் உரையாடுவதை நடித்துக் காண்பியுங்கள்.
6. இயேசுவின் காலடியில் முடக்குவாதக் காரனை மாடி வழியே இறக்கி வைப்பதைப் படம் வரைந்து காண்பிக்கவும்.
7. ஏசா. 61:1,2 வசனங்களை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.
8. கால்கள் பெற்ற முடவனாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு, பெதஸ்தாகுளத்தருகே இயேசு எங்ஙனம் குணமாக்கினார் என்பதை நண்பர்களிடம் விவரியுங்கள்.

வரி வசூலிக்கும் ஆயக்காரன்

பரிசேயர் காட்டிய பகை

(மா. 2:13—3:19; மத். 9:9—17; மத். 5; 6; 7; லூ. 5:27—32; 11; 12)

இயேசு கலிலேயாக் கடற்கரை வழியாக நடந்துசென்றார். ஏரோது அந்திப்பாவும், பிலிப்புவும் ஆண்ட பகுதிகளின் எல்லைவரை வந்தார். அங்கே ஒரு சுங்கச்சாவடி இருந்தது. அல்பேயுவின் மகனாகிய மத்தேயு (லேவி) அங்கு அலுவலாயிருந்தான். இயேசு அவனை அழைத்தார். அவன் உடனே அவர் பின்னால் நடந்துவிட்டான். அப்படியென்றால் இந்த அழைப்பை அவன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தானோ? ஆம், அவன் முன்பே திட்டமிட்டு வைத்திருந்தான். தன்னுடைய அலுவல் பொறுப்புகளைத் தன் கீழ் வேலை பார்க்கும் ஓர் அலுவலனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு எந்நேரமும் புறப்படத் தயாராயிருந்தான். நாம் நற்செய்தி நூலில் படிப்பதுபோல் அவன் தனது அலுவல்களைப் போட்டு விட்டுத் திடீரென்று புறப்பட்டு விடவில்லை. அவன் வேலை பார்த்து வந்த உரோம மேலதிகாரிகளிடம் தன் கணக்குகளை எல்லாம் ஒப்படைத்த பிறகே அவன் அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே நடந்திருக்கவேண்டும்.

உரோம அரசின் கையாட்களாக வேலை பார்த்தவர்களில் மத்தேயுவும் ஒருவன். கப்பர்நகும் பட்டணத்து வணிகத்துறையில் இவன் வரிவசூலிப்பவனாய் வேலை பார்த்தான். எல்லாப் பொருட்களின்மீதுள்ள வரிகளையும், மீன், உப்பு இவற்றிற்கான வரியையும் வசூலித்து அவற்றை உரோம அரசிடம் சேர்த்து விடுவது இவன் வேலை. இதைச் செய்யும் போது நினைத்திருந்தால் அவனும் நல்ல பணம் சம்பாதித்திருக்கமுடியும். ஆனால், அவன் அப்படித் தவறாகப் பொருளிட்டவில்லை என்று இயேசுவுக்குத் தெரிய வந்தது. அவன் வணிகர்களிடம் சட்டத்தின் வரம்பிற்குட்பட்ட அளவு மட்டுமே வரி வசூலித்திருந்தான். தனக்கு உரிமையாகும் சரியான பங்கையே அவன் எடுத்திருந்தான். இது சிறப்பான ஒரு பண்பே. ஏனெனில், பலர் இந்த வரிவசூல் வேலையைக் குறைந்த பணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டு விட்டு, பிறகு ஏழைகளை ஏமாற்றி அதிக வரி விதித்து, பணக்காரர்க

ளிடம் லஞ்சம் வாங்கி, தங்கள் பைகளை நிறைத்துக்கொள்வார்கள். ஆயக்காரர்கள் இப்படி உரோம அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய பணத்துக்கு அதிகமான பணத்தை வரியாக மக்களிடம் வாங்கிவிடுவது வழக்கம்.

மத்தேயு ஒரு பணக்காரன். எனவே, உரோம நாகரீக முறையில் இயேசுவுக்கு விருந்து வைத்தான். உரோமர்கள் விருந்துண்ணும் மேசை 'டிரைக்ளினியம்' என்றழைக்கப்படும் (80 ஆம்பக்கத்திலுள்ள படத்தைப் பாருங்கள்). 'டிரை' என்றால் மூன்று என்று பொருள். அதில் மூன்று மேசைகளும், சாய்ந்துகிடக்க மெத்தைத் திண்டுகளும் உண்டு. மூன்று பக்கங்களிலும் இப்படி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும். இங்கு உணவு பரிமாற பணியாட்கள் இருப்பார்கள். வழக்கமாக ஆண்கள் முதலில் உண்பார்கள். பெண்கள் உணவு பரிமாறுவார்கள். பெண்களுடைய கடமை இது. எஞ்சியதையே அவர்கள் சாப்பிடவேண்டும். விருந்தினர் விருந்து கொடுப்பவருடைய இடப்பக்கத்தில் திண்டுகளில் சாய்ந்து இருப்பார்கள். வலது கையின் விரல்களால் ரொட்டித்துண்டை எடுத்து அதையே கரண்டியாகப் பயன்படுத்திச் சாப்பிடுவார்கள். மத்தேயுவின் சிறப்பு விருந்தினராக அவனுக்கு அடுத்த இடத்தில் இயேசு அமர்ந்திருந்திருக்கக்கூடும் என்று நாம் ஊகிக்கலாம். மத்தேயு மிகவும் சுவையான விருந்து படைத்திருக்கவேண்டும். விருந்தினர் கைகளைக் கழுவிக்கொள்ள பணியாட்களோ வீட்டுப் பெண்களோ தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள், கை துடைக்கும் துண்டு எடுத்துக் கொடுப்பார்கள்.

பரிசேயரும் வேத அறிஞரும் குற்றம் கண்டு பிடிக்கத் தொடங்கினார்கள். இயேசு 'பாவி களோடும் ஆயக்காரர்களோடும்' விருந்து உண்கிறாரே என்றனர். அவர்களுக்குப் புரியாதக்க வகையில் உவமைகளைச் சொல்லி விளக்கமாக அவர் பதிலளித்தார். கிழிந்து போன பழைய துணிக்குப் புதுத் துணியை ஒட்டுப் போடுவது அறிவீனம் என்றார். பழந்

துருத்திகளில் புதிதாகப் பிழிந்த திராட்சை ரசத்தை ஊற்றி வைக்கும் மடமையை விளக்கினார். அதைப் போல அவருடைய புதிய வழியான நம்பிக்கை வழி, யூதர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் திருச்சட்டத்தோடு சேர்த் திணைக்கப்படக்கூடியதன்று என்றார்.

வயல்வெளிகளில் இயேசு

இன்னொரு ஓய்வுநாள். ஏப்ரல் திங்கள் இறுதியாக இருக்கலாம் அல்லது மே திங்கள் தொடக்கம் என்றும் கொள்ளலாம். இனிமையாக உரையாடிக்கொண்டு இயேசுவும் சீடர்களும் வயல்வெளிகளின் ஊடாகச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். பசி வந்திட, கதிர்களைக் கொய்து கையில் வைத்தே நிமிட்டி ஊதி ஊதித் தின்னத் தொடங்கினர். இப்படி கதிர்களைக் கொய்து தின்னுவதற்கு வேதம் உரிமை கொடுத்திருந்தது (உபா. 23:25). ஆனால், இது ஓய்வுநாளாயிற்றே! வேலை செய்யலாமா? இது பரிசேயர்கள் பார்வையில் கதிர் அறுத்து, போரடித்து, களம் புடைப்பதுபோன்ற பெரிய வேலை. நமக்கு சிறப்புக்குரிய காரியமாகத் தோன்றலாம். ஆனால், பரிசேயர் பெருங் குற்றமாக இதை நினைத்தார்கள் (யாத். 34:21). கவைக்குதவாக் காரியங்களை இயேசுவால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, அவற்றைக் கண்டித்தார். இதுபற்றி அவர் சிந்தனை எப்படி இருந்தது தெரியுமா? மா. 2:27ஐ வாசித்தால் நமக்குப் புரியும். பரிசேயர்களால் தங்கள் மூதாதையாகிய தாவீதிடம் குறைகாண இயலவில்லை. 1 சாமு. 21:1-6 வசனங்களில் தாவீது தேவையான ஒரு சமயத்தில் திருச்சட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் செயலாற்றிய விதத்தை அவர்களுக்கு அவர் எடுத்துக்காட்டினார். இது குறித்து எழுதும்போது, மாற்கு அந்த ஆசாரியனை அபியத்தார் என்று குறிப்பிடுகிறார். அது அகீமெலெக்கு என்றிருக்கவேண்டும். நினைவுப் பிசகாலோ அல்லது தவறான மொழிபெயர்ப்பாலோ இத்தவறு வந்திருக்கவேண்டும்.

புதிய எதிர்ப்பு

இதுவரை சொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் அநேகம் ஓய்வுநாளில் நடந்தவை. இதைக் கவனிப்பதில் பரிசேயர் மிகவும் சுறுசுறுப்புக் காட்டினார்கள். ஓய்வுநாளில் இயேசுவைக் கவனிப்பதே அவர்களுடைய முக்கிய வேலை. இப்போது இன்னொரு புதிய குழுவினர் அவரைக் கவனிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். ஏரோதின் ஆட்கள் இவர்கள். வேறொரு

காரணத்திற்காக இதைச் செய்தனர். ஏரோதுக்கும் அவன் ஆட்சிக்கும் எதிராக, பொதுமக்கள் கிளர்ச்சி செய்யாதபடி இருக்க வேண்டும் என்பதில் இவர்களுக்கு சிறப்பான அக்கறை உண்டு. நாசரேத்திலிருந்து வந்த இப்புதிய தீர்க்கரைக் குறித்து இவர்களுக்கு ஒருவகை ஐயப்பாடு. அரசனுக்கு எதிராக மக்களைத் தமது பக்கம் இயேசு இழுத்துக் கொண்டுவிடுவாரோ?

வழக்கம்போல் இயேசு ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று உரையாற்றினார். சும்பின கையன் ஒருவன் உட்கார்ந்திருந்தான். லூக்கா இவனைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அவன் வலதுகை குறைவுபட்டிருந்தது என்கிறார். பிழைப்புக்குப் பயன்படும் கை இதுதான். இவன் ஒரு கட்டிடத் தொழிலாளி என்று செவி வழிச் செய்தி ஒன்று கூறுகிறது. பகைவர்களின் சிந்தனை ஓட்டத்தை அறிந்த இயேசு, 'ஓய்வுநாளில் நன்மை செய்ய வேண்டுமா? தீமை செய்ய வேண்டுமா?' என்று கேள்விகளைப் போட்டு அவர்களை வாயடைத்துவிட்டு, உடனே அவன் கையைச் சீராக்கினார். பரிசேயர்களுக்குத் தாளவில்லை. பேச்சிலும் தோற்று அகப்பட்டுக்கொண்ட இவர்கள், இயேசுவை நன்கு குறிவைத்தார்கள். அவர் மீண்டும் கலிலேயாக் கடலருகே வந்துவிட்டார். அங்குப் புறவின மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் அவரிடம் வந்தனர். படகில் இருந்தபடி அவர்களுக்கு அருளுரையாற்றினார். குதிரைலாட வடிவத்தில் அமைந்த அந்த உள்வளைந்த கடற்கரையில் மக்கள் சூழ்விருந்து அவர் பேச்சை அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

பன்னிருவர்

ஓய்வுக்காகவும் சிந்தனைக்காகவும் அமைதியை நாடினார் இயேசு. தமது தந்தையோடு தனித்து உரையாடச் சென்றார் (லூ. 6:12). நன்கு ஜெபித்து, சீடர்கள் பன்னிருவரைத் தெரிந்துகொண்டார். சிலர் ஏற்கெனவே இயேசுவோடிருந்தவர்கள். இவர்கள் 'அப்போஸ்தலர்'களாக (அனுப்பப்பட்டவர்களாக)வும் போதிக்கிறவர்களாகவும் இருந்தனர். அவருடைய திருப்பணி வளர்ச்சியில் இவர்கள் பெரிதும் உதவியாயிருந்தார்கள். எனினும் இவர்கள் அவரிடம் நிறையக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதிருந்தது. அவருக்கு இருந்த சில மாதங்களில் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதும் சிரமமாயிற்று. அவர்கள் பெயர்களைக் கீழ்க்காணும் நற்செய்தி நூல்களில் காண்கிறோம்: மா. 3:13-19; லூ. 6:12-16; மத். 10:2-4;

பேதுருவின் படகிலிருந்தபடி இயேசு அருளுரையாற்றுகிறார்

யோ. 1:35-42; மத். 4:18-22; மா. 1:16-20.

சீமோன், இவன் பிற்காலத்தில் பேதுரு என்று அழைக்கப்பட்டான்; அந்திரேயா; யாக்கோபு; இயேசுவுக்கு இனியனான யோவான்; ஆயத்துறையில் வேலை பார்த்த மத்தேயு; அல்பேயுவின் மகன் யாக்கோபு; ததேயு; பிலிப்பு; நாத்தான்வேல் என்ற மறு பெயர்கொண்ட பர்த்தொலொமேயு; சந்தேகப் பிறவி தோமா; தீவிரவாதியான செலோத்தன் சீமோன்; யூதாஸ்காரியோத். இவர்களில் பதினொரு பேர் கலிலேயர்கள். யூதாசைப்பற்றி சிலர் குறிப்பிடும்போது 'தனித்து விடப்பட்ட ஒருவன்' என்பார்கள். ஏனென்றால், இவன் மட்டுமே யூதேயன், கெரியோத்து என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்தவன். மற்ற பதினொரு பேரும் அவனுக்கு அன்னியர்களே. அவனும் சுயநலம் நிறைந்த ஒரு தனிப் பிறவி. அக்கூட்டத்தில் தனித்துவிடப்பட்டவனாகவே அவன் இருந்து வந்தான். இயேசு எவ்வளவுதான் அன்புகாட்டி அளவளாவி யிருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட அன்பு சீடர்களிடையே இல்லாமற்போயிற்று. யூதாஸ் எப்படியோ அவர்களோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தான். உரோம ஆட்சி வீழ்ந்து இயேசு அரசராக வரும்போது தனக்குப் பெரிய பதவி கிடைக்கும் என்று இவன் காத்துக் கொண்டிருந்திருப்பானோ?

மலைமேல் அருளிய பேருரை

அவர் பின்னாகக் கூட்டம் சென்றுகொண்டிருந்தது. உயர்ந்த மலைகள் நடுவில் அகன்ற சமதளமான இடம் ஒன்றிருந்தது. அங்கிருந்த படி வெகு தூரத்திலுள்ள மக்களுக்கும் பேச முடியும். இங்குதான் 'மலைமேல் அருளிய பேருரை' என நாம் சிறப்பித்துக்கூறும் அந்த அரிய உரையை அவர் ஆற்றினார். மத். 5ஆம் அதிகாரத்திலும், லூ. 6:20-49 இலும் வருகிற அழகு நிரம்பிய வாசகங்களாக இந்த அருளுரையை நாம் வாசிக்கிறோம். ஒரே சமயத்தில் அருளப்பட்ட வாசகங்களாக இல்லாமல் பல சமயங்களில் அவரால் சொல்லப்பட்ட அருள் வாக்குகளின் தொகுப்பாகவும் இது இருக்கலாம் (உபா. 28:3-13. இப்பகுதியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்).

நன்கு ஆழ்ந்து படிக்கவேண்டிய அருமையான கூற்றுகள் இவை. அடிக்கடி நாம் இவற்றைப் படிக்கவேண்டும். தொடக்கத்திலுள்ள சில கூற்றுகளில் 'பாக்கியவான்கள்' என்ற சொல் வருகிறது. இச்சொல்லுக்கு, 'மகிழ்ந்து நன்றாக வாழ்பவர்கள்' என்று பொருள். இன்றைய திருமறை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், இச்சொல்லுக்கும் இதுபோன்ற வேறு பல சொற்களுக்கும் சரியான அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அருள்மொழிகள் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவனிடம் அமையவேண்டிய

இயேசு போதிக்கிறார்

பண்புகளை எடுத்துரைக்கின்றன (ரோ. 8:14). கடவுள் நம்முடைய தந்தையாயிருக்கிறார் என்ற இயேசுவின் போதனைக்கும், 'திருச்சட்டம், மரபு' என்று பேசும் பரிசேயருடைய சமயத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை இவை நன்கு விளக்குகின்றன. திருச்சட்டத்தின் ஒவ்வொரு 'எழுத்தையும் எழுத்தின் உறுப்பையும்' கைக்கொள்ளவேண்டும் என்று கவலைப்படுகிற இவர்கள், திருச்சட்டத்திலும் மரபிலும் அக்கறை காட்டுவதுபோல் அன்பு, நட்புறவு, சேவை ஆகியவற்றில் அக்கறை காட்டுவதில்லை.

இயேசுவின் 'புதிய' போதனை

இத்தகைய விஷயங்களில் இயேசுவின் போதனைகளுக்கும், திருமுழுக்கன் யோவானின் போதனைகளுக்கும் நிறைய வேறுபாடு இருந்தது. எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நல்வாழ்வுக்குரிய அறிவுரைகளை யோவான் கூறினான். தங்கள் உடைமைகளை மற்றவர்களோடுபகிர்ந்துகொள்ளுதல், ஒழுங்காய் வரி கொடுத்தல், ஆட்சிக்கும் ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்பட்டு இருத்தல், தங்களுக்குக்கிடைக்கும் ஊதியம் போதும் என்று மன நிறைவுகொள்ளல் இதுபோன்ற காரியங்களில் அறிவுரை தந்தான் யோவான் (லூ. 3:10-14). இத்தகைய போதனைகளுக்கு பரிசே

யர்கூட மறுப்புச் சொல்லமாட்டார்கள். இயேசு சிறந்த தீர்க்கர்களின் அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து தமது அருட்பணியைத் தொடங்கினார். சமுதாயப் பணியின் அவசியத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். இதை மோசேகூட வலியுறுத்தியிருந்தான். எல்லோருக்கும் சம நீதி வேண்டும் என்று ஆமோசைப்போல் அவர் வாதிட்டார். எரேமியா சொல்லிவந்ததைப் போலவே மனமாற்றம் இல்லாத மாய்மாலமான வெளித்தோற்றத்தால் எதுவும் பயனில்லை என்று போதித்தார். இதுபோன்ற போதனைகளை யூதர்கள் பலமுறை கேட்டிருந்தார்கள். எனினும் இவைகளைக் குறித்து அசட்டையாயிருந்தார்கள். இயேசு இன்னும் ஒரு புதிய காரியத்தைப் போதித்தார். அன்பின் வழி பணிசெய்து கிடப்பது என்ற அந்த நல்ல செய்தியைக் கூறினார். இதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவ்விதத்தைக் கல்லாக வைத்திருந்தனர். கொண்டதே கோலம் என்று தன்னலக்கொள்கைகளின் அடிமைப் பிடிக்குள் அடங்கிக் கிடந்தனர். 'நான் இன்னும் கொஞ்சக்காலம் மட்டும் உங்களுடனே இருப்பேன், பிறகு என்னை அனுப்பினவரிடம் செல்கிறேன்' என்று அவர் சொன்னபோது; எங்கோ சிதறிக்கிடக்கும் யூதர்களிடம் போகிறார் போலும் என்று நினைத்தார்கள். இப்படி பரிசேயர்கள் ஆன்மீக நிலையில் குருடர்களாக, செவிடர்களாக இருந்தனர். இயேசுவைப் பிடித்திழுத்து வரச்சென்ற உரோமப் போர்வீரர்கள்கூட அவருடைய போதனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரைப் பிடித்துச் செல்லாமலேயே சென்றுவிட்டனர்; ஆனால் யூதர்களால் பலிசெலுத்தும் தங்கள் சமயத்தை விட்டு விட முடியவில்லை. யாவேயின் திருச்சட்டத்துக்குப் புறம்பாக நடந்துகொள்ள அவர்கள் தயாரில்லை. எனவேதான் யாவேயின் மகனாகிய இயேசுவின் அப்புதிய திருச்சட்டமான, ஒருவன் தன்னையே பலியாக்கும் விதியை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

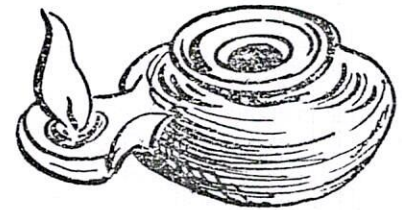
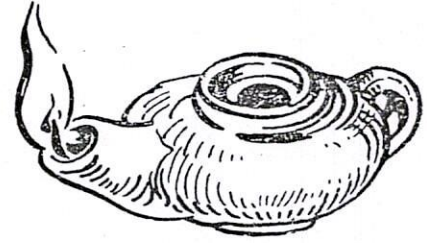
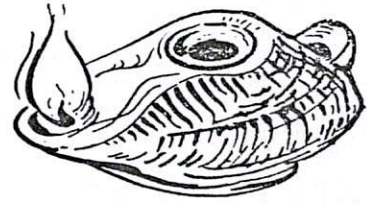
அவருடைய அருட்பொழிவில் பெரும் பகுதி, யூதர்களின் திருச்சட்டம் வாழ்க்கைக்கு உகந்த ஒரு நல்ல வழிகாட்டியே என்று போதித்தது. ஆனால், அதன் விதிகளில் பல ஈவிரக்கமின்றிப் பழிவாங்கும் தன்மையுடையனவாயிருக்கின்றன என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார். பதிலுக்குப் பதில் செய்வது அவருடைய வாழ்க்கை நெறியல்ல. எனவே, அவருடைய போதனையைப் பின்பற்றுவது சற்றுக் கடினமான காரியம்தான்—'உங்கள் பகைவர்களுக்கும் அன்பு பாராட்டுங்கள், உங்களிடம் கடுகடுப்பாய் இருப்பவர்களிடம் கூட நீங்கள் அன்பொழுக நடந்துகொள்ள வேண்டும்; உலகில் வாழும் மக்களுக்கு உப்புப்

போல் பயன்படவேண்டியவர்கள் நீங்கள்' என்று போதித்தார். உப்பைத் தூசியிலும் ஈரத்திலும்கொட்டி வைத்தால் அது கெட்டுப் போகும்; அதன் சுவை குறைந்து, மற்றப் பொருட்களைக் கெடாமல் பாதுகாக்கும் அதன் ஆற்றலையும் அது இழந்துவிடும். ஒலிவ எண்ணெய் விளக்கை ஏற்றி தானியம் அளக்கும் மரக்காலின் பின்னால் வைக்கக்கூடாது; அந்த அறை முழுவதும் ஒளிபரப்பக்கூடிய இடத்தில் அது வைக்கப்படவேண்டும்; இவ்வுண்மைகள் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். மலைஉச்சியில் மதிவிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட பட்டணம் எவ்வளவு தொலைவிலிருந்து நோக்கினாலும் நன்கு தெரியும் என்ற சிறப்பான உண்மையை அவர் நினைப்பூட்டியிருக்கிறார். சில சமயங்களில் உரோமப் போர்வீரர்கள் தங்கள் படைக்கலப்பைகளைத் தூக்கி வரும் படிசட்டபூர்வமாய் யூதர்களைக் கட்டாயப் படுத்தினை அவர்கள் எவ்வளவு வெறுத்தார்கள் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும் (மத். 5:41).

மேலும் சில அறிவுரைகளை இயேசு கூறினார். 'நீங்கள் உங்களைக் குறித்தும் உங்கள் உணவு, வருங்காலம் ஆகியவை குறித்தும் அதிகம் கவலைகொள்கிறீர்கள். இதைக் கடவுளிடம் ஒப்படையுங்கள். பறவையினங்களையும் மலர்களையும் காப்பாற்றுகிறவர் உங்களை நிச்சயம் காப்பாற்றுவார்' என்றார். இப்படி அவர் பேசியபோது மலர்கள் இறைந்து கிடந்த அந்த மலைப்பள்ளத்தாக்கில் வெகுதொலைவை அவருடைய கண்கள் எட்டிப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

எப்பொழுதுமே அவர் கடிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆங்காங்கே அவருடைய பேச்சில் நகைச்சுவையும் மின்னிற்று. அவர் மக்களைக் கவரும் தன்மையுடையவர். குறிப்பாக குழந்தைகளின் உள்ளங்களைக் கொள்ளைகொண்டுவிடுவார். அப்படியென்றால், அவர் மகிழ்ச்சியோடும் சிரித்து மலர்ந்த முகத்தோடும் உரையாடியிருக்கவேண்டும் அல்லவா? சில வேளைகளில் வேடிக்கையான பேச்சுடையவராகவும் அவர் இருந்திருப்பார். பொருட்களிடமும் மக்களிடமும் காணப்படும் விந்தையான காரியங்களை நன்றாகக் கவனித்தபடி, 'கண்ணிலே பெரிய மரக்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு திணறு பவன், நண்பனுடைய கண்ணில் உள்ள தூசியை எடுக்கும் முயற்சியில் இறங்குகிறான்' என்றார். அவர் கருத்துப்படி வாழ்க்கைக்கு நற்பண்பு என்ற சரியான அடிக்கல் போடப் படவேண்டும். ஆழமாகக் கடைகால் போடாத வீடு நீடித்து நிற்குமா? மணல்மேல் கட்டப்பட்ட வீட்டை உவமையாக வைத்து

இக்கருத்தை நன்கு விளக்கினார் (மத். 7: 24-27). மகுடம் வைத்ததுபோல் இந்த உவமையைக்கூறி தம் அருளுரையை முடித்தார். இதுவரை அமைதியாய் ரசித்துக்கேட்ட மக்களுக்கு ஒரே ஆச்சரியம். இதுபோன்ற பேச்சை அவர்கள் எங்கும் கேட்டதில்லை. திடீரென்று அவர் நடந்துசெல்வதைக் கண்டார்கள். அவரை விட்டுப் பிரிய மனமற்றவர்களாய் அவரைத் தொடர்ந்து மலையிலிருந்து இறங்கி கப்பர்நகமுக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

ஒலிவ எண்ணெய் விளக்குகள்

விளக்கப் பயிற்சி

1. 'இயேசு சீடர்களைத் தெரிந்துகொண்டிராவிட்டால் இன்னும் சிறந்து விளங்கியிருப்பார்' என்ற பெர்னாட்ஷா கூற்று பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?
2. மா. 6:45-52; 8:14-21, 32, 33; 9:28, 29; 10:32-45; 14:50, 66-72. சீடர்களைப் பற்றி இவ்வசனங்கள் என்ன சொல்லுகின்றன?
3. 'ஓய்வுநாள் மனிதனுக்காகப் படைக்கப்பட்டது. மனிதன் ஓய்வுநாளுக்காகப் படைக்கப்படவில்லை.' இதற்கு இயேசு தந்த பொருளென்ன? ஞாயிற்றுக் கிழமையை எப்படி நாம் சரியாகப் பயன்படுத்தலாம்?
4. இயேசு மத்தேயுவை அழைத்த விதம் பற்றி மத்தேயுவின் அலுவலகத்தில் அவனுடைய உதவியாளன் ஒருவன், தான் கண்டதை விவரிக்கும் வகையில் விவரியுங்கள்.
5. 'டிரைக்ளினியம்' படம் வரைந்து, அதில் உரோம நாகரீக முறையில் விருந்து நடப்பதைக் காண்பியுங்கள்.
6. எரிகோவிலுள்ள சகேயுவுக்கு மத்தேயு எழுதுவதாகப் பாவனை செய்து ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள்.
7. வயல்வெளியில் சீடர்களோடு இயேசு நடந்துவந்த காட்சியை வானொலி நாடகமாகத் தயாரியுங்கள்.
8. லூ. 11:9, 10; மத். 6:19-21 இப்பகுதிகளை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.
9. ஏரோது அனுப்பிய ஒற்றனாகப் பாவித்துக்கொண்டு, இயேசு செய்யும் காரியங்கள் குறித்து அங்குக் கண்டவற்றை வாய்மொழியாக ஏரோதிடம் கூறுங்கள்.
10. இயேசுவின் அருள்மொழிகளை இன்றையத் தமிழில் எழுதுங்கள் (மத். 5:3-12).
11. மத். 7:24-27 வரையுள்ள பகுதியை அழகாக எடுத்தெழுதி, ஒரு தலைப்புக் கொடுத்து அதை மற்றவர்கள் பார்வையில் வைப்புகள்.
12. ஆவிக்குரிய குருடர்களாகவும் செவிடர்களாகவும் பரிசேயர் எந்தெந்த விதங்களில் காணப்பட்டனர்?

அல்லது

யூதாசாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு, உங்கள் எண்ணங்களை உரக்கக் கூறுங்கள்.

*

*

*

*

அற்புதங்களாலும் உவமைகளாலும் போதிக்கிறார்

(மா. 3:19-26; 4:1-42; 5:1-43; லூ. 7:1-35; 8:26-56; மத். 8:5-13; 13:24-52)

கூப்பர்நகரில் இயேசு இருந்தபோது நூற்றுவர் தலைவன் ஒருவனுடைய வேலைக் காரனை அவர் குணப்படுத்தினார். இந்த நூற்றுவர் தலைவன் யூதர்கள் வழிபாட்டுக் கான ஜெப ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டிக் கொடுத்திருந்தான். ஏரோது அந்திப்பாவின் கீழ், இவன் நூறு உரோமப் போர்வீரர்களுக்குத் தலைவனாகப் பணியாற்றினான். சீரியா நாட்டைச் சேர்ந்தவன். யாவே என்னும் அந்த ஒரே கடவுளை நம்பினான். ஜெப ஆலயம் அமைத்துக்கொடுத்து யூதர்களோடு அன்புடன் பழகியது மட்டுமல்லாமல், தன் வேலைக்காரனிடமும் அதிக அன்பு பாராட்டிய ஒரு நல்ல பண்பாளன். புற இனத்தா னாகிய இவன் தன்னுடைய வீட்டிற்கு இயேசு வந்தால் அவர் 'தீட்டா'கிவிடுவார் என எண்ணிய காரணத்தால் அவரைத் தனது வீட்டுக்கு அழைக்க விரும்பவில்லை. மற்றைய படைத்தலைவர்களைப்போல் பகட்டும் கர்வமும் கொண்டவனாயிராமல் அமைதியே உருவாய்த் திகழ்ந்தான் இவன்.

நாயினார்

நாசரேத்திற்கு தென் மேற்கே சுமார் பன்னிரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றூருக்கு இயேசு வந்தார். ஓர் இளைஞனின் பிண உடல்வலம் வந்துகொண்டிருந்தது. பாதையின் முன்கூட அந்த இளைஞனின் விதவைத் தாய் அழுதுகொண்டே சென்றாள். அவளோடு மற்றும் சில பெண்கள் அழுது அரற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள். கூலிக்கு மாரடிக்கிற கூட்டம், குழல்களை ஊதிக்கொண்டு பாதையின் பக்கமாகச் சென்றது. பிணத்தை ஒரு நீண்ட பலகையில் கிடத்தியபடி தூக்கிச் சென்றனர். இது அந்நாட்டுப் பழக்கம். வெப்பம் மிகுதியான பகுதியானதால் பிணங்களை வெகுநேரம் வீட்டில் வைத்திருக்கமாட்டார்கள். சீக் கிரமே புதைத்துவிடுவார்கள். சுவப்பெட்டி எதுவும் கிடையாது. உடலை நீண்ட துணி களில் சுற்றி, வாசனைப் பொருட்களில்

பொதித்து, குகைக் கல்லறைகளில் சமாதி வைத்துவிடுவார்கள். இக்கல்லறைகள் குகை களாகக் குடைந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும். திரு டர்கள், காட்டு விலங்குகள், கொள்ளைக் காரர்கள் நுழைந்துவிடாதபடி குகையின் வாசலில் ஒரு பெரிய கல் வைத்து அடைத்து விடுவார்கள். செத்துப்போன இந்த இளைஞ னுடைய தாய் விதவை என்றதால் இயேசு வின் உள்ளம் உருகிற்று. அவளைப் பார்த்து, 'அழாதே அம்மா' என்று சொல்லிப் பாதை யைத் தொட்டார். தொட்டுக்கொண்டே 'தம்பி! எழுந்திரு' என்றார். உடனே அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். இச்செய்தி காட்டுத் தீ எனப் பரவிற்று.

இயேசுவும் திருமுழுக்கன் யோவானும்

மக்காயரசிலே சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த யோவானைப் பார்ப்பதற்கு மக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவனைப் பார்க்கச் சென்ற சீடர்கள் இயேசுவைப்பற்றிய செய்திகளை அவனிடம் சொன்னார்கள். அவனுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றம். அவன் கனவிலும் நினைத்துப்பார்க்கமுடியாதவற்றையெல்லாம் இயேசு போதித்து வருகிறார். பகைவர்களிடம் அன்பு காட்டவேண்டுமாம்! இயேசு ஆயக்காரர்களோடு விருந்துண்கிறார்; திருச் சட்டத்தை மீறுகிறார்; இதுதான் கடவுளின் அரசா? அவன் முன்னறிவித்த மேசியா இவர் தானா? உண்மை எதுவென்று அறிய யோவான் துடித்தான். இயேசுவை நன்றாய்க் கவனித்து, அவர்பற்றிச் செய்தி கொண்டு வர, தனது சீடர்கள் இருவரை அனுப்பினான். கலிலேயாக் கடலின் வட மேற்கிலுள்ள மகதலா என்னுமிடத்திற்கு அவர்கள் வந்தனர். அவர் செய்யும் காரியங்களைக் கவனித்தார்கள். அவர் அறிவுரை கொடுப்பதையும், நோய்களைக் குணமாக்குவதையும்பற்றி யோவானுக்குச் செய்திகொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், இயேசுவோ யோவானைக் குறித்துச் சிறப்பாகவே பேசினார். அவன் எலியாவைப் போன்ற ஒரு சிறந்த தீர்க்கன் என்றார். பரிசேயரும் வேத அறிஞரும் இதை மறுத்துச்

சொன்னபோது இயேசுவுக்கு அவர்கள்மேல் கோபம் மூண்டது. 'அற்புதங்களைக் காணவே பலர் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், மனந்திருந்தி போதனைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு மனதில்லா மலிருக்கிறார்கள்' என்று அவர்களைக் கடிந்து கொண்டார்.

இயேசுவும் பரிசேயர்களும்

பன்னிரண்டு சீடர்களோடு கலிலேயா முழுவதையும் அவர் சுற்றி வந்தார். அவருக்குப் பணிவிடை செய்ய, சில பெண்களும் இருந்தனர். தீர்க்கர்களோடிருந்து அவர்களின் உணவு மற்றும் தேவைகளைக் கவனிப்பது அந்நாட்களில் பெண்களின் கடமையாயிருந்தது. மக்கள் கூட்டம் அவரைத் தொடர்ந்தபடி இருந்ததால் அவரால் அமைதியாக உட்கார்ந்து உணவருந்த முடியவில்லை (மா. 3:20). வீட்டிற்கு வந்து தங்கும்படி அவருடைய தாயும் உடன் பிறந்தவர்களும் தொந்தரவு செய்தனர். இயேசுவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்று இவர்கள் எண்ணினார்கள். எனவே அவரைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று கவனிக்கவேண்டும் என்றார்கள். இதற்குள் எருசலேமிலிருந்து பரிசேயர்கள் அவசரமாகப் புறப்பட்டு வந்தார்கள். இத்தனை திரளான மக்கள் கூட்டத்தை ஈர்க்கும் அவருடைய திறன் கண்டு நடுக்கம்கொண்டனர். திருச்சட்டத்துக்கும் அதன் மரபுகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் உள்ள அவருடைய புதிய போதனைகளைக் குறித்து அவர்களுக்குக் கலக்கம் உண்டாயிற்று. இவைகளின் முக்கியத்துவத்தை அவர் குறைவுபடுத்திவிட்டால், பிறகு அவர்களுடைய யூத மதம் அழிந்துபோகும் என்று பயந்தார்கள்.

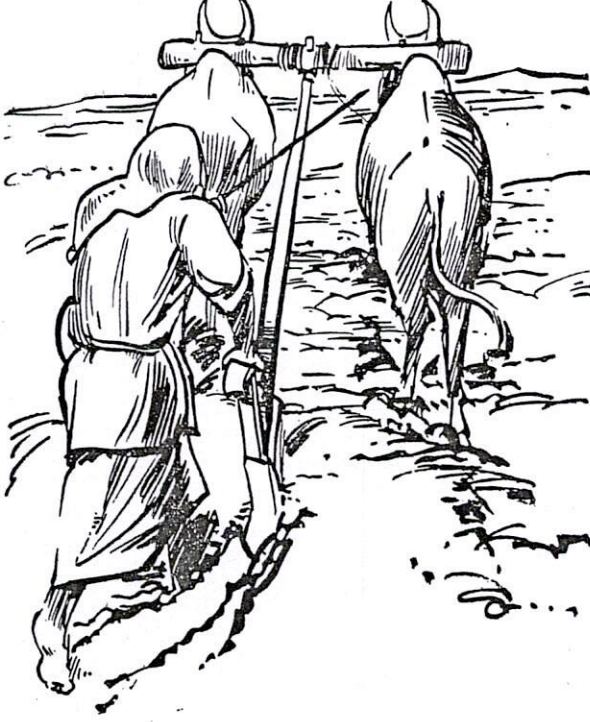
குருடனும் ஊமையனுமான ஒரு மனிதனை அவர் குணமாக்கியதைக் கண்டார்கள். இதற்குக் காரணம், பொல்லாத ஆவி என்று நினைத்தார்கள் (மத். 12:22,23). எனவே, பொல்லாத ஆவிகள்மேல் இயேசுவுக்குள்ள அதிகாரம் குறித்து விவாதித்த பரிசேயர்கள், பெயல்செபுலே இந்த அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்றார்கள் (இதன் விளக்கம் புத்தகம் 1இல் தரப்பட்டுள்ளது). பெயல்செபுலே என்பவனே சாத்தான். பொல்லாத ஆவிகளின் தலைவன். இந்தச் சாத்தான் யோபுவைச் சோதிக்க அதிகாரம் பெற்றிருந்தவன் (யோபு 1:6-12). நாளாவட்டத்தில் மிகக் கொடிய சோதனைக் காரணாகவும் கடவுளின் பெரிய எதிரியாகவும் இவன் மாறிவிட்டான். தேவதூதர்களைப் பற்றியும், பொல்லாத ஆவிகளைப்பற்றியும்

பாரசீகர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையே சாத்தானைப்பற்றிய இந்தக் கருத்திற்குப் பெரிதும் காரணமாயிற்று. சாத்தானுடைய அரசு ஒன்று இருப்பது உண்மை என்று யூதர்கள் நினைத்தார்கள். சாத்தானுடைய ஆட்சியில் உள்ளவர்கள்மீது பொல்லாத ஆவிகளும் பிசாசுகளும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இதன் காரணமாகவே பகை, பொய், ஏமாற்று எல்லாம் உலகில் நடப்பதாக எண்ணினார்கள். மேலும் துன்பம், பிணி, வறட்சி, அழிவு, புயல், மரணம் அனைத்தும் இவனுடைய செயல் என்று நினைத்தார்கள். தீய சக்திகள் மேலோங்கி நிற்கும் இடத்தில் சாத்தான் கோலோச்சுவதாகவும், இங்குக் கடவுள் ஆதிக்கம் செய்யமுடியாது என்றும் கருதினார்கள். எனவேதான் இயேசு அற்புதங்களைச் செய்து மக்களின் பிணிகளைத் தீர்த்தபோது, சாத்தானும் அவனுடைய தீய சக்திகளும் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், கடவுளும் அவருடைய தூதர்களும் மீண்டும் அரசாளத் தொடங்கிவிட்டதாகவும் யூதர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஆனால், இயேசுவுக்குப் பொல்லாத ஆவிகளைத் துரத்தும் சக்தியைச் சாத்தான் கொடுத்ததாகப் பரிசேயர்கள் பேசிக்கொண்டபோது, இது பொருளற்ற பேச்சு என்பதை உடனே சுட்டிக் காண்பித்தார் இயேசு. சாத்தான் பிசாசுகளைத் துரத்த துணைபுரிகிறுனென்றால் சாத்தான் தன்னைத்தானே எதிர்த்துப் போர் செய்கிறானா? வலிப்பு முதலிய நோய்களைப் பரிசேயர்களும் கூட சுகப்படுத்தியிருக்கிறார்களென்ற விஷயம் இயேசுவுக்குத் தெரியும். எனவே, சாத்தான்தான் அவர்களுக்கும் உதவுகிறானா என்று சற்று குத்தலாகக் கேட்டார். உடனே இது பரிசேயர்களின் பொருமையையும் ஆத்திரத்தையும் மூட்டிற்று.

கடவுளின் அரசுபற்றிய உவமைகள்

அன்று மாலை கலிலேயாக் கடற்கரையில் தாம் வழக்கமாகச் செல்லும் இடத்திற்குச் சென்றார். தண்ணீருக்குள் சற்றுத் தொலைவு தள்ளப்பட்ட படகொன்றில் உட்கார்ந்து கொள்வது அவர் பழக்கம். அந்த வெப்பமான மாலை நேரத்தில் மக்கள் கரையோரம் உட்கார்ந்துகொண்டும் நின்றுகொண்டுமிருந்தார்கள். சிலர் தண்ணீரில் காலை நனைத்தபடி நின்றார்கள். கண்ணெதிரே தெரிந்த கடலையும், அதற்கப்பால் உள்ள அழகான மலைச் சரிவுகளையும் செழிப்பான பள்ளத்தாக்கையும் பார்த்தபடியே அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பயிர் விளைந்து கிடந்த நிலங்கள் அவர்கண்முன் நின்றன. நீலவானின் பின்னணி

பலஸ்தின உழவன்

யோடு அழகாக அமைந்திருந்த சில உழவர் களின் உருவங்களைப் பார்த்தார். படகின் முன் பகுதியில் உட்கார்ந்தபடி கடவுளின் அரசை—மக்களின் உள்ளங்களில் கடவுள் ஆட்சி புரிவதை, உவமை ஒன்று சொல்லி விளக்கினார். விதையை அள்ளிச் சென்று விதைக்கும் ஒரு விவசாயியைப்பற்றி அவர் பேசினார்.

அவர்கள் அனைவருக்கும் விவசாயியை நன்றாகத் தெரியும். மாடுகள் ஏரை இழுத்துச் செல்லும்; விவசாயி தன் வலது கையால் ஏரைப்பிடித்து ஓட்டிச்செல்வான். நிலத்தின் ஒரு கோடியிலிருந்து மறுகோடிவரை ஓட்டிச் செல்வான். ஏர் ஓட்டுகிறவனுக்குப் பின்னே அளவாக விதையைத் தூவிக்கொண்டே ஒருவன் செல்லுவான். இதில் அவனுக்கு நல்ல அனுபவம் உண்டு. சில விதைகள் ஒற்றடித் தடங்களிலும் பாரையான இடங்களிலும் விழுகின்றன; அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டு வந்த பறவைகள் உடனே அவைகளைக் கொத்தித் தின்றுவிடுகின்றன. மண் வளமில்லாத இடத்தில் விழுந்து முளைத்த செடிகள் வெயில் ஏறி வந்தவுடன் காய்ந்துவிட்டன அல்லது காட்டுச் செடிகளால் நெருக்கப்பட்டு அவற்றின் வளர்ச்சி குன்றிவிட்டது. மற்ற

விதைகள் நல்ல இடங்களில் விழுந்து செழித்து வளர்ந்து விவசாயி மகிழும் வகையில் நல்ல விளைச்சலைக் கொடுத்தன. அதை அவன்அறுத்துக் களம் சேர்த்தான்; போரடித்தான்; களம் புடைத்து, தானியத்தைக் களஞ்சியத் திற்குக் கொண்டுபோனான். இந்த உவமைக்கு இயேசு கொடுத்த விளக்கம் நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே.

மற்றும் சில உவமைகளையும் சொன்னார். கடவுளின் அரசு சிறிய கடுகு விதைபோன்றது. அது முளைத்து வளர்ந்துவிட்டால் பெரிய மரமாகிவிடும். இவ்வண்ணமாய்ச் சிறிய அளவில் தொடங்கப்பட்ட காரியங்கள் அதிகச் சிறப்புப் பெற்றுவிடுகின்றன என்றார். மேலும், கடவுளின் அரசு, மாவைப் புளிக்க வைக்கும் 'உறை' போன்றது; இந்த உறை மறைந்து நின்று அமைதியாகத் தன் வேலை

விதைக்கிறவன்

மரம்போல் வளரும் பலஸ்தீனா நாட்டுக் கடுகுச் செடி. பறவைகள் இதில் கூடுகட்டி வாழ முடியும். இதன் இலை, விதை, நெற்று ஆகியவற்றின் அளவைப் படத்தில் பாருங்கள்.

யைச் செய்து முடிக்கும்; மொத்த மாவையும் புளிப்பாக்கிவிடும் என்றும் கூறினார். இன்னும் கடவுளின் அரசு நிலத்தில் புதைந்து கிடக்கும் ஒரு புதையலைப்போன்றது; விலைமதிக்க முடியாத முத்து. என்றும் அதைச் சொல்லலாம். இப்படி பலப் பல உவமைகளைச் சொல்லி விண்ணரசை விளக்கினார். அக்கறையோடு கேட்பவர்களுக்கும், அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கும் துணையாக இப்பேச்சுக்கள் அமைந்திருந்தன.

உவமைகளை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவைகள் வெறும் கதைகள் மட்டுமல்ல. பெரிய கேள்விகளுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் நல்ல விடைகளாகவும் பயன்படுகின்றன. இயேசு அவர்களுக்குப் போதித்த பல விஷயங்களுக்கு அவை நல்ல விளக்கங்களாக அமைந்திருந்தன. அவை சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தோடு இணைத்து அவற்றைப் படிக்கும் போது நமக்கு அவை ஆழமான பொருள் தருகின்றன.

ஏரியில் எழுந்த புயல்

ஒரு மாலை நேரம். இயேசு கலிலேயா ஏரிக் கரையில் நின்றுகொண்டிருந்தார். மக்கள் கூட்டம் அவரை நெருக்கித் தள்ளியது. அவர் ஒரு படகில் ஏறிக்கொண்டார். பேச முடியாத அளவுக்கு அவர் களைப்புற்றிருக்கவே ஏரியின் மறு கரைக்குச் சென்றுவிட எண்ணி னார். படகு சென்றுகொண்டிருந்தபோது அவர் நன்றாக உறங்கிவிட்டார். படகோட்டி கழுத்துக்கு வைக்கும் தோல் அணை ஒன்று அவருக்குத் தலையணையாயிற்று. கலிலேயாக் கடலில், திடீர் திடீரென்று புயல் உருவாகும். மாலை நேரத்தில் வெப்பமான காற்று மேலே எழுந்து செல்ல, பனிபடர்ந்த எர்மோன் மலையிலிருந்து வீசும் குளிர்ந்த வட காற்று யோர்தான் பள்ளத்தாக்கில் சுழன்று வீசும். அதிக வேகத்தில் இது கலிலேயா ஏரியின் அமர்ந்த மேற்பரப்பில் பலமாக மோதி, அங்கு பயங்கரமான அலைகளை எழுப்பிவிடும். இன்றுகூட, திபேரியாக் கடல் என அழைக்கப் படும் இக்கலிலேயாக் கடலில் இக்காற்றினால் உண்டாகும் பேரலைகள் பத்து மீட்டர் உயரம் எழும்புவதைக் காணலாம். இயேசுவின் படகு கிழக்குத் திசையில் சென்றுகொண் டிருந்தது. வடக்குப் பக்கம் திரும்பினால்தான் படகு அமிழாது என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இது முடியாத காரியம். படகோட்டிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. படகு அமிழ்ந்து போகும் என்பது நிச்சயமாயிற்று. எனவே, இயேசுவை நோக்கி அபயமிட்டார்கள். அவர் உடனே காற்றுக்கும் கடலுக்கும் கட்டளை கொடுத்தார். 'அமைதியாயிரு, இரையாதே' என்று அவைகளை அதட்டினார். சீடர்களுக்குத் தெரியட்டும் என்றே அப்படிச் செய்தார். அவரை நம்பாமல் நெஞ்சில் அநாவசியக் கவலைகொண்டிருந்த சீடர்களுக் காகவே அப்படி அதட்டினார்.

பைத்தியக்காரன்

கலிலேயாக் கடலின் மறுகரையில் கெர் கெசேனார் மாவட்டம் இருந்தது. கதரா, கெரசா, கெர்கெசா என்ற ஒரேவகையான மூன்று பெயர்களைக்கொண்ட மூன்று சிறு பட்டணங்கள் அங்கிருந்தன. கெர்கெசா, கடலை ஒட்டியுள்ள ஒரு செங்குத்தான மலை மேலிருந்தது. நற்செய்தி நூல்களில் வரும் இக்கதை நடந்த பட்டணத்திற்கு வெவ்வேறு பெயர்களை நூலாசிரியர்கள் பயன்படுத்தி யுள்ளனர். மொழிபெயர்ப்பில்கூட வெவ்வேறு பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். பொதுவாக இப்பட்டணம் கெர்கெசா எனப்பட்டது. அங்குள்ள மக்கள்

கெர்கெசேனார் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இங்குள்ள மலைகள் வெயிலில் கறுகறுத்துப் போயிருக்கும். ஆழமான குறுகலான பயங்கர பள்ளத்தாக்குகளும் ஓடைகளும் உடைய பகுதி இது. இங்கு காட்டு மிருகங்கள் அதிகம்.

இக்கொடிய விலங்குகளோடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான் ஒரு பைத்தியக்காரன். இவன் வலிமை மிக்கவன், பார்ப்பதற்கு பயங் கரமான தோற்றம்! இருப்புச் சங்கிலிகளால் இவனைப்பிணைத்துவைத்திருப்பார்கள். அவை களையும் இவன் அறுத்துவிடுவான். ஏரியின் அருகாமையில் நின்ற மலைகளில் உள்ள பாறை களில் வெட்டப்பட்டிருந்த கல்லறைகளில் இவன் வாழ்ந்து வந்தான். குழந்தைப் பரு வத்தில் உரோமப் போர்வீரர்களைக் கண்டு இவன் ஒருவேளை அஞ்சி ஓடியிருக்கக்கூடும். அந்த மலைக்கோட்டையில் வசித்து வந்த உரோமப் போர்வீரர்கள் அவனைக் கொடு மைப்படுத்தி இருந்ததாலோ, அவனுக்குள் அநேக பொல்லாத ஆவிகள் குடியேறி இருந்த தாலோ, அவன் தனது பெயர் லேகியோன் என்று கூறுவான். அவனிடம் உள்ள பொல் லாத ஆவிகள் அவனைவிட்டு வெளியேறும்படி இயேசு கட்டளையிட்டார். உடனே அவன் குணமடைந்தான். ஆனால், பக்கத்தில் மேய்ந்துகொண்டிருந்த பன்றிக் கூட்டத்தில் இந்த ஆவிகள் புகுந்துகொண்டன. பன்றிகள் மாண்டதற்கு இன்று பற்பல விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. பயங்கரக் கூச்சல் கேட்டு அவை மிரண்டு ஓடிப்போய் மலைகளுக்கப்பால் உள்ள கடலில் பாய்ந்திருக்கவேண்டும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அத்துடன் பொல்லாத ஆவிகளை நீரில் மூழ்கச் செய்தால் அவைகளை அழித்துவிடலாம் என்று அக்காலத்தில் மக்கள் நம்பினர்; பன்றிகள் இப்படி அழிந்து போனதால் தனக்கு விடுதலை கிடைத்து விட்டதாக அவன் எண்ணியிருப்பான். இதில் ஒன்றைமட்டும் நிச்சயமாகக் கூறலாம். பன்றி களின் உடைமைக்காரர்கள் கிரேக்கர்கள். காரணம், பன்றிகள் அசுத்தமானவை என்று யூதர்கள் நினைத்தார்கள்.

அம்மனிதன் பிரமை நீங்கி, தெளிவுபெற் றான். பன்றி மேய்த்தவர்களுக்கு வியப்பா யிருந்தது. ஆனால், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட பொருளிழப்பைக்குறித்து அவர்கள் பெரிதும் வருந்தினார்கள். இயேசுவை அங்கிருந்து போய்விடும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவரும் படகில் ஏறி மறுகரைக்குச் சென்று விட்டார். பித்துத்தெளிந்த மனிதன் தனது சொந்த நாடாகிய தெக்கப்போலி (பத்துப் பட்டணங்கள்) நாட்டிற்குச் சென்றுவிட் டான். அங்கு இயேசுவின் புகழ் பரப்பத்

தொடங்கினான். இந்த பத்துப் பட்டணங்கள் மாவீரன் அலெக்சாந்தர் பிடித்தாண்ட பகுதியில் இருந்தன. இயேசுவின் காலத்தில் இவை சீரும் சிறப்புமாயிருந்தன. இங்கு கிரேக்க முறையில் தேயுஸ் (Zeus), ஆரே (Ares) என்று பல தெய்வங்களை மக்கள் வணங்கி வந்தனர் (புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 11). பெத்ரா, தமஸ்கு பட்டணங்களோடு இவை வணிகத் தொடர்புகொண்டிருந்தன. தெற்கே எகிப்தோடும் வடக்கே சீரியாவோடும் செழும் பிறை நாடுகளோடும் இப்பட்டணங்கள் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும், சுப்பர்நகும் வழியாக மத்தியதரைக் கடலிலுள்ள துறைமுகங்களோடு இவை இணைக்கப்பட்டு, தாய் நாடான கிரேக்க நாட்டோடு இவைகள் தொடர்புகொண்டிருந்தன.

கூலிக்கு மாரடிக்கும் பெண்

இப்பட்டணங்களுக்கு இயேசு சென்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், இப்பகுதியில் இயேசுவுக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்திருக்கும். நாற்பதாண்டுகளுக்குப்பின் கி.பி. 70இல் எருசலேம் முற்றுகையிடப்பட்டபோது உரோமப் படையெடுப்புக்கு அஞ்சி கிறிஸ்தவ யூதர்கள் தெக்கப்போலிக்குச் சென்று, கலிலேயாவின் தென் கரையிலுள்ள பெல்லா பட்டணத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். இப்பட்டணங்களின் பரிதாபச் சின்னங்களாக இன்று சில தூண்களும் சில கற்களும் மட்டுமே எஞ்சி நிற்கின்றன.

யவீருவின் மகள்

சுப்பர்நகுக்கு அருகாமையில் ஜெப ஆலயத் தலைவன் யவீரு ஓடிவந்து தன் மகனாக் குணமாக்கவேண்டும் என்று இயேசுவிடம் கேஞ்சினான். வழியில் ஓரே கூட்டம். மக்கள் நெரிசலில் அவர் சென்றுகொண்டிருந்த போது, ஆற்றல் தம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றதை அவர் உணர்ந்தார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் உதிரப்பெருக்கு நோயால் அல்லலப்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு பெண், எந்த வழியிலும் சுகம் கிடைக்காமற் போகவே, இயேசு அணிந்திருந்த ஆடையின் ஓரத்தைத் தொட்டால் சுகமடையலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அங்ஙனம் தொட்டு விட்டாள். தொட்டவள் நடுங்கிப்போனாள். காரணம், திருச்சட்டப்படி, அவள் 'தீட்டானவள்' (லேவி. 15:19). இயேசுவைத் தொட்டு அவரையும் தீட்டுப்படுத்திவிட்டாள். இது பெருங்குற்றம். ஆனால், இயேசு இதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. திருச்சட்டத்தைவிட அவள் நம்பிக்கையை அவர் பெரிதாக எண்ணினான்.

இதற்குள் யவீருவின் மகள் இறந்துவிட்டாள் என்ற செய்தி வந்துவிட்டது. ஏற்கெனவே காலதாமதம் ஏற்பட்டதைக் குறித்து மனமுடைந்துபோன யவீரு, இனி இயேசுவை அழைத்துச்செல்ல வேண்டாமென்று நினைத்தான். ஆனால், என்ன நடக்க விரும்புகிறது என்று இயேசுவுக்குத் தெரியும். நம் நாட்டில் நடப்பதுபோல பலஸ்தீனவிலும் சாவு வீடுகளில் மாரடிப்பதற்கென்று கூலிக்கு ஆட்களை அமர்த்துவது வழக்கம். இவர்கள் வீட்டின் முன்னே குழல்களை ஊதிக்கொண்டும் புலம்பிக்கொண்டுமிருப்பார்கள். இவர்கள் சத்தமிட்டு அழுது, வாயில் அடித்துக் கொண்டு, புலம்புவார்கள். இப்படிப்பட்ட மாரடிக்கும் கூட்டத்தைத்தான் இயேசு விரட்டியடித்தார். அவர்களுக்கு, தங்கள் பிழைப்புக் கெட்டுவிடுமே என்று கோபம். அதுமட்டுமல்லாமல், இப்படிக் குழல் ஊதுவதிலும் குரலெழுப்புவதிலும் அவர்களுக்கு ஒரு தனி 'மகிழ்ச்சி'யுண்டு. 'குழந்தை உறங்குகிறான்' என்று இயேசு சொன்னபோது, 'இகழ்ச்சியாக' அவர்கள் சிரித்தார்கள்.

குழந்தையின் பெற்றோரையும் தமது சீடர்களான பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் என்பவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு குழந்தை இருந்த இடத்திற்கு இயேசு வந்தார். தாம் பேசிவந்த அந்த அரமிய மொழியில் 'தனித்தா கூமி' என்றார். அதற்கு, 'எழுந்திரு குழந்தாய்' என்று பொருள். அவள் எழுந்து உட்கார்ந்தாள். இயேசு அக்குழந்தைக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்று அக்கறையாகப் பேசுவதை இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

விளம்பரம் வேண்டாம் என்று அவர் எவ்வளவோ தடுத்தும் செய்தி எங்கும் விரைவில் பரவிற்று. குருடர் இருவர் பார்வை பெற்றனர். ஊமை ஒருவன் பேசினான். இயேசுவின்

புகழ் ஓங்கி வளர்ந்தது. அத்துடன் பரிசேயரின் கோபமும், அரசனின் உளவாளிகளின் ஐயமும் கூடவே வளர்ந்தது.

*

*

*

*

விளக்கப் பயிற்சி

1. இயேசுவோடு நூற்றுவர் தலைவன் உரையாடுவதை நடித்துக் காண்பியுங்கள்.
2. நாயீனார் விதவை தன் உறவினன் ஒருத்திக்குக் கடிதம் எழுதும் பாவனையில் எழுதுங்கள்.
3. இயேசு என்ன செய்கிறார் என்பதை அறியத் துடித்தான் திருமுழுக்கன் யோவான். (அ) அவன் அனுப்பும் சீடர்களிடம் அவர்கள் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறான். (ஆ) அவர்கள் சென்று திரும்பியபோது, அங்கு அவர்கள் பார்த்தது என்ன என்று கேட்கிறான். இவை இரண்டையும் காட்சியாக அமைத்து விளக்குங்கள்.
4. பொல்லாத ஆவிகளைத் துரத்தும் ஆற்றலை சாத்தானிடமிருந்தே இயேசு பெற்றுக்கொண்டார் என்று பரிசேயர்கள் சாதித்ததில் உள்ள மடமையைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள்.
5. 'விதை விதைக்கும் விவசாயியை'ப் படங்கள் போட்டு விளக்குங்கள்.
6. (அ) கடுகு விதை, (ஆ) உறைமா, (இ) நிலத்தில் மறைந்துகிடந்த புதையல், (ஈ) முத்து. இந்த உவமைகள் நமக்கு என்ன போதிக்கின்றன?
7. பேதுரு மாற்கிடம் கூறும் பாவனையில் புயல் வீசிய நிகழ்ச்சிபற்றிச் சொல்லுங்கள்.
8. பெண்களுக்கு: இயேசு அணிந்திருந்த ஆடையின் ஓரத்தைத் தொட்டு சுகம்

பெற்ற பெண்ணைக் கற்பனை செய்து கொண்டு, உங்கள் சிநேகிதிக்கு இது பற்றிக் கூறுங்கள்.

பையன்களுக்கு: அந்தப் பைத்தியக்கார மனிதனைக் கற்பனை செய்துகொண்டு, இயேசு குணப்படுத்திய விதத்தை தெக்கப்போலியிலுள்ள உங்கள் நண்பனுக்கு விவரியுங்கள்.

9. 'தலித்தா கூமி' என்பது அரமிய மொழிக் கூற்று. இதுபோன்ற மற்றைய தொடர்களைக் கண்டுபிடியுங்கள். மாற்கு நற்செய்தி நூலில் சில தொடர்கள் உள்ளன.

10. யவீருவின் மகளை இயேசு உயிர்பெறச் செய்ததை அவருடன் சென்ற மூன்று சீடர்கள் விவாதிக்கும் பாவனையில் விவாதிப்புகள்.

அல்லது

அங்கு புலம்பி நின்ற ஒருத்தி தன் சிநேகிதிகளிடம் இச்சம்பவம்பற்றி விவரிக்கும் பாவனையில் சொல்லுங்கள்.

11. மத். 13:31,33,44-46 வசனங்களை மனப் பாடம் செய்யுங்கள்.
12. 'விதைக்கும் விவசாயிகள்' என்ற பகுதியைக் குழுப் பாடமாக அமையுங்கள். மத். 13:3-9,18-23 அல்லது மா. 4:3-9, 14-20 பகுதிகளிலிருந்து இதை அமையுங்கள்.

*

*

*

*

இயேசுவின் அருட்பணி தொடர்கிறது

(மா. 6:7-56; 7; 8:1-26; மத். 9:27-11:1; யோ. 6:1-15; லூ. 9:1-17)

பணிசெய்யப் பன்னிருவர்

தம்முடைய அருட்பணியை விரிவாகச் செய்யக் கருதி பன்னிரண்டு சீடர்களை (மாணாக்கர்களை)ப் பயிற்றுவித்தார் இயேசு. அவர்களை அப்போஸ்தலர்களாக (தூதுவர்களாக) வெளி இடங்களுக்கு அனுப்பினார். இரண்டு இரண்டு பேராக அவர்கள் சென்றனர். இந்த ஏற்பாடு அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருக்க உதவிற்று. இதில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் கிடைத்தது. யூதர்களிடமே இவர்கள் சென்றனர் (மத். 10:6,7). நற்செய்தி கூறவும், நோயுற்றோரைக் குணமாக்கவும் இவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து அனுப்பினார். அவர்கள் 'இருந்தவண்ணம் அப்படியே' கிளம்பினார்கள். வழிக்கு உணவோ, பணமோ, மாற்று உடையோ அவர்கள் எடுத்துச் செல்லவில்லை. ஒரு தடியைக்கூட கையில் எடுத்துப்போகவில்லை என்று மத்தேயுவும் லூக்காவும் எழுதுகின்றனர். ஆனால், கையில் கோல் ஒன்று எடுத்துச்சென்றதாகப் பின்னால் ஒரு சமயம் பேதுரு நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறான் (மா. 6:8).

திருமுழுக்கன் யோவான் இறந்தான்

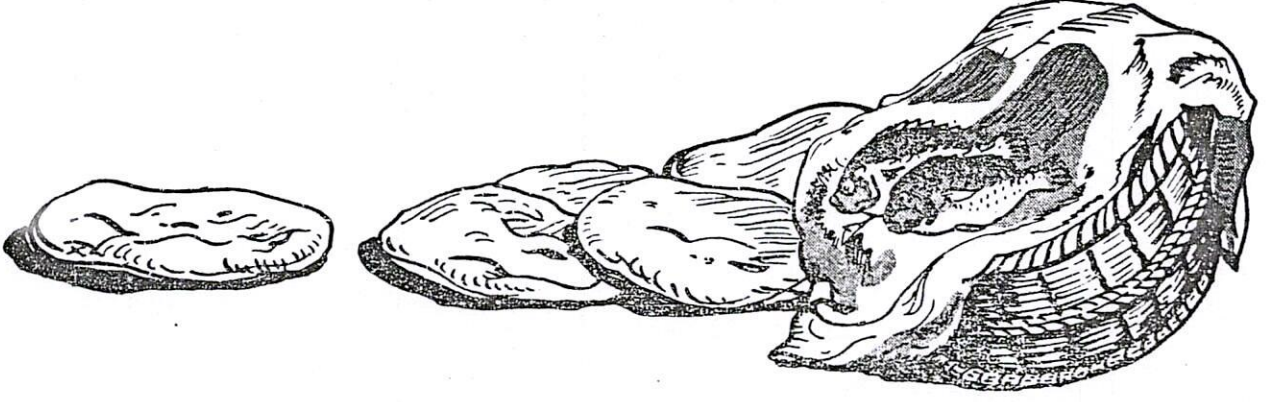
யோவான் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக் கேட்கும்வரை இயேசு தன்னந்தனியாகத் தமது பணியைச் செய்துகொண்டு வந்தார். மக்காயரஸ் பாதாளச் சிறையில் யோவான் அடைக்கப்பட்டிருந்தது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். ஏரோது மலைக் கோட்டைக்குக் கீழே இருந்த தன்னுடைய அரண்மனையில் தனது பிறந்த நாள் விழாவைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தான். யோவானின் தலை கொய்யப்படுவதற்குக் காரணமாயிருந்த நிகழ்ச்சிகள் திருமறையில் நன்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. யோவானின் தலை ஒரு தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொண்டுவரப்பட்டது. இது தட்டையான ஒரு தங்கத்

தாம்பாளமாக இருந்திருக்கலாம். கதையில், சலோமி என்ற இளவரசி அரச அவையினருக்கும், படைத் தளபதிகளுக்கும் முன்பாக வெட்கத்தைவிட்டு நடனமாடியிருக்கிறாள் என்பதை இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டும். மோசமான ஒரு பெண்தான் இப்படிப்பட்ட காரியம் செய்ய முன்வருவாள். ஏரோதியாள் யோவான்மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டு விட்டாள்; ஆனால், ஏரோது மகிழ்ச்சியாயிருக்கவில்லை. திருமுழுக்கன் பற்றிய உட்பயம் அவனுக்கிருந்தது. இயேசுவின் வடிவில் யோவான் உயிர்பெற்று வந்துவிட்டதாகக் கருதி அவன் அஞ்சினான். இதுபற்றி லூக்கா விவரமாய் எழுதுகிறார். ஏரோதின் வளர்ப்புச் சகோதரனிடமிருந்தோ அல்லது ஏரோதின் நிதி அமைச்சரின் மனைவியாகிய யோவன்னிடமிருந்தோ இச்செய்திகளை லூக்கா கேள்விப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பன்னிருவரும் திரும்புகிறார்கள்

திரும்பிவந்த சீடர்கள் தங்கள் திருப்பணி குறித்து இயேசுவுக்கு அறிவித்தார்கள். அவர்களைப் படகில் ஏற்றிக்கொண்டு, ஏரிக்கு வடபக்கம் உள்ள ஒரு மலையின் தனியிடத்திற்குச் சென்றார். பேதுரு, பிலிப்பு, அந்திரேயா ஆகியோரின் சொந்த ஊரான பெத்தாயிதா ஜூலியஸ் என்ற ஊருக்கு அருகில் இந்த இடம் உள்ளது. இதே இடம், இன்று எரிமலைக் குழம்பாலான மேடாய்க் கரிகறுத்துக்கிடக்கிறது.

இயேசு அமைதியை நாடிச்சென்றார். தமது சீடர்களின் புதிய அனுபவங்களைக் கேட்டறிய விரும்பினார். அதுமட்டுமல்லாமல், ஏரோது அந்திப்பாவின் கண்ணில்படாமல் சில காலம் இருப்பது நல்லது என்று நினைத்தார். இயேசுவையும் சிறையிலடைத்து அவன் துன்புறுத்த நினைக்கலாம். ஏரோது பிலிப்புவின் ஆட்சிக்குள் இருக்கும் இந்த எல்லையில் அவர் இருப்பது, தற்போதைய சூழ்நிலையில் நல்லது. ஆனால், மக்கள் கூட்டம் ஏரியின் கரையோர

ஐந்து அப்பங்கள், இரண்டு மீன்கள்

மாக அவரைத் தேடிக்கொண்டு மலையில் உள்ள இந்தத் தனியிடத்திற்கும் வந்து விட்டது. இவர்களைக் கண்ணுற்ற இயேசுவுக்கு அம்மக்கள் காட்டில் கவனிப்பாரற்று அலையும் ஆடுகளைப்போல் பரிதாபமாகக் காணப்பட்டனர் (எசே. 34:1-15).

எங்கள் அரசனாக நீர் இருக்கவேண்டும்

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சி நாம் யாவரும் நன்கறிந்த செய்தி. இந்த அற்புதம் ஒன்றுதான் நான்கு நற்செய்தி நூல்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. திருமறை சொல்வதுபோல் மலைகளுக்கிடையேயுள்ள சமனான உயர்ந்த இடத்தில் மக்கள் கூடினார்கள் (மா. 6:39). நன்கு அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்த புல்தரையில் அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள் (யோ. 6:10). இதிலிருந்து இந்நிகழ்ச்சி இளவேனிற் காலத்தில் நடந்திருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அந்த வாற்கோதுமை அடைகள் நம் நாட்டு தோசையளவாக இருந்திருக்கலாம். அந்த இரண்டு சிறிய மீன்களும் அந்தப் பையன் கடற்கரையில் பொறுக்கி எடுத்து வந்த மீன்களாக இருந்திருக்கலாம். அவை சமைக்கப்படாதவை. ஆனால், சாப்பிடத் தகுந்தவையாக இருந்தன. அப்படியென்றால், அவை உப்பு உறைப்பிடப்பட்டுப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மீன்களாக இருந்திருக்கவேண்டும். யோவான் உப்பிட்ட மீன்கண்டம் என்று குறிப்பிடுகிறார். பன்னிரண்டு கூடை நிறைய மீந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கூடைகள் சிறிய கூடைகளாக இருந்திருக்கலாம். திருப்பணி செய்யச் சென்ற

போது சீடர்கள் தங்களுடன் கொண்டுசென்ற சிறிய கூடைகளாக இவை இருந்திருக்கலாம்.

இயேசு தங்களுக்கு ஏற்ற ஒரு தலைவர் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். குறிப்பாக, தீவிரவாதிகளான செலோத்தர்கள் அதை உறுதியாய் நம்பினார்கள். மோசே மன்னவைக்கொண்டு மக்களுக்கு உணவளித்தான். இதோ, ஒருவர் சிறிதளவே உள்ள உணவைக்கொண்டு ஆயிரமாயிரம் பேரைப் பசியாற்றுகிறார். உடல்நலமற்றவர்களுக்கு நலமளிக்கிறார். இறந்தவர்களை உயிர்பெறச் செய்கிறார். இவரை அரசராக ஏற்றுக் கொண்டால், உரோம ஆட்சியை ஒழிப்பார். உணவுப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும். மக்களை உடல்நலத்தோடு காத்து, தங்களை ஒரு மிகச் சிறந்த மக்களினமாக இவர் உருவாக்கிவிடுவார் என்று நினைத்தார்கள். இயேசுவுக்கு இதில் உடன்பாடு கிடையாது. ஒருவேளை அன்னிய ஆட்சி ஒழியவேண்டும் என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம். அதற்கெனத் தமது ஆற்றலைச் செலவிடவேண்டும் என்று அவருக்கு ஒரு சோதனை வந்தது. ஆனால், அதை அவர் அப்போது வென்று விட்டார். அங்ஙனமே இப்போதும் அதை வெல்ல வேண்டியதிருக்கிறது. எனவே, அவர் மக்களை அனுப்பிவிட்டு, சீடர்களையும் படகுகளில் ஏற்றி அக்கரைக்கு அனுப்பிவிட்டு, மலையின் உச்சிக்கு ஏறி, பரம தந்தையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கத் தொடங்கினார். மனதில் அதிகச் சமை இருக்கும்போது இவ்வாறு தனித்துச் சென்று ஜெபிப்பது அவர் பழக்கம்.

வெகுநேரம் சென்ற பிறகு அந்த இருட்டு வேளையில் மலையுச்சியிலிருந்து இறங்கி

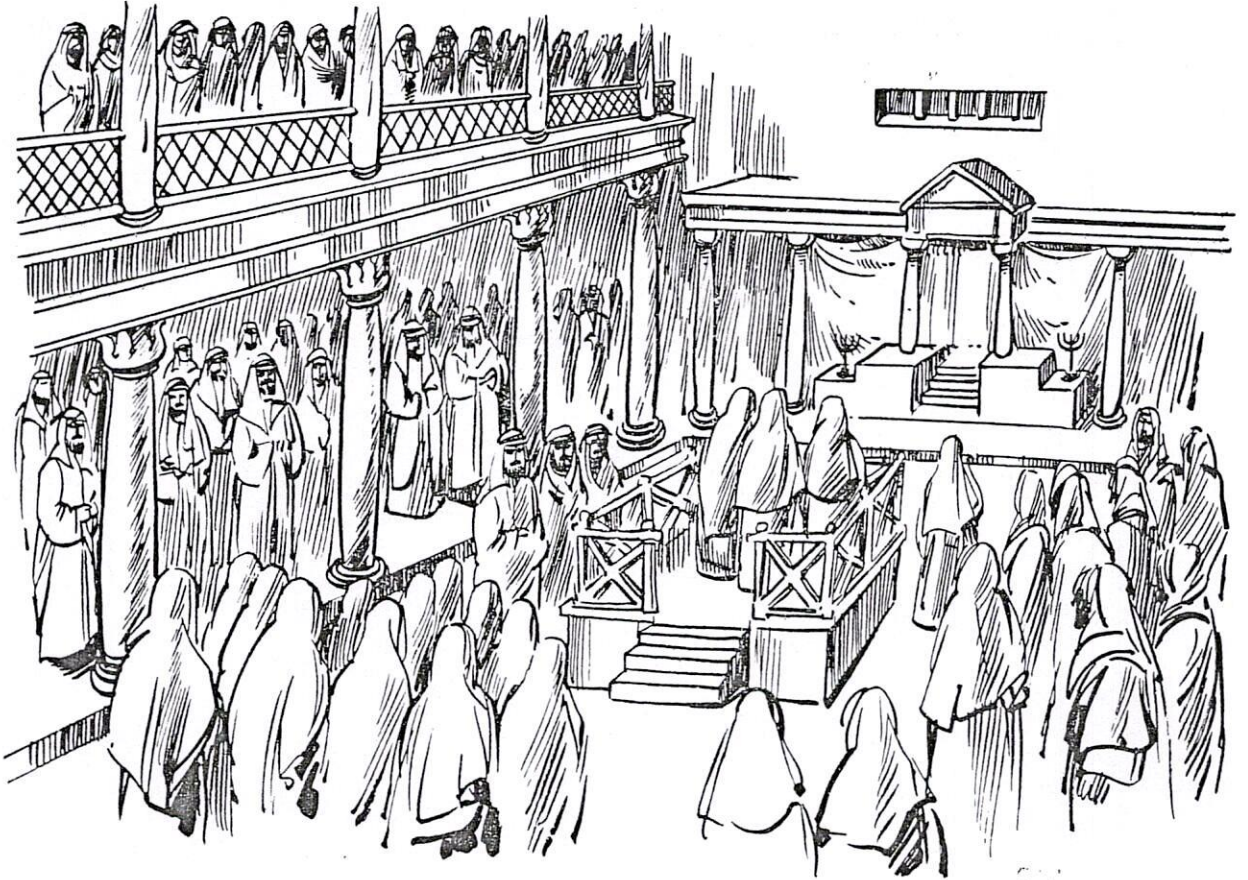
கப்பர்நசூம் சென்றார். கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கடலில் தமது சீடர்கள் புயலில் சிக்கிக் கரைசேர முடியாமல் தவிப்பதை அறிந்து, அவர்களுக்கு உதவ கடல்மேல் நடந்து சென்றார். கெனேசரேத்துச் சமவெளியில் உள்ள மகதாலாவின் துறைமுகத்தில் அவர்களைப் பத்திரமாகக் கொண்டுவந்த போது, 'இவர் கடவுளிடத்திலிருந்து வந்த தூயர்' என்று பேசி அவரைச் சீடர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், இவர்களும் தம்மை அரசனாக விரும்புகிறார்கள் என்ற விஷயம் இயேசுவுக்குத் தெரியும். செலோத்தர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சீமோனும் அப்படி நினைத்திருந்தான். யூதாசும் அதை விரும்பினான். அவர்கள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் அப்படி ஓர் ஆசை இருந்தது.

பரிசேயர் மீண்டும் வருகிறார்கள்

அதிகாலையில் மக்கள் அவரைக் காணாமல் தவித்தார்கள். சிலர் படகுகளில் ஏறி கப்பர்நசூமுக்கு வந்துவிட்டார்கள். இயேசு

ஜெப ஆலயத்தில் இருந்தார். அவர் பேசிய பேச்சுக்கு பரிசேயர்கள் மறுப்புத் தெரிவித்தார்கள். இவர்கள் தொல்லை கொடுக்கவும், தம்மைக் கொல்லவுமே திட்டமிட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அவருக்குத் தெரிய வந்தபோது, கூட்டத்துடன் கலந்தபடி கலிலேயாவைக் கடந்துபோனார்.

எருசலேமிலிருந்து வந்த பரிசேயர்களோ அவரை விடுவதாக இல்லை. இவர்களோடு சனகரீம் பேரவையால் அனுப்பப்பட்ட சில சதுசேயர்களும் இருந்தனர். இயேசுவின் புகழ் பெருகுவதைக் குறித்து ஓர் அச்சம் இச்சனகரீம் பேரவையினரைப் பிடித்திருந்தது. எனவே, இவர்கள் உரோம ஆட்சியாளரோடு தங்களுக்குள்ள நட்புறவு கெட்டுவிடாதபடி பார்த்துக்கொண்டார்கள். திருச்சட்டத் தொடர்பான காரியம் ஒன்றை இயேசுவின் சீடர்கள் மீறி நடப்பதைக் குறித்த ஒரு கேள்வியை, அந்த ஒற்றர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டனர். சீடர்கள் கை கழுவாமல் சாப்பிடுகிறார்களே என்று இவர்கள் குறைபட்டார்கள். இது ஒருவேளை நமக்கு அற்பமான காரிய

ஜெப ஆலயத்தின் உட்புறம்

மாகத் தோன்றலாம். சுகாதார முறைப்படி பார்த்தாலும், கைகளை நன்றாகக் கழுவி விட்டு உணவு உண்ணவேண்டும் என்று சொல்வது நல்லதுதான். ஆனால், பரிசேயர்கள், சீடர்களின் சுகாதாரத்தில் அக்கறைகாட்டவில்லை. திருச்சட்டத்திலும் அது உடனே சேர்க்கப்பட்டிருந்த சின்னச் சின்ன சமயச் சடங்குகளிலும் அவர்கள் அக்கறைகாட்டினார்கள். கைகளைக் கழுவும் சடங்கானது புற இனத்தவரோடு தெருக்களிலும், சந்தைகளிலும் பழகிய பிறகு, தாங்கள் 'சுத்தமாயிருக்கிறோம்' என்று காட்டிக்கொள்வதற்காக யூதர்கள் செய்யும் ஒரு காரியம். மிக முக்கியமான சமயங்களில் முழங்கைவரை கழுவவேண்டும் என்பார்கள்; மற்ற சமயங்களில் மணிக்கட்டுவரை கழுவினால் போதும். எனவே, கை கழுவாமலிருப்பது சமயக் கட்டுப்பாட்டை மீறும் ஒரு குற்றமாகும். அற்ப விஷயத்தில் அக்கறைகாட்டும் இந்த மாய்மாலத்தை இயேசு வன்மையாய்க் கண்டித்துப் பேசி, மற்ற முக்கிய விஷயங்களிலும் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவது நல்லது என்றார் (ஏசா. 29:13-15, புத்தகம் 2).

தம்முடைய சீடர்களிடம் பரிசேயரைப் பற்றி ஓர் அழகான வருணனை கொடுத்தார் இயேசு. பரிசேயர், குருடருக்குப் பாதை காட்டும் குருடர்கள்; இருவரும் குழியில் விழுவது திண்ணம் என்றார். பரிசேயர்களுக்கு கோபம் வந்ததில் ஆச்சரியமில்லைதான். வாயின் வழியாக உள்ளே செல்லும் பொருளினால் எந்த ஆபத்தும் விளைந்துவிடாது; உள்ளத்திலிருந்து தோன்றி வெளிவருபவையே தீங்கை விளைவிக்கும் என்றார். பவுலடியாரும் கிட்டத்தட்ட இக்கருத்தையே சொல்லுகிறார். 'மனிதனைக் கெடுப்பது அவன் உள்ளமே.' மெய்தான். தீய எண்ணங்களே ஒரு மனிதனை அழிக்கும். கை கழுவாமல் சாப்பிடுவதால் ஒன்றும் குடிமுழுக்கிப் போய் விடாது.

இச்சம்பவத்தின்மூலம், மோசேயின் திருச் சட்டத்துக்கு தம்முடைய போதனை கட்டுப் பட்டதல்ல என்று இயேசு தெளிவுபடுத்தி விட்டார். சடங்குகளிலும் அவற்றை ஆசரிப்பதிலும் அவர் அக்கறைகாட்டவில்லை. தம்மைப் பின்பற்றும் மக்கள் தூய வாழ்வு நடத்தவேண்டும் என்பதே அவர் விருப்பம்.

சற்று ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டார்

ஏரோது அந்திப்பாவின் ஒற்றர்கள், இயேசு வுக்குப் பின்செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கை பற்றி, அவனுக்கு நிச்சயம் அறிவித்திருப்

பார்கள். எனவே, இயேசு அவன் கண்ணில் படாமல் சற்று தொலைவில் சென்றுவிட எண்ணி, வட மேற்காகப் புறப்பட்டார். இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார். மக்கள் கூட்டமாக இருக்கும் நேரத்தில் இதை அவரால் செய்யமுடியாது. எனவே, சுமார் அறுபது கி.மீ. தொலைவு கற்பாறையான இடங்களைக் கால் நடையாய்க் கடந்து, கடல் மட்டத்திற்குக் கீழ் சுமார் 200 மீட்டர் உயரத்தில் தொடங்கி கடல் மட்டத்திற்கு மேல் சுமார் 600 மீட்டர் உயரம் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கிருந்து புறப்பட்டு அடுத்த பக்கத்தில் இறங்கி, தீரு, சீதோன் பட்டினப் பகுதிகளில் வாழ்ந்துவந்த மக்களிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். சாலொமோனுக்குமுன் உள்ள காலத்தில் தீருவும் சீதோனும் வணிகச் சிறப்புவாய்ந்த பெரிய நகரங்களாக இருந்தன. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் இந்நகர மக்கள், மத்தியதரைக் கடல் வழியாகச் செல்லும் கப்பல்களில் சரக்கேற்றி, வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று, நல்ல வாணிபம் செய்து வந்தார்கள். சாயமேற்றிய பட்டாடைகளுக்குப் பண்டமாற்றாக இங்கி லாந்து நாட்டிலிருந்து, அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தகரத்தைக் கொண்டுவந்தனர். கிரேக்க நாடு, இத்தாலி, ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று செப்புத் தாம்பாளங்களும், பாத்திரங்களும் வாங்கி வந்தனர். தெற்கே எகிப்திற்குச் சென்று 'பாப்பைரஸ்' தாள்களை வாங்கிவந்தனர். உள் நாட்டில், ஒட்டகங்களில் சுமை ஏற்றி கப்பர்நசும், தமஸ்கு, எருசலேம் வழியாகப் பல இடங்களுக்குச் சரக்குகளை அனுப்பி வந்தனர் (மா. 3:8; லூ. 6:17).

அமைதியான ஓரிடம் சென்று சற்று ஓய்வெடுக்க விரும்பினார் இயேசு. ஆனால், அவர் எங்கு வந்தாலும் அந்தச் செய்தி எல்லோருக்கும் எட்டிவிடும்; சீரோபேனிக்கியத் தாய் ஒருத்தி இயேசுவிடம் வந்தாள். பொல்லாத ஆவி பிடித்திருந்த தன் மகனைக் குணமாக்கித் தரும்படி கெஞ்சினாள். ஒருவேளை அது வலிப்பு நோயாக இருந்திருக்கலாம். இந்தத் தாய் ஒரு யூதப் பெண் அல்ல. ஆனால், இயேசுவிடம் அதிகமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தாள். இவளுக்கு உதவிசெய்தால் பிறகு கூட்டத்தைச் சமாளிக்க வேண்டியதாகி விடும்; ஓய்வு எடுக்கமுடியாது. ஆனாலும், இயேசு மகிழ்ச்சியோடு உதவ முன்வந்தார். அவருடைய பேச்சு சற்றுக் கடுமையாய் இருந்தாலும் அதில் கலந்திருந்த நகைச்சுவையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர் நாய்க்குட்டிகள்பற்றிப் பேசினார். அலைந்து திரிகின்ற நாய்களைப்பற்றி அவர் பேசவில்லை. இந்த அம்மாள்

புத்திசாலி. உடனே பதில் கூறினான். பிள்ளைகள் சிந்தும் எச்சில் உணவை நாய்க்குட்டிகள் தின்னலாமே என்று கேட்டான். இயேசுவால் மறுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. அவ்வளவு நிறைவான விசுவாசத்தை அவளிடம் கண்டார் அவர். இவர் கலிலேயர். அவள் பேனிக்கேயாள். இருவருக்கும் பொது மொழியான கிரேக்க மொழியில் உரையாடினர்.

பகை உயிர்பெறுகிறது

மா. 7:31இல் சொல்லப்பட்டிருப்பது போல், இயேசு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, கடற்கரை வழியாக முப்பது கிலோ மீட்டர் நடந்து சீதோனுக்கு வந்தார். சிறப்பான கண்ணாடி தயாரிப்புக்குப் பேர்பெற்ற இடம் சீதோன் நகர். மலைகள் நிறைந்த பகுதியைக் கடந்து, தெக்கப்போலிக்கு வந்தார். மீண்டும் கலிலேயாக் கடலோரம் வந்து, மலைகளில் ஏறிச் சென்றார். இது மிக நீண்ட பயணம். சாதாரணமாக ஒருவன் நடந்துசென்றால், பயணம் முடிய சில மாதங்கள் பிடிக்கும். பெத்சாயிதாவுக்குப் போக ஒரு குறுக்குப் பாதை உண்டு என்று (அரமியச் சொற்றொடரைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்தால்) தெரியவருகிறது. தெக்கப்போலிக்கு அருகில், கலிலேயா ஏரிக்கரையில், செவிடும் ஊமையுமாயிருந்த ஒரு மனிதனை இயேசு சுகப்படுத்தினார். அவன் காதுகளில் தம் கைகளை வைத்து, நாவில் உமிழ்ந்து, 'எப்பத்தா' என்றார். அரமிய மொழியில் 'திறக்கப்படு' என்று அதற்குப் பொருள். உமிழ்நீரில் குணமாக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்ற உண்மையை அக்கால மக்கள் அறிந்திருந்தனர்.

இன்னும் பல நோயாளிகளையும், குருடர்களையும், முடவர்களையும் இயேசுவிடம் கொண்டுவந்தார்கள். அனைவரையும் அவர் சுகப்படுத்தி அனுப்பினார். இதைப் பார்த்த மக்கள் வியப்புற்றார்கள். இப்பொழுது ஏழு அப்பங்களையும் சில மீன்களையும் வைத்து நாலாயிரம் மக்களுக்கு இயேசு உணவளித்த நிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகிறது. இங்குச் சொல்லப்பட்ட கூடைகள் பெரியவை. வட்ட வடிவத்தில் முடையப்பட்ட பெரிய கூடைகள் அவை.

சாப்பாடு முடிந்த பிறகு இயேசு கலிலேயா ஏரியைக் கடந்துசென்றார். மாற்கின் கருத்துப்படி அவர் தல்மனூத்தாவிற்குள் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், மகதாலாவுக்குச் சென்றதாக மத்தேயு எழுதுகிறார். இவ்வுட்கள் எங்கே இருந்தன என்று தெரியவில்லை. ஆனால், இவை மேற்கு கரையோரத்திலுள்ள இடங்கள். இங்கு பரிசேயர்களும், சதுசேயர்களும் அவரைக் கேள்வி கேட்டு

மடக்கக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர் என்று மட்டும் நமக்குத் தெரியவருகிறது. இயேசு எதை உரிமை பாராட்டிப் பேசினாலும் அவர்கள் உடனே அதற்கு அடையாளம் என்ன என்று கேட்பார்கள். இயேசுவின் அடியார் ஒருவர் கூறுவதுபோல் 'அவர் சூரியனை நிறுத்திக் காண்பிக்கவேண்டும்; சந்திரனில் ஆட்சி புரியவேண்டும் அல்லது இடிமுழக்கம் உண்டாக்கவேண்டும்'. இப்படி அடையாளம் கேட்பார்கள். அவர் கொடுத்த ஒரே 'அடையாளம்', மக்கள் உள்ளங்களில் ஏற்பட்ட மனமாற்றமே. படகு கிழக்கு முகமாய்த் திரும்பிக்கொண்டிருந்தபோது பரிசேயர், சதுசேயர், ஏரோதியர்களின் புளித்த மாவைக் குறித்து சீடர்களுக்கு அவர் எச்சரிக்கத் தொடங்கினார். அவர் அப்பத்திற்கான மாவைக் குறித்துப் பேசவில்லை. வேத அறிஞர்கள் எழுதும் கடினமான கொடிய விதிகளைக் குறித்தும், ஏரோதின் உலகியல் ஆசைகளைக் குறித்தும் இப்படி அவர் பேசினார்.

பெத்சாயிதாவில் அவர் ஒரு குருடனுக்குப் பார்வை அளித்தார். அவனை ஒரு தனி இடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று அவன் கண்களில் உமிழ்ந்தார். அவன் மனிதர்களை நடக்கும் மரங்களாகக் கண்டான். இது அவனுடைய முதற்பார்வையின் வடிவக் காட்சி. ஒருவேளை, விறகுக்காக மக்கள் தலையில் முட்கவைகளைச் சுமந்துசென்றதை அவன் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கலாம். இப்படிச் சுமை தூக்கிச்செல்லும் மனிதர்கள் அவன் கண்களுக்கு மரங்களைப்போல் தெரிந்தார்களோ என்னவோ?

* * *

விளக்கப் பயிற்சி

1. இயேசு உங்களிலிருவரைச் சீடர்களாகத் திருப்பணி செய்ய அனுப்புகிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் புறப்பட்டுச் செல்லுமுன் உரையாடுவதை நடித்துக்காட்டுங்கள்.
2. திருமுழுக்கன் யோவானுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதுங்கள்.
3. ஏரோதுக்கும் ஏரோதியாருக்கும் இடையே நடக்கும் ஓர் உரையாடலைத் தயாரியுங்கள்.
4. ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளிக்கக் காரணமாயிருந்த சிறுவன் என்று கற்பனை செய்துகொண்டு, உங்கள் பெற்றோருக்கு அந்த நிகழ்ச்சியை விவரியுங்கள்.
5. 'நமக்குக் கண்களை அருளிய கடவுளுக்கு நன்றிசெலுத்துவோம்' என்ற பொருளில் காலை ஆராதனை முறை ஒன்று தயார் செய்யுங்கள்.

6. நீங்கள் செலோத்தர்கள். அருகிலுள்ள ஒரு குகையில் கூட்டம் போட்டு இயேசுவை அரசனாக்கத் திட்டமிடுகிறீர்கள்—இதைச் செய்துபாருங்கள்.

7. (அ) சாப்பிடுமுன் கை கழுவுவதில், பரிசேயர்கள் அவ்வளவு குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தக் காரணம் என்ன? (ஆ) பரிசேயருக்கும் சதுசேயருக்கும் அடையாளம் தர இயேசு ஏன் மறுத்து விட்டார்?

8. சீரோபேனிக்கியா அம்மாவோடு இயேசு உரையாடிய காட்சியை உங்கள் சொந்த நடையில் எழுதுங்கள் பார்க்கலாம்.

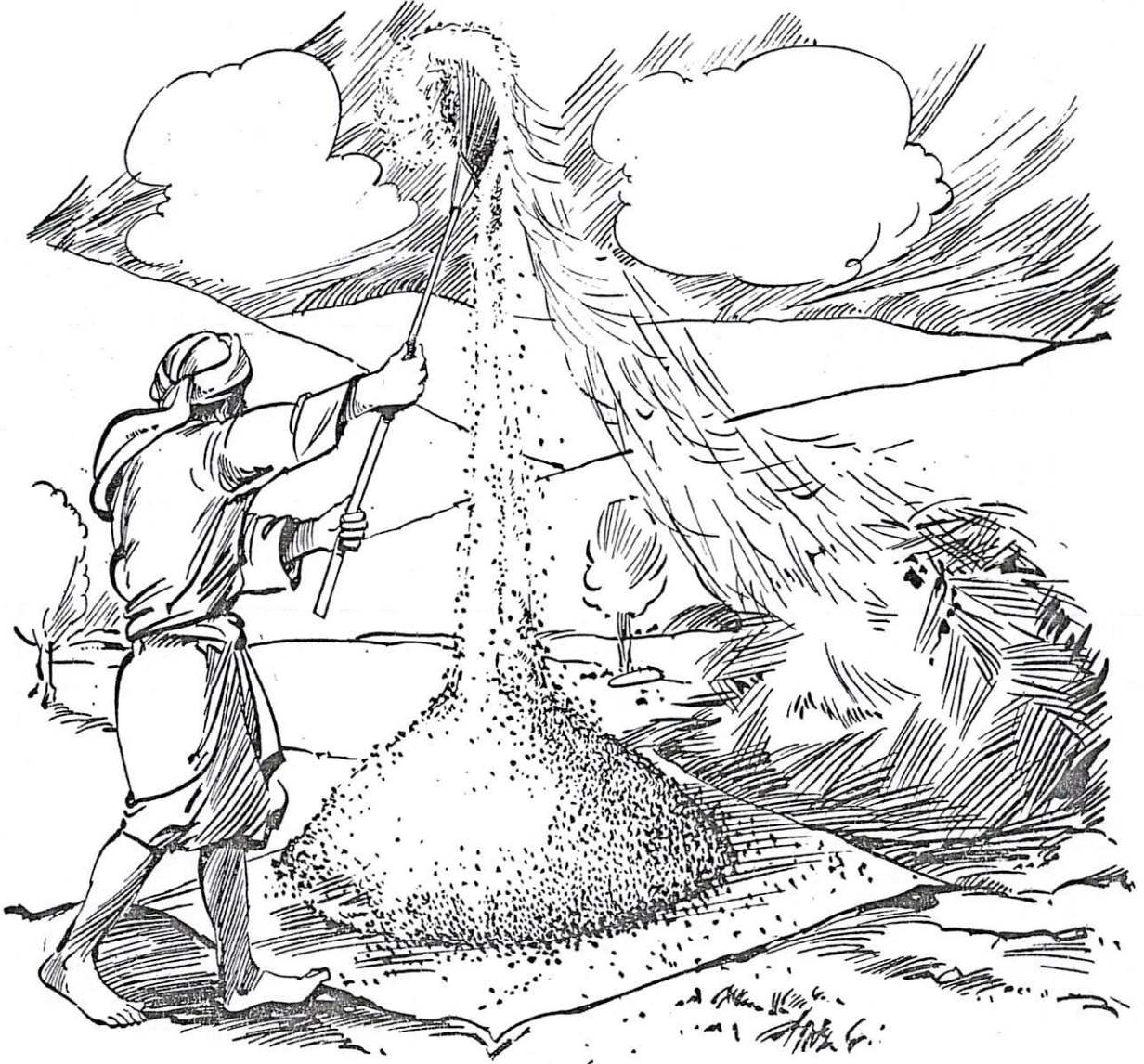
அல்லது

வீடு சென்றவுடன் அந்த அம்மாள் நடந்த வற்றைத் தன் கணவனிடம் கூறும் வகையில் சொல்லுங்கள்.

9. மா. 8:34ஆ-36. இப்பகுதியை மனப் பாடம் செய்க.

10. பேனிக்கேயக் கப்பலைப்போல் பொம்மைக் கப்பல் ஒன்று தயார் செய்யுங்கள் அல்லது அதைப் படம் வரையுங்கள்.

11. ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவு கிடைத்த அற்புத நிகழ்ச்சியை வானொலி நாடகமாகத் தயார் செய்யுங்கள்.

களத்தில் தானியம் தூற்றல்

நல்லதொரு அறிக்கை: நனி சிறந்த உருமாற்றம் : நாளும் வளர்ந்த பகை

(மா. 8:27-38; 9:2-42; மத். 17:1-23; லூ. 9:18-48; 10:38-42; யோ. 7:3-52)

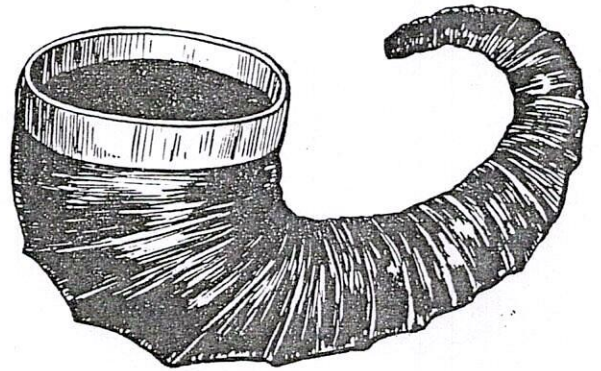
பேதுருவின் அறிக்கை

பெத்சாயிதாவை விட்டு எர்மோன் மலையின் அடிவாரத்திற்கு இயேசு வந்தார். சீடர்களை அழைத்துக்கொண்டு அமைதியை நாடி ஒரு தனிமையான இடத்தை அடைந்தார். தம்முடைய சீடர்கள் எவ்வளவு பயிற்சி பெற்றுள்ளார்கள் என்பதை அறிய அவர் விரும்பினார். மலையின் உச்சிக்கு ஏறி அங்குள்ள ஒரு குகையண்டை அவர்கள் வந்தார்கள். கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் முன்னூறு மீட்டர் உயரத்தில் இக்குகையுள்ளது. கலிலேயாக் கடலிலிருந்து இதன் உயரம் ஐநூற்று ஐம்பது மீட்டர். யோர்தானின் ஊற்றுக் கண்கள் இருக்கும் இடம் இது. இதன் பின்னாக பனிமூடிய எர்மோன் மலை சுமார் 2700 மீட்டர் உயரத்தில் மிகவும் கம்பீரமாக நிற்கிறது. இங்கு புற இனத்தவரின் பட்டணமான செசரியா பிலிப்பி இருக்கிறது. இங்குதான் அகுஸ்து பேரரசனின் பெயர் விளங்க பெரிய ஏரோது வெள்ளைப் பளிங்குக் கல்லால் ஒரு கோயில் கட்டினான். அவன் மகன் பிலிப்பு, அப்பட்டணத்தை விரிவுபடுத்தி அதற்கு செசரியா பிலிப்பி என்ற பெயரைச் சூட்டினான். கடற்கரைப் பட்டினமான செசரியாவேறு, இந்த செசரியா பட்டணம் வேறு. எனவேதான் இதற்கு செசரியா பிலிப்பி என்று பெயரிட்டான். கலிலேயாவுக்கு வடக்கே உள்ள பீடபூமியில் கட்டப்பட்ட பட்டணம் இது. யோர்தான் உற்பத்தியாகும் குகைக்கு அருகாமையில், ஏரோது பான் (Pan) என்ற கிரேக்க தெய்வத்துக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டியிருந்தான். ஏரோது யாவேயை வணங்கிவந்தான்; ஆனால், இந்தப் பாணையும் கும்பிட்டுக்கொள்வான். இந்நாளில் இப் பட்டணம் மொட்டைத் தூண்கள் நிரம்பிய பாழிடமாகக் கிடக்கிறது. இன்று சில அராபியர்கள் இதில் மண் குடிசைகள் அமைத்து வாழ்கிறார்கள்.

சீடர்கள் தம்மிடம் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள் என்று சோதித்தறிய

எண்ணினார் இயேசு. 'நான் யார் என்று உங்களால் சொல்லக்கூடுமோ?' என்றொரு கேள்வியைக் கேட்டார். பேதுரு துடுதுடுப் பாக ஏதோ கூறத் தொடங்கினான். 'நீர் உயிருள்ள கடவுளின் ஒரே மகனான கிறிஸ்து' என்றான். இப்படி மற்றச் சீடர்களும் மனதில் சிந்தித்திருக்கலாம். ஆனால், பேதுருவின் கூற்றை 'நல்லதொரு அறிக்கை' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறோம். இயேசு அவனைக் 'கேபா' என்றழைத்தபோது அச்சொல்லின் பொருளை வைத்தே அங்ஙனம் அழைத்தார். அரமிய மொழியில் பேதுரு என்பதற்கும் கல் என்பதற்கும் 'கேபா' என்ற ஒரே சொல் தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது (1 கொ. 3:11; 1 பே. 2:4-8; எபே. 2:20; வெளி. 21:14).

கிறிஸ்து என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு எபிரேய மொழியில் 'மேசியா' என்று பொருள். 'அபிஷேகம் பெற்றவர்' அல்லது திருத்தைலமுழுக்குப் பெற்றவர் என்பது இதன் அர்த்தம். இத்தகைய மிக உயர்ந்த பட்டத்தை இயேசுவுக்கு அளித்துவிட்டான் பேதுரு. ஒருவேளை அவன் ஜெப ஆலயத்தில் கேட்ட வேதப் பகுதிகளிலிருந்து இப்படிப் பேசக்கற்றுக்கொண்டிருந்தானே என்னவோ. சங். 2; ஏசா. 9:11 ஆகிய இடங்களில்

தைலக் கொம்பு, தைல முழுக்காட்டில் பயன்படுவது

மேசியா

‘மேசியா’ என்ற சொல்லின் எபிரேய எழுத்து வடிவம்

மோசே, தாவீது மற்றும் தீர்க்கர்களைவிட மேசியா உயர்ந்தவர் என்று படிக்கிறோம். கடவுளின் பிரதிநிதியாக அவர் இவ்வுலகுக்கு வந்தார். இயேசுவுக்கு ‘தாம் யார்’ என்ற உண்மை நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், அவர் யார் என்று சீடர்கள் தெரிந்துவைத்திருப்பதில் சிறப்பு இருக்கிறது அல்லவா? மற்றவர்கள் தம்மை மேசியா என்று சொல்லவேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில், மக்கள் மேசியா என்பதற்கு யூதர்களின் தலைவனாக இருந்து உரோம அரசுக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஒருவன் என்று பொதுவாகப் பொருள்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டனர். அவர் தம்மை ‘மனிதகுமாரன்’ (தானி. 7:13) என்றும், கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு புது மானிட சமுதாயத்தின் தலைவர் எனவும் பேசிவந்தார். தம்மைத் தலைவராக நம்பி ஏற்றுக்கொண்ட யாவரும் ஒரே இனமாயிருக்கிறார்கள் என்று அவர் பேச இதுதான் காரணம்போலும். இந்த ஒற்றுமையைச் சாவாஸ்கூட அழிக்க முடியாது; ஏனெனில், அவர் சாவை வென்று உயிர்பெற்று எழ இருக்கிறார்.

தாம் யார் என்ற உண்மையை அவர்கள் சிலகாலம் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது என்று அவர் விரும்பினார். புரட்சித் தலைவர் என்று பெயரெடுக்க அவர் விரும்பவில்லை. அவர்கள் எருசலேமுக்குப் போக இருக்கிறார்கள். யூதர்கள் அவரை வேண்டாமென்று வெறுக்கப்போகிறார்கள். அவரைக் கொல்லப்போகிறார்கள். திருப்பணியாற்றிய காலமெல்லாம் ஓர் உண்மையை அவர் அறிந்து வைத்திருந்தார். மக்களை அன்பினால் வெல்லும் முயற்சி இறுதியில் சிலுவையில் தான் தம்மைக் கொண்டுசேர்க்கும் (மா. 8:34—9:1). ஆனாலும் கொடுமையைச் சகித்து, மக்களைத் தம்மிடம் இழுத்துக் கொள்ள நினைத்தார் (யோ. 12:32). இங்கு அவரைத் துன்புறும் ஒரு தொண்டனாக நாம் காண்கிறோம் (புத்தகம் 2, இரண்டாவது ஏசாயா). ஏசா. 42:1—4; 49:1—6; 50:4—9; 52:12 ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள பாடல்கள்,

கடவுளின் உண்மைத் தொண்டனும் வருபவன் மற்றவர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறவன் என்ற கருத்தில் அமைந்த பாடல்கள் ஆகும். அந்தத் தொண்டர் இயேசுவே.

உரோமர்கள் தங்கள் வழக்கப்படி அவரைச் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லுவார்கள். மூன்று நாட்கழித்து மீண்டும் அவர் உயிர்பெற்று எழுவார் என்ற விஷயத்தை அவர்களிடம் சொன்னபோது, பேதுருவுக்குப் பெருங்கவலை பிறந்துவிட்டது. இப்படி எதுவும் நடக்கக்கூடாது என்றான். இப்போது அவனைக் கண்டித்துப் பேசினார் இயேசு (மத். 16:23). பேதுருவின் மூலமாகச் சாத்தான் தம்மைச் சோதிப்பதாக எண்ணினார். பெரிய ‘கல்’ என்று பெயர் பெற்ற பேதுரு, தடுமாறி விழ ஏதுவான ஒரு சிறிய கல்லாகி விட்டான்.

ΧΡΙΣΤΟΣ

‘கிறிஸ்து’ (மேசியாவுக்கான கிரேக்கச் சொல்)

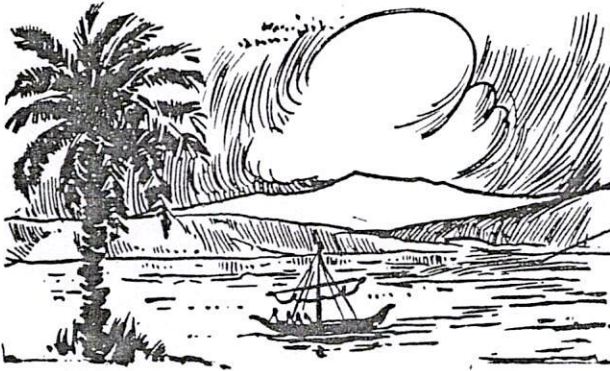
இயேசுவோடு கூட இனி வழிநடப்பது என்றால் யாவற்றையும் துறக்கவும் சிலுவையைச் சுமக்கவும் அவர்கள் தயாராக வேண்டும். அந்தச் சிலுவையில் அறையப்படும் நிலையும் வரலாம். இப்போது இயேசுவின் கவனமெல்லாம் சீடர்கள்மேல் இருந்தது. அவர் விட்டுச்செல்லும் பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றப்போகிறவர்கள் இவர்கள் தானே.

உருமாற்றம் அடைதல்

ஒரு வாரம் கடந்தது. வழக்கம்போல் ஒருநாள் அவர்கள் தனிமையாக இருக்க ஓர் அமைதியான இடம் நாடிச்சென்றார்கள். ஒரு மாலைவேளையில் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு இயேசு ஜெபம்பண்ணுவதற்கு எர்மோன் மலையின் அடிவாரக் குன்றுகளுக்கு ஏறிச் சென்றார். இளவேனிற்காலம் அது. இதமாக வெய்யில் காய்ந்துகொண்டிருந்தது. லீலி மலர்கள் அழகைப் பரப்பிக்கொண்டிருந்தன. பறவைகள் பாடி மகிழ்ந்தன. ஆட்டுக்குட்டிகளின் ‘மே’ சத்தம் வேறு கேட்டது. கொக்குகள் ஒலியெழுப்பியபடி

பறந்து சென்றன. பள்ளத்தாக்கில் உள்ள வயல்களும் திராட்சைத் தோட்டங்களும் ஒலிவத் தோப்புகளும் பச்சைப்பச்சேரென்றிருந்தன. மேய்ச்சல் நிலங்களைக் கடந்து பாறையான இடங்களுக்கு வந்தார்கள். அங்கே தங்கிச் சற்று இளைப்பாறியபோது சீடர்கள் நன்றாகத் தூங்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் எழுந்து பார்த்தபோது தங்கள் குருவின் முகம் ஒளிமயமாயிருந்ததைக் கண்டனர். அவரோடு இஸ்ரவேலரை நடத்திச்சென்ற மோசே காணப்பட்டான். இஸ்ரவேலுக்கு உயிர்மீட்சி கொடுத்தவனும், தன் சீடன் எலிசாவின் கண்ணெதிரே சுழல் காற்றில் அக்கினி ரதத்தில் ஏறிச்சென்றுவிட்டவனுமான, எலியாவும் அவரோடிருந்தான்.

இவர்கள் மூவரும் கூடி எருசலேமில் இயேசுவுக்கு நிகழவிருக்கிற சம்பவங்களைக் குறித்துப் பேசி முடித்தார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மூன்று சீடர்களும் பயத்தால் நடுங்கிப்போனார்கள். இப்போது பேதுரு முந்திக்கொண்டு பேசினான். மரக்கிளைகளால் பந்தல்களை உண்டாக்கிக்கொள்ள அவன் யோசனை கூறினான். ஒளிச் சுடராயிருந்த மேகத்திலிருந்து கடவுளின் குரல் ஒலித்தது. அதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். முகங்குப்புற விழுந்தார்கள். அவ்வளவு பயம் அவர்களை ஆட்கொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்தில் இக்காட்சி மறைந்தது. இயேசு அவர்கள் பயத்தைத் தெளிவித்து, அவர்களை எழுப்பினார். அவர் இப்போது தனிமையாக இருக்கக் கண்டார்கள். தம்முடைய உயிரோடேழுதல் நடைபெறும் காலம் வரைக்கும் இக்காட்சிபற்றி எவருக்கும் சொல்லக் கூடாது என்று அவர்களிடம் வாக்கு வாங்கிக் கொண்டார். அதன் பொருளை அப்போதும் அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை.

கலிலேயாக் கடல், தொலைவில்
தெரிவது பனிபடர்ந்த எர்மோன் மலை

இந்த அருமையான அனுபவத்திற்கு மாறாக் உள்ள ஒரு நிகழ்ச்சியை விடியற்காலையில் மலையடிவாரம் வந்துசேர்ந்தபோது அவர்கள் கண்டார்கள். வலிப்பினால் அவதிப்படும் குழந்தை ஒன்றைக் குணமாக்க முடியாமல் மற்றச் சீடர்கள் திகைத்துக்கொண்டிருந்தனர். குழந்தை பொல்லாத ஆவியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இன்னும் அவர்களிடம் சரியான விசுவாசம் இல்லை என்பதை அறியவந்தபோது அவர் மனம் வருந்தினார்.

இயேசு எவ்வளவோ முயன்று பார்த்து விட்டார்; மக்கள் கூட்டம் அவரை விட்ட பாடில்லே. அவர் வந்துவிட்டார் என்ற செய்தி கிடைத்தவுடன் இப்படிச் கூட்டம் வந்துவிடுகிறது. எனவே, அவர் கலிலேயாவுக்குச் சென்றுவிட எண்ணி, கப்பர்நகூமுக்குப் பயணமானார். அங்கே வந்தபோது ஒரு மேலான உண்மையைச் சீடர்களுக்குப் போதித்தார். சிறு குழந்தையைப்போல் கடவுளின் அரகை ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் கடவுளின் இராச்சியத்திற்குள் நுழைய முடியாது என்றார் (மா. 9:33-37).

எருசலேமுக்குப் போகிறார்

இலையுதிர் காலம் வரவும் யூதர்களின் கூடாரப் பண்டிகை வந்துவிட்டது. இதை அறுப்பின் பண்டிகை என்றும் மக்கள் வழங்கி வந்தார்கள் (புத்தகம் 1). கலிலேயா எங்கும் திராட்சைப் பழங்களைச் சேகரித்து ஆலையிலிட்டு மிதித்துப் பிழிந்து, ரசத்தை ஜாடிகளிலும் துருத்திகளிலும் அடைத்தார்கள். ஒலிவ மரத்தை அடித்து, ஒலிவப் பழங்களை ஆலையில் போட்டு அரைத்து, எண்ணெய் தயாரித்தார்கள். கூடாரப் பண்டிகை பத்து நாட்கள் நடந்தது. கடைசி நாளில் மக்கள் தேவாலயம் சென்று தாங்கள் செய்த குற்றங்களை இறைவனிடம் கூறி மனம் வருந்துவதுண்டு. வெள்ளை அங்கிகளைப் போட்டுக்கொண்டு வெண்புருக்களைப் பலியிடுவார்கள் (எண். 29:7-11; லேவி. 16:6-10). இந்த ஒருநாள் மட்டும் பிரதான ஆசாரியன் மா பரிசுத்த இடம் அல்லது அதி தூய இடம் எனப்படும் இடத்திற்குள் நுழைந்து யாவேயின் பெயரைச் சத்தமாகச் சொல்லுவான்.

இயேசுவின் தம்பியர்களும் அவரை மேசியா வாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்றார்கள். 'யூதேயாவுக்குச் சென்று யூதர்கள் அனைவரும் காணும்படியாக அற்புதங்களைச் செய்வது தானே' என்று கேலி பேசிவிட்டு முன்னதாகச்

இயேசுவின் காலத்தில் இருந்த திராட்சை ரசம் மிழியும் ஆலை

சென்றார்கள். ஆனால், அவருடைய வேலை இன்னும் வரவில்லை. வேலைவந்தபோது அவர் யாரும் போகாத சமாரியா வழியாக எருசலேம் சென்றார். சமாரியர்கள் அவரிடம் சுமுகமாக நடந்துகொள்ளவில்லை. எனவே, அவர் மீண்டும் யோர்தானைக் கடந்து வழக்கமான பாதையில் பெரேயா வழியாகச் சென்றார். கலிலேயாவுக்கும் சமாரியாவுக்கும் எல்லையாக நின்ற ஓர் ஊருக்குள் அவர் வந்தபோது, தொழுநோய் பிடித்தவர்கள் பத்துப்

பேரைக் குணமாக்கினார். இவர்களில் ஒருவன் மட்டுமே அவரிடம் வந்து நன்றி சொல்லிப் போனான்.

இங்குமங்குமாக அவர் பல இடங்களுக்குச் சென்றபோது அவரைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லி பலர் முன்வந்தார்கள். இறுதியாக சாக்குப்போக்குச் சொல்லி எல்லாரும் நழுவி விட்டனர். ஒருவன், 'என் தகப்பனை அடக்கம்பண்ணிவிட்டு வருகிறேன்' என்றான்.

உண்மை என்னவென்றால், அவன் தந்தை நல்ல உடல் நலத்தோடுதான் இருந்தார். அவன் சொன்னதின் பொருள், 'என் தந்தை இறந்தபிறகே உம் பின்னால் வருவதைப்பற்றி யோசித்துக்கூற என்னால் முடியும்' என்பதே. அவன் சாக்குப்போக்குச் சொல்லுகிறான் என்று இயேசு நன்கறிந்திருந்தார். எனவே தான், சற்று குடாகப் பதில் கொடுத்தார்.

பெத்தானியா ஊரில் இயேசு

கடைசியாக இயேசு பெத்தானியா ஊர் வந்து சேர்ந்தார். பெத்தானியா என்றால் 'பேரிச்சம்பழ வீடு' என்று பொருள். ஒலிவ மலையின் அடிவாரத்தில் கிழக்கே உள்ள ஊர் இது. பெத்தானியா ஒரு பச்சைக் கடல் போல் காட்சியளிக்கிறது. ஆன்மிகப் பயணிகள் தாங்கள் தங்குவதற்கான மறைவுகளை மரக்கிளைகளை வெட்டி அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். இங்கு மார்த்தாள் தனது வீட்டில் இயேசுவை வரவேற்றாள். இவள் வீட்டுக் காரியங்களில் மிகவும் கவலை கொள்பவள். மரியாளைப்பற்றிப் புகார் செய்தபோது, 'மார்த்தாளே, மார்த்தாளே' என்று இயேசு சற்றுக் கடிந்து பேசுகிறார். மரியாள் அமைதியே உருவானவள்; சிந்தனைக்கடுத்த செயல்களில் அதிகம் ஈடுபடுகிறவள்; மார்த்தாளுக்கு எதிரிடை. இயேசு அன்பு பாராட்டிய லாசரு இவர்களின் உடன்பிறந்தவன். அவனும் அங்கிருந்தான். இங்கு இன்று அராபியர் வாழுகிறார்கள். அவர்கள் இதற்கு 'எல் அசாரியே' என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள். இப்பெயர் லாசரு என்ற சொல்லின் வேறு எழுத்துத் தொகுப்பாகும்.

எருசலேமில் இயேசு

கெதரோன் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து, எருசலேம் நோக்கி இயேசு நடந்தார். அங்கு தேவாலய மண்டபங்களில் நின்றுகொண்டு வெளிப்படையாகப் பேசி, போதனைகள் செய்தார். யூதர்கள் இவருடைய துணிச்சலான பேச்சைக் கேட்டு வாயடைத்துப் போனார்கள். அவர்கள் தம்மைப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டு இருப்பதைச் சொல்லி, அவர்களிடம் அதிகாரத்தோடு பேசினார். தம்முடைய எளிய பிறப்பைக் குறிப்பிட்டார். ஆனால், தாம் கடவுளிடமிருந்து வந்தவர் என்பதை உறுதியாகச் சொன்னார். ஓய்வு நாளில் அவர் செய்த அற்புதங்களை அவர்கள் குறை கூறியதை எல்லாம் அவர் கண்டித்துப் பேசினார். சனகரீம் சபையில் உள்ள பிரதான ஆசாரியர்களும் பரிசேயரும் இது இறை

பழிப்புக் குற்றம் என்றனர். சாதாரண மக்கள் இவரைப் பின்பற்றத் தொடங்குமுன் இதைத் தடுத்து நிறுத்தி விடவேண்டும் என்றார்கள்.

தேவாலய அலுவலர்களும் காவலர்களும் இயேசுவைக் கைதுசெய்ய மறுத்துவிட்டனர். அன்னாவுக்கும் காய்பாவுக்கும் கடுங்கோபம் வந்தது. ஆனால், மக்கள் புரட்சி செய்து விடுவார்கள் என அஞ்சினார்கள். தங்களுடைய பேரவையைச் சேர்ந்த ஒருவன் இயேசு வக்காக வக்காலத்து வாங்குவதை நினைத்த போது அவர்களுக்குப் பெருஞ் சங்கடமாய்ப் போய்விட்டது. அவர்கள் வெறுப்புக்காளாகும் அளவுக்கு அந்த வக்காலத்து வாங்கிய மனிதனின் பெயர், நிக்கொதேமு. இவனிடம் 'கலிலேயாவிலிருந்து தீர்க்கர்கள் எவரேனும் வருவதுண்டோ?' என்று அவர்கள் கேலி பேசுவது வழக்கம். கலிலேயாவில் வளர்ந்த போதிலும், தேவாலயத்திற்குப் பத்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள யூதேயாவைச் சேர்ந்த பெத்லெகேமில்தான் இயேசு பிறந்தார் என்ற உண்மையை எடுத்துச்சொல்ல அச்சமயத்தில் எவரும் அங்கு இல்லைபோலும். ஒருவேளை அநேகருக்குத் தெரியாத உண்மையாகவும் இது இருந்திருக்கலாம். இனி வருங்காலத்தில் என்ன செய்வது என்று அவர்கள் திட்டம் தீட்டினார்கள். இயேசுவின் பணி தொடராமல் தடுக்கவேண்டும். அதுவே இவர்கள் திட்டம்.

* * *

விளக்கப் பயிற்சி

1. 'மேசியா இரகசியம்'. என்பது என்ன? கீழ்க்கண்ட பகுதிகளைப் பயன்படுத்தி விடையைக் கண்டுபிடியுங்கள்: மா. 1:34,44; 5:43; 10:46-52; 11:1-10; 12:35-37.
2. செசரியா பிலிப்பிப் பட்டணத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பேதுரு மாற்கு விடம் கூறும் வகையில் கூறுங்கள்.
3. மேசியாவைப்பற்றி யூதர்கள் வைத்திருந்த கருத்துக்கும், இயேசு கொண்டிருந்த கருத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுங்கள்.
4. பேதுரு, யோவான், யூதாஸ், பிலிப்பு, செலோத்தன் சீமோன் என்ற சீடர்களில் எவரேனும் மூன்று அல்லது நான்கு பேர்களின் பாத்திரங்களை உங்கள் வகுப்பு மாணவர்கள் சிலர் நடிக்கட்டும்.

செசரியா பிலிப்பியில் தம்மை யாரென்று ஒருவரிடமும் அவர்கள் கூற வேண்டாம் என்ற இயேசுவின் கூற்றைப்பற்றி இவர்கள் விவாதிக்கட்டும்.

5. தொண்டனைப்பற்றிய பாடல்களில் ஒன்றை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.
6. உருமாற்றம் என்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சி பற்றிப் பேசுங்கள்.
7. கூடாரப் பண்டிகை என்றால் என்ன? (புத்தகம் 1 விடையளிக்க உதவும்.)
8. இயேசுவும் அவர் தம்பி யாக்கோபும் பேசுகிற காட்சியை நாடகமாக்குங்கள்; பிற்காலத்தில் யாக்கோபு அவருடைய சீடரானார். ஆனால், சீடராவதற்குமுன் நடந்த நிகழ்ச்சியாக இருக்கட்டும் உங்கள் தயாரிப்பு.
9. மார்த்தானையும் மரியானையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வேறுபாடுகளைக் கண்டுபிடியுங்கள்.
10. சனகரீம் பேரவையில் நடந்த கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சிகளை நாடகமாக்குங்கள்:

(அ) இயேசுவைப் பிடித்து வர, காவலர்களை பேரவையினர் அனுப்புகின்றனர்.

(ஆ) அவர்கள் திரும்பும்வரை காத்திருக்கின்றனர்.

(இ) காவலர்கள் திரும்பி வந்துவிட்டனர்.

11. நிக்கொதேழுவைக் கண்டு அவரோடு உரையாடுங்கள்.

12. இயேசுவைத் துணிவோடு பின்பற்றுவொட்டாமல் இன்று நம்மைத் தடுப்பவை எவை?

அல்லது

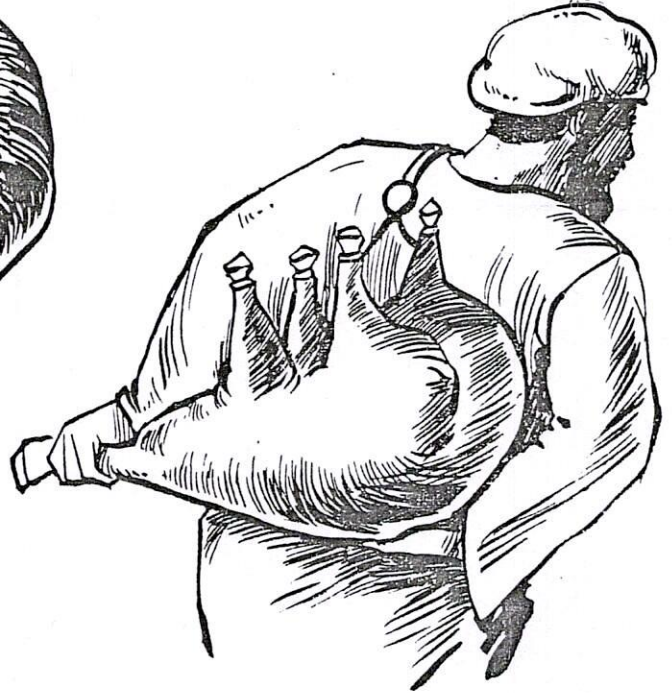
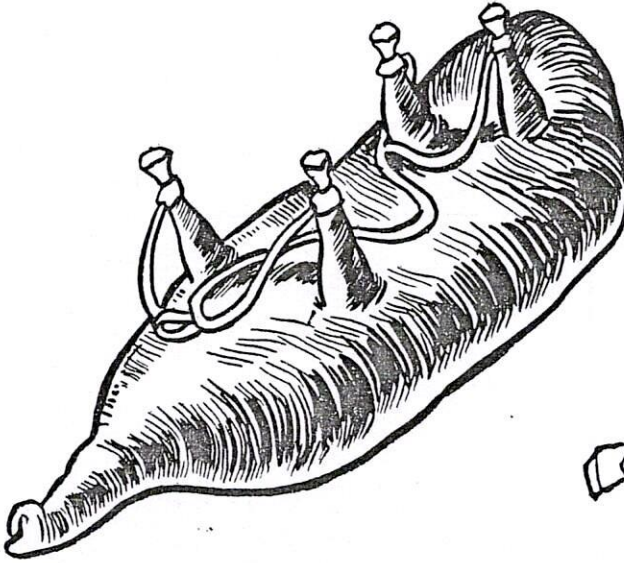
கீழ்க்கண்ட பகுதிகளைப் படித்துப் பாருங்கள். குழந்தைகளிடம் இயேசு நடந்து கொண்ட விதம்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? மா. 9:33-37; 10:13-16; மத். 18:1-6; 19:13-15; லூ. 9:46-48; 18:15-17.

*

*

*

*

தண்ணீர், திராட்சை ரசம் ஊற்றிவைக்கும் தோல் துருத்திகள்.

யூதேயாவில் அவருடைய பணி முடிகிறது

(யோ. 9; 10; லூ. 10:1-37; 11:1-13; 13:10-17; மா. 12:28-34; மத். 6:9-13)

தேவாலயத்தில் இயேசுவைச் சந்திக்க வந்திருந்த பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும் திருச்சட்டம்பற்றி அவரிடம் கேள்விகள் கேட்க முனைந்தார்கள். பாமர மக்கள் முன்பாக அவர் வாய்தவறி ஏதாவது சொல்லும் படி வைத்துவிட வேண்டும் என்று பேச்சுக் கொடுத்தார்கள். 'நீர் யார்?' என்று ஒரு வினா எழுப்பினார்கள். 'நான் கிறிஸ்து' என்று அவர் உறுதியாக பதில் சொன்னார் (யோ. 8:28). ஆபிரகாமைப்பற்றி ஒரு தர்க்கம் எழுந்தது. தர்க்க முடிவில் அங்குள்ள மக்களும் கூட அவரைக் கல்லால் அடிக்க முனைந்தனர். தம்மைக் கிறிஸ்து என்று இயேசு சொன்னவுடன் அவர்களுக்குப் பொறுக்கவில்லை.

குருடன் வருகிறார்

நோய்களும் துன்பங்களும் வருவதற்கு தீய ஆவிகளே காரணம் அல்லது அம்மனிதனே அவன் பெற்றோரோ செய்த வினைகள் காரணமாக இருக்கவேண்டும் என்று அந்நாட்களில் ஒரு நம்பிக்கை மக்களிடையே பலமாக இருந்து வந்தது. இந்த நம்பிக்கையைப் புறக்கணித்துத் தம்மிடம் வந்த ஒரு குருடனுக்குப் பார்வை கொடுத்தார் இயேசு. பரிசேயர் ஆத்திரம்கொண்டு அவன் பெற்றோரிடம் சண்டைபிடிக்கக் கிளம்பினார். இயேசு அவனுக்குப் பார்வையளித்த அந்த நாள் ஓர் ஓய்வுநாளாக இருந்தது. இதுதான் பரிசேயருடைய பார்வையில் பெரிய குற்றமாகத் தெரிந்தது. பரிசேயர்களைக் கண்டவுடன் அந்த மனிதனுடைய பெற்றோர் அரண்டு போனார்கள். ஜெப ஆலயத்தைவிட்டு தங்களைத் தள்ளிவிடுவார்களோ என அஞ்சினார்கள். தள்ளிவிட்டால் அவர்களோடு யாரும் உறவுகொள்ளமாட்டார்கள்! அவர்கள் இனி தொழில் செய்து பிழைக்க முடியாது. எத்தகைய உதவியும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. பார்வைபெற்ற தங்கள் மகனிடம் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். யோவான் இது குறித்து ஒரு படப்பிடிப்புபோல் நிகழ்ச்சி

களை நமக்குக்காட்டி, கடைசியாக, 'ஆண்டவரே, நான் விசுவாசிக்கிறேன்' என்று அம்மனிதன் சொல்வதாக முடிக்கிறான். அப்படிச் சொன்னால் ஜெப ஆலயத்திற்கு புறம்பாக்குவார்கள் என்று அம்மனிதனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், எதற்கும் துணிந்துவிட்டான் அவன்! அவமானமோ, இழப்போ, எதுவரினும் இயேசுவை அவன் ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறான்.

நல்ல ஆயன்

முதல் புத்தகத்தில் ஆயனைப்பற்றிய விவரங்களும், அவன் உடையைக் காட்டும் இன்னொரு படமும் இருப்பதைக் காணலாம். பலஸ்தீன எங்கும் ஆயர்களைக் காணமுடியும். ஆடுகளிடம் ஆயன் காட்டும் பரிவை எல்லோரும் அறிவர். இயேசு, தாம் ஒரு நல்ல ஆயன் என்று பேசுகிறார். ஆபத்து என்றவுடன் ஆடுகளை விட்டு ஓடிப்போகும் கூலியானைப் போன்றவரா அவர்? ஆடுகளைக் காப்பாற்றத் தயக்கம் கொடுக்கவும் தயங்கமாட்டார். இரவு நேரங்களில் ஆடுகள் கிடை வைத்திருக்கும் இடத்தின் வாசல் நடையில் அவற்றைக் காப்பதே அவர் வேலை. எனவேதான் அவர் 'நானே வாசல்' என்றார்.

இயேசுவைப்பற்றி மக்களிடம் கருத்து வேறுபாடு நிலவியது (யோ. 9:16,17; 10:19-21).

எழுபது பேரை அனுப்பினார்

கடவுளின் திருப்பணிக்கு ஆட்கள் நிறையத் தேவை என்பதை உணர்ந்தார் இயேசு. எழுபது பேரைத் தெரிந்தெடுத்து, இரண்டு இரண்டு பேராக அவர்களை வெளியூர்களுக்கு அனுப்பினார். பன்னிருவருக்கும் அவர் சொல்லியிருந்த அதே விஷயங்களை இவர்களுக்கும் சொல்லி அனுப்பிவைத்தார். வழிக்கு உணவோ, பணமோ, உடையோ எடுத்துச்

பலஸ்தீன ஆயன்

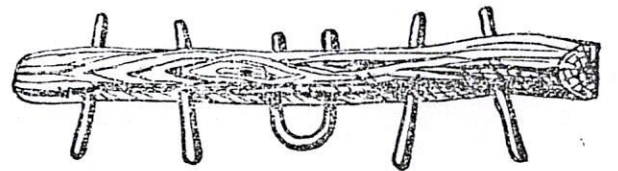
செல்லக்கூடாது. போகுமிடங்களில், கிடைக்கும் வசதிகளை மட்டுமே வைத்து இவர்கள் வாழவேண்டும். உடல்நலமற்றோரைக் குணமாக்குவதும் நற்செய்தியைக் கூறுவதுமே இவர்களின் முக்கிய வேலை. விரைவாகச் செயலாற்றவேண்டும். 'வழியில் எவருக்கும் வணக்கம்கூற,' எவரோடும் பேசி, பொழுதை வீணடிக்கக்கூடாது என்று அறிவுரை சொல்லி அனுப்பினார். கீழை நாட்டு மக்கள் சந்திப்புக்கும் பேச்சுக்கும் பேர்போனவர்கள். இதில் அவர்கள் பெரும்பொழுதைக் கழிப்பார்கள். பேச்சைக் குறைத்துக்கொண்டால் அது மரியாதைக் குறைவு! இந்தச் சங்கடத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமானால் சந்திக்காமல் நடந்து கொண்டேயிருப்பது தவிர வேறு வழியில்லை.

மிகவும் அவசியம் என்றால் மட்டுமே சிறிது உரையாடலாம் (புத்தகம் 1, அத்தியாயம் 3; புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 3).

பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் இவர்கள் திரும்பி வந்தார்கள். தங்கள் பணியின் வெற்றிகண்டு பூரித்துப் போனார்கள். கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினார் இயேசு. இப்போது மக்கள் வந்து தங்கள் துன்பங்களையும் சங்கடங்களையும் கூறலாம் என்று அழைப்பு விடுத்தார். தம்முடைய நுகம் இலகுவாயிருக்கும், தம்முடைய சமை இலேசானது என்றெல்லாம் எடுத்துக்கூறி விளக்கினார். இப்படி இயேசு சொன்னபோது அதன் பொருளை மக்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். இரண்டு எருதுகளை ஒன்றாகப்பூட்டி உழுவதற்கு நுகத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள். முரட்டு மரத்தில் செய்யப்பட்ட நன்கு இழைக்கப்படாத பாரமான நுகம் எருதின் கழுத்தைக் கீறிப் புண்ணாக்கிவிடும். 'இலகுவான' நுகம் என்பது நன்கு செதுக்கப்பட்டு, இழைக்கப்பட்டு, கழுத்துக்குப் பொருத்தமாக, மென்மையாக இருக்கும். தச்சப் பட்டறையில் எத்தனையோ அருமையான நுகங்களைச் செய்தவராயிற்றே இயேசு! முதுகு வளைய, பாரமான சுமைகளைக் கூலிகள் தூக்கிச்செல்வதை மக்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். பரிசேயர்களின் பாரமான சட்டங்களை யும் ஒழுங்குகளையுமே இங்குச் சமை என்று இயேசு குறிப்பிடுகிறார். அவை சாதாரண மக்களால் சுமக்கமுடியாத சட்டங்கள்.

நல்ல சமாரியன்

திருச்சட்டத்தில் மேதையாக விளங்கிய ஒருவன் இயேசுவிடம் வந்து ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான். இயேசு போதித்துவந்த, அந்த நிலைத்த பெருவாழ்வை அடையும் வழியென்ன என்று கேட்டான். அவன் சரியான விளக்கம் பெறும் நோக்கத்தோடு இதைக் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால், திருச்சட்டம் பற்றித் தர்க்கம்பண்ணத் தொடங்கினான். திருச்சட்டத்தையும், இரண்டாம் திருக்கட்டளையையும் நிலைநிறுத்த இயேசு எவ்வளவு பாடுபட்டார் என்பதை இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டும். சட்டவல்லுநனும், இயேசு பேசி

ஏர் நுகம்

யதைச் செவிமடுத்து நின்றவர்களும், வேதத்தின் சாரத்தைநன்கு உணர்ந்துகொள்ளும்படி செய்துவிட்டார் அவர். திருச்சட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள அறுநூற்றுப் பதிமூன்று துணைச் சட்டங்களையும் மிகவும் கவனமாகப் பின்பற்றி வந்தால்போதும் என்று அந்தச் சட்டவல்லுநன் நினைத்தான். பரிசேயர்களின் கூட்டமும் அப்படித்தான் நினைத்தது. இதைச் செய்தால் போதும், சமயத்தைச் சரியாகப் பின்பற்று கிறோம் என எண்ணினார்கள். ஆனால், இயேசு, 'கடவுளிடம் அன்பு பாராட்டவேண்டும், அடுத்து பிற மனிதர்களிடம் அன்பாயிருக்கவேண்டும் என்ற முக்கிய விஷயங்களுக்கு முதலிடம் கொடுங்கள்' என்றார். எவை எவைகளுக்கு அவர் முதலிடம் கொடுக்க எண்ணினார் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார் (உபா. 6:5; லேவி. 19:18). புதிய ஏற்பாட்டில் 'அன்பு' என்ற சொல் 'நன்மை செய்தல்' அல்லது 'பணிவிடை செய்தல்' என்ற பொருளில் வருகிறது (1 கொ. 13). பரிசேயர்கள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கவே இல்லை. திருச்சட்டத்துக்கு அப்பால் நின்று அவர் போதிக்கத் தொடங்கிய காரணத்தால்தான் அவரை எல்லோரும் பகைக்க ஆரம்பித்தனர். 'நான் சொல்லுகிறேன்' என்று அவர் பேசியதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. 'பகைவர்களிடமும் அன்பு செலுத்துங்கள்' என்று இயேசு போதித்த போது அது அவர்களால் கைக்கொள்ள முடியாத கட்டளையாயிருந்தது. இதற்குக்காரணம் என்ன? யூதர்கள், பெரும்பாலும் ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டும், வெறுத்தும், சந்தேகம்கொண்டும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

எரிகோ வழியில் குற்றூபிராய் விடப்பட்டவன்

யூதர்கள் யூதர்களிடமே அன்பு பாராட்டவேண்டும் என்ற மனப்பாங்குடையவர்கள். எனவேதான், 'எனக்குப் பிறன் யார்?' என்று அந்த மேதை கேட்டபோது இயேசு கொடுத்த பதில் அவனுக்கு அதிர்ச்சி தருவதாயிருந்தது. நல்ல சமாரியன் கதையே அந்த அருமையான பதில் என்று நாமறிவோம்.

இயேசு சொன்ன கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு கதையில் சொல்லப்பட்ட இடம் மிகவும் பழக்கப்பட்ட இடம். எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்குச் செல்லும் பாதை பயங்கரமான பாதை. இங்கு கொள்ளைக்காரர்களின் நடமாட்டம் அதிக முண்டு. உரோம ஆட்சியினரும் பெரிய ஏரோது அரசனும் புதிய சாலைகளை அமைத்துக் கொள்ளையர்களை ஒழித்துக்கட்ட எவ்வளவோ பாடுபட்டும் பயனில்லை. இருபத்தைந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவும் இம்மலைப் பாதை இறக்கம். எருசலேமுக்குப் பல நூறு மீட்டருக்குக் கீழே யோர்தான் பள்ளத் தாக்கில் எரிகோ பட்டணம் இருக்கிறது. இம்மலைப்பாதை இன்றும் கூட ஆளரவமற்றுத் தான் கிடக்கிறது.

கதையில் வருகிற ஆசாரியன் ஒரு சதுசேயன்; லேவியன் தேவாலயப் பாடகன்; சமாரியன் யூதர்களால் வெறுத்தொதுக்கப்பட்டவன். அவன் காயங்களுக்குப் பூசப்பட்ட எண்ணெய் ஒலிவ எண்ணெயாகவோ அல்லது குணமாக்கும் மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்பட்டு, மக்கள் பயன்படுத்திவந்த ஒரு களிம்பாகவோ இருந்திருக்கலாம். அவனுக்குத் தென்பு பிறப்பதற்காக திராட்சைரசம் அவன் வாயில் ஊற்றப்பட்டது. காயப்பட்ட வனைக் கொண்டுசேர்த்த அப்பழைய விடுதி இருந்த இடத்தில் இன்றும் ஒரு விடுதி இருக்கிறது. சமாரியன் இரண்டு பணம் கொடுத்துப் போனான். இதன் இன்றைய மதிப்பு எவ்வளவு என்று தெரியவில்லை. ஒருநாள் கூலிப் பணமாக இது இருக்கலாம். இயேசு அளித்த பதிலைக் கேட்ட சட்டவல்லுநனும் அவனோடிருந்தவர்களும் அவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இயேசுவின் போதனை

சீடர்களுக்கு ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தார் இயேசு (மத். 6:9-13; லூ. 11:1-4). அவர் கற்றுக்கொடுத்த அந்த வார்த்தைகளையே இன்று யாவரும் சேர்ந்து சொல்லும் 'பரமண்டல ஜெபமாக' நாம் வைத்திருக்கிறோம்.

தந்தையிடம் கேளுங்கள், அவரைத் தேடுங்கள், அவர் கதவைத் தட்டுங்கள், அப்போது அவர் உங்களுக்குப் பதில் தருவார் என்று போதித்தார். கதவைத் தட்டினால், அக்காலத்து மக்கள் கதவில் உள்ள ஒரு சிறு துவாரம் வழியாக 'யார் அது?' என்று குரல் கொடுப்பார்கள் (அப். 12:12-16). நீங்கள் கதவைத் தட்டினால், எவ்விதக் கேள்வியும் கேட்காமல் தந்தை உங்களுக்குக் கதவைத் திறப்பார். இது உறுதி என்றார் இயேசு. இரவில் அண்டை வீட்டு நண்பர் அப்பம் கேட்டு வந்தால் குடும்பத்தினர் அத்தனை பேர்களையும் எழுப்பவேண்டியது அவசியமா? இந்த விஷயம் நமக்கு புதிராகவே உள்ளது (லூ. 11:7). வீட்டில் உள்ளவர்கள் இரவில் தங்கள் உடைகளைத் தளர்த்திவிட்டுக் காலணிகளைக் கழற்றிவிட்டுப் பாய்களில் படுத்துக் கொள்வார்கள். கதவைத் திறக்க தந்தை சென்றால், படுத்துறங்கும் தனது குழந்தைகளைத் தாண்டிக்கொண்டுதான் அவன் செல்ல வேண்டியதிருக்கும். அப்போது குழந்தைகள் உறக்கம் கலைந்து எழுந்துவிடக்கூடும்.

மற்றும் ஓர் ஓய்வுநாளில் நிமிரமுடியாத கூனி ஒருத்தியை இயேசு குணமாக்கினார். ஜெப ஆலயத் தலைவனுக்கு இந்தக் கூனியின் மேல் கடும் கோபம். 'சுகம் பெறுவதற்கு ஓய்வுநாள்தானா கிடைத்தது? போ போ! வேறொரு நாளில் வா' என்று உரக்கக் கத்தினான். சட்டென்று பதில் கூறினார் இயேசு: 'ஐயா! துரவில் உங்கள் ஆடோ, மாடோ ஓய்வுநாளில் தவறி விழுந்துவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள்? அதைத் தூக்கி எடுக்கமாட்டீர்களா (லூ. 14:5)? இந்த ஏழைப்பெண்ணுக்கும் அப்படி ஒரு சலுகை அளிக்கக்கூடாதா?' என்றார். கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் இதை ஒப்பும் வண்ணம் கைகளைத் தட்டினார்கள். ஜெப ஆலயத் தலைவன் நிலைமை தர்மசங்கடமாகிவிடவே அவன் கோபாவேசமானான்.

எருசலேமில் இயேசு

யோ. 10:22இல் 'புதுப்பிக்கும் பண்டிகை' அல்லது 'ஒலிவ விளக்குகளின் பண்டிகை' என்ற ஒரு பண்டிகையின்போது இயேசு எருசலேமுக்குத் திரும்பியதாகக் கூறப்படுகிறது. இது குளிர்காலத்தில் கொண்டாடப்படும் ஒரு பண்டிகை. வீடுகள்தோறும் விளக்குகள்

ஏற்றிவைப்பார்கள். தெருக்களிலும் சந்தைகளிலும் மக்கள் தீப்பந்தங்களை எடுத்துக் கொண்டு செல்வார்கள். மேலும், கி.மு. 164இல் அந்தியோகு எப்பிபானஸ் நடத்தி வந்த சீரியாவின் படைகளை யூதாஸ் மக்கபேயு சண்டையிட்டுத் தோற்கடித்தான். இந்த எப்பிபானஸ் தேவாலயத்தில் ஒரு பன்றியைப் பலியிட்டு அதைத் தீட்டுப்படுத்தி விட்டான் (புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 11). யூதர்கள் தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி அதை மீண்டும் யாவேக்கு புதுப்பித்துக் கொண்டார்கள். அந்நாள் முதற்கொண்டு யூதர்கள் எட்டு நாள் தொடர்ந்து இப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவார்கள். இந்தப் பண்டிகையின்போது 135ஆம் சங்கீதம் ஆலயத்தில் பாடப்படும்.

புற இனத்தவர் கூடத்துக்குப் போகும் வழியில் உள்ள சாலொமோனின் மண்டபத்தில் இயேசு நடந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது, 'நீர் கிறிஸ்துவானால் அதை எங்களுக்குச் சொல்லிவிடும்' என்று யூதர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள். 'நான் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே சொல்லியாயிற்று, நீங்கள்தான் என்னை நம்புவதில்லை. என் தந்தையின் விருப்பப்படி நான் செயல்படுகிறேன். என்னுடைய குறிக்கோளும் என் தந்தையின் குறிக்கோளும் ஒன்றே' என்று அவர் பதிலிறுத்தார் (யோ. 10:24). உடனே 'இதோ இவன் இறை பழிப்புக் குற்றத்தைச் செய்துவிட்டான்' என்றார்கள். இக்குற்றத்தைச் செய்பவர்கள் கல்லால் அடிக்கப்படவேண்டும் என்பது வேதச் சட்டம். கலிலேயாவில் நடந்ததுபோல ஒரு தேசியத் தலைவனை இங்கேயும் மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தபோது, தாம் அதற்காக இவ்வுலகுக்கு வரவில்லை என்று இயேசு தெளிவுபடுத்தினார். தேவாலயம் இடிக்கப்படும் என்றும், மூன்று நாளில் அதைக் கட்டிவிடத் தம்மால் முடியும் என்றும் அவர் தீர்க்கமாக உரைத்தார். இதன் பொருளை அவர் உயிர்பெற்று எழும்வரை எவரும் அறியவில்லை. எல்லா மக்களும் பின்பற்றி வந்த சட்ட சமயம் என்ற யூதச் சமயக் கொள்கையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஓர் எதிர்ப்புக் குரலாக இச்சம்பவம் அமைந்து விட்டது. இவருடைய புதிய செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இல்லை. யூதேயாவில் அவர் செய்துவந்த அருட்பணி இந்த அளவில் முற்றுப்பெற்றது.

*

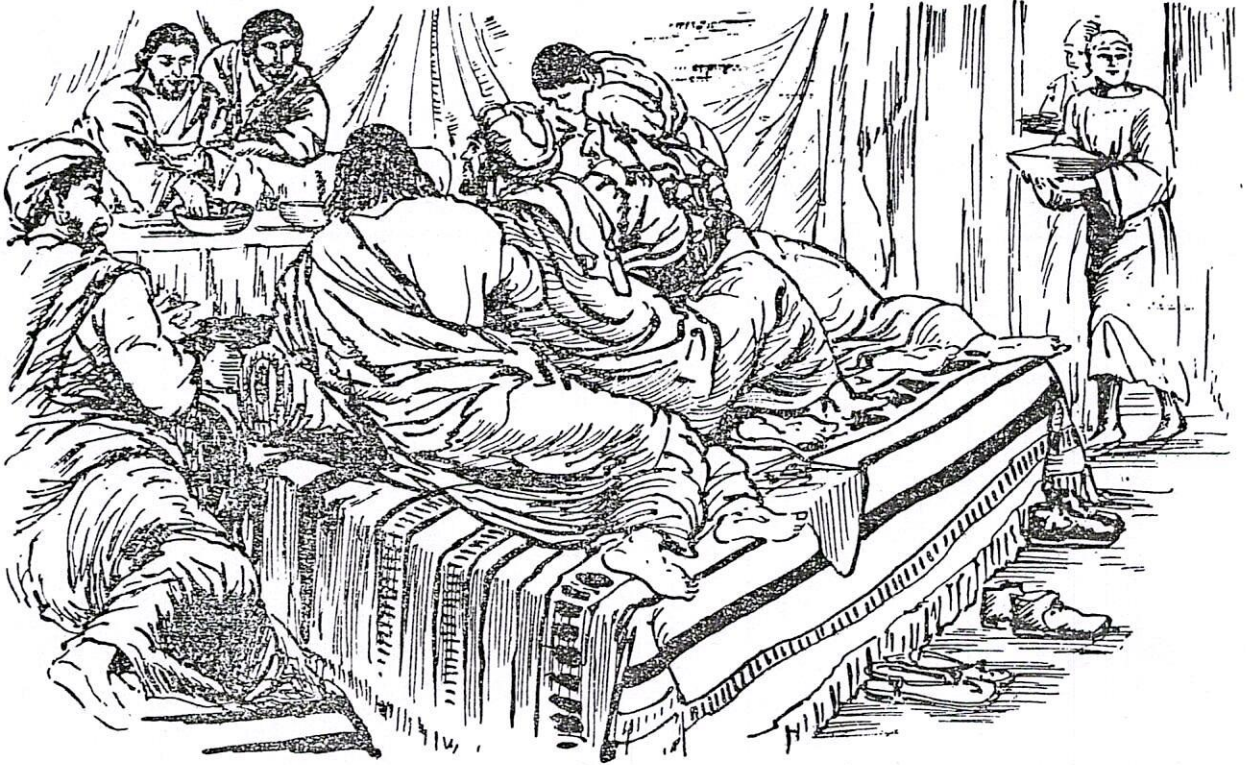
*

*

*

விளக்கப் பயிற்சி

1. யோவான் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தை நாடகப் பாடமாகத் தயாரியுங்கள். கதைப் பகுதியைப் படிப்பதற்கும், அக் கதையில் வரும் பல்வேறு பாத்திரங்களுக்கும் ஆட்கள் தேவைப்படும்.
2. லூக்கா எழுதிய நற்செய்தி நூலில் வரும் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளிலிருந்து ஜெபம் பற்றி இயேசுவின் மனப்பாங்கு எப்படியிருந்தது என்பதை ஆராய்ந்து பேசுபாருங்கள்: 3:21; 5:16; 6:12; 9:18, 29; 11:1; 22:32; 23:34-46.
3. யோ. 10:11-16 வசனங்களை மனப் பாடம் செய்யுங்கள்.
4. ஆட்டுக்கிடையில் ஆயன் ஒருவன் இருப்பதையும், எருதுகள் நுகத்தில் பூட்டப் பட்டிருப்பதையும் படம் வரைந்து காண்பியுங்கள் அல்லது இவைகளை அட்டையில் தயார் செய்யுங்கள்.
5. நல்ல சமாரியன் கதையை ஒரு வானொலி நாடகமாகவோ, தொலைப்படக்காட்சி நாடகமாகவோ தயாரியுங்கள்.
6. நல்ல சமாரியன் கதையைப் படமாக வரைந்து காட்டுங்கள்.
7. 'செயல்படும் அன்பே சிறப்பான அன்பு' —இதன் பொருளை விளக்குங்கள்.
8. 'என்னுடைய அயலான் யார்?' என்பதை விளக்கும் தற்காலக் கதை ஒன்று எழுதுங்கள்.
9. 'புதுப்பித்துக்கொள்ளும் பண்டிகை' —இதன் பொருள் என்ன?
10. யூத சமயம் என்றால் என்ன? இயேசுவின் போதனை அதனோடு முரண்படக் காரணம் என்ன?
11. யோ. 9:16,17; 10:19-21 பகுதிகளை உங்கள் வார்த்தைகளில் கூறுங்கள்.
12. காலை வழிபாடு ஒன்று தயார் செய்யுங்கள். கிர்த்தனை, வேத பாடம், விண்ணப்பங்கள், சிறப்பான இசை இதில் இடம் பெறலாம். ஆராதனையின் முக்கிய பொருள்: 'நமது அயலான்.'

டிரைக்வினியம்

ஆபத்து வருகிறது

(மா. 10; லூ. 15:1-32; 18:35-43; 19:1-28; மத். 18:12,13; யோ. 11:1-54)

யோர்தானைக் கடந்து அதற்கப்பால் உள்ள பகுதிக்குச் சென்றார் இயேசு. பெத்தாநியாவைத் தாண்டி திருமுழுக்கன் யோவான் முதன்முறையாக அருளுரை வழங்கி நின்ற பெத்தாபரா வந்துசேர்ந்தார். இந்த பெத்தாபராவில்தான் அவர் யோவானால் திருமுழுக்காட்டப்பட்டார். இயேசு இங்கு வந்தவுடன் மக்கள் அவரைத் தொடர்ந்து பெருங்கூட்டமாக வந்தனர். பிறகு அவர் எருசலேம் நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். மனித உள்ளங்களில் இறைவனின் ஆட்சி வளரவேண்டும் என எங்கும் முழங்கினார். இச்சமயம் ஏரோது அவரைக் கொல்லத் திட்டமிடுவதைக் கண்ட பரிசேய நண்பன் ஒருவன், அங்கிருந்து இயேசு போய்விடுவது நல்லது என்று யோசனை கூறினான். ஆனால் இயேசுவோ, 'நான் தொடர்ந்து இப்பணியை ஆற்றியே தீருவேன்; இதை அந்தக் குள்ளநரியிடம் கூறிவிடுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு எருசலேம் நோக்கி விரைந்தார்.

‘வழி தப்பி’ நிற்கும் மனிதர்

அனைத்தையும் துறந்து உண்மையாய்த் தம்மைப் பின்தொடர்ந்து வருமாறு அவர் பெரேயா மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களிடம் கூறினார். அவருடைய சீடர்களில் எத்தனையோ ‘பாவிகள்’ இருந்தார்கள், ஆயக் காரர்கள் இருந்தார்கள்; இதைச்சுட்டி அவர் மேல் குற்றம்சாட்டிப் பேசுவதில் பரிசேயர்கள் ஒருபோதும் களைப்படையவில்லை. ஆனால் அவரோ இப்படி வழிதப்பி அலையும் மக்களையே தாம் மீட்க வந்ததாக அவர்களிடம் கூறினார். காணாமற்போன ஆடு, தொலைந்து போன காசு, ஓடிப்போன மகன் என்றமூன்று உதாரணங்களைச் சொல்லி இயேசு அருமையாகப் பேசினார். இக்கதைகளை நாம் நன்கறிவோம்.

ஆயனுக்குத் தனது ஆடுகள் ஒவ்வொன்றும் நன்றாகத் தெரியும். ஆடுகளை அவன் கூப்பிடு

வான்; கட்டளை கொடுப்பான்; வழி சொல்வான். அவனுடைய ஒவ்வொரு சத்தமும் சொல்லும் அவைகளுக்கு நன்றாகப் புரியும். பாறைகள் நிரம்பிய முட்புதரான மேய்ச்சல் இடங்களுக்கு வரும்போது, எப்படியும் இவைகளில் ஒன்று வழி தப்பித் தொலைந்துவிடும். பிறகு அதைத் தேடித் திரிவதுதான் அவன் வேலை. பயந்து மிரண்டு நின்றபடி எங்காவது கத்திக்கொண்டிருக்கும் அல்லது முட்களில் சிக்கி, பாறை இடுக்கில் விழுந்து இரத்தக் களறியாய் நிற்கும். குள்ளநரி இழுத்துச் சென்றுவிடுமோ, கழுகு கொத்திவிடுமோ என்ற அச்சத்தில் நடுங்கிநிற்கும் இந்த ஆட்டைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவந்து

காசுகளாலான ஆபரணம் அணிந்த பலஸ்தின மங்கை

மற்ற ஆடுகளோடு சேர்ப்பான். தொலைந்து போய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த ஆட்டைக் கண்டபொழுது கிடையில் உள்ள ஆடுகளுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சியாயிருக்கும். இயேசு சொல்ல வந்த முக்கிய செய்தி இதுவே: தங்களுக்கு உதவி தேவையில்லை என்று நினைக்கிற தொண்ணூற்றொன்பது நேர்மையாளர்களைக் காட்டிலும், மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியைக் குறித்தே பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகும். திருச்சட்டமும் சமய மரபும் தங்களிடமுண்டு, அவை போதும் என்றிருந்த பரிசேயர்களுக்கு இது ஒரு பலமான அடி.

திருமணத்திற்கு ஆயத்தப்படும் ஒரு பெண் தனது நெற்றியில் பத்து வெள்ளிக் காசுகளைக் கோவையாக அணிவாள். இது மாப்பிள்ளை வீட்டில் அவளுக்கு அணிவிக்கும் ஓர் அணிகலனாக இருக்கலாம் அல்லது தாய் தன் மகளுக்கு வழிவழியாய்க் கொடுக்கும் ஒரு குடும்பப் பொருளாகவும் இருக்கலாம். இதனை இவள் புனிதமாகக் கருதி பத்திரப் படுத்தி காலமெல்லாம் வைத்திருப்பாள். இதில் ஒரு காசு தொலைந்துபோனாலும் அது ஏதேனும் ஓர் அவலத்தைக் கொண்டுவந்து விடும் என்ற ஒரு மூடநம்பிக்கை இருந்தது. அது என்னவாகவும் இருக்கட்டும், இப்போது காசை எப்படியும் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். தண்டிலிருக்கும் ஒலிவ எண்ணெய் விளக்கைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மூலை முடுக் கெல்லாம்தேடுகிறாள். சிதறிக்கிடக்கும் வைக் கோல் தாள்சளை ஒதுக்கி, இருக்கைகளையும், பாய்களையும், கூடைகளையும், ஜாடிகளையும் நகர்த்திவிட்டு அந்த மங்கிய விளக்கொளியில் கவனமாகத் தேடிக்கடைசியில் அவள் கண்டு பிடித்துவிட்டாள். மகிழ்ச்சியை அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. தெருவுக்கு ஓடி அண்டை வீட்டுக்காரி, அடுத்த வீட்டுக் காரி, சிநேகிதி ஆகிய எல்லோருக்கும் நடந்ததைச் சொல்கிறாள். அவளிடம் பரிவுகொண்ட அனைவரும் அவளோடு மகிழ்கிறார்கள்.

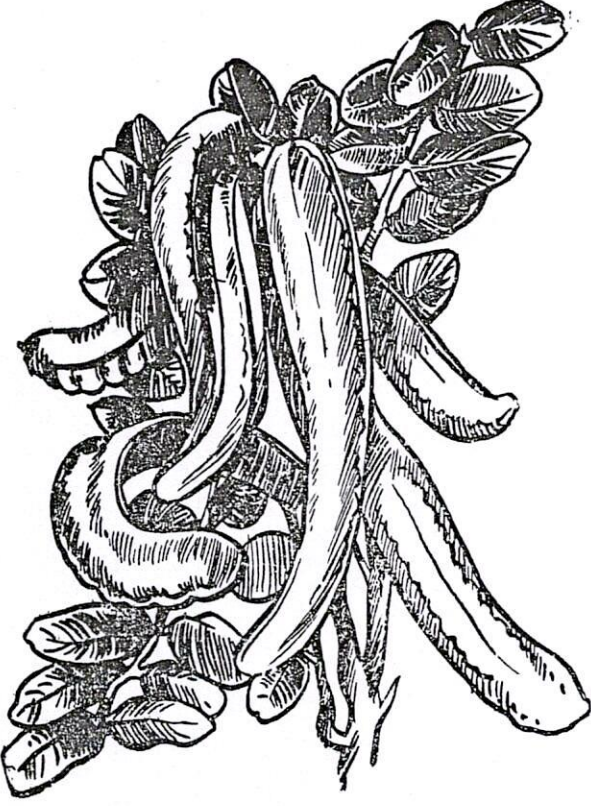
‘வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போன மகன்’ கதையும் இது போன்றதே. தந்தையிடமிருந்து

தன் பங்குக்குரிய பணத்தை எடுத்துப்போய் மனம்போல் செலவழித்தான். இறுதியில், காசு கரையவும் காசுக்காக வந்த நண்பர்களும் அவனைக் கைவிட்டு மறைந்தனர். வெட்கம், வேதனை, வறுமைதான் இப்போது அவன் கூட்டாளிகள். பன்றிகளுக்குக் குழைத்துவைத்த ‘காரப்’ நெற்றுக்ள் அவனைப் பசியாற்றின. யூதர்களுக்கு பன்றி ஓர் அசுத்தமான விலங்கு. அப்படியென்றால் இவன் நிலை எவ்வளவு கேவலமாகிவிட்டது பாருங்கள்! பையனுக்கு இப்போது அறிவு பிறக்கிறது. வீடு திரும்புகிறான். கதையில் ‘நடுநாயகன்’ய் இருக்கும் தந்தை மகனை மன்னிக்கிறார். அது மட்டுமா? அவனைச் சந்திக்க எழுந்தும் ஓடுகிறார். கீழை நாடுகளில் ஒரு விருந்தினரைச் சந்திக்கும் முறை இது. இளையவன் திரும்பி வந்ததை மூத்தவன் அவ்வளவாய் விரும்பவில்லை. ஆனால், ஓடிப்போன மகன் கிடைத்துவிட்டான் என்று தந்தைக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி.

இயேசு சொன்ன இக்கதைகளும், லூ. 16இல் உள்ள உவமைகளும் பரிசேயருக்குக் கோபமூட்டுவனவாக இருந்தன. பகை வளர்ந்துகொண்டே சென்றது. பரிசேயர்கள் மட்டுமல்ல, அவரைப் பின்தொடர இருந்தவர்கள் பலர் இப்போது அவரை வெறுக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். காரணம், அவர்களுடைய அரசனுவதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார் (யோ. 6:15). சதுசேயர்களுக்கும் இயேசுவைப் பிடிக்காது. எப்படிப் பிடிக்கும்? உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்ற அவர்களுடைய கொள்கையைத்தான் இவர் எதிர்க்கிறாரே (மத். 22:23-33); தேவாலயத்தைப் பற்றி என்னென்னவோ பேசுகிறார் (யோ. 2:19; மத். 26:61). ஏரோதியர்களுக்கும் அவர் மேல் கோபம்தான். ஏரோதைப் பழித்தால் அவர்கள் சும்மாயிருப்பார்களா (லூ. 13:31-33)? ஆக எல்லோரும் ஏகமாய்க்கூடி அவரைத் தொலைக்க வகை தேடுங்காலம் நெருங்கிவிட்டது (மா. 3:6; யோ.

வீட்டை விட்டு ஓடிப்போன மகன்

பன்றிகளின் உணவு—'காரப்' நெற்றுகள்

11:47-53). இவைகளெல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்தும் அவர் அஞ்சாநெஞ்சராக, கடுகளவும் பயமின்றி, எருசலேமை நோக்கி தமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

எருசலேமை நோக்கி இலட்சிய நடை

ஒரு வாரம் கழிந்தது. லாசரு சாகுந் தறுவாயில் இருக்கிறான் என்று இயேசுவுக்கு செய்தி வந்தது. பெத்தானியாக் குடும் பத்தாரிடம் அவர் அதிக அன்பு பாராட்டி யிருந்தாலும், இரண்டு நாட்கள் பொறுத்தே சீடர்களிடம், நாம் பெத்தானியாவுக்குப் போகவேண்டும் என்றார். லாசரு சுகமடைந் திருப்பான் என்று நினைக்கும் சீடர்களிடம் அவன் இறந்துபோனான் என்று கூறினார். இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் அவரைப்பற்றி சீடர்கள்கொண்டிருந்த நம்பிக்கை இன்னும் வளரப்போவதாகவும் அவர் அறிவித்தார். எருசலேமுக்கு அண்மையிலேயே பெத்தா னியா ஊர் இருந்ததால், அவருடைய சீடர்கள், தங்கள் குருவுக்கு ஆபத்தொன்றும் விளைந்துவிடக்கூடாதே என்று கவலைப்பட்ட

னர். பெத்தானியாவுக்கு வந்தபோது லாசரு இறந்துவிட்டதாகவும், அங்குள்ள குடும்பக் கல்லறையில் அவன் உடல் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு நான்கு நாட்களாயிற்று என்றும் அறியவந்தார்கள்.

செயலாற்றுவதில் துடுக்காயிருந்த மார்த் தாள் லாசருவின் கல்லறைக்கு அருகாமை யிலேயே, இயேசு ஊருக்குள் நுழையுமுன் அவரைச் சந்தித்துவிடுகிறான். இயேசு கடவு ளின் திருச்செல்வன் என்ற அற்புதமான நம்பிக்கை தன்னிடம் உண்டெனக் காண் பித்து, 'உயிர் மீட்புப் பெறச்செய்பவன் நானே, அந்த உயிரும் நானே' என்று அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அந்த உயரிய கருத்தை முதன் முதலாகக் கேட்கும் பேற்றி னையும் பெற்றுவிடுகிறான். யாருக்கும் தெரி யாமல் வீட்டுக்கு ஓடி, மரியாளிடம் இயேசு வந்த செய்தியைக் கூறுகிறான். உடனே மரியாள் அவரைச் சந்திக்க கண்ணீர் வடித்த படி வருகிறான். வீட்டின்முன் கூலிக்கு மாரடித்துப் புலம்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள், லாசருவின் கல்லறைக்கு மரியாள் புலம்பச் செல்வதாக நினைத்தார்கள். தன் அக்காள் படும் துயரத்தை இயேசுவிடம் மார்த்தாள் எடுத்தியம்பினாள். 'நீர் இங்கு இருந்திருந் தால் எங்கள் உடன்பிறப்பு இறந்திருக்க மாட்டான்' என்றாள். இயேசுவின் உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. துக்கம் நெஞ்சை அழுத்த 'கல்லைப் புரட்டித் தள்ளுங்கள்' என்றார். இவர் பேச்சுக்கு எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்புவது போல், 'லாசரு இறந்து நாலு நாளா யிற்றே . . .' என்றாள் மார்த்தாள். கல் புரட்டப்பட்டது. அண்ணல் இயேசுவின் குரல் கேட்ட லாசரு உயிர்பெற்று வெளியே வந்தான். சுவத் துணிகளில் உடல் சுற்றப் பட்டிருந்த அதே நிலையில் அவன் வெளியே வந்தான்.

இயேசு சாகவேண்டும்!

இயேசுவை இனி உயிர்வாழ விடக்கூடாது என்ற பரிசேயர்களின் இறுதியான முடிவுக்கு லாசரு உயிர்பெற்ற நிகழ்ச்சியே காரணமா யிற்று. தங்களோடு சனகரீம் பேரவை உறுப்பினர்களாயிருந்த, உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கையற்ற சதுசேயரின் துணையை இவர் கள் நாடிச் சென்றார்கள். அன்னாவும் காய்பா வும் பிரதான ஆசாரியர்கள். உரோமர்கள் அன்னாவைத் தள்ளி அவன் மருமகனாகிய காய்பாவைப் பதவியில் அமர்த்தியிருந்தார் கள். ஆனாலும் யூதர்கள் மத்தியில் அன்னா வுக்கே அதிகச் செல்வாக்கு இருந்தது. இயேசுவைத் தொலைத்துவிட இருவரும்

சேர்ந்து ஏற்கெனவே திட்டமிட்டிருந்தனர். மக்கள் மத்தியில் இவருடைய புகழ் உயர்ந்து கொண்டு போகப்போக, இயேசுவைக் குறித்த அச்சமும் இவர்களுக்கு அதிகமாயிற்று. சாவின்மேல் அதிகாரமுடையவராய் இயேசு மக்கள் தலைவராகிவிட்டால், பிறகு மக்கள்மேல் இவர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லாமல் போய்விடும். இவர்கள் ஆடம்பர வாழ்வுக்கு இது முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும்; இவர்கள் செல்வந்தர்களாய் வாழமுடியாது; உரோமர்களோடு இவர்களுக்கிருந்த தொடர்பு எல்லாம் கெட்டுப்போகும்; யூத ஜனம், யூத நாடு என்கிற எதிர்கால நம்பிக்கைகூட நசித்துப்போகும் பேராபத்து இதில் இருக்கக்கண்டார்கள். மேலும், இயேசு ஆட்சிபுரிவதை, உரோமப் பேரரசு பார்த்துக்கொண்டு சும்மாயிராது; உரோமப் பேரரசனே அன்றி நமக்கு வேறு அரசன் இல்லை; 'இந்த நாடு வாழ, இந்த இயேசு சாக வேண்டும்' என்றான் காய்பா. அவர் இருக்கும் இடம்பற்றி அறிய உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. வனாந்திரமான இடத்தில் மலையின் மேலிருந்த எப்பிராயீம் என்ற சிற்றூரில் இயேசு தலைமறைவாக இருந்தார். (இஸ்ரவேல் நாட்டின் வட பகுதியான அந்த எப்பிராயீம் வேறு, இந்த எப்பிராயீம் வேறு.)

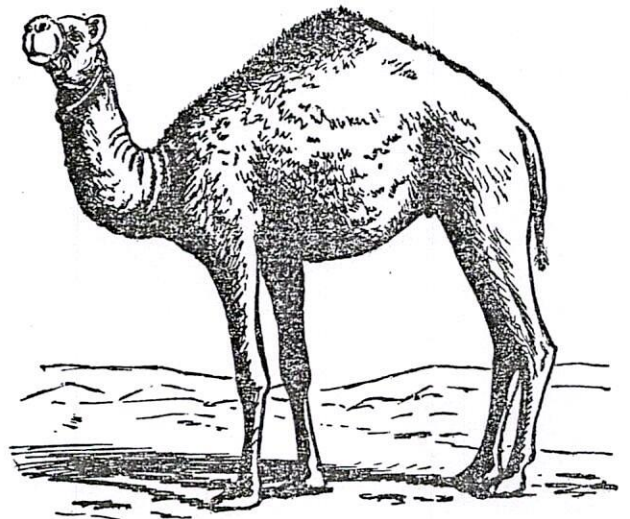
எருசலேமுக்கு வெளியே இயேசு இருப்பா ரானால் அவருக்கு ஆபத்து குறைவுதான். பிரதான ஆசாரியர்கள் அவரைத் தொட முடியாது. யோர்தானின் மறுகரைக்குச் சென்றுவிட்டால் இன்னும் அதிக பாதுகாப்பு இருக்கிறது. பெரேயாவில் சில நாட்கள் தொடர்ந்து அருளுரை ஆற்றிக்கொண்டிருந்தார். இங்கு தாய்மார் தங்கள் குழந்தைகளைக் கொண்டுவந்து இயேசுவிடம் கொடுத்ததைச் சீடர்கள் தடுத்தனர். இயேசு அவர்களிடம் 'குழந்தைகளைக் கொண்டுவருவதை அப்படி நீங்கள் தடுக்கக்கூடாது...' என்றார். குழந்தைகள் தலையில் செல்லமாகக் கைகளை வைத்தபடியே 'குழந்தை உள்ளத் தோடு வாழுபவர்களுக்கே விண்ணரசில் பங்குண்டு' என்று பேசிக்கொண்டு அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

இயேசுவிடம் வந்த இனாய முதலாளி

இளவரசனைப்போல் வாழ்ந்துவந்த ஓர் இனானுன் இயேசுவிடம் வந்தான். இயேசுவின் அருளுரை கேட்டபோது, நிலைத்த பெருவாழ்வு குறித்தும் கடவுளின் அரசு குறித்தும் அவன் தெளிவுபெற விழைந்தான். இயேசு இவனைப் புடமிட எண்ணி இவனுக்குச்

சில யோசனைகள் கூறினார். இவனால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பெருஞ் சீமானாயிருந்தபடியால் எல்லாச் செல்வங்களை யும் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, இயேசுவை வெறுமையாய்ப் பின்பற்ற இவன் துணிய வில்லை. பணத்தையும் பலவித உடைமைகளையும் நம்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள் கடவுளின் அரசுக்குள் நுழைவது கடினம். ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவதாவது எளிதாயிருக்கும், ஆனால் விண்ணுலகில் இவர்கள் நுழைவது அதைவிடக் கடினமானது என்றார் இயேசு. ஊசி என்பதைப்பற்றி அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். பட்டணத்தின் பெரிய வாசல் அடைக்கப்பட்ட பிறகு சிறிய வாசல் ஒன்று திறந்திருக்கும். இதன் வழியாக ஒட்டகம் நுழைய முடியாது என்று இயேசு சொன்னதாகச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். வேறுசிலர் கப்பல் வடம் ஊசியின் காதில் நுழைவதெப்படி? என்று இயேசு கேட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். காரணம், கிரேக்க மொழியில் ஒட்டகத்திற்கான சொல்லும், கப்பல் வடத்திற்கான சொல்லும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபோல் ஒலிப்பவை. ஒருவேளை யாவரும் நன்கறிந்த பழமொழி ஒன்றை இயேசு கூறி இருந்திருக்கலாம். பழங்கால எபிரேய பள்ளிக் கூட பாட புத்தகத்தில் இதையொத்த பழமொழி ஒன்று காணப்படுகிறது. 'ஊசியின் காதில் யானை நுழையுமா?' என்று அது கேட்கிறது.

தங்கள் பணி எந்த அளவுக்கு வெற்றி என்று அறிவதில் சீடர்கள் குழப்பமடைந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கவிருக்கும்

ஒட்டகம்

ஊதியம் குறித்து இயேசு பேசினார் (மத். 19:19 முதல் 20:16 வரை). தன்னுடைய திராட்சைத் தோட்டத்தில் வேலை ஆட்களைக் கூலி பேசி அமர்த்திய பண்ணையாரைக் குறித்த கதையை அவர் சொன்னார். காலை யில் வந்தவனுக்கும், மாலையில் வந்தவனுக் கும் ஒரே கூலி வழங்கினார் பண்ணையார். பேசியபடி அவர் கூலி கொடுத்துவிட்டார். இப்படி இயேசு சொல்லிவிட்டு, மேலும் நாம் செய்யும் பணியை அன்பினால் செய்ய வேண்டும்; கூலி கிடைக்குமென்றோ, பணி கடுமையானதென்றோ எண்ணியபடி அதைச் செய்யக்கூடாது; கடவுளின் அரசை அனைவ ருக்கும் உரிமையாக்கியதனால் கடவுள் அனை வருக்கும் ஒரே அளவான சன்மானம் கொடுத்துவிட்டார்; மண்ணுலகில் அதிகம் உழைத்தவர்கள் விண்ணுலகில் உயர்ந்த நிலை வகிப்பார்கள் என்று விளக்கினார். பணிசெய்து கிடப்பதையே மகிழ்ச்சியாகக்கொண்டவர் இயேசு. இந்த மகிழ்ச்சியே அவருடன் பணி யாற்றுவவர்களுக்கும் கிடைக்கவிருக்கும் பெரிய வெகுமதியாக இருக்கிறது.

பஸ்கா பண்டிகை வருகிறது

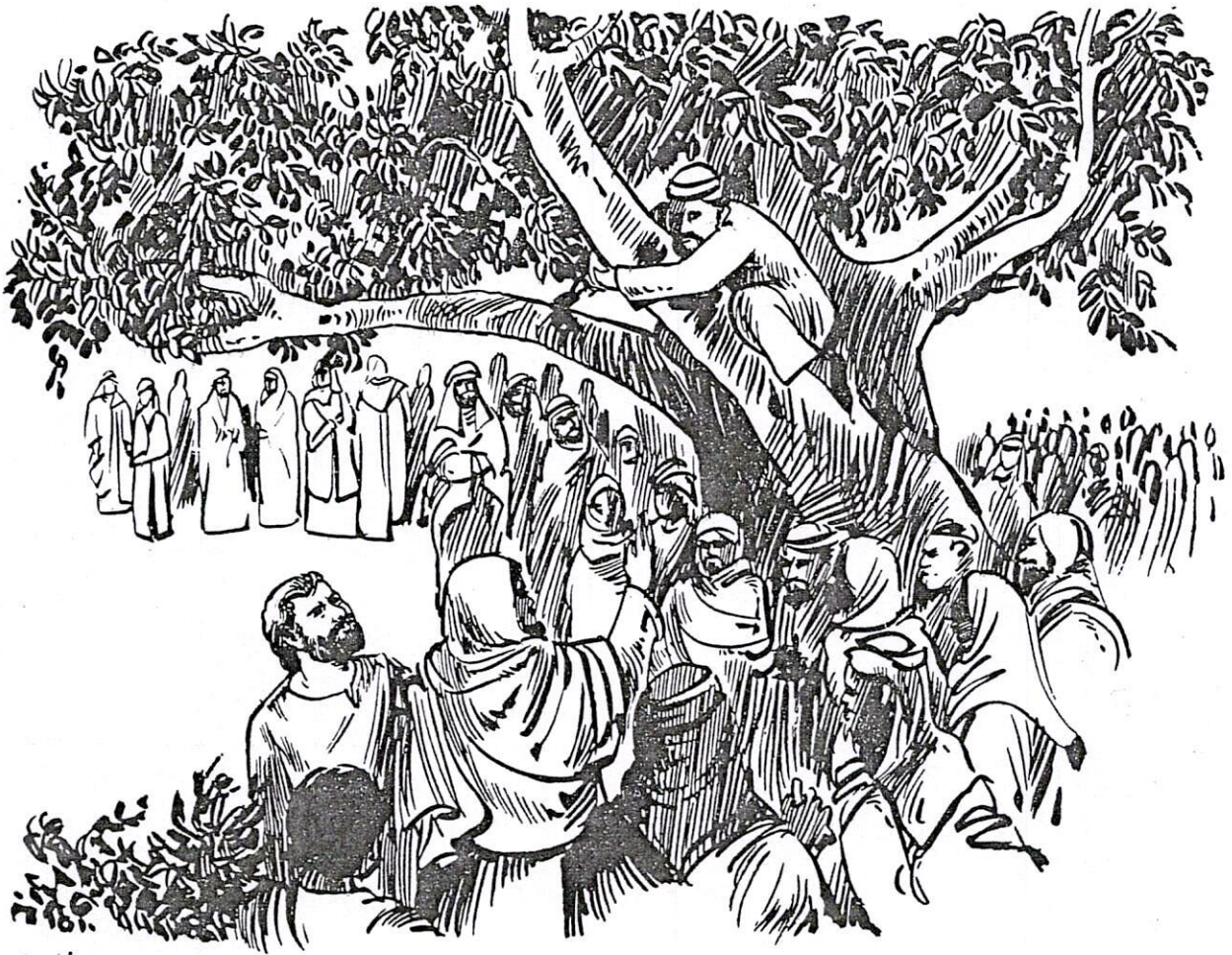
பஸ்கா பண்டிகை நேரம். அண்டை ஊர் களிலிருந்தும், அதிக தூரத்திலிருந்தும் மக்கள் எருசலேமுக்கு வந்தவண்ணமிருந்தனர். பெரேயா மாவட்டம் வழியாக இவர்கள் பயணம் செய்துவந்தனர். அந்தப் பயணிகள் கூட்டத்தில் கலிலேயர்களும் வந்தனர். தங்க ளுக்கு நன்கு அறிமுகமான இயேசு வருகிறாரா என்று வழியெல்லாம் அவரைத் தேடிக் கொண்டு வந்தார்கள். கூட்டம் பெரிதா யிருந்தது. இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சுமார் முப்பது இலட்சம் மக்கள் எருசலேமி லும் சுற்றுப்புறங்களிலும்கூடி பஸ்காவை ஆசரிப்பார்கள். ஒற்றர்களும் செய்தியாளர் களும் இயேசு இப்போது எருசலேமுக்கு வர மாட்டார், சனகரீம் பேரவையையும் உரோம ஆட்சியையும் அவர் வெளிப்படையாகத் தாக்கிப் பேசமாட்டார் என்று உறுதியாய் நம்பினார்கள். இயேசுவோ எருசலேம் நகர் நோக்கி விரைந்துகொண்டிருந்தார். எருச லேமில் தமக்கு நடக்க இருப்பதைக் குறித்து சீடர்களிடம் உரையாடிக்கொண்டுவந்தார். சீடர்கள் அச்சமுற்றாலும், அவர் சிறிதும் அச்சமின்றி எருசலேம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார். இச்சமயத்தில் தான் 'இடிக் குரல் மக்கள்' என்று இயேசுவினால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட யாக்கோபு, யோவான் என்பவர்களின் தாய் இயேசுவிடம் வந்து, அவர் ஆட்சி செய்யும்போது தன் இரு மகன்களுக்கும் உயர்ந்த பதவிகள் கிடைக்க

வேண்டும் என்று வேண்டினாள். இது அவ ருடைய அதிகார வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது என்று இயேசு அவளிடம் சொன்னார். மற்ற சீடர்களுக்குக் கோபம் வந்ததில் ஆச்சரிய மென்ன—தாங்கள் கேட்பதற்குமுன், இந்த யாக்கோபும், யோவானும் முந்திக்கொண் டார்கள் என்பது அவர்கள் கோபத்துக்குக் காரணமாயிருந்திருக்கலாம்... ஒரு பெரிய உண்மையை மிகவும் பொறுமையாக அவர் களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். அன்பின் அரசுக்குத் திறவுகோல், சேவையே அன்றி திறமை அல்ல என்றார்.

சகேயு

இயேசுவும் அவர் சீடர்களும் எரிகோவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். எரிகோவுக்கு 'ஈச்ச மரங்களின் நகரம்' என்று பெயர். சகேயுவின் கதை நாமெல்லாரும் அறிந்த ஒரு கதை. ஆயத்துறையில் முக்கிய ஆயுதராக இவன் பணிபுரிந்துவந்தான். இவனுடைய வரி வசூலிக்கும் வேலையை இவனுக்குக் கட்டுப் பட்டு கவனித்து வருவதற்கு இவனுக்குக் கையாட்கள் உண்டு. மக்கள் இந்தக் கையாட் களை வெறுத்ததுபோல, இவனையும் வெறுத்து வந்தார்கள். இதில் வியப்பென்னவென்றால், 'சகேயு' என்ற பெயருக்கு 'அப்பழுக்கற்ற வன்' என்று பொருள்! இவன் குள்ளமான மனிதன். அத்திமரத்தில் தாழ்வாக நீண்டு படர்ந்த கிளைகளில் ஏறி, சாலையில் நடந்து வரும் இயேசுவைக் காண விழைந்தான். அவர் யோர்தானைக் கால் நடையாகக் கடந்து, எருசலேமுக்கு வரும் பயணிகள் கூட்டத்தோடு நடந்து வந்துகொண்டிருந் தார். வழியில் உரோமக் கட்டிடங்களைப் பார்த்தவண்ணம் பயணிகள் நடந்துவந்தனர். மலைச்சரிவில் பெரிய ஏரோதுவின் அரண்மனை கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த வெண்ணிறமான சாலை பள்ளத்தாக்கில் தொடங்கி, வறண்ட பாலைபோன்ற யூதேயாப் பீடபூமிவரை நீண்டு கிடந்தது.

வரும்வழியில் சகேயுவைச் சந்தித்தார் இயேசு. அவனுடைய உள்ளக் கிடக்கையை நன்கு புரிந்துகொண்ட அவர், அவன் வீட் டிற்குச் சென்று உணவருந்தத் தீர்மானித் தார். சகேயுவுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. ஆனால், எரிகோ பட்டணத்து மக்கள் இது குறித்து எரிச்சல் அடைந்தார்கள். ஆயக்காரனும் பொல்லாதவனுமான இவனோடு இயேசு விருந்துண்ணுகிறாரா? இயேசுவுக்கு இனி அவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கமாட்டார்கள்; இதற்காக ஒருவேளை அவர்கள் இயேசுவைப் பழிப்பார்களோ என்று ஒரு சந்தேகம் எழுந்

சகேயு

தது சகேயுவுக்கு. தனது விருந்தினரான இயேசுவுக்கு இழுக்கு வராமலிருக்க எண்ணி 'தன்னுடைய காரியங்களைச் சரிசெய்து கொள்ள' முன்வந்தான். அப்படியென்றால், திருச்சட்டப்படி அவன் தனது செல்வத்தில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மக்களிடம் தவறாகப் பணம் வாங்கியிருந்தால் அதை நான்கு மடங்காகத் திருப்பிக் கொடுத்தாக வேண்டும். தன்னுடைய எல்லாப் பழைய தவறுகளுக்காகவும் மனம் வருந்தினான். இனி உண்மையும் நேர்மையுமாய் வாழ உறுதி எடுத்துக்கொண்டான், இதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே இயேசுவிடம் அப்படிச் கூறினான்.

எதிர்பாராத இந்த நிகழ்ச்சியை இயேசு வோடு வந்த எல்லாப் பயணிகளும் கவனித்

துக்கொண்டிருந்தார்கள். சகேயு தன் சமய நம்பிக்கையை புதுப்பித்துக்கொள்ள அவனுக்கு உதவஎண்ணினார். மீண்டும் அவனை ஆபிரகாமின் நல்லதொரு மகனாக மாற்றி ஒரு நல்லயூதனாக வாழவைப்பது தன்னுடைய சிறப்பான பணி என்று இயேசு உணர்ந்தார். சகேயு போன்றவர்களை மாற்றுவதில்தான் அவர் இவ்வுலகுக்கு வந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிறது. 'தொலைந்துபோனதைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கவும், காப்பாற்றவும்' மனிதகுமாரன் இந்த உலகுக்கு வந்தார் என்று இந்தப் பொருள் படவே அவர் கூறினார்.

பர்திமேயு

பட்டணத்தைவிட்டு மலைமேல் ஏறுகிற கடினமான பயணத்தை அவர்கள் இப்போது

தொடங்கினார்கள். செங்குத்தான பாறைகள் நிரம்பியதாகவும், பயங்கரமான திருப்பங்கள் கொண்டதாகவும் பாதை இருந்தது. வழியில் ஓரிடத்தில் பிச்சை கேட்டுக்கொண்டு ஒரு குருடன் உட்கார்ந்திருந்தான். பார்வை இழப்பு அந்நாளில் ஒரு சாதாரண காரியமாயிருந்தது. தூசிபடிவதாலும், சூரிய வெளிச்ச மிகுதியாலும், ஈக்கள் பறந்துவந்து சேர்க்கும் அழுக்காலும், கண்ணோய் பெருகி, கண் பார்வை கெட்டுப்போவதுண்டு. இன்றுகூட மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இதே காரணங்களால் இன்னமும் இந்தக் கண்ணோய் இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

பர்-திமேயு (திமேயுவின் மகன் என்று இதற்குப் பொருள்) இயேசுவிடம் பிச்சை கேட்டான். தாவீதின் குமாரனே என்று அவன் அவரை அழைத்தபோது, அப்படிச் சொல்லாதே என்று சொல்லி மக்கள் அவனைத் தடுத்தார்கள். ஆனால், மேசியா இதோ அரசனாக வருகிறார் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். இதை இவன் அறிந்துள்ளான் என்பதை இயேசு அறிந்தார். உடனே அவனை அழைத்தார். அவர் குரல் ஒலித்த திசையில் மகிழ்ச்சியோடு தடுமாறிய படி அவன் நடந்தான். ஜனங்கள் கோபித்ததுபோல், இயேசு அவனைக் கோபிக்கவில்லை. அவனுக்குக் கண்பார்வை வழங்கினார். இதில் சிறப்பென்னவென்றால், கண் பெற்றவுடன் அவன் முதன் முதலாக இயேசுவின் கண்களையே பார்த்தான். அதை அடுத்து மலர்களையும், அழகிய அசையும் பேரிச்சை மரங்களையும், பூத்துக்குலுங்கும் செடிகளையும் அவன் கண்டான். பிறகு அந்த மக்கள் வெள்ளத்தில் அவனும் சேர்ந்துகொண்டான். உரோம ஆட்சியாளர்களை எதிர்த்து, தாம் தலைவர் என்று உறுதிப்படுத்தவே இயேசு போகிறார் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். காரணம், வரவிருந்த தாவீதின் மகன் இவரே! மேசியா அரசன் இவரே!

பயணிகளிடையே பாட்டொலி எழுந்தது. சங்கீதங்களைப் பாடினார்கள். சிறுவனயிருந்த போது கேட்டு மகிழ்ந்த அந்தத் தீர்க்கவுரைகளை மனதில்கொண்டபடி இயேசு நடந்தார். 'கர்த்தருடைய திருப்பெயரில் வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்' (சங். 118:26); அவர் சாந்தத்தின் உருவாய், தாழ்மையின் வடிவாய், கழுதைக்குட்டியின்மேல் வருகிறார் (சக. 9:9); சமாதானத்தின் இளவரசராக அவர் வருகிறார் (ஏசா. 9:6) என்ற வசனங்களைப்பற்றி நினைத்திருக்கலாம்.

விளக்கப் பயிற்சி

1. ஏரோது அந்திப்பா, இயேசுவை ஏன் கொலைசெய்ய எண்ணினான்?
2. தொலைந்துபோனதைக் குறித்து இயேசு சொன்ன உவமைகளில் ஒன்றை விவரித்துச் சொல்லுங்கள்.
3. ஓடிப்போன மகன் பன்றிகளை மேய்த்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் படம் வரையுங்கள்.
4. அந்த மூன்று உவமைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை ஊமை நாடகமாகச் செய்து காட்டுங்கள்.
5. லூ. 15:32ஐ மனப்பாடம் செய்யுங்கள். அதை அழகாக எடுத்து எழுதுங்கள். சங். 118:1-9, 26, 29 வசனங்களைக் குழுவாக வாசித்துக்காட்டுங்கள்.
6. இயேசுவுக்கு எதிராக, அந்நாட்களில் வேலை செய்துவந்த நான்கு கூட்டத்தினரைக் குறிப்பிடுங்கள். ஒவ்வொரு கூட்டத்தினரும் இயேசுவைப் பகைக்கக் காரணம் என்ன?
7. இயேசுவின் பகைவர்கள் தீட்டிய கொடிய திட்டத்திற்கு, லாசரு உயிர் பெற்ற நிகழ்ச்சி எங்ஙனம் உதவிற்று?
8. 'இயேசுவிடம் வந்த இனைய முதலாளியை'ப் பேட்டி கண்டு எழுதுங்கள்.
9. திராட்சைத் தோட்டத்தில் வேலைசெய்த கூலியாட்கள் பற்றிய உவமையில் அறியாயம் என்று சீடர்கள் எதை நினைத்தார்கள்? இந்த உவமையின் பொருளை இயேசு எங்ஙனம் தெளிவுபடுத்தினார்?
10. சகேயு, அத்திமரத்தில் ஏறியிருந்ததைப் படமெழுதிக்காட்டுங்கள் அல்லது இது போல் அட்டைப் படம் வெட்டி அமையுங்கள்.
11. சகேயுவும், மத்தேயுவும் பேசிக்கொண்டிருப்பதாக உரையாடல் ஒன்று அமையுங்கள்.
12. பண்டிகை கொண்டாடவந்த ஆன்மீகப் பயணிகளிடம் பார்வையற்ற பர்-திமேயு பேசுவதுபோல் கற்பனையாகப் பேசிக் காட்டுங்கள்.

*

*

*

*

எருசலேமில் நுழைகிறார்

(யோ. 12:1-8; 13:3-38; மத். 26:1-35; 21:1-11; லூ. 19:19-44; 22:1-38; மா. 14:10-30; 11:1-18, 27-12:37; 12:41-13:37)

அது பஸ்கா பண்டிகைக்கு முந்தின வெள்ளிக்கிழமையாக அல்லது சனிக்கிழமையாக இருக்கலாம். இயேசு பெத்தானியாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். வழக்கம்போல் மார்த்தாள், மரியாள், லாசரு என்பவர்கள் தங்கள் வீட்டில் அவரை வரவேற்றனர். அந்த சனிக்கிழமை தொழுநோய்கொண்டிருந்த சீமோன் வீட்டில், இயேசுவுக்கு விருந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த சீமோன், மார்த்தாள் மரியாள் லாசரு என்பவர்களின் தந்தை என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

மரியாள் பரிமள தைலம் ஊற்றுகிறாள்

பெண்கள் விருந்து பரிமாறிக்கொண்டிருந்தனர். பெண்கள்தான் விருந்தினரை உபசரிக்க வேண்டும் என்பது மரபு. மரியாள் குறுகலான கழுத்துடைய ஒரு சிறிய பெட்டகத்தில் நறுமணம் வீசும் நளதம் என்ற ஒரு சிவப்பான தைலத்தைக் கொண்டுவந்தாள். இத்தைலம் இந்தியாவில் உள்ள இமயமலைப் பகுதிகளில் தயாரிக்கப்பட்ட நறுமணத் தைலம். அந்தப் பெட்டகம் விலையுயர்ந்த பொருளால் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு ஒரு சாய்வான இருக்கையில் சாய்ந்து படுத்திருந்தார். மரியாள்

நளதத் தைலப் பெட்டகம், நளதச் செடி, நளதத் தைலம் தெளித்தெடுக்கப்படுகிறது

அவர் கால்மாட்டில் சென்று நிற்க இது வசதியாயிருந்தது. உணர்ச்சிப் பெருக்கால் அவள் பெட்டகத்தின் கழுத்தை உடைத்து இயேசுவின் கால்களிலும் தலையிலும் அதை ஊற்றினாள். அப்படியே தன் கூந்தலை அவிழ்த்து, அவருடைய கால்களையும் தலையையும் துடைத்தாள். சீடர்கள் இதை வியப்போடு பார்த்தனர்; சற்று எரிச்சலும் அடைந்தனர். ஊற்றப்பட்ட தைலத்தின் விலையை வெள்ளிச் சேக்கலில் கணக்கிட்டான் யூதாஸ். முன்னூறு வெள்ளிக்காசு என்பதை இக்காலத்து நாணயங்களில் மதிப்பிடுவது கடினம். சுமார் முன்னூறு ரூபாயாக இருக்கலாம். இவள் இப்படிச் செய்தவுடன், இயேசு தமது உடல் அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கான ஓர் அடையாளத்தை அதில் கண்டார். அவர் விரைவில் சாகப்போவது அவருக்குத் தெரியும். 13ஆம் அத்தியாயத்தைப் படிக்கும்போது, வழக்கமாகச் செய்யப்படுவதுபோல் அவருடல் வாசனைப் பொருட்களில் பொதிந்து நறுமணத் தைலமிட்டு அடக்கம் செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியவருகிறது. இதைப் பார்க்கும் போது, மரியாள் செய்த இந்தக் காரியம் ஒரு சிறப்பான தெய்வீக நிகழ்ச்சியாகத் தோன்றுகிறது.

யூதாஸ் அதிகக் கவலையாயிருந்தான். எல்லோருடைய முன்னிலையிலும் இயேசு தன்னைக் கடிந்து பேசியதை அவன் விரும்பவில்லை. ஆனால், இயேசுவின் அப்பேச்சிலிருந்து நடக்க வேண்டிய காரியங்கள் நடக்கட்டும் என்று அவர் எண்ணுவதாக அவன் நினைத்தான். நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத் தலைவராக ஆகும் எண்ணம் அவருக்கு இருக்கவில்லை என்று கண்டான். எனவே, குருவுக்குத் துரோகமிழைக்கும் ஒரு பயங்கர முடிவுக்கு அவன் வந்தான். இதைச் செய்வதன் மூலம் இயேசுவை உரோமப் பேரரசுக்கு எதிர்ப்பாக எழும்பச்செய்யும் ஓர் இறுதி முயற்சியில் தான் ஈடுபடப்போவதாக எண்ணினான்? சில ஆராய்ச்சியாளர் 'ஸ்காரியோத்' என்ற அவன் பெயருக்கு 'கெரியோத்தார் மனிதன்' அல்லது 'கத்தி வைத்திருப்பவன்' என்று பொருள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் இவன், புற இனத்தவரோடு அடிக்கடி மோதும் ஒரு வெறிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாயிருக்கவேண்டும். யூதாஸ் செய்யத் துணிந்த இச்செயல் அவன் பார்வைக்குத் தான் செய்யவேண்டிய ஒரு கடமையாகத் தெரிந்தது. ஆனால், இது உலக சரித்திரத்தைக் களங்கப்படுத்தும் ஒரு மாபெரும் குருத்துரோகச் செயலாக அமைந்துவிட்டது.

குருத்தோலை நூயிறு

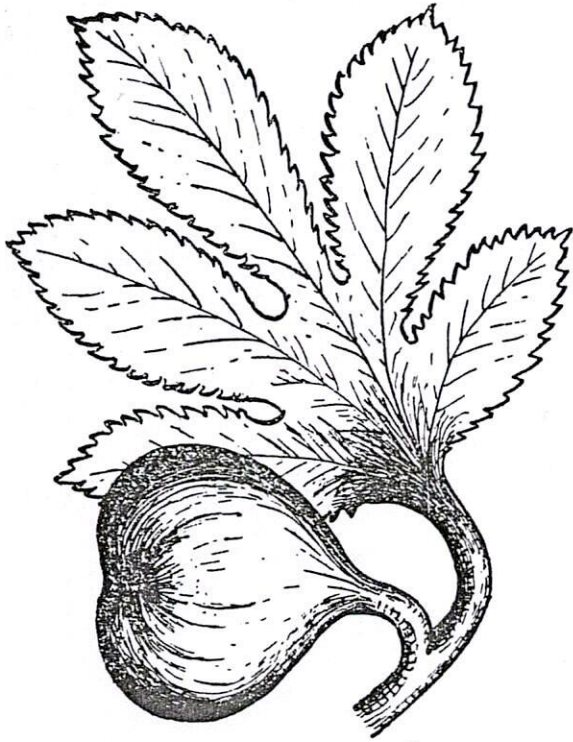
மறுநாள் இயேசு எருசலேமுக்குத் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். ஒலிவ மலைச் சாரலில் பெத்தபே என்னும் இடம் வந்த போது, ஒருவரும் சவாரி செய்யாத ஒரு கழுதைக் குட்டியைக் கொண்டுவரச்சொல்லி இருசீடர்களை அனுப்பினார். அதன் உடைமைக் காரணிடம் இது ஆண்டவருக்குத் தேவை என்று அவர்கள் சொன்னவுடன் அவன் சரிதான் என்று ஒப்புக்கொண்டு அதை உடனே அனுப்பி வைத்தான். ஏற்கெனவே நகரத்தில் ஆன்மீகப் பயணிகள் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. சிலர் சங்கீதங்கள் பாடிக் கொண்டு வந்தனர். எத்தனையோ நாடுகளிலிருந்து மக்கள் வந்திருந்தனர். பலர் இயேசுவைப்பற்றியும், அவர் லாசருவை உயிர்ப்பெறச் செய்ததுபற்றியும் கேள்வியுற்றிருந்தனர். நகரமெங்கும் அவர் புகழ் பரவி நின்றதால் அவரைச் சுற்றிக்கொண்டது கூட்டம். பலர் அவரைப் பார்க்கத் துடித்தனர். பலர் தங்கள் மேலாடைகளைத் தரையில் விரித்தனர். சிலர் மரத்திலிருந்து இலைக் கொப்புகளை ஒடித்து அவர் செல்லும் வழியில் பரப்பினர். இது அரசர்களுக்குச் செய்யப்படுவது போன்ற ஒரு மரியாதை.

அவரை உண்மையாய்ப் பின்பற்றி வந்த கலிலேயர்கள் பலர், சகரியாவின் பழங்கால தீர்க்க உரை அப்போது நிறைவேறுவதாக உணர்ந்தார்கள் (9:9-11; 14:4). சங்கீதக் காரனும் ஏசாயாவும் (சங். 118:26; ஏசா. 62:11) கூறிய வார்த்தைகளை இவர்கள் உரக்கக் கூவினார்கள். ஒசன்னா என்றால், 'இன்று எங்களை மீட்டருளும்' என்று அர்த்தம். இவ்வாறு இயேசு வெற்றிப் பெருமித்தோடு எருசலேமுக்குள் நுழைந்தார். தாம் அவர்களுடைய மேசியாவாகிய கிறிஸ்து என்ற உறுதியோடு அவர் சென்றார் (மா. 11:3; மத். 21:9). தேவாலயக் கூடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவரை யாரும் நெருங்கவில்லை; யாரும் கவனிக்கவில்லை. வரும்போது இருந்த ஆர்ப்பாட்டம் கொஞ்சமுமில்லாமல் பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பினார். அவர் மேசியா என்று அவர்களை ஒப்புக் கொள்ள வைக்க அவரால் கூடாமற் போயிற்று. அவர்கள், போர்ப்பரணி பாடிக் கொண்டு குதிரைமீது ஆரவாரமாக வரும் ஓர் அரசனையே மேசியாவாக எதிர்பார்த்தார்கள். கழுதையின்மீது சாந்தமே உருவாய் அமர்ந்து வரும் மேசியா அவர்களுக்கு வேண்டாம். இதை அவர் உணர்ந்துகொண்டார். யூதாஸ், இது அனைத்தும் ஒரு போலி நாடகம் என்று கருதினான். தன்னுடைய

கடமையை ஆற்ற சரியான சமயம் வந்து விட்டது என்று கண்டான். ஒருவேளை அவன் சிந்தனை ஓட்டம் இப்படி அமைந்திருக்கலாம்: 'இயேசு செயல்படமாட்டார்; எனவே நான் செயல்படவேண்டும். அவர் செயலாற்றத் தவறிவிட்டால் இதுவரை அவர் செய்த யாவும் ஓர் அர்த்தமற்ற அநாவசிய வேலையாய்ப் போய்விடும். அவருக்கு இனி வேலையில்லை. நான் உடனே சென்று சனகரீம் பேரவையினரைச் சந்திக்கவேண்டும் . . .'

திங்கட்கிழமை

இயேசுவும் சீடர்களும் பட்டணத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். வழியில் ஓர் அத்திமரம். இயேசு இதைச் சபித்திருந்ததாகவும் அதனால் அதில் பழங்கள் இல்லையென்றும், அது பட்டு விட்டதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது புரிந்துகொள்வதற்கு கடினமானதொரு நிகழ்ச்சி. மக்களுக்குச் செயல் மூலம் விளக்கிச் சொல்லப்பட்ட ஓர் உவமையாயிருக்கவேண்டும் இது என்று சிலர் கருதுகின்றனர் (லூ. 13:6-9 வசனங்களோடு 34, 35ஆம் வசனங்களை இணைத்துப் பார்க்கிறார்கள் இவர்கள்). அத்திமரம் துளிர்விடும்போது

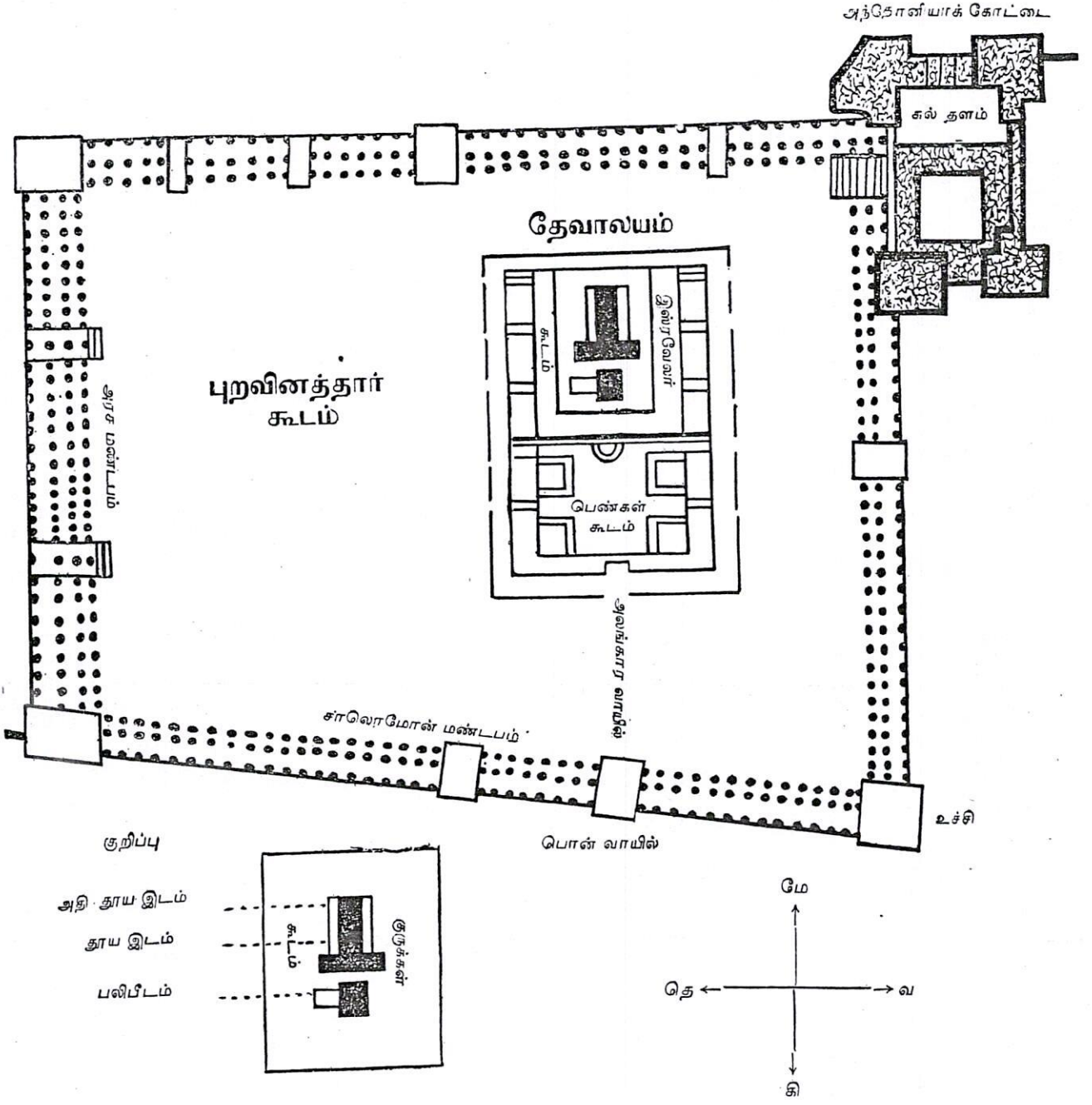
அ 5தி இலையும் பழமும்

சிறு முளைகள் தோன்றும். இவற்றை ஏழைக் குடியானவர்கள் விருப்பமாகப் பறித்துச் சாப்பிடுவார்கள். இவைகள் உதிர்ந்த பிறகு அத்திப்பழங்கள் உண்டாகும். இலைகள் மட்டுமே உள்ள மரத்தில் பழங்கள் தோன்றா. உவமை சொல்லும் கருத்து என்னவென்றால், யூதர்களின் வெளிப்படையான கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளான பிடிப்பற்ற தன்மையுடையது. 'கனியற்ற' சமய வாழ்வொன்றையே அவர்கள் நடத்தி வந்தனர் என்பது அதன் பொருள்.

தேவாலயத்தைச் சுத்தப்படுத்தினார்

இயேசு தேவாலயம் சென்றார். யூதரல்லாதார் புற இனத்தார் கூடத்தில் நின்றுதான் தொழுகை செய்யவேண்டும். இந்தத் திறந்த அகன்ற முன்வெளியில் வணிகச் சாவடிகள், கடைகள், காசுக்காரர்களின் பலகைகள் யாவும் இருந்தன. இங்கு சந்தைவெளியின் சந்தடி மிகுதியாக உண்டு. இவைகளை அவர் சிறுவனாக இருந்தபோது பார்த்திருக்கிறார். அப்போதுகூட இவர்களுடைய ஏமாற்று வித்தைகளும் அநியாய விலையும் அவருக்கு அதிர்ச்சியை உண்டுபண்ணியிருந்தது. இவர்கள் வியாபாரம்பண்ணும் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். அந்த இடங்களுக்கு ஆசாரியர்கள் அவர்களிடம் வாடகை வாங்கினர். ஆசாரியர்களுக்கு இதில் நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. ஆனால் தந்தையாம் கடவுளின் வீடு களங்கப்படுத்தப்படுவதாக இயேசு கருதினார். அவர்கள் மோசடி செய்பவர்கள், ஏமாற்றுக்காரர்கள், பலியிட வருபவர்களிடம் நோயுற்ற ஆடு மாடுகளைத் திறமையாக விற்றுவிடுவார்கள். வெளிநாட்டுக் காசுகளை தேவாலயக் காசுகளாக மாற்றவரும்போது அவர்களை ஏமாற்றி விடுவார்கள். தேவாலயத்தைத் தூய்மையாக்கவேண்டும் என்று இயேசு நினைத்தார் (ஏசா. 56:7; மலா. 3:1).

தரையில் கிடந்த நாகளை எடுத்துக்கயிறாகத் திரித்து ஆடுகளையும் மாடுகளையும் அடித்துத் துரத்தினார். பெட்டிக் கடைகளை அப்படியே புரட்டிவிட்டார். காசுக்காரர்கள் பலகைகளைக்கவிழ்த்தார். நாணயங்கள் எல்லாம்தரையில் உருண்டு ஓடின. ஆடு மாடுகளை வெளியே துரத்தினார் என்று யோவான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார். மக்களை அவர் கையிலிருந்து கயிற்றுச் சவுக்கால் அடிக்கவில்லை. அவர் செய்த காரியங்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு மக்கள் அப்படியே வாயடைத்து நின்றார்கள். இப்படிச் செய்ததன் மூலம் கடைசியாக சதுசேயருடனும் பகையை வளர்த்துக்கொண்டார். இப்படிப் பிறர்

எருசலேமிலுள்ள தேவாலயத்தின் கட்டிட உருவரை படம்

காரியங்களில் தலையிடுதல் சதுசேயருக்குப் பிடிக்காது. ஆலயக் குருக்களின் அதிகாரத்தைக் கேள்வி கேட்குமளவுக்கு இயேசு வந்து விட்டார். அவர்களுடைய வருமானத்தில் வேறு மண் போடுகிறாரே!

யோவான் இந்நிகழ்ச்சியற்றி இயேசுவின் திருப்பணி தொடங்கும்போதே குறிப்பிட்டு விடுகிறார் (2:13-22). ஆனால், இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்புதான் இது நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மற்ற மூன்று நூலாசிரியர்களும் எழுதுகிறார்கள்.

இயேசுவை நேற்று பார்த்திருந்த மக்கள் இன்று உடனே அடையாளம் கண்டுகொண்டார்கள். நேற்றைய தினம் போலவே 'ஓசன்ன' என்று குரலெழுப்பினார்கள். குழந்தைகளும் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். அவருடைய போதனையையும் சாதனையையும் கண்டு வியப்படைந்து போனார்கள். 'யார் உமக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுத்தது?' என்று பரிசேயர் கேட்டனர். 'இடித்துப்போடுங்கள் இந்த ஆலயத்தை; மூன்றே நாளில் இதை எழுப்பிவிடுவேன்' என்றார் இயேசு. நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளாக அவர்கள் கட்டிவந்த இந்த ஏரோதின் ஆலயத்தைப்பற்றி அவர் பேசுவதாக நினைத்தார்கள். இது, தம்மைக் குறித்தே அவர் சொன்ன விஷயம் என்பது அவர்களுக்குப் புரியவில்லை.

செவ்வாய்க்கிழமை

செவ்வாயன்று மறுபடியும் அவர் தேவாலயம் சென்றார். சதுசேயர் அவர் வரவை எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். 'இவைகளைச் செய்ய உமக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்தது?' என்று பேச்சை ஆரம்பித்தார்கள். 'திருமுழுக்கனாகிய யோவான் எவரிடமிருந்து அதிகாரம் பெற்றிருந்தான்? கடவுளிடமிருந்தா? மனிதர்களிடமிருந்தா?' அவர்களுக்குப் பிடி கொடுக்காத வகையில் பதிலை ஒரு கேள்வியாகக் கொடுத்தார் இயேசு. தாங்கள் பதில்சொல்லி அகப்பட்டுக்கொள்வோம் என அஞ்சி பதிலே கூறாமல் சென்றுவிட்டார்கள். கொடிய கண்காணிகளின் உவமையை அவர்களுக்குக் கூறினார். பிரதான ஆசாரியர்கள், இது தங்களைக் குறிவைத்துப் பேசுவதாகும் என்றனர். திராட்சைத் தோட்டத்தின் உடைமைக்காரன் இறைவன்; தோட்டத்தைக் கண்காணிப்பவர்கள் யூதர்கள். திராட்சைத் தோட்டம் என்பது கடவுள் வாக்குப் பண்ணிய அந்த நாடு.

இயேசுவை நோக்கி கேள்விக் கணைகள்

அவரைக் கைதுசெய்யும் துணிவு அவர்களுக்குப் பிறக்கவில்லை. முதலாவது மக்கள் மத்தியில் அவருக்குள்ள மதிப்பைக் கெடுக்க வேண்டும். அதாவது மக்கள் அவரை வெறுக்கும்படி ஏதாவது செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் உரோமப் பேரரசு, அவரைக் கைது செய்யும். ஏரோதியர்களோடு கூட்டணி வைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் அவரைக் குற்றத்தில் அகப்படுத்த அவருக்குக் கண்ணி விரித்தார்கள். அக்கறையோடு கேள்வி கேட்பவர்கள்போல் நடத்தார்கள். உரோமுக்கு எதிராக அல்லது உரோமுக்கு ஆதரவாகப் பேசுவதன் மூலம் மக்களுக்கு எதிராக அவரைப் பேசவைத்து விட வேண்டும். பிறகு உடனே கைது செய்து விடலாம் என்று நினைத்தார்கள்.

'ஆள் வரி விதிக்கிறார்களே, அதை நாம் செலுத்துவது அவசியமா?' என்று கேட்டார்கள். இயேசுவிடம் பதில் தயாராக இருந்தது. 'ஒரு பணத்தை என்னிடம் கொண்டுவரங்கள்' என்றார். அது புழக்கத்திலுள்ள ஓர் உரோம நாணயம். திநாரியம் என்று பெயர். இதை உரோமுக்கு, ஆள் வரியாக ஒவ்வொருவரும் செலுத்தவேண்டும். இது செப்புக் காசல்ல; வெள்ளி நாணயம். திபேரியு இராயனுடைய உருவம் பொறிக்கப்பட்ட இந்த நாணயத்தை ஆலய மண்டபங்களில் எவரும் கொண்டுவரக்கூடாது. இதை ஆள் அனுப்பிக் கொண்டுவரச் செய்கிறார். இயேசு அந்த நாணயத்தை வைத்திருந்தால், அவரைக் குற்றஞ்சாட்டலாம் என்று இயேசுவின் எதிரிகள் நினைத்தார்கள். 'உரோமப் பேரரசனுக்குச் சேரவேண்டியதை (ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய உதவும் வகையில்) அவனுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; அங்ஙனமே கடவுளுக்கு (நம்மைப் படைத்த தற்காகவும், காப்பாற்றி அன்பு பாராட்டி வருவதற்காகவும்) செலுத்த வேண்டியவைகளையும் செலுத்திவிடுங்கள்' என்றார்.

இப்போது கேள்வி கேட்டவர்களே தங்கள் பதிலைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய சொந்த யுக்தி அவர்களுக்குச் சங்கடத்தை உண்டுபண்ணியதோடு கூற்றி நின்றவர்களைக் 'கொல்'லென்று சிரிக்கவும் வைத்துவிட்டது.

அடுத்து சதுசேயர்கள் சாவுக்குப்பின் வாழ்வு என்ற விஷயம்பற்றிய கேள்விகளில் அவரைப் பிடித்துவிடலாம் என்று வந்தார்கள். தாங்கள் கேள்வி கேட்கப்போகும் காரியங்களில் அவர்களுக்கே பிடிப்பான

‘திநாரியம்’ என்ற வெள்ளி நாணயம்

நம்பிக்கை கிடையாது. மோசே கொடுத்த திருச்சட்டத்தை இயேசுவிடம் கூறினால் அவர் அதை வேண்டாமெனக் கூறுவார்; உடனே மக்கள் சினமடைவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் வியப்புறும் வண்ணம் அவரே மோசேயின் நூல்களில் இருந்து (யாத். 3:6) ஆதாரம் காட்டிப் பேசினார். கடவுள் உயிருள்ளோரின் கடவுள். அவர் இறந்தவர்களின் கடவுளல்லர்; கடவுள் பார்வையில் இறந்தவர்களும் உயிருள்ளவர்களே என்று கூறினார். அதைக் கேட்டிருந்த வேத அறிஞர்கள் சிலர் அவருடைய கருத்தை ஒப்பி, ‘குருவின் பதில் நல்ல பதில்’ என்றார்கள் (மத். 22:33).

இனி பரிசேயர் கேள்வி கேட்க வந்தனர். ‘எது முக்கிய திருக்கட்டளை?’ என்று ஒருகேள்வியைப் போட்டார்கள். வேதத்திலிருந்தே பதிலிறுத்தார் இயேசு. உபா. 6:4, 5ஐ எடுத்துச் சொல்லி அத்துடன் லேவி. 19:18ஐயும் தொடுத்துக் கூறினார். அந்தச் சட்டவல்லுநனின் பேச்சைக்கேட்டு ‘நீ கடவுளின் அரசுக்கு மிக அண்மையில் வந்துவிட்டாய்’ என்றார். தங்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதன் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறான் என்ற விஷயம் பரிசேயருக்குத் தெரியும். இதை வைத்துக் கொண்டு ‘கிறிஸ்து யாருடைய மகன்?’ என்ற ஒரு கேள்வியை இயேசு கேட்டார். அவர்கள், ‘தாவீதின் மகன்’ என்றார்கள். சரியாகப் பதில்களை அடுக்கி (மா. 12:37; சங். 110:1) அவர்களின் வாயை அடைத்தார்.

பரிசேயர்களைக் கடிந்துரைத்தார்

கூட்டத்திலிருந்த மக்களுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. வேத அறிஞர்கள், பரிசேயர் ஆகியோரைப்பற்றிச் சீடர்களிடம் இயேசு பேசிய காரியங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, மக்கள் முகத்தில் இன்னும் அதிக மகிழ்ச்சி காணப்பட்டது. சாதாரண மக்கள் கைக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு பரிசேயர்கள் திருச்சட்டத்தை மிகவும் கடுமையாக்கி விட்டிருந்தார்கள். காப்புநாடாக்கள் என்ற தோற்பேழைகளை அணிந்து, பெரிய ஓரங்களும் மடிப்புமுள்ள நீண்ட அங்கிகளைப் போட்டுக்கொண்டு மக்களின் கவனத்தைத் தங்களிடம் திருப்புவார்கள். சந்திகளில் நின்றுகொண்டு (நின்ற நிலையில் ஜெபிப்பது யூதர்களின் பழக்கம்) நீண்ட ஜெபங்களைச் செய்வார்கள். பொது இடங்களில் மேடைமீது அமரவும் முக்கியத்துவம் பெறவும் இவர்கள் விரும்புவார்கள்... சரியான எத்தர்கள், மாய்மாலக்காரர்கள். மத். 23ஆம் அதிகாரம் முழுவதும் படித்தால், இவர்களை இயேசு சரமாரியாகத் திட்டுவதையும் கடிந்து கொள்வதையும் நாம் காணலாம். இவர்கள் கடவுளையும் அவர் நீதியையும் மறந்தவர்கள். அன்பும் அருளும் என்னவென்று தெரியாத குருட்டு வழிகாட்டிகள். ‘கொசுவை வடிகட்டுவார்கள். ஆனால் ஒட்டகத்தை விழுங்கி விடுவார்கள்...’ (இந்த இடத்தில் மக்களின் சிரிப்பொலி கேட்டிருக்கவேண்டும்.) கெதரோன் பள்ளத்தாக்கில் கல்லறைகள் ஏராளம்

உண்டு. இவை வெயிலில் வெள்ளை வெளே ரென்று பளபளக்கும். பஸ்கா பண்டிகையை ஒட்டி மீண்டும் இவை வெள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால், அவற்றின் உள்ளே எலும்புகள் கிடக்கும். பரிசேயர்கள் நிலையும் இதுவே—வெளியே அலங்காரம், உள்ளே அலங்கோலம்.

இதுவரை கொஞ்சம் கொஞ்சம் இயேசுவைப் பகைத்து வந்த பரிசேயர்கள் இப்போது அவருடைய வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முடிவு செய்துவிட்டனர். இது இயேசுவுக்கு நன்றாகத்தெரியும். ஆனாலும் அவர்களைக் கடிந்துகொள்வதை அவர் நிறுத்தவில்லை. எக்காள வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்ட பதின்மூன்று காணிக்கைப்பெட்டிகள் வைத்திருந்த இடத்தில், காணிக்கைகளையும் அவற்றைக் கொண்டுவருபவர்களையும் பார்த்தபடி இயேசு உட்கார்ந்திருந்தார். யாருக்கும் தெரியாத வகையில், இரண்டு பைசாக்களை, மிகக் குறைந்த மதிப்புள்ள அந்த யூத நாணயங்களை, ஒரு விதவை காணிக்கைப் பெட்டியில் போடுவதை இயேசு கண்டார். அவன் செல்வமே அவ்வளவுதான். பரிசேயன் ஒருவன் பகட்டாக நின்றனுகொண்டு, பலபேர் பார்க்க, நிறைய காசுகளைப் போட்டான். யார் அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி தமது கருத்தை இயேசு கூறினார்.

எருசலேம் அழியும் என்று முன்னுரைக்கிறார்

அவர் அங்கிருந்து புறப்படலானார். வெளியே செல்லும்போது தேவாலயத்தின் எழிலான அமைப்புபற்றி, சீடர்களிடம் விளக்கினார். என்ன அழகிருந்தென்ன, எல்லாம் இடிபடப்போகிறதே என்றார். அவர்கள் ஒலிவ மலைக்கு வந்தனர். தொலைவில் தேவாலயம் வெள்ளியும் பொன்னுமாய் இலங்கிக் கொண்டிருந்தது. பேதுருவும் யாக்கோபும் யோவானும் அந்திரேயாவும் பேச்சைத் தொடர்ந்தனர். இப்பேரழிவு எப்பொழுது வரும்? இதற்கு முன் எச்சரிப்பு ஏதும் உண்டா? இயேசு பதில் கூறினார்: முதலாவது என்னை வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவார்கள். பிறகு எருசலேம் முற்றுகை போடப்படும். ஓடக் கூடிய யாவரும் மலைக்கு ஓடித் தப்பிக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அழிவு ஓய்வுநாளில் வருமானால் மக்கள் மிகவும் தொல்லைப் படுவார்கள். 2000 முழ தூரத்துக்கு அதிகமாக அவர்கள் ஓடவேண்டியதிருக்கும்! ஓய்வுநாளில் இவ்வளவு தொலைவு செல்லமாட்டார்கள்! அதன் பின்பு? எருசலேம் புற இனத்தாருக்கு அடிமைப்படும். (தீத்து பேரரசன் காலத்தில் கி.பி. 70இல் இது நடந்தேறியது.)

பொய்யான தலைவர்களும் போலித் தீர்க்கர்களும் தோன்றுவார்கள். சீடர்களும் சித்திரவதை செய்யப்படுவார்கள்; கொல்லப்படுவார்கள். ஆனால், இவர்கள் அஞ்சத் தேவையில்லை. மனித குமாரன் இயேசு மீண்டும் வரும்போது, இவர்களுக்கு மீட்பு வரும்.

அத்திமரம் துளிர்க்கத் தொடங்கினால் கோடை காலம் வருகிறது என்று கணிப்பார்கள். அப்படியே, இந்த அடையாளங்கள் தோன்றுகையில் கடவுளின் அரசு அண்மையில் உள்ளது என அறியவேண்டும். இது எப்போது நடக்குமெனக் கடவுள் தவிர எவரும் அறியார். எவ்வித முன்னறிவிப்பும் கொடுக்கப்படமாட்டாது. கவனமாய், ஆயத்தமாய் இருக்கவேண்டும். மணமகன் வருகையில் தங்கள் விளக்குகளை எரியும் நிலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த ஐந்து புத்திசாலிக் கன்னிப் பெண்களைப்போல் அவர்களும் கவனமாய் இருக்கவேண்டும். இல்லை யென்றால் மற்ற ஐந்து மதியற்ற மடந்தையரைப்போல் வீட்டுக்கு வெளியே விடப்பட நேரிடும். வெளியூர் சென்ற முதலாளி தன்னுடைய ஆட்களிடம் பொருளீட்டுமாறு பொருள் கொடுத்துப் போனதுபோல் கடவுள் கொடுத்துள்ள பொருளையும் வாய்ப்புகளையும் கடவுளின் அரசுக்காகப் பயன்படுத்திப் பலன் காணவேண்டும். தன் முதலாளிக்கும் பயன்படாமல், எவருக்கும் பயனற்ற வகையில் சோம்பேறி வேலையாள் செயலாற்றாமல் இருந்தான். திறமையானவர்கள் திறமையாகச் செயல்பட்டு மேலான பதவிகளிலும் பொறுப்புகளிலும் அமர்த்தப்பட்டனர். பிணியால் வாடுவோர், தேவையுள்ளோர், தனிமையில் வாடுவோர், அன்னியர் ஆகியோருக்கு உதவும் வகையில், அவர்கள் பணியாற்றவேண்டும் என்றார்.

அவர்கள் அச்சத்தை உறுதி செய்வது போல் பஸ்கா பண்டிகை வர இன்னும் இரு நாட்களே உள்ளது என்றும், பிறகு அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்றும் கூறினார்.

புதன்கிழமை

இவர் இங்கு உரையாடிக்கொண்டிருந்த போது, அங்கு காய்பாவும் பிரதான ஆசாரியர்களும், பஸ்கா பண்டிகை வருமுன் இவரை எப்படியும் கைது செய்து கொன்றுவிடவேண்டும் என்று திறமையாகத் திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு வந்தபயணிகள் நகரத்தை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களில் இயேசுவை

உண்மையாய்ப் பின்பற்றும் கலிலேயர்களும் நாட்டுப்பற்றுடைய யூதர்களும் இருந்தார்கள். வெளிப்படையாக ஏதேனும் செய்தால் குழப்பத்தைத் தூண்டிவிடுவதுபோல் ஆகிவிடும் என்று பிரதான ஆசாரியர்கள் பயந்தார்கள். குழப்பம் நடந்தது என்று உரோமர்களுக்குத் தெரியவந்தால் பிறகு இவர்களின் செல்வாக்கும் சனகரீம் ஆட்சியும் அழிந்துவிடும்.

சனகரீமைச் சந்திக்கிறான் யூதாஸ்

புதன்கிழமை யன்று இயேசு பெத்தானியாவில் தங்கிவிட்டார். யூதாஸ் தன் திட்டங்களைத் தீட்டி வைத்துவிட்டான். இயேசுவைப் பிடித்துக்கொடுத்து, அதற்கான வெகு மதியை வாங்கிக்கொள்ள நினைத்தான். ஓர் அடிமையின் விலை முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் (யாத். 21:32; சக. 11:12; ஓசே. 3:2). இந்தப் பணம் பெறவே யூதாஸ் தன் குருவைக் காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறான். சனகரீம் பேரவைக் குழுவினரைச் சந்தித்து பல செய்திகளை இவன் சொல்லியிருக்கலாம். அவற்றை வைத்தே அவர்கள் இயேசுவின் மீது இறுதியான குற்ற ஏடு தயாரித்தனர். மேசியாவைப் பற்றிய இரகசியத்தைக்கூறி, இயேசுதான் அந்த மேசியா என்று விளக்கினான். அவர்களுக்குக் கிடைத்த இந்தச் செய்திகள்தான் போதும். இனி அவரைப் பிடித்து விடலாம். தேவாலயத்தை அழிப்பதாகச் சொல்லியது குற்றம்; மந்திர சக்திகளால் நோய்களை குணமாக்கியதும் குற்றம். இக் குற்றங்களைச் சாட்டும்போது, இயேசு தம்மை மேசியா என்று கூறி உரோமப் பேரரசுக்கு எதிராகத் தம்மை ஒரு புரட்சித் தலைவனாகக் கிறார் என்ற குற்றத்தையும் அவர்மேல் சாட்டிவிடலாம் என நினைத்தார்கள். இந்த அரச வஞ்சனைக் குற்றத்திற்குத் தண்டனை—மரணம். ஆனால், அவரை இரகசியமாகக் கைது செய்யவேண்டும். அதைத் திறமையாகச் செய்வதெப்படி? அது யூதாசுக்குத் தெரியும்.

வியாழக்கிழமை

பஸ்காப் பண்டிகைக்கு முந்திய நாள் அது. பண்டிகைக் காரியங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். இடத்திற்கான ஆயத்தங்களை ஒழுங்கு செய்ய, பேதுருவும் யோவானும் அனுப்பப்பட்டனர். இதைத்தான் நாம் இறுதி இரவுத் திருவிருந்து என அழைக்கிறோம். அவர்கள் பண்டிகை கொண்டாடிய வீடு, மாற்கு என்னப்பட்ட யோவான் வீடாக இருக்கலாம்.

வெளியே உள்ள படிக்கட்டுகள் வழியாய் மேல் அறைக்குச் சென்றார்கள். இயேசு சொல்லியனுப்பிய அந்த மனிதனை இலகு வாக அந்தச் சீடர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். வழக்கமாக வீடுகளில் பெண்களே தண்ணீர் சுமந்து வரச் செல்வார்கள்—ஆண்கள் இவ்வேலையைச் செய்வது அரிது. வேறெதற்கும் உதவாத மனிதர்கள் சிலர் இவ்வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுவார்கள். எனவே, தண்ணீர்க் குடம் சுமந்துவரும் ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடிப்பது அவர்களுக்கு எளிதாக இருந்தது. இது முன்பே திட்டமிடப்பட்ட ஒரு காரியம்போல் நடந்தது.

உணவு தயாராயிற்று. சீடர்களின் கால் களை இயேசு கழுவினார். வெகுதூரம் பயணம் செய்து களைப்புற்று வரும் விருந்தினர்களுக்கு இப்படிச் செய்வார்கள். அடிமையோ அல்லது குடும்பத்தில் உள்ள வயதில் குறைந்த ஒரு வரோ இப்படி விருந்தினர்களின் கால்களைக் கழுவுவார். மிக இழிவாகக் கருதப்படும் இவ்வேலையை இயேசு அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் செய்து, தாழ்மையோடு பணியாற்றுவது எப்படி என்று காண்பித்தார் (1 சாமு. 25:41ஐப் பாருங்கள்).

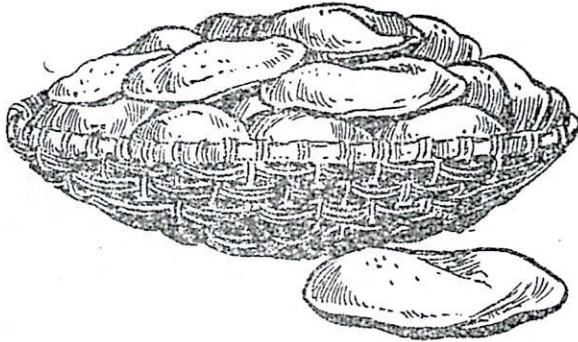
இறுதி இரவுணவு

இந்த இறுதி இரவுத் திருவிருந்தையும் பஸ்கா விருந்தையும் ஒன்று என்று நினைத்து நாம் குழப்பமடைவதுண்டு. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா என்பவர்கள் அப்படித்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், அது முந்திய இரவில் நடந்ததாக யோவான் எழுதுகிறார் (யோ. 19:31). இருவிதக் கருத்துக்களையும் நாம் ஆதாரங்களோடு விவாதிக்கலாம். ஆனால், இரவுத் திருவிருந்துதான் பஸ்கா விருந்தென்றால் இயேசு பஸ்கா நாளிலே சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்றாகிறது. இப்படி நடவாதபடி பிரதான ஆசாரியர்கள் மிகவும் கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டார்கள் (யோ. 18:28; மத். 26:5; மா. 14:2). இன்னும் லூ. 22:15,16ஆம் வசனங்களில் இயேசு சீடர்களிடம், பஸ்காவை அவர்களோடு ஆசரிக்க தமக்கு விருப்பமுண்டு என்றும், ஆனால் அதற்கு முன்பு தாம் இறந்து விடவேண்டியதிருக்கும் என்றும் சொல்கிறார். மேலும், யூதாஸ் பஸ்கா பண்டிகைக்கான தேவைகளை வாங்கி வரப்போயிருந்ததாக சீடர்கள் பலர் நினைத்தனர் (யோ. 13:1,29). தேவாலயத்தில் பலியிடப்பட வேண்டிய பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைப்பற்றியோ, கசப் பான கீரையைப்பற்றியோ எங்குமே எழுதப்படவில்லை. இன்னுமொரு முக்கிய விஷயம்: பஸ்கா விருந்தில் உணவைச் சாப்பிடுமுன்

கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள். இங்கு இயேசு உணவை உண்டு முடிக்கும்போது அதைச் செய்கிறார்.

இந்த ஆதாரங்களை வைத்து அறிஞர்கள் சிலர், இந்த இரவுணவு பஸ்கா பண்டிகைக்கும் வேறு சில பண்டிகைகளுக்கும் முந்திய இரவில் உண்ணும் 'கித்தூஷ்' என்ற விருந்தாக இருக்கவேண்டும் என்கின்றனர். இதற்கு மாறான இன்னொரு கருத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாயுள்ளது. அந்தப் பஸ்கா பண்டிகை ஓய்வுநாளாக இருந்தபடியால், அன்று சமைத்து வேலைசெய்யாதபடி இருக்க, இயேசுவும் பல யூதர்கள் செய்வதுபோல் முந்திய நாளிலேயே பஸ்காவை ஆசரித் திருக்கலாம்.

அந்த இரவு விருந்தில் நடந்த யாவும் நற் செய்தி நூல்களில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. திருவிருந்தை ஓவியமாகத் தீட்டிய சிறந்த ஓவியர்கள் பலர், இயேசுவும் சீடர்களும் மேஜையைச் சுற்றி இருக்கைகளில் உட்கார்ந்திருந்ததாகத் தீட்டியிருக்கின்றனர். ஆனால், சாய்வு இருக்கைகளில் சாய்ந்து கிடந்தபடியே, ஒரே தட்டில் கையிட்டு அவர்கள் விருந்துண்டிருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இயேசு சீடர்களின் கால்களைக் கழுவுவதற்கு இது மிகவும் வசதியாக இருந்திருக்கும். இயேசுவின் மார்பில் சாய்ந்திருக்க, யோவானுக்கும் இது வசதியாயிருந்திருக்கலாம். அவன் அமர்ந்த குரலில் பேதுருவோடு பேசுவதற்கும் இது வசதிதான். அப்பத்துண்டைத் தோய்த்து எடுத்து யூதா சிடம் கொடுப்பதற்கும் இயேசுவுக்கு இது வசதியாயிருந்திருக்கும். ஒரு விருந்தில், வீட்டுக்காரர் விருந்தினரை மரியாதையாக உபசரிக்கும் விதம் இதுதான்.

புளிப்பேற்றப்படாத அப்பம்

இயேசுவின் காலத்தில் இருந்த கண்ணாடிக் கிண்ணம்

திருவிருந்துக்குப் புது விளக்கம்

இயேசு உணவுக்கு நன்றிகூற அவர்கள் அப்பத்தைப் புசித்தார்கள். திராட்சைரசம் அருந்தினார்கள். இதை இயேசு ஆசீர்வதித்துக் கொடுத்த காரணத்தால் இவ்விருந்து புனிதத் தன்மை பெற்றது. இப்புனிதத் தன்மையை அன்றுமுதல் மனிதர்கள் நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறார்கள். நம்முடைய திருவிருந்து ஆராதனையில் இந்தப் புனிதத் தன்மையை நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இது சமயம், கடவுளுக்கு உண்மையோடும் அன்போடும் பணியாற்றுபவர்கள், கடவுளின் ஆவியானவர் அவர்களோடிருக்கிறார் என்ற நினைவில், ஒரு புதுப்பெலனையும் ஆற்றலையும் அடைகிறார்கள். அப்பம் பிட்கப்படுவதிலும் திராட்சைரசம் ஊற்றப்படுவதிலும் இப்பொருள் விளங்குகிறது. அவருடைய உடல் நமக்காக நொறுக்கப்பட்டது; அவருடைய இரத்தம் நமக்காக ஊற்றப்பட்டது (1 கொ. 5:7,8; 11:17-34). இதுதான் கிறிஸ்து செய்த புது ஒப்பந்தம் (மா. 14:24). யாவேக்கும் மக்களுக்கும் சீயை மலையில் வைத்து ஓர் ஒப்பந்தம் நடந்தது. எரேமியா இதை யாவே ஒவ்வொரு மனிதனோடும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் என்கிறான். இப்போது கிறிஸ்து நம் ஒவ்வொருவரோடும் இந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டார். தம்முடைய மரணத்தால் நமக்கு பாவத்தினின்றும் சாவினின்றும் விடுதலை கிடைத்தது என்கிறார். பாடுகளை ஏற்ற தொண்டரின்

கடைசிப் பணி முடிந்தது. இஸ்ரவேலருக் காகவும், ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் பிணைப்பட்டு அவர் சிலுவைக்குச் சென்றார்.

சீடர்களுக்கு இயேசுவின் உரை

அந்த இரவில் திருவிருந்து முடிந்த பிறகு இயேசு சீடர்களுக்கு ஆறுதலாகவும், உதவியாகவும், ஆலோசனையாகவும், சில வார்த்தைகள் கூறினார். இவை யோவான் நற் செய்தி நூலின் பதினான்காம் அத்தியாயம் தொடங்கி பதினேழாம் அத்தியாயம் வரை காணப்படுகின்றன. தூய வாரம்பற்றிய செய்திக்குத் தொடர்பாக இதை நாம் இப்பொழுது படிக்கவேண்டும். மறுமை வாழ்வு குறித்து இயேசு பேசினார் (14:1-24). திராட்சைச் செடியுடன் கொடிகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் வகையில், அன்பு அவர்களைப் பிணைத்துவிட்டது என்றார் (15:1-17). அவர் மேல் நம்பிக்கைகொள்ளும்போது சோதனைகள் வரும். அவர்கள் மன்றாட்டில் உறுதியாயிருந்தால் ஆற்றித் தேற்றுபவரான கடவுளின் ஆவியானவரை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வார்கள் (14:16-27; 15:26,27; 16:1-15).

இதன் பிறகு இயேசு தமக்காக விண்ணப்பம்பண்ணினார் (17:1-5). தம்முடைய மரணத்தைத் தைரியமாய் எதிர்கொண்டு, தம் வாக்குகளை நிறைவேற்றி, முடிவிலாப் புது வாழ்விற்குச் சான்றாக, தாம் உயிர்பெற்று மீளுவதற்கு உதவி அருளவேண்டும் என்று அவர் கடவுளிடம் மன்றாடினார். அவருடைய சீடர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொண்டார். தனியே அவர்களை விட்டுச் செல்லும் இந்நேரத்தில் அவர்களின் தேவைகளுக்காக, சிறப்பாக விண்ணப்பம் செய்தார் (வ. 6-19). தாம் புதிதாக உருவாக்கிய திருச்சபைக்காக வேண்டிக்கொண்டார் (வ. 20-26). அதன் ஒற்றுமைக்காகவும் ஐக்கியத்திற்காகவும் சிறப்பாக மன்றாடினார்.

பிறகு நன்றி செலுத்தும் பாட்டு ஒன்றை எல்லோரும் பாடினார்கள். ஒலி வ மலைச் சாரலில் உள்ள கெத்செமனே தோட்டம் நோக்கி, கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் நடந்தார்கள். வழியில் குருவிடம் தனக்குள்ள அன்பையும் பற்றையும் குறித்து உறுதியுடன் பேசினான் பேதுரு. ஆபத்து வரும் நேரம் தம்முடைய சீடர்கள் எவ்வளவு கோழைகளாக நடந்துகொள்ளப்போகிறார்கள் என்பது இயேசுவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாசரேத் தூரானாகிய இயேசுவை எனக்குத் தெரியாது என்று பேதுருகூட மறுதலிக்கப்போகிறான்.

விளக்கப் பயிற்சி

1. மரியாள் இயேசுவைத் தைலத்தால் முழுக் காட்டியதை நீங்கள் நேரில் பார்த்தது

போல் விவரியுங்கள் அல்லது அவள் வீட்டுப் பணிப்பெண் ஒருத்தி வீட்டிற்கு வெளியே உள்ள தன்னுடைய சிநேகிதிகளோடு இச்செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்வதுபோல் பேசுங்கள்.

2. 'குருத்தோலை ஞாயிறு' பற்றி ஒரு தொலைப்படக் காட்சி உரையாடலோ அல்லது வானொலி நாடகமோ அல்லது வானொலிச் செய்தி அறிக்கையோ தயாரியுங்கள்.
3. தேவாலயத்தை இயேசு தூய்மைப்படுத்தியதை விவரித்து, தன் தந்தை செபதேயுவுக்கு யாக்கோபு எழுதும் பாவனையில் ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள்.
4. இயேசு செய்த இத்துணிச்சலான காரியத்திற்குப் பிறகு சனகரீம் பேரவைக் கூட்டத்தில் என்ன விவாதம் நடந்திருக்கும் என்று கற்பனையாகச் சொல்லுங்கள்.
5. வரி கொடுப்பதைப்பற்றி இயேசுவின் பகைவர்கள் கேள்வி கேட்ட நோக்கம் என்ன? அவர் சொன்ன அழகான பதில் அவர்கள் வாயை அடைத்த விதம்பற்றிக் கூறுங்கள்.
6. மத். 23ஆம் அதிகாரத்தில் ஏழு முறை 'ஐயோ' என்று வருகிறது. அவைகளைக் கண்டுபிடியுங்கள்.
7. (அ) விதவை போட்ட இரண்டு காசு, (ஆ) மதியுள்ள, மதியற்ற கன்னியர். இக்கதைகளிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக் கொள்கிறோம்?
8. யூதாஸ், சனகரீம் அவையினருக்கு இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்த நிகழ்ச்சியை நாடகமாக்குங்கள். காய்பாவுக்குத் தேவையான ரகசியச் செய்திகள் அவனிடமிருந்ததை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு இதைத் தயார் செய்யவேண்டும்.
9. கீழ்க்கண்ட வசனங்கள் இயேசுவின் பகைவர்களைப்பற்றி நமக்கு என்ன கூறுகின்றன: யேர். 6:15; 11:47-53; லூ. 4:24-28; 13:31-33; 19:45 முதல்; மத். 22:23-33; 26:61; மா. 3:6. தனித் தனிப் பகைவர்களைக் குறித்த விஷயங்களைத் தொகுத்துப் பதில் அளியுங்கள்.
10. இறுதி இரவில் நடந்த விருந்துபற்றித் தெரிந்த யாவையும் எழுதுங்கள். திருச்சபையில் திருவிருந்து ஆராதனை புனிதமாகக் கருதப்படும் காரணம் என்ன?
11. 'வெற்றி வீரராக இயேசு எருசலேமில் நுழைந்த காட்சி'யை அல்லது ஒரு பரிசேயனும் சதுசேயனும் உரையாடும் காட்சியைப் படமாக வரையுங்கள்.

கைது செய்தார்கள்; விசாரணை வைத்தார்கள்

(மா. 14:32-65; 15:1-20; லூ. 22:39-23:25; மத். 26:36-75; 27:11-31; யோ. 18:1-19:16)

அவர்கள் கெதரோன் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து கெத்செமனே தோட்டம் வந்தார்கள். கெத்செமனே என்பதற்கு 'எண்ணெய் ஆலை' என்று பொருள். இங்கு ஒலிவத் தோப்புகள் நிறைய உள்ளதால் இப்பெயர் இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தியானம் செய்யும்படி ஓய்வையும் அமைதியையும் தேடி இயேசு இத்தோட்டத்திற்கு அடிக்கடி செல்வதுண்டு. (பழங்கால ஒலிவ மரங்கள் அங்கு இன்றும் நிற்கின்றன. பிரான்சிஸ் குழுவைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க குருக்கள் இத்தோட்டத்தைப் புனித இடமாக வைத்துக் காத்து வருகிறார்கள்.) பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு அவர் தோட்டத்தின் ஒரு கோடிக்குச் சென்றார். அந்தப் பஸ்காப் பண்டிகை இரவு, நிலவொளியில் இயேசு நடந்துகொண்டிருந்தார். ஓர் இருட்டான இடம் சென்று தம் தந்தையோடு சிறிது நேரம் செலவழிக்க எண்ணினார். நெருங்கிய நண்பர்களுக்கும் கூடச் சொல்லாமல் இதுவரை மனத்தில் அடக்கிவைத்திருந்த அத்தனை வேதனையும், நெஞ்சின் பாரத்தையும் தந்தையோடு பகிர்ந்துகொள்ள அங்கே வந்தார். திருப்பணியின் தொடக்க காலத்தில் சோதனைகளோடு போராடியதுபோல், இப்பொழுதும் அவர் போராட வேண்டியதாயிருந்தது. மூன்று சீடர்களும் நன்றாக உறங்கிப் போனார்கள். இறுதிச் சோதனையைத் தாங்கும் முழு ஆற்றல் பெற்றவராய், எழுந்து அங்கிருந்து நடக்கின்றார் (எபி. 5:7-10).

காட்டிக்கொடுத்தான்

ஒரு கூட்டம் உரோமப் போர்வீரர்களுக்கும் தேவாலயக் காவலர்களுக்கும் வழி காண்பித்தபடி யூதாஸ் வந்துகொண்டிருந்தான். (அறுநூறு வீரர்கள் ஒரு தளபதியின்கீழ் அணிவகுத்து வந்ததாக யோ. 18:3 சொல்லுகிறது.) கத்திகளையும் தடிகளையும் எடுத்துக்

கொண்டு, விளக்குகளையும் தீவட்டிகளையும் பிடித்துக்கொண்டு அவர்கள் நடந்தார்கள். கைது செய்யப் போகிறவர்களுக்கு, கைது செய்யப்பட வேண்டியவர் எப்படிப்பட்ட மனிதரென்று தெரியாது! இவர்களுக்குப் பின்னால் பிரதான ஆசாரியர்கள், வேத அறிஞர்கள், என்ன நடக்கிறதென்று வேடிக்கை பார்க்கும் ஒரு கூட்டம். இவர்களைச் சந்திக்க புறப்பட்டு வருகிறார் இயேசு. இவர் கவலை யெல்லாம், சீடர்களை இவர்கள் எதுவும் செய்துவிடக்கூடாது என்பதே.

யூதாஸ் காட்டிக்கொடுத்து விட்டான். இயேசுவைக் கைது செய்தவுடன் சீடர்கள் அனைவரும் ஓடிவிட்டார்கள் (மத். 26:56). பேதுருவும் ஓட்டம் பிடித்தான். மாற்கு தன் வீட்டிற்குள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டான் (மா. 14:52). சற்று நேரத்திற்கு முன்பு அவன் வீட்டில்தான் இயேசு இரவுத் திருவிருந்தை முடித்துச் சென்றார்.

இச்சமயம் தொடங்கி மரண தண்டனை விதிக்கும்வரை ஆறு தடவை அவரை விசாரித்தார்கள். அத்தனை நீதி விசாரணைகளும் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவகையில் நடந்தன. மூன்று முறை தேவாலய அதிகாரிகள் முன்பு அவர் விசாரிக்கப்பட்டார். மூன்று முறை உரோம நீதிமன்றம் அவரை விசாரித்தது. சட்டத்திற்குட்பட்டே இவ்விசாரணைகள் நடந்ததாக வைத்துக்கொண்டாலும், அவருக்கு எதிராய்ப் பொய்ச்சான்று கூற வந்தவர்கள் முரண்படப் பேசினார்கள். எனவே, அவர்கள் சான்று ஒவ்வாதது என்று தள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவரைக் குற்றம்சாட்டி விசாரித்து, தண்டனை வழங்கி, கொன்று போட, அவருடைய எதிரிகளுக்கு இருந்த காலம் இருபத்துநான்கே மணி நேரம். இவ்வளவு அவசரமாக விசாரணை செய்யலாமா என்று எவருமே கேட்டதாகத் தெரியவில்லை. யூதச் சட்டப்படி, தீர்ப்புக்கூறிய மறுநாள்தான் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். உரோமச் சட்டப்படி, இரு நாள் இடை

வெளிவேண்டும். ஆறு விசாரணைகள் சில மணி நேரங்களிலேயே முடிந்துவிட்டன! அவர் களுடைய தரப்பில் நின்று பார்த்தாலும் இயேசுவுக்குப் பதில்கூறப் போதுமான அவகாசம் கொடுக்கப்படவில்லை. எந்த மனிதனையும் சட்டப்படிதான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று கடைசியில் சனகரீம் பேரவையில் நிக்கொதேமு எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பினான். பேரவையினர் கையில் இயேசு சிக்கிக் கொண்ட பிறகு விடுவார்களா? சிலுவையில் அறைவதுபற்றியே அவர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை

பொழுது விடிய இன்னும் கொஞ்சநேரம் இருந்தது. சேவல் இன்னும் கூவவில்லை. சனகரீம் பேரவையில் அன்னாவுக்குப் பெருஞ் செல்வாக்கு இருந்த காரணத்தால் அவன் முன்னிலையில் இயேசு முதன்முதலாக விசாரிக்கப்பட்டார் (யோ. 18:13). அன்னா திறமையாக ஒரு கேள்வி கேட்டான். இயேசு அதற்குப் பதில் கூறியிருந்தால் அவர் வாயே அவரைக் குற்றவாளி என்று தீர்த்திருக்கும். வழக்கு விசாரணையில் இத்தகைய கேள்வியை சட்டப்படி அனுமதிக்கமாட்டார்கள். இயேசு வைக் கட்டி, அவரைத் தன் மருமகன் காய்பாவினிடத்திற்கு அன்னா அனுப்பிவைத்தான். இதற்குள் இவன் சனகரீம் உறுப்பினர்கள் சிலரை அங்கே கூட்டி வைத்திருந்தான். பேரவையின் ஒழுங்கு முறைப்படி, பொழுது விடியுமுன் இப்படிச் சபை கூடுவது சரியல்ல. விடியற்காலையில் (லூ. 22:66-71) முழுப் பேரவையும் கூடி ஏற்கெனவே சபையின் உட்குழு முடிவெடுத்து வைத்திருந்த, 'குற்றவாளிதான்' என்ற தீர்ப்பை ஆராயத் தொடங்கிற்று. எந்தக் குற்றவாளிக்கும் தன் தரப்புச் சாட்சிகளைக் கொண்டுவர வாய்ப்பு அளிக்கப்படும். ஆனால், இயேசுவுக்கு இவ்வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவனே தன்னைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை எவரும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். ஆனால், இயேசுவிடம் அப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவர் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை. இது காய்பாவைக் கோபமுட்டியது. தமது வழக்கில் நியாயம் வேண்டும் என்று இயேசு கேட்டிருக்கலாம். அவர் வெறுப்படையுமளவுக்குக் காரியங்களை அவ்வளவு விரைவுபடுத்திக்கொண்டிருந்தனர். யூதாஸ் கொடுத்த தகவலை கேள்வியாக்க இதுவே சரியான சமயம் என்று காய்பா கண்டான். யூதர்களின் புனிதமான கட்டுப்பாட்டின்கீழ், 'நீ கிறிஸ்துவா?' என்ற கேள்விக்கு அவர்

பதில் கூறவேண்டியதாயிற்று. அஞ்சா நெஞ்சனாக 'நான் கிறிஸ்துதான்' என்றார். சங். 90:1; தானி. 7:13 வசனங்களை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இது ஒன்றே போதும்! இறைவனைக் குறைவுபடுத்திவிட்டார் என்றார்கள். காய்பா தன் மேலாடையை, நல்ல நடிப்புத் திறத்துடன், மேலிருந்து கிழித்துப் பார்ப்பவருக்கு ஒரு பயங்கர உணர்ச்சி ஊட்டினான். இறை பழிப்புக் குற்றத்திற்காகவே இயேசு கல்லெறிந்து கொல்லப்படவேண்டும் (லேவி. 24:16). ஆனாலும், பிலாத்து இதைப் பெரிய விஷயமாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டான் என்று பிரதான ஆசாரியனுக்குத் தெரியும். காரணம், இது யூத சமயத்து விவகாரம். உரோமப் பேரரசருக்கு எதிரான அரச வஞ்சனைக் குற்றமானால்மட்டுமே அவன் அக்கறை காட்டுவான்.

இதற்குள் கூட்டத்தினரின் மிருக உணர்ச்சி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. அவர்மேல் காறி உமிழ்ந்தனர்; கண்களைக் கட்டினர்; கையால் அடித்தனர்; கேலி செய்தனர்... கைகள் கட்டப்பட்டவராய் அவரைப் பிலாத்துவிடம் அனுப்பிவைத்தார்கள்.

பொந்தியு பிலாத்து

யூதேயாவின் ஐந்தாவது ஆளுநராக பொந்தியு பிலாத்து உரோமப் பேரரசால் அமர்த்தப்

ஓர் உரோம ஆளுநர்

பட்டிருந்தான். இந்தப்பதவியைகி.பி. 26இல் இவன் ஏற்றான். இவன் 'தயை தாட்சணியம் காண்பிக்காமல், இரக்கமற்றும் பிடிவாத குணம் படைத்தவனாகவும்' இருந்தான். இவன் ஒரு கொடுங்கோலன் (லூ. 13:1). தன் இருப்பிடமாகிய செசரியா பட்டணத் திலிருந்து எருசலேமுக்கு வந்திருந்தான். பண்டிகை சமயத்தில் யூதர்களின் உணர்ச்சிகள் மேலோங்கி குழப்பங்கள் விளையாதபடி, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க ஒரு படையைத் திரட்டிக்கொண்டு எருசலேம் வந்திருந்தான் இவன். பிரதான ஆசாரியர்களின் புனித உடைகள் யாவும், அந்தோனியாக் கோட்டையில் உரோமர்களுடைய பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பஸ்காப் பண்டிகையின்போது அவற்றை எடுத்துக் கொடுப்பதும், பிறகு வாங்கி உள்ளே வைத்துப் பூட்டிவிடுவதும் பிலாத்துவின் பொறுப்பாக இருந்ததால், இச்சமயம் இவன் இங்கு வந்திருந்தான்.

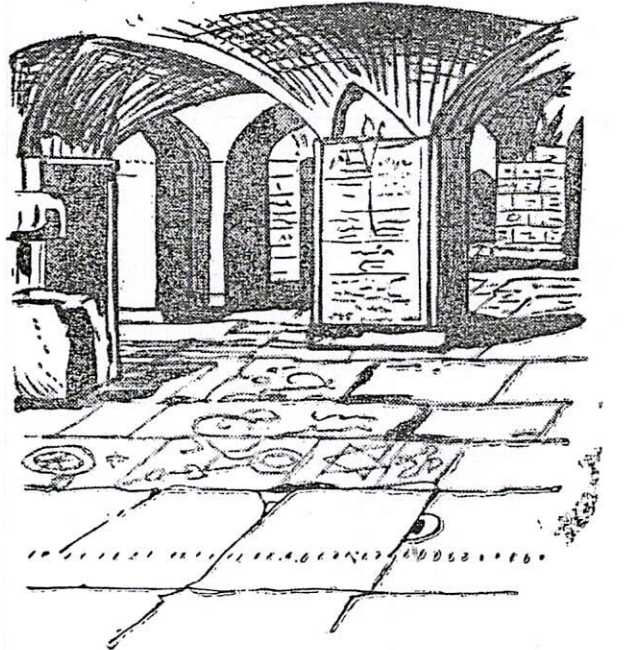
யூதர்களுக்கு பிலாத்துவைக் கண்டாலே பிடிக்காது. காரணம், இவன் உரோமன். உரோமப் பேரரசன் சிலையோடும், உரோமப் பேரரசின் கழகச் சின்னத்தோடும், இவன் எருசலேம் தெருவில் யாவரும் காணும் வகையில் வீர நடைபோட்டு வந்தபோது, யூதர்கள் இவனை வெகுவாக வெறுத்தனர். யூதர்கள், உரோமச் சிலைகளைத் தங்கள் பட்டணத்தில் இருக்கவிடுவதில்லை. தங்கள் உயிரைக் கொடுத்து முழுமூச்சாக இதை எதிர்த்தார்கள். இறுதியில் பிலாத்து விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. தேவாலயப் பணத்தை எடுத்து இந்தப் பிலாத்து அணைக் கட்டு ஒன்று கட்டினான் (பெத்லேகேழுக்குப் போகும் வழியில், இடிந்து பட்ட நிலையில் இவனுடைய இரங்கத்தக்க ஒரு நினைவுச் சின்னமாக அது இன்றும் நிற்கிறது). யூதர்கள் கிளர்ச்சி செய்தபோது, பிலாத்து தனது ஆட்களை அனுப்பி அவர்களைக் கொன்றுபோட்டான். இப்படிக் கொல்லப்பட்டவர்களில் கலிலேயரும் உண்டு. தன் சொந்த மக்களைப் பிலாத்து கொடுமைப்படுத்தியபோது பிலாத்துவுக்கும் ஏரோது அந்திப்பாவுக்கும்இடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. இயேசுவைக் கைது செய்தபோது இவர்களுக்கிடையே இருந்த இந்த மனக்கசப்பு நீங்கிற்று.

தான் குறைவுபடுத்தப்பட்டு உரோமுக்கு எந்த நேரமும் திரும்பி அனுப்பப்பட்டு விடலாம் என்ற அச்சம் பிலாத்துவுக்கு எப்போதும் உண்டு. சீசருக்கு எதிரி என்ற கெட்ட பெயரைச் சம்பாதிப்பது நல்லதல்ல என்று எண்ணினான். பலஸ்தீனாவின் வாழ்க்கை அவன் மனதுக்குப் பிடித்தமாக இருந்தது.

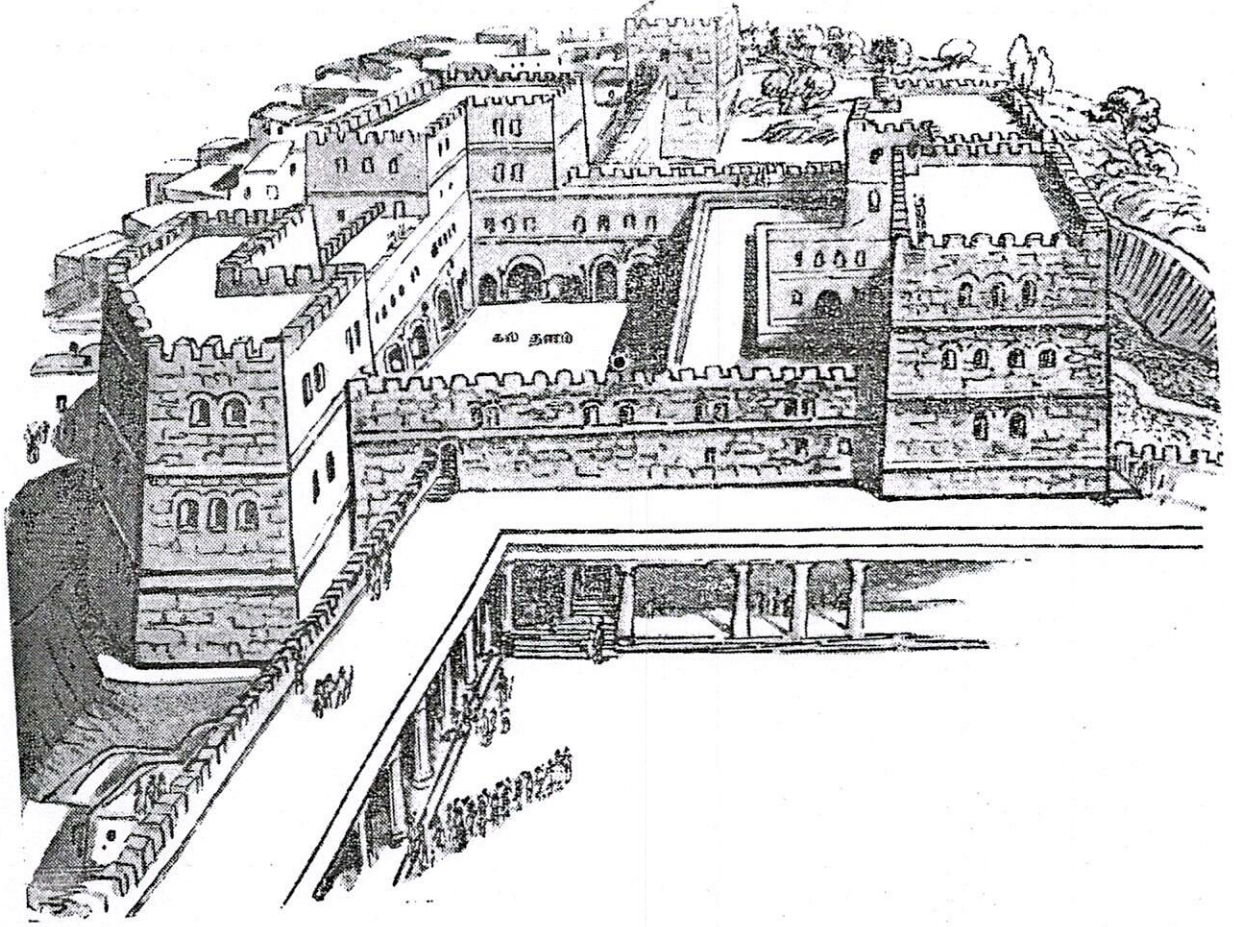
புனித கெரிசீம் மலையில் சமாரியர்களை இவன் தாக்கியபோது நிகழ்ந்திருந்த கொடுமைகளை விசாரிக்க, இவன் திபேரியு பேரரசனால் உரோமப் பட்டணத்திற்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டான்.

உரோம நீதிமன்றம்

காய்பா, பிலாத்துவுக்கு அவசரச் செய்தி ஒன்று அனுப்பினான். ஒரு குற்றவாளியைக் குறித்து அவசரமாகத் தீர்ப்புச்செய்ய வேண்டியதிருப்பதாகச் சொல்லியனுப்பினான். எருசலேமில் தான் வழக்கமாகத் தங்கியிருக்கும் அரண்மனையிலிருந்து, அந்தோனியாக் கோட்டைக்கு உடனே சென்றான் பிலாத்து. அது குற்றவாளிக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும் விஷயமாக இருக்கலாம் என்று பிலாத்து ஊகித்துக்கொண்டான். சாவுத் தீர்ப்பெழுதும் அதிகாரம் யூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த அதிகாரம் உரோம நீதிமன்றத்திற்கே உண்டு. உரோமர்கள் நீதிமுறைக்குப் பெயர்போனவர்கள். பிலாத்து இயேசுவை நேர்மையாய் விசாரிக்க எண்ணங்கொண்டான். பிரிட்டோரியம் என்ற நீதிமண்டபத்திற்குக் கீழே இயேசுவைக் கொண்டுவந்தார்கள். கபதா என்ற கல்தளத்தில் தன்னந்தனியாக, கைகள் கட்டப்பட்டவராக இயேசு நின்றார். பிரதான

'கல் தளம்' இன்று இப்படிக் காணக்கிடக்கிறது

எருசலேமில் பொந்தியு பிலாத்து தங்கியிருந்த அந்தோனியாக் கோட்டை

ஆசாரியர்கள் தூரமாய் நின்றார்கள். பஸ்கா பண்டிகை சமயம் புற இனத்தவரோடு நெருங்கித் தங்களைத் தீட்டுப்படுத்திவிடக்கூடாது என்று கவனமாயிருந்தார்கள். தங்கள் முடிவுக்குப் பிலாத்துவும் உடன்படுவான் என்று எதிர்பார்த்தார்கள் (யோ. 18:30). பிலாத்து, இயேசுவைத் தன்னண்டை அழைத்து விசாரித்தபோது 'அவரிடம் குற்றம் எதுவும் காணவில்லை.' பிரதான ஆசாரியர்களின் சூழ்ச்சிகள் நன்கு புலனாயிற்று. பொய் சொல்லி அவரைக் கொல்ல முயல்கிறார்கள். தாங்கள் சொல்வது பொய்தான் என்பதை அவர்களே இப்போது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவரைக் குற்றமற்றவர் என்று பிலாத்து விடுதலை செய்துவிட்டான். இதை அவர்கள் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. வேதனை அவர்களைப் பிடுங்கித் தின்றது. சட்டப்படி இப்போது இயேசு குற்றவாளியல்ல. அவர் வெளியே போகலாம்.

காய்பா விடுவதாக இல்லை. குற்றச்சாட்டுகளை வலியுறுத்திக்கொண்டே யிருந்தான்.

இந்த மனிதன் கலிலேயாவிலிருந்து வந்து போராட்டத்திற்கு மக்களைத் தூண்டுகிறான்... கலிலேயனா? பிலாத்துவுக்குத் தன் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்க ஒரு வழி பிறந்தது. பஸ்கா பண்டிகைக்காக ஏரோது அந்திப்பா எருசலேமுக்கு வந்திருப்பான். இனி, இந்த வழக்கு அவனுடைய உரிமைக்குள் வருகிறது. ஆனால், ஏரோது, இயேசு அற்புதங்களைச் செய்யும் ஒரு மனிதர் என்ற அளவில் அவரைப்பற்றித் தெரிந்து வைத்திருந்தான். அந்த அளவில்தான் அவனுக்குள்ள அக்கறையெல்லாம். அவரால் எவ்வித ஆபத்துமில்லை என்று அவனுடைய ஒற்றர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். எனவே, ஏரோது இயேசுவின் தலையில் முட்களாலான ஒரு மகுடம் வைத்து, தன்னுடைய பழமையான ஓர் இராஜ உடையை உடுத்தி, அவரை மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பிவிட்டான். (ஏரோதும் பிலாத்துவும் மீண்டும் நட்புக் கொள்ள இது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது.)

‘அவனைச் சிலுவையில் அறையும்!’

இதற்கிடையில் ‘அந்த நேர்மையாளருக்கு ஒரு தீதும் செய்யக்கூடாது’ என்று பிலாத்துவின் மனைவி அவனுக்குச் செய்தி அனுப்பியிருந்தாள். கனவுகள் மூலமாய்க் கடவுள் மனிதர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுப்பார் என்று மக்கள் நம்பியிருந்தனர். பிலாத்துவின் மனைவி அங்ஙனமே தனது கனவு குறித்து எண்ணினாள். மரண தண்டனை வழங்கு மளவுக்கு இயேசுவிடம் குற்றமெதுவும் காணாததால் அவர் குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டான். அவரைச் சாட்டையால் அடித்து விட்டுவிடலாம் என்றான். உடனே கூச்சல்போட்டார்கள். வகையாகத் திட்டம் தீட்டினான் காய்பா. இயேசு உரோமப் பேரரசுக்கு எதிராக எழுப்பியிருக்கிறார் (லூ. 23:2); தம்மை மேசியா என்று கூறி யூதர்களுக்கு இவரே அரசனாகப் பார்க்கிறார்; அப்படியென்றால், பேரரசனுக்கு அவர் எதிரியாகிவிடுகிறார். இதைப் பிலாத்து கவனிக்கத் தவறுவானா னால், அவன் பேரரசனுக்கு அரச துரோக மிழைக்கிறான் என்றான். அரச வஞ்சனைக் குற்றம் என்று சொன்னவுடன் பிலாத்து அஞ்சினான். கூச்சல்போடும் கூட்டத்திற்கு இணக்கம் தெரிவித்தான். கடைசி முயற்சியாக, இயேசுவைக் காப்பாற்றும் வகையில், அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டான். பிரதான ஆசாரியர்களின் ஒற்றர்கள் துரிதமாக வேலை செய்தனர். மக்களைக் கூச்சல் போட வைத்தார்கள். இரை கிடைத்ததும் காக்கைக் கூட்டம் கத்திக் கரைவதுபோல் ‘எங்களுக்குப் பரபாசே வேண்டும், பரபாசை விடுதலை செய்! இயேசுவைச் சிலுவையில் லறை!’ என்று கூச்சலிட்டனர். கிளர்ச்சி உண்டாகாதபடி தடுப்பதில் பிலாத்து அக்கறை கொண்டான். கிளர்ச்சி நடந்துவிட்டால் பிறகு அவன் பதவிக்கு ஆபத்தாகிவிடும். எனவே, இக்காரியத்தைக் குறித்து தனது நிலையைக் கை கழுவுவதின்மூலம் அவர்களுக்கு உணர்த்தி (இது உரோமர்களிடையே உள்ள பழக்கமன்று; இது யூதர்களிடமுள்ள பழக்கம்) இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்து விடச் சொல்லி, காவலர்களிடம் ஒப்புக் கொடுத்தான்.

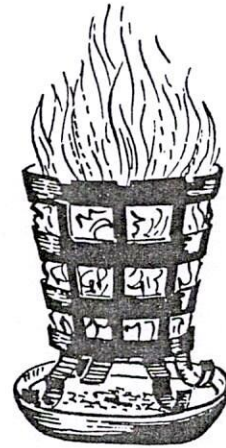
பெரிய வெள்ளி நாளின் காலை நேரம் அது. மணி 6:30 கூட ஆகவில்லை. அவசர அவசர மாய்க் காரியங்கள் நடைபெற்றன. சூரியன் மறைந்தால் ஓய்வுநாள் தொடங்கிவிடும். பிரதான ஆசாரியன் தன் திட்டம் நிறைவேற மிக மிக விரைவாய்ப் பாடுபட வேண்டிய திருந்தது. ஓய்வுநாள் தொடங்குமுன் இயேசுவைக் கொண்டுபோகவேண்டும். தாமதம் ஏற்

பட்டால் அவன் திட்டங்கள் பாழாகிவிடும். இயேசுவை உரோமப் படையிலுள்ள சீரிய வீரர்கள் சாட்டையால் அடித்தனர். வாரி னால் செய்யப்பட்டிருந்த இச்சாட்டை நுனி களில் தேள் கொடுக்கு போன்ற ஈயக்குண்டு கள் வைத்துக் கட்டியிருந்தார்கள் (புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 1). எத்தனையோ பேரை இப்படி அடித்துச் சிலுவைக்குக் கொண்டுபோயிருக் கிறார்கள். அவர்களில் இயேசுவும் ஒருவர். ‘அரசனா இவன்?’—அவரைப் பார்த்து நகைக் கிறார்கள்.

மக்கள் பைத்தியம் பிடித்தவர்கள்போல் கத்துகிறார்கள். குருத்தோலை ஞாயிறன்று ஓசன்னா என்று ஆர்ப்பரித்த அதே மக்கள் தான் இப்போது ‘சிலுவையில் அறை’ என்று கத்தி னார்கள் எனச் சிலர் தவறாகக் கருதுகிறார்கள். இது உண்மையில்லை. எருசலேமில் இயேசுவை வரவேற்று நின்ற அந்த மக்கள் அவரை உண்மையாய்ப் பின்பற்றின கலிலேயர்களும், யூதேயர்களும். ஆனால், பெரிய வெள்ளியன்று அவரைக் கொல்லக் கூச்சல் போட்டவர்கள் அவருடைய பகைவர்கள், ஒற்றர்கள், கூலி பெற்று குற்றம் சுமத்தியவர்கள். இவர்கள் காய்பாவாலும், வேத அறிஞர்களாலும் தூண்டிவிடப்பட்டவர்கள். ஒருவேளை, அரை குறையாக அவரைப் பின்பற்றி வந்த ஒரு சிலர், நம் தலைவர் தோற்றுவிட்டார் என்ற ஏமாற்றத்தால் தங்களுக்கு உண்டான மனக் கசப்பில், அவரைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்ற குரலுக்கு இணைகூரல் எழுப்பியிருக்கலாம்.

பேதுரு மறுதலித்தான்

காய்பா இயேசுவிடம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது,! பேதுரு பிரதான

இத்தகைய குளிர்காயும் நெருப்புக்களுகில் பேதுரு நின்றுகொண்டிருந்தான்

ஆசாரியனுடைய அறையின் கீழே உள்ள அந்த முற்றத்தில் நின்றான். கரிநெருப்பின் கண்கணப்பைத் தேடித் தீ மூட்டியிருந்த இடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். அங்குள்ள வேலைக்காரர்கள் பேதுருவை அடையாளம் கண்டுகொண்டனர். பேதுரு தொடர்ந்து மறுதலித்துவந்தான். முதலில் அவசரமாகப் பேச்சை மாற்றி மாற்றிச் சொன்னான். பிறகு என்ன செய்வதென்று அறியாமல் தன் தோல்வி கண்டு திகைத்து நின்றான். சேவல் கூவிற்று. அவனுடைய வடக்கத்தி கலிலேயப் பேச்சு அவனை வகையாகக் காட்டிக்கொடுத்தது.

யூதாஸ்

பெருந்துக்கம் மனத்தை அழுத்த, வாழ்க்கையே கசப்பாய் மாற, யூதாஸ் முப்பது வெள்ளிக் காசுகளை எடுத்துக்கொண்டு பிரதான ஆசாரியர்களிடம் செல்லுகிறான். பாவம், பிந்திவிட்டது. இயேசு பிடிக்கப்

பட்டாயிற்று. வழிவழியாக வரும் செய்தி ஒன்று யூதாஸ் தூக்குப் போட்டுக்கொள்ள முயன்றபோது, கயிறறுந்து, விழுந்து அதிக மாய்க் காயப்பட்டு, இறந்துபோனான் என்று கூறுகிறது. யூதாஸின் பணம் 'திட்டுப்பட்ட பணம்' (அப். 1:18; உபா. 23:18). அதை மீண்டும் தேவாலயப் பணப்பெட்டியில் சேர்க்கமுடியாது. எனவே, அதைக்கொண்டு குயவனின் நிலம் கொள்ளப்பட்டது. வேறு நாட்டினர், அன்னியர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் புதைக்கப்படுவதற்கு இந் நிலம் பயன்பட்டுவந்தது. ஒருவேளை அங்கு முதன் முதலாக யூதாஸின் உடல் புதைக்கப்பட்டிருக்கலாம்! அந்த நிலத்திற்கு 'அக்கெல் தமா' அல்லது 'இரத்த நிலம்' என்று பெயரிட்டனர் (அப். 1:19; சக. 11:12 முதல்). மத்தேயு தனது நூலில் 'எரேமியா' இதை முன்னுரைத்ததாய்த் தவறாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், இது சகரியாவால் முன்னுரைக்கப்பட்டது (11:13). இப்பிழை, இவரோ, இவருடைய மொழிபெயர்ப்பாளர்களோ செய்த பிழையாகும் (மத். 27:9,10).

*

*

*

*

விளக்கப் பயிற்சி

1. 'அவர் சிலுவையை விட்டிறங்கி வந்திருந்தால் யூதர்கள் அவரில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள்; நாமோ அவர் தொங்கிக்கொண்டிருந்ததாலேயே அவரில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம்' என்றார் வில்லியம் பூத். இக்கூற்றை விவாதியுங்கள்.
2. பேதுரு மறுதலித்த கதையை பேதுருவே மாற்கிடம் கூறுவதுபோல் சொல்லுங்கள் (மா. 14:54, 66-72).
3. பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் இம் மூவரை மட்டும் இயேசு தம் 'நெருங்கிய நண்பர்களாக' வைத்திருக்கக் காரணம் என்ன? இதை அவர் எப்பொழுதெல்லாம் செய்துவந்தார்?
4. பல்வேறு படையில் பல தரங்களில் உள்ள உரோமப் போர்வீரர்களின் படங்களை வரைந்து காண்பியுங்கள்.
5. வீட்டுக்குச் சென்ற போது மாற்கு அங்குள்ளவர்களிடம் கூறிய செய்தியாது? (மா. 14:50-52.)
6. ஆறுமுறை இயேசுவைக் குற்றம் சாட்டியும் அத்தனையும் ஏற்கப்படாமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன?

*

*

*

*

7. யோ. 14:1-6 வசனங்களை மனப்பாடம் செய்யுங்கள். 18:12-14, 19-24, 28-19:16 வரையுள்ள வசனங்களை நாடகப் பாடமாகப் படியுங்கள்.
8. நீதி விசாரணை முடித்து வீட்டுக்கு வந்த பிலாத்துவிடம் அவன் மனைவி பேசிய வற்றை, நாடகக் காட்சியாக எழுதி நடித்துப் பாருங்கள்.
9. பொந்தியு பிலாத்துவின் குணநலங்களை ஆராயுங்கள்.
10. விடுதலை அடைந்த பரபாசைப் பேட்டி காணுங்கள்.
11. தன் குருவை யூதாஸ் ஏன் காட்டிக் கொடுத்தான்? பண ஆசையினாலா? பதவி ஆசையினாலா? அல்லது இயேசுவைச் செயல்பட வைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினாலா? ஒவ்வொரு காரணத்தையும் எடுத்துக்கூறி விவாதியுங்கள்.
12. கெத்செமனே, கொல்கொதா, பிரிட்டோரியம், கபதா என்ற சொற்கள் எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; உயிரோடெழுந்தார்

(மா. 15:21—16:20; லூ. 23:26—24:56; மத். 27:32—28:20; யோ. 19:17—21:17; அப். 1:1—12)

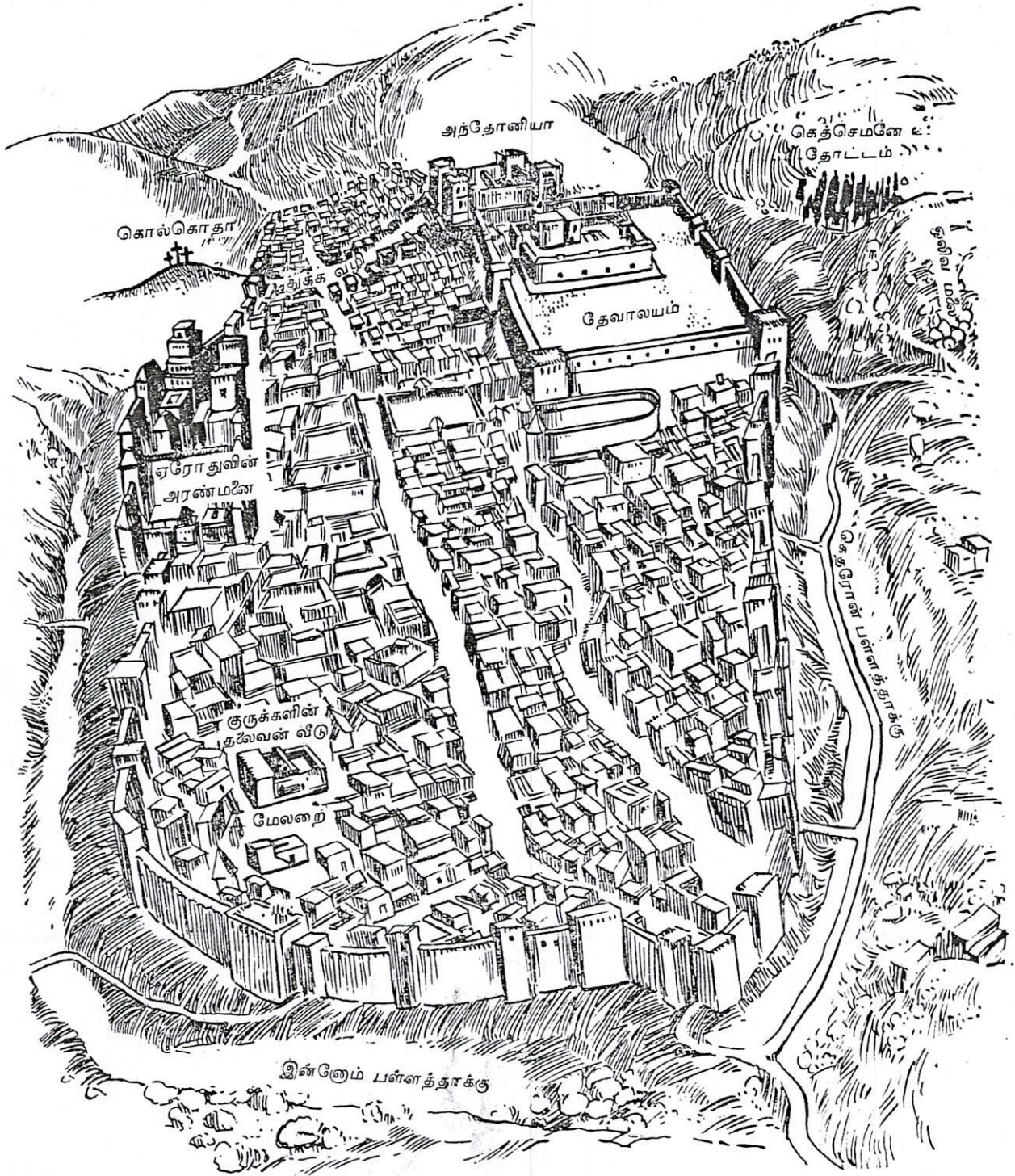
கீழேயுள்ள படத்தைப் பாருங்கள். இதை லத்தீன் மொழியில் 'வயா டாலோரோசா' என்று சொல்லுவார்கள்—தமிழில் 'துக்க வழி' என்று இதைக் குறிப்பிடலாம். எருசலேம் படத்தில் இது எங்கிருக்கிறது என்று கண்டுபிடியுங்கள். படத்தில் இருப்பதுபோல் அன்று இருமருங்கும் கட்டிடங்கள் இல்லை. இப்பாதை வழியாகத்தான் கல்வாரி மேட்டிற்கு இயேசு நடந்துசென்றார். இது நகரத்துக்கு வெளியே உள்ள ஒரு மேடு (லூ. 23:33). இந்த வழியில் சிலுவையோடு இயேசு நின்ற பதினான்கு இடங்கள் இன்று குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியை நமக்கு நினைப்பூட்டுவதாயுள்ளது.

'துக்க வழி'—இன்றுள்ள தோற்றம்

கைதுசெய்யப்பட்ட நிலையில் அவருடைய சிந்தனை சீடர்களைப்பற்றியதாயிருந்தது; கல்வாரியை நோக்கி நடக்கும்போது, பின்னாக அழுதுகொண்டு வந்த பெண்களைப்பற்றி அவர் சிந்தித்தார்; அழிந்துபடப்போவதாகத் தாம் முன்னறிவித்திருந்த அந்த எருசலேம்பற்றி எண்ணிப்பார்த்தார்; சிலுவையில் தொங்கும் வேளையில், கொடிய அப்பணியினைச் செய்து முடித்து நிற்கும் போர்வீரர்கள்பற்றி நினைத்தார்; தம்மோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டுள்ள கள்வர்கள் நிலையை எண்ணி உருகினார், சிலுவையின் அடிவாரத்தில் தன்னந்தனியாக சோகமே உருவாய் நிற்குகொண்டிருந்த அன்னையைப்பற்றி எண்ணினார்.

கொடிய குற்றவாளிகளைத்தான் குருசில் அறைவார்கள். இப்பழக்கம் பெனிக்கேயர்களிடம்தான் முதல் முதல் காணப்பட்டது. பிறகு இதனை உரோமர்கள் பின்பற்ற எண்ணி அதைப்பலஸ்தீனாவில் அமுல் நடத்தினர். இக் கொடிய தண்டனை முறை கிளர்ச்சி செய்பவர்களை அச்சுறுத்தவே அங்கு புகுத்தப்பட்டது. புத்தகம் 2, அத்தியாயம் 11இல் எண்ணூறு பேரை (பெரும்பாலாகப் பரிசேயரை) ஒரே சமயத்தில் சிலுவையில் அறைந்து கொன்றது பற்றிப் படித்தோம். சதுசேயன் ஒருவன் அரசனாகவும் பிரதான ஆசாரியனாகவும் இருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் இது நடைபெற்றது. கி.பி. 70இல் எருசலேமின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட எத்தனையோ சிலுவைக் கொலைகள் நடைபெற்றன. ஒலிவ மரங்கள் ஒன்றைக்கூட அவர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை. அனைத்தையும் சிலுவை மரங்களாக மாற்றி விட்டார்கள்! நாட்டின் பல இடங்களில் இயேசு சுற்றித்திரிந்தபோது, திருடர்கள், கொள்ளையர்கள் சோகச்சிலுவையைச் சூமந்து செல்வதை அவர் கண்டிருக்கிறார். இன்று அச்சோகச் சிலுவைச் சாலை தாமே ஏற்கப் போகிறார். பெரிய சிலுவையின் முழுப் பாரமும் தோளில் அழுத்த அவர் நலிவதை, அவர் இறுதிப் பயணத்தை விவரிக்கும் படங்கள் பல நமக்குக் காட்டுகின்றன. இது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், மற்ற

துக்க வார நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டும் எருசலேம் படம்

குற்றவாளிகள் தூக்கிச்செல்வதுபோல், ஒரு வேளை இவரும் சிலுவைக்கான குறுக்கு மரத்தை மட்டுமே சுமந்து சென்றிருக்கலாம்.

கம்புகளைக்கொண்டு தாக்கினார்கள்; 'மகுட'த்தின் முட்கள் வேறு அழுத்திக் கொண்டிருந்தன. தலையிலிருந்து இரத்தம் கசிந்தோடிக்கொண்டிருந்தது. உறங்கிப் பல நாள் ஆன களைப்பு; உடலெல்லாம் ஒரே வலி; சாட்டை அடி வாங்கி வாங்கி நிற்கவும் முடியாத நிலை. இந்நிலையில் உரோமப் போர்வீரர்கள் சிலுவையைத் தூக்கி அவர் தோளில் வைக்கிறார்கள். பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கூட்டம் கேலி செய்கிறது. குறுகலான அப்பாதையில் கூடவே கூட்டம் ஓடி வருகிறது. இருமருங்கிலும் உள்ள வீடுகளில் நின்று, திரையிடப்பட்ட பலகணிகள் வழியாக, பாவையர் எட்டி எட்டிப் பார்க்கின்றனர். குழந்தைகளும் பார்க்கின்றனர். நகர வாசலைக் கடந்து வெளியேவந்தால், காலைச் சூரியன், காலை எடுத்துவைக்க முடியாத அளவுக்கு சூடான ஒளி சிந்துகிறது. எதிரே பசுமையான மலை. அதில் ஏறவேண்டிய தூரம் இன்னுமிருக்கிறது. சுமக்க முடியாத சுமை அழுத்த, இயேசு நிற்கிறார். பக்கத்தில் நிற்குகொண்டிருந்த ஒருவனைச் சிலுவையைச் சுமக்கச் சொல்லுகிறார்கள் போர்வீரர்கள். அவன் சிரேனே ஊரைச் (வட ஆப்பிரிக்கா) சேர்ந்த சீமோன். சிதறி ஓடிப்போய் வாழ்ந்த யூத இனத்தைச் சேர்ந்தவன். எருசலேமுக்குப் பஸ்கா ஆசரிக்க வந்திருந்தான். இவனுக்கு இரு மகன்கள்; ரூப்பு, அலெக்சாந்தர் என்று பெயர். இவர்கள் ஆதித் திருச்சபைக் கிறிஸ்தவர்கள். இதுபற்றிய தகவல்களை ரோ. 16: 13இல் காண்கிறோம்.

அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்

குற்றவாளிகள் தங்கள் வேதனையை உணராமலிருக்கும்படி இரக்க சிந்தையுள்ள தாய்மார்கள் கசப்புக்கலந்த காயை அவர்களுக்குக் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். இயேசு இதை அருந்தவில்லை (சங். 69:21). தெளிந்த உணர்வோடு சாவை எதிர்கொள்ள விருந்தார். அது மூன்றாம் மணி வேளையாயிருந்தது. நம் காலத்துக் கணக்குப்படி காலை ஒன்பது மணி. தையலில்லாமல் நெய்யப்பட்டிருந்த அவருடைய ஆடையைக் கழற்றி எடுத்துவிட்டு, அவருடைய சிலுவையில் வைத்து ஆணிகள் அடித்து விட்டனர் கொடியவராம் போர்வீரர். அன்றாடம் அவர்கள் செய்யும் ஒரு சாதாரணப் பணி முடிந்தது. இரு கொள்ளைக்காரர்கள் நடுவே

உரோம அரசுச் சின்னத்தைத் தாங்கி நிற்கும் உரோமப் போர்வீரர்

கொற்றவன் தொங்கினார். கிரேக்க, எபிரேய, இலத்தீன் மொழிகளில் அவர் செய்த குற்றம் பற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் எழுதி சிலுவையில் பொறித்தார்கள்—'யூதர்களின் அரசன்'. சிலுவையின் அடிவாரத்தில் அவருடைக்காகச் சீட்டுப்போடப்பட்டது. ஒரே ஆடையாக இருந்ததால் அவர்கள் அதைக் கிழிக்க விரும்பவில்லை (சங். 22:18). சிலுவையில் அறையப் பட்ட நிலையில் அவரை யாரும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ள, காவலர்கள் அங்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார்கள். சில பெண்களும் ஓரிரு மனிதர்களும் (யோவானும் இருந்தான்) சிலுவைக்கு அருகாமையில் நின்றனர். பஸ்கா பண்டிகைக்காக கலிலேயர்களோடு இவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்திருந்தார்கள். இயேசுவைச் சிலுவையில் அடித்த அந்த நேரத்தில், மக்கள் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகளை பண்டிகைக்காக அடித்துக் கொண்டு கொண்டிருந்தனர்.

புனித்த திராட்சைரசமான காடியை ஈசோப்பில் கலந்து நீண்ட கோலின் நுனியில் வைத்து அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். யோர்தான் நதிக்கரையில் வளர்ந்த நாணற் குச்சி இதற்குப் பயன்பட்டிருக்கலாம்.

ஆறாம் மணி வேளை. அதாவது, நண்பகல் நேரம். எங்கும் பேரிருள் சூழ்ந்திருந்தது. இடி முழக்கங்களோடு நிலம் பயங்கரமாக நடுங்கிற்று.

நிலம் நடுங்கியவுடன் போர்வீரர்களுக்குக் கிலி பிடித்தது. இயேசுவோ ஆண்மையாள ராகச் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த தைக் கண்டார்கள். கள்ளங்கபடற்ற வெள்ளை மனம் படைத்தவரைக் கொன்று விட்டதை எண்ணி அவர்கள் வருந்தினர். அதி தூய இடத்திற்கும், தூய இடத்திற்கும் தடுப்பாக அமைந்த திரை, தனது கண்களுக்கு முன்னே இரு கூறுகக் கிழிந்தோடியதைப் பிரதான ஆசாரியன் கண்டான்.

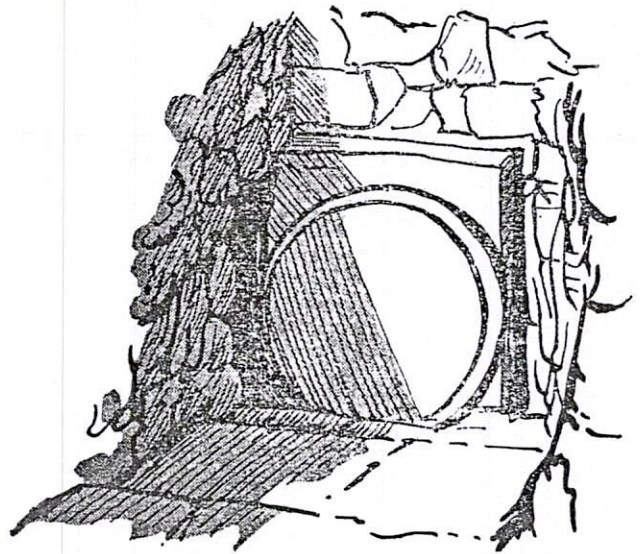
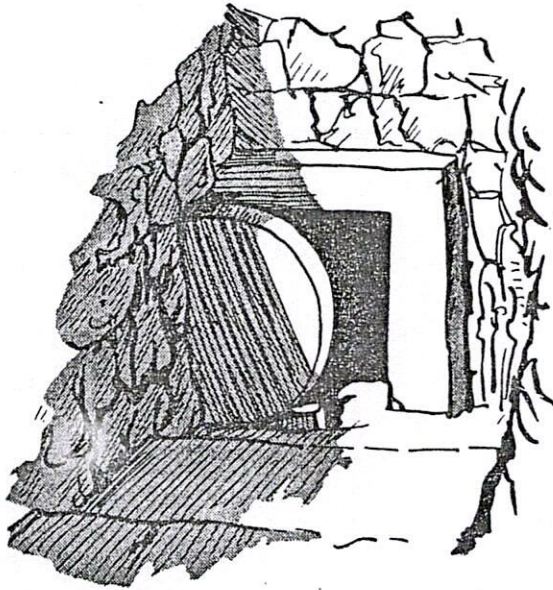
இயேசு அருளிய இறுதித் திருமொழிகள் நற்செய்தி நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் பொருளையும் செய்தியையும் நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். மாற்கு ஒன்றைத் தான் குறிப்பிட்டுள்ளார். லூக்காவும் யோவானும் மற்றவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். 'முடிந்தது' என்ற கூற்றைப்பற்றி நமக்குச் சில ஐயங்கள் எழலாம். தம் முடைய உயிர் வாழ்க்கை முடிந்ததாக இயேசு கூறவில்லை. இக்கூற்று ஒரு வெற்றி

முழக்கம். மக்களுக்காக அவர் உயிர் வாழ்ந்த தும், மக்களுக்காகத் தமது உயிர் கொடுப்பது மான வேலை முடிந்தது. பாடுபடும் தொண்டகை இவ்வுலகுக்கு வந்த குறிக்கோள் நிறைவேறிற்று. அவர் ஒவ்வொரு இரவும்படுக்கைக்குச் செல்லுமுன் செய்யும் ஒரு மன்றாட்டே இப்போது அவருடைய இறுதி மன்றாட்டாக அமைந்தது (லூ. 23:46; சங். 31:5).

இயேசு இறந்த நாளை பெரிய வெள்ளி என் கிறோம். இதில் இயேசு கொடுமைப்படுத்தப் பட்டார் என எண்ணும்போது இதைத் துக்க வெள்ளி என்று நமக்கு அழைக்கத் தோன்று கிறது. இதுபற்றி நாம் சரியாக சிந்தித்தால் இது ஒரு துக்க நாளல்ல, வெற்றி நாள். தீமையை நன்மைவென்ற நாள். புனித மனித ராம் இயேசு அனைத்து மக்களுக்காகவும் சிலுவைச் சாவை அனைத்துக்கொண்ட நாள்.

கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார்

இயேசுவின் உயிரை விரைந்து போக்க எண்ணிய காய்பா இயேசுவின் கால்களை முறித்துவிட பிலாத்துவிடம் அனுமதி கேட் டான். உயிரைச் சீக்கிரம் போக்க அவர்கள் கையாளும் ஒருமுறை இது. கதிரவன் மறையு முன் உடல்கள் இறக்கப்படவேண்டும் (உபா. 21:22 முதல்). எனவே, மிக விரைவாக அவர்கள் செயலாற்ற வேண்டியதாயிருந்தது. புரட்சியைத் தூண்டாதபடி காரியங்கள்

இயேசுவின் காலத்தில் உள்ள குகைக் கல்லறை

அமைதியாக நடப்பதில் பிலாத்து கவனமாயிருந்தான். சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களின் சடலங்களை வழக்கமாய் இன்னும் பள்ளத்தாக்கில் எறிந்துவிடுவார்கள். பருந்துகள் வந்து அவற்றை விருந்தாக்கிக்கொள்ளும். சனகரீம் பேரவை உறுப்பினனும் இயேசுவின் அந்தரங்க சீடனுமாயிருந்த அரிமத்தியா ஊரைச்சேர்ந்த யோசேப்பு, பிலாத்துவிடம் அஞ்சாமல் சென்று, இயேசுவின் உடலை அடக்கம் செய்ய அனுமதி கேட்டான் (லூ. 23:50; யோ. 19:38). அதே பேரவையில் உறுப்பினரை இருந்த நிக்கொதேமு இவனுக்கு நண்பன். இந்த நிக்கொதேமு ஓர் இரவு நேரத்தில் இயேசுவைக் காண வந்தவன். இருவரும் இயேசுவின் உடலைச் சிலுவையிலிருந்து இறக்கி மெல்லிய துணிகளாலும் துப்பட்டிகளாலும் அதைச் சுற்றினார்கள். வெள்ளைப்போளம் மற்றும் வாசனைப் பொருட்களால் உடலுக்கு நறுமண மூட்டினார்கள். ஓர் அரசனுடைய உடலுக்குச் சுகந்தவர்க்கமிடுவதுபோல் ஏராளமான நறுமணப் பொருட்களைக் கொண்டுவந்திருந்தான் நிக்கொதேமு. கல்வாரிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தோட்டம். அதில் யோசேப்பு ஒரு புதிய கல்லறையை வெட்டி வைத்திருந்தான். அது இவ்வேளையில் இயேசுவை வைத்தார்கள். கல்லறைக்குக் குகை வாசலில் ஒரு பெரிய கல்லைப் புரட்டி வைத்தார்கள். இரு அன்னியர்களும், இரு பெண்களும் மட்டுமே அந்த அடக்க நேரத்தில் அங்கிருந்தார்கள். அது ஒரு மிக மிகச் சாதாரண நிகழ்ச்சிபோல் நடந்தது. அழுது அரற்ற அங்கு யாருமே கிடையாது; துக்கப்படுகிறவர்கள் யாருமில்லை. சுகந்த வர்க்கமிடுதல்கூட முழுவதுமாக நடக்கவில்லை.

கதிரவன் மறையும் நேரம் நெருங்கி விட்டது. சுகந்தவர்க்கமிடுதலைச் செய்து கொண்டிருந்த பெண்கள் அவ்வேலையை நிறுத்தினார்கள். ஓய்வுநாளில் வேலை செய்யக் கூடாது. காரியம் இந்த நிலையிலும் தோல்வி கண்டுவிடலாம் என்று அஞ்சிய காய்பா, இயேசுவின் உடலுக்குப் பலத்த காவல் போடப்படவேண்டும் என்று பிலாத்துவைக் கேட்டுக்கொண்டான் (மத். 27:62-66). மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழுந்துவிடுவேன் என்று இயேசு கூறிய விஷயம் அவர்கள் நினைவுக்கு வந்தது—அதை முழு மூச்சாக இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறார்கள்!

ஈஸ்டர் ஞாயிறு

ஓய்வுநாளுக்கு அடுத்த நாள் காலை. மறுபடியும் நறுமணப் பொருட்களை எடுத்துக்

கொண்டு சுகந்தவர்க்கமிட பெண்கள் வந்தார்கள். கல்லை யாராவது புரட்டித் தள்ளும் வரை காத்திருக்கவும் தயாராக வந்தார்கள். ஆனால், கல்லறையோ திறந்திருந்தது! மூன்றாம் நாள் ஆயிற்று. இயேசு உயிரோடெழுந்து விட்டார்! அவர் உடலைச் சுற்றியிருந்த துணிகள் உருக்குலையாமல் அப்படியே விடப்பட்டிருந்தன. அவர் தலையில் சுற்றியிருந்த மெல்லிய ஆடை ஒரு முட்டைக் கூடுபோலக் கிடந்தது.

இச்செய்திகளை மக்கள் எடுத்துக்கூறிய விதத்தில் மாறுபாடுகள், முரண்பாடுகள் காணப்பட்டன. இந்த வியத்தகு நிகழ்ச்சி அவர்களைத் திகைப்புக்குள்ளாக்கியிருக்கவேண்டும். எனவே, இந்த விஷயங்களைப்பற்றி அவர்கள் தெளிவில்லாமல் பேசியதில் ஆச்சரியமொன்று மில்லை. பேதுரு தன் இயல்பான துணிச்சலோடு கல்லறைக்குள் நுழைந்து பார்க்கிறான். யோவான் வெளியே நிற்கிறான். சீடர்களின் சந்தேகங்கள், தவறான எண்ணங்கள் இப்போது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுவிட்டன.

சீடர்களுக்குக் காணப்பட்டார்

நாற்பது நாட்கள் சீடர்கள்முன் இயேசு தோன்றினார். அவர் ஒன்பது முறை தரிசனம் கொடுத்த நிகழ்ச்சிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சமயமும் அவர்கள் சோர்வோடும் அச்சத்தோடும் இருந்தபோது அவர் வந்தார். இனி அவர்கள் அவரை நேரில் காணமுடியாவிட்டாலும் அவர்களுடனேயே அவர் இருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கிருந்தது. தம்முடைய பணியை அவர்கள் தொடர்ந்து செய்யும்படி அவர்களை அவர் திடப்படுத்த வேண்டியதிருந்தது.

ஒரு சமயம் எருசலேமுக்கு சுமார் பத்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் மலை வழியாக ஒருபாதையில் எம்மா ஊருக்கு இரண்டு சீடர்கள் திரும்பிச் சென்றபோது, அவர்களோடு அவரும் வழி நடக்கலானார். இவர்களில் ஒருவன் சிலுவையின் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த மரியாள் என்ற பெயருடைய பெண்களில் ஒருத்தியின் கணவனான கிலேயோப்பா. அடுத்த நபர் அவனுடைய மனைவியான மேரியாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் இயேசுவை இனங்கண்டு கொள்ளாமல் அவ்வாரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அவருக்கு விவரித்தார்கள். அன்றிரவு தங்களோடு உணவுண்ண வருமாறு அவரை அழைத்தார்கள். அப்பத்தை எடுத்து அதை ஆசீர்வதித்தபோது அவர் இயேசு என்று கண்டுகொண்டார்கள்.

வந்த வழியில் திரும்பி ஓடி எருசலேமில் அந்த வீட்டின் மேலறையில் தங்கி இருந்த ஓவ்வொருவருக்கும் செய்தியைச் சொன்னார்கள். (இவ்வத்தியாயத்தின் 21ஆம் வசனம், அவர்கள் இன்னும் நாட்டு விடுதலை தேடித்தரும் ஒரு மாவீரனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது.)

இதற்கிடையில் பிரதான ஆசாரியர்கள் கலந்தாலோசித்தனர். சனகரீம் பேரவை கூடி இயேசு உயிரோடெழுந்த தகவல்கள் பரவாதபடி எப்பாடுபட்டாவது தடுத்து நிறுத்த முனைந்தது. உரோமக் காவலர்களுக்கு பணம் இலஞ்சமாகக் கொடுத்து, 'கடமை மறந்து தவறாகத் தூங்கிவிட்டோம், அப்போது அந்த உடலை யாரோ திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்' என்று அவர்களைச் சொல்ல வைத்தது.

குரு திரும்ப வருகிறார்

'நீங்கள் போகுமுன்பே, நான் கலிலேயாவுக்குப் போய்விடுவேன்' என்று இயேசு சீடர்களிடம் கூறியிருந்தார் (மா. 16:7; மத். 26:32 முதல்). சீடர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பினார்கள் (லூ. 24:13). மீண்டும் தங்கள் அன்றாட வேலைகளைச் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள் (யோ. 21:2,3). கடற்கரையில் அவர்கள் அமைதியற்றுக் காணப்பட்டனர் (யோவான் இதை இரண்டாம் முறையும் திபேரியாக் கடல் என்றே அழைக்கிறார்—யோ. 6:1ஐப் பாருங்கள்). 'நான் மீன்பிடிக்கப் போகிறேன்' என்றான் பேதுரு. மற்றவர்களும் அவனோடு புறப்பட்டார்கள். சில வருடங்கள் இத்தொழிலைச் செய்யாதிருந்த காரணத்தால் அவர்களால் ஒன்றும் சரியாகப் பிடிக்க முடியவில்லை. வலையில் மீன் ஒன்றும் படாமல் வெறுமையாக இருந்ததை அதிகாஸையில் கண்டார்கள். இப்போது இயேசு கடற்கரையில் நின்றபடியே, வலைகளை இன்னின்ன இடங்களில் போடவேண்டும் என்று சொன்னார். இப்படி அவர் பலமுறை செய்திருக்கிறார். கரையில் இருந்தபடியே மீன்கள் எங்கே கூட்டமாய் திரிகின்றன என்று கண்டு சொல்ல வேண்டுமானால் அவர் ஏதோ தற்செயலாக வந்த ஒரு சாதாரண மனிதராக இருக்க முடியாது, அவர் இயேசுதான் என்று யோவான் அறிந்துகொண்டான். பேதுருவும் உடனே அதைச் செயலிற் காட்டினான். தண்ணீருக்குள் குதித்து கரை சேர்ந்தான் அவன் (யோ. 21:1-17).

அன்றொரு நாள் பேதுரு மூன்று தரம் மறுதலித்தான். இப்போது அவனிடம்

மூன்று கேள்விகள் கேட்டு மூன்று பெரும் பொறுப்புகளை அவனுக்குக் கொடுக்கிறார் இயேசு. அவனை மன்னித்துவிட்டார் என்ற விஷயமும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. இனி எது வந்தாலும் சரி, சிலுவையின் கசப்பான சாவு அவனை எதிர்கொண்டாலும், அவரைத் தொடர்ந்து செல்ல அவன் தீர்மானித்தான்.

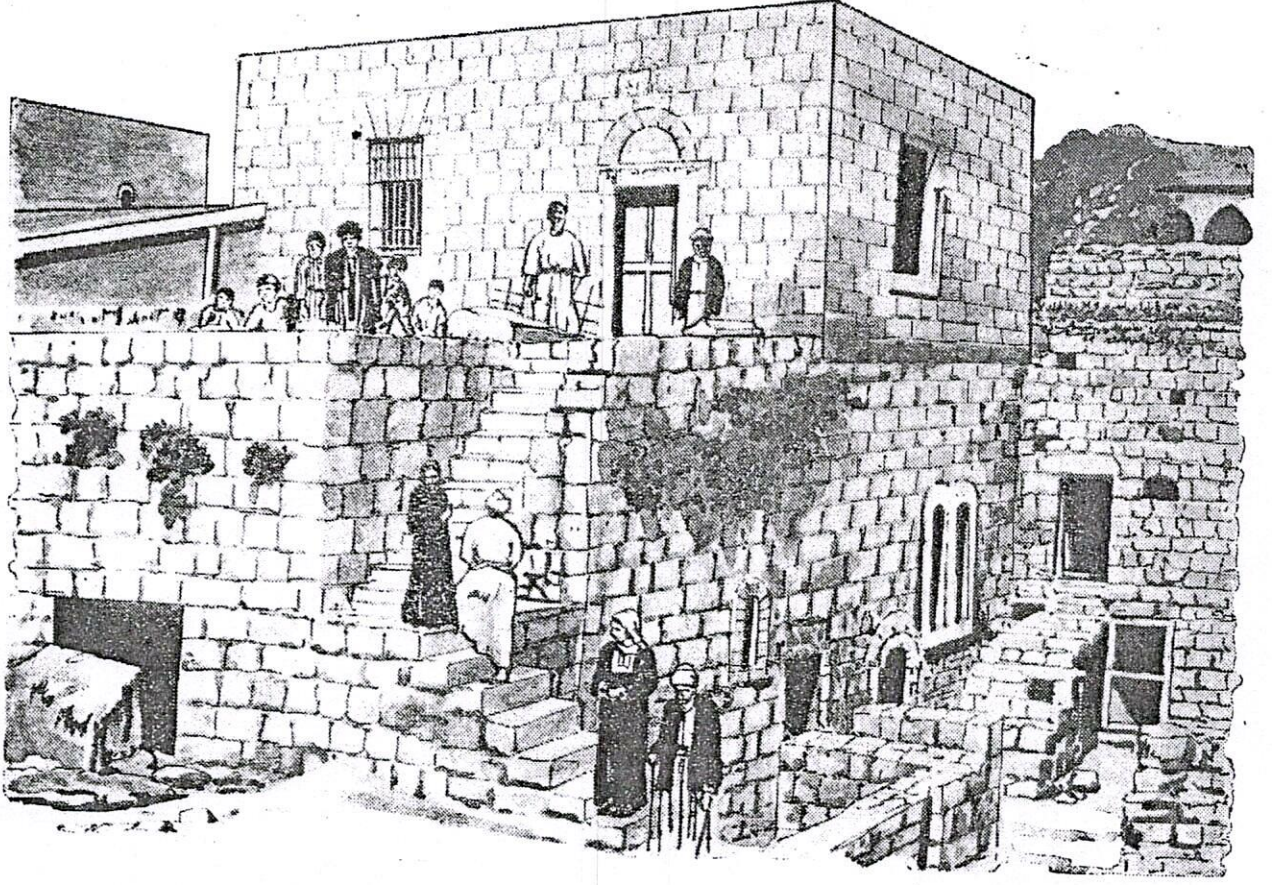
யாக்கோபுக்கு இயேசு காணப்பட்டார். இவன் இயேசுவின் தம்பி. ஆனால், இப்போது அவரைப் பின்பற்றும் ஒரு விசுவாசி. தோமாவுக்கும் அவர் ஒரு சிறப்பான செய்தியை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். தம்மைக் குறித்த தீர்க்கவுரைகளைக் கடைசி நாளில் அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டி, தாம் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்ட காரணத்தையும் விளக்கிக் கூறினார்: அவர்கள் உலகமெங்கும் சென்று நற்செய்தியை எடுத்துரைக்க வேண்டும்; கடவுள் அவர்களுக்கு ஆற்றல் அருளுவார்—பரிசுத்த ஆவியானவர் ஈவாக அருளப்படுவார். புற இன மக்கள் மத்தியில், அவர்கள் அவருக்குச் சாட்சிகளாயிருக்க வேண்டும்.

தந்தையிடம் சென்றார்

கடைசி முறையாக அவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து, கெதரோன் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து, தங்களுக்குப் பழக்கமான ஒலிவ மலைப் பாதையில் நடந்தனர். பெத்தானியா அருகில் வந்தபோது இயேசு அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அதன் பிறகு அவரை அவர்கள் காணவில்லை. தேவதூதர்களைப்போன்ற இரு மனிதர்கள் தோன்றி 'இயேசு தம் தந்தையிடம் சென்றிருக்கிறார்' என்றனர் (லூ. 24:50-53; அப். 1:1-11). 'இயேசுவின் விண்ணேற்றம்' என்று இந்நிகழ்ச்சியைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். மாற்கு என்னப்பட்ட யோவானின் தாயாருடைய வீட்டின் மேலறைக்குச் சீடர்கள் 'மகிழ்ச்சியோடும் கனிப்போடும்' சென்றனர். அவர்களுடைய துக்கமும் துயரமும் மறைந்துவிட்டது. அவர்களின் அவிசுவாசம் முற்றும் ஒழிந்தது. புதிய திருப்பணிக்கு ஆயத்தமாகிவிட்டார்கள்.

முடிவும் தொடக்கமும்

பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு மேலறையில் அவர்கள் கூடி இருந்தனர். அது பெந்தே கோஸ்தே நாள். கடவுளின் தூய ஆவியானவர் அவர்களிடம் வந்தார். தங்கள் குருவின் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய அவர்தைரியம் கொடுத்தார்.

யூத வீட்டின் மேலறை

கி.பி. 54இல் பவுல் கொரிந்து சபைக்கு எழுதிய வார்த்தைகள் நமக்குத் தெரியும் (1 கொ. 15). உயிரோடெழுந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்று சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டு கழித்து எழுதப்பட்டவை இவை. பல சீடர்களின் நினைவு இன்னும் பசுமையாக இருந்தது. இவைகளைப்பற்றி மிகத் தெளிவாக அந்த வசனங்கள் பேசுகின்றன.

கல்வாரிச் சிலுவையோடு இயேசுவின் வாழ்க்கையும் போதனையும் முடிந்துபோன

தாகப் பலர் எண்ணினர். ஆனால் கிறிஸ்தவர் களுக்கு, இதுதான் அவருடைய வாழ்க்கையின் தொடக்கம் (அப். 2:24; யோ. 16:33). அடுத்த நூலில், கிறிஸ்துவின் திருச்சபை தோன்றிய விதம்பற்றிக் காண இருக்கிறோம். பலஸ்தீன நாட்டிலும் மற்ற நாடுகளிலும், உலகெங்கும் இத்திருச்சபையின் பணி சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. எந்தச் சக்தியாலும் இதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

*

*

*

*

விளக்கப் பயிற்சி

1. உயிரோடெழுந்தபின் இயேசு தம் சீடர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் காட்சி அளித்துநின்ற ஒன்பது தருணங்களைக் குறிப்பிடுங்கள்.

2. தன் அனுபவங்கள் குறித்து, சிரேனே ஊர்ச் சீமோன் தன் இரு மகன்களிடமும் என்ன கூறியிருப்பான்?

3. கல்வாரி மேட்டையும், அங்கு இருந்த மூன்று சிலுவைகளையும் தொலை தூரக் காட்சியாகத் தீட்டுங்கள். அதன்கீழ் எழுதுவதற்கேற்ற பாடல் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து அல்லது நீங்களாக அமைத்து, அதில் சில வரிகளை மட்டும் அங்கே எழுதுங்கள்.

4. 'பெரிய வெள்ளி' என்று நாம் குறிப்பிடக் காரணம் என்ன?

5. அரிமத்தியா ஊராளுகிய யோசேப்பும் நிக்கொதேமுவும், இயேசுவின் உடலை அடக்கம் செய்யத் திட்டமிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை உரையாடலாகத் தயாரித்து நடியுங்கள். தோட்டத்தில் உள்ள கல்லறையின் மாதிரி ஒன்று தயாரியுங்கள்.

6. பெண்களுக்கு: கல்லறைத் தோட்டத்தில் உயிரோடெழுந்த இயேசுவை மகத லேனாமரியாள் சந்தித்து விட்டு, வீட்டின் மேலறைக்கு ஓடுகிறாள். அங்குள்ள நண்பர்களிடம் அவள் செய்தியை அறிவிப்பது போல் பேசுங்கள் அல்லது கலிலேயாக் கடற்கரையருகே உங்கள் சொந்த ஊரான மகதாலாவில் உள்ள ஒரு சிநேகிதிக்கு உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துபற்றிய செய்தியை எழுதித் தெரிவியுங்கள்.

பையன்களுக்கு: எம்மா ஊருக்குப் போகும் வழியில் கிலேயோப்பா இயேசுவைச் சந்தித்தான். இந்தச் சந்திப்பை அவனே விவரிக்கும் வகையில் விவரியுங்கள் அல்லது சந்தேகப்பிறவி தோமாவுக்கு இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார் என்று திட்டமாக எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

7. சிலுவையிலறைதல், உயிரோடெழுதல், விண்ணேற்றம் இவைபற்றி நீங்கள் புரிந்துகொண்டவற்றை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். எந்தெந்த நாட்களில் கிறிஸ்தவர்கள் இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டாடுகிறார்கள்?

8. யோ. 11:25ஐயும், 26இன் முன் பகுதியையும் மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.

9. இயேசுவைச் சந்திக்கு முன்பும், சந்தித்த பின்பும் தோமாவின் மனதில் எழுந்த சிந்தனைகளை, அவன் சத்தமாய்க் கூறும் பாவனையில் நீங்கள் கூறுங்கள்.

10. 'ஈஸ்டர் ஞாயிற்'றின் காலக் கூட்டத்தில் பயன்படுவதற்கான ஆராதனை முறை ஒன்றைத் தயாரியுங்கள்.

11. 'பெரிய வெள்ளி' அன்று இயேசுவை இழந்த துக்கத்தில் சீடர்கள் மூழ்கியிருந்தனர். அது போல் விண்ணேறிய நாளில் அவரை மீண்டும் இழந்துபோனார்கள். எனினும், மகிழ்ச்சியாயிருந்தார்கள். மன நிலையில் காணப்பட்ட இந்த மாற்றத்தை விளக்குக.

12. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கை வைக்கக் காரணம் என்ன? அவருடைய பிறப்பு, ஊனுடலெடுப்பு, இறப்பு, உயிர் மீட்பு, விண்ணேறுதல் இவற்றுள் மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சி எது? அதற்கு உங்கள் காரணங்களைக் கூறுங்கள்.

*

*

*

*

அரும்பதவுரைத் தொகுதி

இப்புத்தகத்தில்	வேதாகமம்—பழைய திருத்தூதல்	ஆங்கிலத்தில்
ஆற்றித் தேற்றுபவர்	தேற்றரவாளர்	Comforter
இறை பழிப்புக் குற்றம்	தேவ துரஷ்ணம்	Blasphemy
இறைவனின் ஆட்சி	தேவனுடைய ராஜ்யம்	Kingdom of God
உருமாற்றம் அடைதல்	மறுபிறப்பு அடைதல்	Transfiguration
ஊனுடலெடுப்பு	அவதாரம்	Incarnation
ஒப்பந்தம்	உடன்படிக்கை	Covenant
கடவுளின் அருளாட்சி	தேவனுடைய ராஜ்யம்	Kingdom of God
கடவுளின் திருச்செல்வன்	தேவகுமாரன்	Son of God
கடவுளை குறைபடுத்துதல்	தேவ துரஷ்ணம்	Blasphemy
கடவுளை மாகபடுத்தும் காரியம்	ஆசாரியன்	Priest
குரு	பிராகாரம்	Choral Speech
குழுப் பாடம்	நியாயசாஸ்திரி	" "
குழுவாக வாசித்தல்	கற்பனை	Court
கூடம்	நியாயப்பிரமாணம்	Lawyer
சட்ட வல்லுநன்	அசுத்தமான	Jews of the Dispersion
சிதறிக் கிடந்த யூதர்கள்	நித்திய ஜீவன்	" "
சிதறுண்ட யூதர்கள்	நூற்றுக்கதிபதி	Fertile Crescent
செழுமம் பிறை நாடுகள்	புறஜாதியார்	Commandment
திருக்கட்டளை	ராயன்	Law
திருச்சட்டம்	மறு வாழ்வு	Unclean
தீட்டான	யேகோவா	" "
தீண்டப்படாத	பரலோக ராஜ்யம்	Great Confession
நல்லதொரு அறிக்கை	பரத்துக்கேறுதல்	Dramatic Reading
நாடகப் பாடம் படித்தல்	வேதபாசுரர்	Eternal Life
நிலைத்த பெருவாழ்வு		Centurion
நூற்றுவர் தலைவன்		Rift Valley
பிளந்த பள்ளத்தாக்கு		Gentiles
புற இனத்தவர்		Cæsar
பேரரசன்		Annunciation
மங்கள வாக்கு		After Life
மறுமை வாழ்வு		Jahweh (Jehovah)
யாவே		Kingdom of Heaven
விண்ணரசு		" "
விண்ணுலகம்		Ascension
விண்ணேற்றம்		Scribe
வேத அறிஞர்		

- +++ பொத்திய பிலாத்துவின்
கீழ் இருந்த பருதியின் எல்லை
- ஏரோது அந்திப்பாவின் கீழ் இருந்த
எல்லை
- பிலிப்புவின் கீழ் இருந்த எல்லை
- தெக்கப்பொலி

Copies can be had from

C. L. S. BOOK SHOPS

at

Park Town, Madras-600 003

15-D West Veli Street, Madurai-625 001

Kodaikanal-624 101, Madurai Dt.

110 Avanashi Road, Coimbatore-641 018

Boulevard Road, Teppakulam, Tiruchirapalli-620 002

Price: Rs. ~~150/-~~